Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 130

Anul 62

Ediția în limba română **Legislație** 17 mai 2019

Cuprins

I *Acte legislative*

REGULAMENTE

★ **Regulamentul (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase, utilizarea denumirilor băuturilor spirtoase în prezentarea și etichetarea altor produse alimentare, protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase, utilizarea alcoolului etilic și a distilatelor de origine agricolă în băuturile alcoolice, și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008** 1

★ **Regulamentul (UE) 2019/788 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind inițiativa cetățenească europeană** [1] 55

DIRECTIVE

★ **Directiva (UE) 2019/789 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 de stabilire a normelor privind exercitarea dreptului de autor și a drepturilor conexe, aplicabile anumitor transmisii online ale organismelor de radiodifuziune și anumitor retransmisii ale programelor de televiziune și radio și de modificare a Directivei 93/83/CEE a Consiliului** [1] 82

★ **Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE** [1] 92

[1] Text cu relevanță pentru SEE.

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2019/787 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 17 aprilie 2019

privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase, utilizarea denumirilor băuturilor spirtoase în prezentarea și etichetarea altor produse alimentare, protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase, utilizarea alcoolului etilic și a distilatelor de origine agricolă în băuturile alcoolice, și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2) și articolul 114 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]) s-a dovedit eficace în ceea ce privește reglementarea sectorului băuturilor spirtoase. Cu toate acestea, având în vedere experiența recentă și inovarea tehnologică, evoluțiile pieței și evoluția așteptărilor consumatorilor, este necesară actualizarea normelor aplicabile definirii, descrierii, prezentării și etichetării băuturilor spirtoase, precum și reexaminarea modalităților de înregistrare și protejare a indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase.

(2) Normele aplicabile băuturilor spirtoase ar trebui să contribuie la atingerea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor, la eliminarea asimetriei informațiilor, la prevenirea practicilor frauduloase, precum și la asigurarea transparenței pieței și a concurenței loiale. Aceste măsuri ar trebui să protejeze reputația pe care băuturile spirtoase produse în Uniune au dobândit-o în cadrul Uniunii și pe piața mondială, ținând în continuare seama de practicile tradiționale utilizate în procesul de producție a băuturilor spirtoase, precum și de cererea tot mai mare privind protecția și informarea consumatorilor. Inovarea tehnologică ar trebui, de asemenea, luată în considerare în ceea ce privește băuturile spirtoase, în cazul în care aceasta duce la îmbunătățirea calității, fără a afecta caracterul tradițional al băuturilor spirtoase în cauză.

(3) Băuturile spirtoase reprezintă un debușeu important pentru sectorul agricol al Uniunii și există o strânsă legătură între producția de băuturi spirtoase și acest sector. Această legătură determină calitatea, siguranța și reputația băuturilor spirtoase produse în Uniune. Prin urmare, cadrul de reglementare ar trebui să sublinieze această legătură strânsă cu sectorul agroalimentar.

(4) Normele aplicabile băuturilor spirtoase constituie un caz particular în raport cu normele generale stabilite pentru sectorul agroalimentar și ar trebui să țină seama și de metodele de producție tradiționale utilizate în diferite state membre.

([1]) JO C 209, 30.6.2017, p. 54.
([2]) Poziția Parlamentului European din 13 martie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 9 aprilie 2019.
([3]) Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului (JO L 39, 13.2.2008, p. 16).

(5) Prezentul regulament ar trebui să stabilească criterii clare cu privire la definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase, precum și la protecția indicațiilor geografice, și ar trebui să nu aducă atingere diversității limbilor oficiale și a alfabetelor din Uniune. De asemenea, prezentul regulament ar trebui să prevadă norme cu privire la folosirea alcoolului etilic și a distilatelor de origine agricolă la producerea băuturilor alcoolice și cu privire la utilizarea denumirilor legale ale băuturilor spirtoase în prezentarea și etichetarea produselor alimentare.

(6) Pentru a răspunde așteptărilor consumatorilor și pentru a respecta practicile tradiționale, ar trebui ca alcoolul etilic și distilatele utilizate pentru producerea băuturilor spirtoase să fie exclusiv de origine agricolă.

(7) În interesul consumatorilor, prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor băuturilor spirtoase introduse pe piața Uniunii, indiferent dacă sunt produse în statele membre sau în țări terțe. Pentru a menține și a îmbunătăți reputația pe piața mondială a băuturilor spirtoase produse în Uniune, prezentul regulament ar trebui să se aplice și băuturilor spirtoase produse în Uniune pentru export.

(8) Definițiile băuturilor spirtoase și cerințele tehnice pentru acestea, precum și clasificarea băuturilor spirtoase pe categorii ar trebui să continue să țină seama de practicile tradiționale. Ar trebui să se stabilească, de asemenea, norme specifice pentru anumite băuturi spirtoase care nu sunt incluse în lista de categorii.

(9) Regulamentele (CE) nr. 1333/2008 ([4]) și (CE) nr. 1334/2008 ([5]) ale Parlamentului European și ale Consiliului se aplică și băuturilor spirtoase. Cu toate acestea, este necesar să se stabilească norme suplimentare privind coloranții și aromele, aplicabile numai băuturilor spirtoase. Totodată, este necesar să se stabilească norme suplimentare privind diluarea și dizolvarea aromelor, a coloranților și a altor ingrediente autorizate, aplicabile numai producției de băuturi alcoolice.

(10) Ar trebui stabilite norme privind denumirile legale care urmează să fie utilizate pentru băuturile spirtoase introduse pe piața Uniunii, pentru a asigura că aceste denumiri legale se utilizează într-un mod armonizat la nivelul întregii Uniuni și pentru a asigura informarea transparentă a consumatorilor.

(11) Având în vedere importanța și complexitatea sectorului băuturilor spirtoase, este necesar să se stabilească norme specifice privind descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase, în special în ceea ce privește utilizarea denumirilor legale, a indicațiilor geografice, a termenilor compuși și a aluziilor în descriere, prezentare și etichetare.

(12) Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([6]) ar trebui să se aplice descrierii, prezentării și etichetării băuturilor spirtoase, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament. În acest sens, având în vedere importanța și complexitatea sectorului băuturilor spirtoase, este oportun să se stabilească în prezentul regulament norme specifice privind descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase în plus față de cele prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1169/2011. Aceste norme specifice ar trebui, de asemenea, să împiedice utilizarea improprie a termenului „băutură spirtoasă” și a denumirilor legale ale băuturilor spirtoase în legătură cu produsele care nu respectă definițiile și cerințele stabilite în prezentul regulament.

(13) Pentru a asigura utilizarea uniformă a termenilor compuși și a aluziilor în statele membre, și pentru a pune la dispoziția consumatorilor informații adecvate, protejându-i astfel de posibilitatea de a fi induși în eroare, este necesar să se stabilească dispoziții privind folosirea acestora în scopul prezentării băuturilor spirtoase și a altor produse alimentare. Dispozițiile respective sunt menite și să protejeze reputația băuturilor spirtoase utilizate în acest context.

(14) Pentru a oferi consumatorilor informații adecvate, ar trebui prevăzute dispoziții privind descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase care îndeplinesc condițiile necesare pentru a putea fi considerate ca fiind amestecuri sau cupaje.

(15) Deși este important să se asigure că, în general, perioada de maturare sau vechimea declarată în descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase se referă numai la cea mai nouă componentă alcoolică, pentru a se ține seama de procedeele tradiționale de învechire folosite în statele membre, ar trebui să fie posibil să se prevadă, prin intermediul unor acte delegate, o derogare de la această regula generală și mecanisme adecvate de control în ceea ce privește *brandy*-urile produse utilizând sistemul tradițional dinamic de învechire cunoscut sub numele de „*criaderas y solera*” sau „*solera e criaderas*”.

([4]) Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari (JO L 354, 31.12.2008, p. 16).

([5]) Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produsele alimentare și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 2232/96 și (CE) nr. 110/2008 și a Directivei 2000/13/CE (JO L 354, 31.12.2008, p. 34).

([6]) Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).

(16) Din motive de securitate juridică și pentru a asigura o informare adecvată a consumatorilor, utilizarea denumirilor materiilor prime sau a adjectivelor ca denumiri legale ale anumitor băuturi spirtoase nu ar trebui să excludă utilizarea denumirilor unor astfel de materii prime sau adjective la prezentarea și etichetarea altor produse alimentare. Din aceleași motive, utilizarea cuvântului german „*-geist*" ca denumire legală a unei categorii de băuturi spirtoase nu ar trebui să excludă utilizarea acestui cuvânt ca denumire fantezistă care completează denumirea legală a altor băuturi spirtoase sau denumirea altor băuturi alcoolice, cu condiția ca o astfel de utilizare să nu inducă în eroare consumatorul.

(17) Pentru a garanta informarea adecvată a consumatorilor și pentru a îmbunătăți metodele producției de calitate, ar trebui ca denumirea legală a oricărei băuturi spirtoase care nu a fost îndulcită să poată fi completată cu termenul „sec" sau „*dry*", deci cu termenul respectiv tradus în limba sau în limbile statului membru relevant sau netradusă, astfel cum se indică în caractere *cursive* în prezentul regulament. Totuși, conform principiului că informațiile referitoare la produsele alimentare trebuie să nu fie înșelătoare, în special să nu sugereze că produsul alimentar posedă caracteristici speciale, cu toate că toate produsele alimentare similare posedă astfel de caracteristici, această normă nu ar trebui să se aplice băuturilor spirtoase care, în temeiul prezentului regulament, nu pot fi îndulcite, nici măcar pentru completarea gustului, îndeosebi pentru *whisky* sau *whiskey*. Norma nu ar trebui să se aplice nici *ginului*, *ginului* distilat sau *London gin*, cărora ar trebui să li se aplice în continuare norme specifice de îndulcire și etichetare. În plus, ar trebui să fie posibilă etichetarea cu „sec" sau „*dry*" a lichiorurilor, lichiorurile care au, în special, un gust acrișor, amar, picant, acidulat, acru sau de citrice, indiferent de gradul lor de îndulcire. O astfel de etichetare nu riscă să inducă în eroare consumatorul, întrucât lichiorurile trebuie să aibă un conținut minim de zahăr. În mod corespunzător, în cazul lichiorurilor, nu ar trebui să se interpreteze că termenul „sec" sau „*dry*" indică faptul că băutura spirtoasă nu a fost îndulcită.

(18) Pentru a ține cont de așteptările consumatorilor în ceea ce privește materiile prime utilizate pentru votcă, în special în statele membre cu o tradiție în producerea acesteia, ar trebui furnizate informații adecvate despre materiile prime utilizate în cazul în care votca este produsă din materii prime de origine agricolă, altele decât cereale sau cartofi sau ambele.

(19) Pentru a asigura și a verifica aplicarea legislației referitoare la normele privind învechirea și etichetarea, precum și pentru a combate frauda, ar trebui să fie obligatorie indicarea, în documentele administrative electronice, a denumirii legale și a perioadei de maturare a oricărei băuturi spirtoase.

(20) Este posibil ca, în anumite cazuri, operatorii din sectorul alimentar să dorească să indice locul de proveniență al băuturilor spirtoase, altul decât indicațiile geografice și mărcile, pentru a atrage atenția consumatorilor asupra calităților produsului lor. Prin urmare, ar trebui prevăzute dispoziții specifice privind indicarea locului de proveniență în descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase. În plus, obligația de a indica țara de origine sau locul de proveniență a unui ingredient primar, stabilită în Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, nu ar trebui să se aplice în cazul băuturilor spirtoase, chiar dacă țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului primar al unei băuturi spirtoase nu este același cu locul de proveniență menționat în descrierea, prezentarea sau etichetarea băuturii spirtoase respective.

(21) Pentru a proteja reputația anumitor băuturi spirtoase, ar trebui stabilite dispoziții care să reglementeze traducerea, transcrierea și transliterarea denumirilor legale în scopul exportului.

(22) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului regulament, ar trebui stabilite metode de referință ale Uniunii pentru analiza băuturilor spirtoase și a alcoolului etilic utilizat la producerea băuturilor spirtoase.

(23) Folosirea capsulelor sau a foliilor pe bază de plumb pentru a acoperi dispozitivele de închidere a recipientelor care conțin băuturi spirtoase ar trebui să fie interzisă în continuare, pentru a se evita orice risc de contaminare, în special prin contact accidental cu astfel de capsule sau folii, și de poluare a mediului cu deșeuri care conțin plumb provenit din astfel de capsule sau folii.

(24) În privința protecției indicațiilor geografice, este important să se ia în considerare, în mod corespunzător, Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (denumit în continuare „Acordul TRIPS"), în special articolele 22 și 23, precum și Acordul General pentru Tarife și Comerț (denumit în continuare „Acordul GATT"), inclusiv articolul V privind libertatea de tranzit, care au fost aprobate prin Decizia 94/800/CE a Consiliului ([7]). Într-un astfel de cadru juridic, pentru a consolida protecția indicațiilor geografice și pentru a combate contrafacerea într-un mod mai eficace, o astfel de protecție ar trebui să se aplice și în cazul mărfurilor care intră pe teritoriul vamal al Uniunii, fără a fi puse în liberă circulație, și sunt plasate sub un regim vamal special, cum ar fi cele referitoare la tranzit, depozitare, utilizarea specifică sau prelucrare.

([7]) Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, 23.12.1994, p. 1).

(25) Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([8]) nu se aplică băuturilor spirtoase. Prin urmare, ar trebui stabilite norme privind protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase. Indicațiile geografice ar trebui să fie înregistrate de către Comisie.

(26) Ar trebui prevăzute proceduri pentru înregistrarea, modificarea și eventuala anulare a indicațiilor geografice ale Uniunii sau ale țărilor terțe, în conformitate cu Acordul TRIPS, recunoscându-se totodată, în mod automat, statutul indicațiilor geografice existente care sunt protejate în Uniune. Pentru a se asigura coerența normelor procedurale privind indicațiile geografice în toate sectoarele vizate, aceste proceduri pentru băuturile spirtoase ar trebui să fie concepute după modelul procedurilor mai exhaustive și mai bine testate aferente produselor agricole și alimentare prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, luându-se totodată în considerare aspectele specifice băuturilor spirtoase. Pentru a se simplifica procedurile de înregistrare și pentru a se garanta că informațiile destinate consumatorilor și operatorilor din sectorul alimentar sunt disponibile în format electronic, ar trebui creat un registru electronic al indicațiilor geografice. Indicațiile geografice protejate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 110/2008 ar trebui protejate automat în temeiul prezentului regulament și incluse în registrul electronic. Comisia ar trebui să finalizeze procesul de verificare a indicațiilor geografice enumerate în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 110/2008, în conformitate cu articolul 20 din același regulament.

(27) Din motive de coerență cu normele aplicabile indicațiilor geografice pentru produsele alimentare, vitivinicole și vitivinicole aromatizate, denumirea dosarului care stabilește caracteristicile pentru băuturile spirtoase înregistrate ca indicație geografică ar trebui să fie modificată din „dosar tehnic" în „caiet de sarcini". Dosarele tehnice depuse în cadrul oricărei cereri în temeiul Regulamentului (CE) nr. 110/2008 ar trebui considerate caiete de sarcini.

(28) Relația dintre mărci și indicațiile geografice ale băuturilor spirtoase ar trebui să fie clarificată în raport cu criteriile de refuz, de invalidare și de coexistență. O astfel de clarificare nu ar trebui să afecteze drepturile dobândite de titularii indicațiilor geografice la nivel național sau care există în temeiul acordurilor internaționale încheiate de statele membre pentru perioada premergătoare instituirii sistemului de protecție al Uniunii în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului ([9]).

(29) Menținerea unui standard înalt de calitate este esențială pentru păstrarea reputației și a valorii sectorului băuturilor spirtoase. Autoritățile statelor membre ar trebui să răspundă de asigurarea menținerii acestui standard de calitate prin respectarea prezentului regulament. Comisia ar trebui să poată monitoriza și verifica respectarea acestuia, pentru a controla aplicarea uniformă a prezentului regulament. Prin urmare, Comisia și statele membre ar trebui să aibă obligația de a-și pune reciproc la dispoziție informații relevante.

(30) În cadrul aplicării unei politici în domeniul calității și, în special, pentru a atinge un nivel ridicat de calitate a băuturilor spirtoase și de diversitate în cadrul acestui sector, statele membre ar trebui să fie autorizate să adopte norme mai stricte decât cele stabilite prin prezentul regulament cu privire la producerea, descrierea, definirea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase produse pe teritoriul lor.

(31) Pentru a se ține seama de evoluția cerințelor consumatorilor, de progresele tehnologice, de evoluția standardelor internaționale în domeniu, de necesitatea de a îmbunătăți condițiile economice de producție și de comercializare, de procedeele tradiționale de învechire și de legislația țărilor terțe importatoare, precum și pentru a se garanta interesele legitime ale producătorilor și ale operatorilor din sectorul alimentar în legătură cu protecția indicațiilor geografice, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „tratatul") ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește: modificările și derogările de la definițiile și cerințele pentru băuturi spirtoase; autorizarea unor noi îndulcitori; derogările referitoare la specificarea perioadei de maturare sau a vechimii *brandy*-ului, precum și crearea unui registru public al organismelor însărcinate cu supravegherea proceselor de învechire; crearea unui registru electronic al indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și stabilirea normelor detaliate privind forma și conținutul registrului respectiv; condițiile suplimentare referitoare la cererile de protecție a unei indicații geografice și procedurile prealabile la nivel național, examinarea de către Comisie, procedura de opoziție și anularea indicațiilor geografice; condițiile și cerințele pentru procedura privind modificările caietului de sarcini; precum și modificările și derogările de la anumite definiții și norme referitoare la descriere, prezentare și etichetare. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul

([8]) Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, 14.12.2012, p. 1).

([9]) Regulamentul (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de stabilire a normelor generale cu privire la definirea, desemnarea și prezentarea băuturilor spirtoase (JO L 160, 12.6.1989, p. 1).

interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([10]). În mod concret, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(32) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei referitoare la publicarea documentului unic în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*; precum și la deciziile de înregistrare a denumirilor ca indicații geografice dacă nu există niciun act de opoziție sau nicio declarație de opoziție motivată și admisibilă ori, în cazul în care există o de declarație de opoziție motivată și admisibilă și s-a ajuns la un acord.

(33) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei referitoare la: normele privind utilizarea unor noi îndulcitori; informațiile care trebuie furnizate de statele membre în legătură cu organismele desemnate să supravegheze procesele de învechire; indicarea țării de origine sau a locului de proveniență în descrierea, prezentarea sau etichetarea băuturilor spirtoase; utilizarea simbolului Uniunii pentru indicațiile geografice protejate; normele tehnice detaliate privind metodele de referință ale Uniunii pentru analiza alcoolului etilic, a distilatelor de origine agricolă și a băuturilor spirtoase: acordarea perioadei de tranziție pentru utilizarea indicațiilor geografice și extinderea acestor perioade; respingerea cererilor în cazul cărora condițiile de înregistrare nu sunt îndeplinite înaintea publicării în scopul manifestării opoziției; înregistrarea sau respingerea indicațiilor geografice publicate în scopul manifestării opoziției dacă s-a manifestat opoziția și nu s-a ajuns la un acord; aprobarea sau respingerea modificărilor la nivelul Uniunii aduse caietului de sarcini; aprobarea sau respingerea cererilor de anulare a înregistrării unei indicații geografice; forma caietului de sarcini și măsurile privind informațiile care trebuie furnizate în caietul de sarcini cu privire la legătura dintre aria geografică și produsul finit; procedurile, forma și prezentarea cererilor, a opozițiilor, a cererilor de modificare și a comunicării referitoare la modificări, precum și a procesului de anulare în ceea ce privește indicațiile geografice; controalele și verificările care trebuie efectuate de statele membre; precum și informațiile necesare care trebuie partajate în vederea aplicării prezentului regulament. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]).

(34) Pentru a asigura punerea în aplicare a Acordului dintre Uniunea Europeană și Japonia pentru un parteneriat economic ([12]), a fost necesar să se prevadă o derogare de la cantitățile nominale stabilite pentru băuturi spirtoase în anexa la Directiva 2007/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([13]), pentru a permite ca *shochu* distilat o singură dată, produs în alambic și îmbuteliat în Japonia, să fie introdus pe piața Uniunii în sticle japoneze de dimensiuni tradiționale. Derogarea în cauză a fost introdusă prin Regulamentul (UE) 2018/1670 al Parlamentului European și al Consiliului ([14]) și ar trebui să se aplice în continuare.

(35) Având în vedere natura și amploarea modificărilor care trebuie efectuate în Regulamentul (CE) nr. 110/2008, este nevoie de un nou cadru legislativ în acest domeniu, pentru a spori gradul de certitudine juridică, claritate și transparență. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 110/2008 ar trebui abrogat.

(36) Pentru a proteja interesele legitime ale producătorilor sau ale părților interesate de a beneficia de publicitatea făcută documentelor unice în temeiul noului cadru juridic, ar trebui să fie posibil ca documentele unice privind indicațiile geografice înregistrate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 110/2008 să fie publicate la cererea statelor membre în cauză.

(37) Deoarece normele privind indicațiile geografice îmbunătățesc protecția operatorilor, aceste norme ar trebui să se aplice la două săptămâni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Totuși, ar trebui să se prevadă mecanisme adecvate pentru a facilita trecerea fără probleme de la normele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 110/2008 la cele prevăzute de prezentul regulament.

([10]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.
([11]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).
([12]) JO L 330, 27.12.2018, p. 3.
([13]) Directiva 2007/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a normelor privind cantitățile nominale ale produselor preambalate, de abrogare a Directivelor 75/106/CEE și 80/232/CEE ale Consiliului, și de modificare a Directivei 76/211/CEE a Consiliului (JO L 247, 21.9.2007, p. 17).
([14]) Regulamentul (UE) 2018/1670 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008 în ceea ce privește cantitățile nominale pentru introducerea pe piața Uniunii a *shochu* distilat o singură dată, produs în alambic și îmbuteliat în Japonia (JO L 284, 12.11.2018, p. 1).

(38) În ceea ce privește normele care nu au legătură cu indicațiile geografice, ar trebui să se asigure că există un termen suficient pentru a facilita trecerea fără probleme de la normele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 110/2008 la cele prevăzute de prezentul regulament.

(39) După data aplicării a prezentului regulament, ar trebui permisă comercializarea în continuare a stocurilor existente de băuturi spirtoase, până la epuizarea acestora,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE, DEFINIȚII ȘI CATEGORII DE BĂUTURI SPIRTOASE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește norme privind:

— definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase, precum și norme privind protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase;

— alcoolul etilic și distilatele utilizate la producerea băuturilor alcoolice; și

— utilizarea denumirilor legale ale băuturilor spirtoase în prezentarea și etichetarea altor produse alimentare decât băuturile spirtoase.

(2) Prezentul regulament se aplică produselor menționate la alineatul (1) introduse pe piața Uniunii, indiferent dacă sunt produse în Uniune sau în țări terțe, precum și celor produse în Uniune pentru export.

(3) În ceea ce privește protecția indicațiilor geografice, capitolul III din prezentul regulament se aplică și bunurilor care intră pe teritoriul vamal al Uniunii fără însă ca acestea să fie puse în liberă circulație pe acest teritoriu.

Articolul 2

Definiție și cerințe pentru băuturile spirtoase

În sensul prezentului regulament, o băutură spirtoasă înseamnă o băutură alcoolică ce respectă următoarele cerințe:

(a) este destinată consumului uman;

(b) are calități organoleptice specifice;

(c) are o concentrație alcoolică minimă în volume de 15 %, mai puțin în cazul băuturilor spirtoase care respectă cerințele de la categoria 39 din anexa I;

(d) a fost produsă fie:

(i) în mod direct, prin utilizarea oricăreia dintre următoarele metode, individual sau în combinație:

— distilarea, cu sau fără adaos de arome sau de produse alimentare aromatizante, a unor produse fermentate;

— macerarea sau o prelucrare similară a materialelor vegetale în alcool etilic de origine agricolă, în distilate de origine agricolă sau în băuturi spirtoase, ori o combinație a acestora;

— adăugarea la alcoolul etilic de origine agricolă, la distilatele de origine agricolă sau la băuturile spirtoase a oricăruia dintre următoarele elemente, individual sau în combinație:

— arome utilizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1334/2008;

— coloranți utilizați în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1333/2008;

— alte ingrediente autorizate, utilizate în conformitate cu Regulamentele (CE) nr. 1333/2008 și (CE) nr. 1334/2008;

— îndulcitori;

— alte produse agricole;

— produse alimentare; fie

(ii) prin adăugarea oricăruia dintre următoarele elemente, individual sau în combinație:

— alte băuturi spirtoase;

— alcool etilic de origine agricolă;

— distilate de origine agricolă;

— alte produse alimentare;

(e) nu intră sub incidența codurilor NC 2203, 2204, 2205, 2206 și 2207;

(f) dacă la producerea sa a fost adăugată apă, care poate fi distilată, demineralizată, tratată sau dedurizată:

(i) calitatea apei respective este conformă cu Directiva 98/83/CE a Consiliului ([15]) și cu Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([16]); și

(ii) concentrația alcoolică a băuturii spirtoase, după adăugarea apei, este în continuare conformă cu concentrația alcoolică minimă în volume prevăzută la litera (c) de la prezentul articol sau la categoria relevantă de băuturi spirtoase descrisă în anexa I.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „denumire legală" înseamnă denumirea sub care este introdusă pe piață o băutură spirtoasă, în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (n) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011;

2. „termen compus" înseamnă, în legătură cu descrierea, prezentarea și etichetarea unei băuturi alcoolice, combinația fie a unei denumiri legale prevăzute la categoriile de băuturi spirtoase descrise în anexa I, fie a indicației geografice pentru o băutură spirtoasă, din care provine întreaga cantitate de alcool a produsului finit, cu unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

(a) denumirea unuia sau a mai multor produse alimentare, altele decât o băutură alcoolică și altele decât produsele alimentare utilizate pentru producerea respectivei băuturi spirtoase în conformitate cu anexa I, sau adjective derivate din denumirile respective;

(b) termenul „lichior" sau „cremă";

3. „aluzie" înseamnă trimiterea directă sau indirectă la una sau mai multe denumiri legale prevăzute la categoriile de băuturi spirtoase descrise în anexa I sau la una sau mai multe indicații geografice pentru băuturi spirtoase, alta decât o trimitere dintr-un termen compus sau dintr-o listă de ingrediente menționată la articolul 13 alineatele (2), (3) și (4), în cadrul descrierii, prezentării sau etichetării aferente:

(a) unui produs alimentar, altul decât o băutură spirtoasă, sau

(b) unei băuturi spirtoase care respectă cerințele de la categoriile 33-40 din anexa I;

4. „indicație geografică" înseamnă o indicație care identifică o băutură spirtoasă ca avându-și originea pe teritoriul unei țări sau într-o regiune ori într-o localitate de pe teritoriul respectiv, dacă o anumită calitate, reputația sau altă caracteristică a băuturii spirtoase respective poate fi atribuită în principal originii sale geografice;

5. „caiet de sarcini" înseamnă un dosar anexat cererii de protecție a unei indicații geografice, care conține specificațiile pe care trebuie să le respecte băutura spirtoasă în cauză și care în Regulamentul (CE) nr. 110/2008 a fost denumit „dosar tehnic";

([15]) Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 330, 5.12.1998, p. 32).
([16]) Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale (JO L 164, 26.6.2009, p. 45).

6. „grup” înseamnă orice asociere, indiferent de forma sa juridică, alcătuită în principal din producători sau prelucrători ai băuturilor spirtoase respective;

7. „denumire generică” înseamnă o denumire a unei băuturi spirtoase care a devenit generică și care, deși are legătură cu locul sau regiunea unde băutura spirtoasă a fost produsă sau comercializată inițial, a devenit denumirea comună a respectivei băuturi spirtoase în Uniune;

8. „câmp vizual” înseamnă câmpul vizual în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (2) litera (k) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011;

9. „a amesteca” înseamnă a combina o băutură spirtoasă care aparține fie unei categorii descrise în anexa I, fie unei indicații geografice cu unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

   (a) alte băuturi spirtoase care nu aparțin aceleiași categorii de băuturi spirtoase descrise în anexa I;

   (b) distilate de origine agricolă;

   (c) alcool etilic de origine agricolă;

10. „amestec” înseamnă o băutură spirtoasă care a făcut obiectul procedeului de amestecare;

11. „a cupaja” înseamnă a combina două sau mai multe băuturi spirtoase din aceeași categorie, între care există numai diferențe minore de compoziție, datorate unuia sau mai multora dintre următorii factori:

   (a) metoda de producție;

   (b) aparatele de distilare folosite;

   (c) durata de maturare sau de învechire;

   (d) aria geografică de producție;

   băutura spirtoasă produsă în acest fel aparține aceleiași categorii de băuturi spirtoase ca și băuturile spirtoase inițiale, înainte de cupajare;

12. „cupaj” înseamnă o băutură spirtoasă care a făcut obiectul procedeului de cupajare.

Articolul 4

Definiții și cerințe tehnice

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții și cerințe tehnice:

1. „descriere” înseamnă termenii utilizați în etichetarea, în prezentarea și pe ambalajul unei băuturi spirtoase, în documentele de însoțire a transportului unei băuturi spirtoase, în documentele comerciale, în special în facturi și în documente de livrare, precum și în materialele publicitare aferente unei băuturi spirtoase;

2. „prezentare” înseamnă termenii utilizați în etichetarea și pe ambalajul unui produs, precum și în materialele publicitare și de promovare a vânzărilor unui produs, în imagini sau în alte asemenea elemente, precum și pe recipient, inclusiv pe sticlă sau pe dispozitivul de închidere;

3. „etichetare” înseamnă orice cuvânt, detaliu particular, marcă, imagine sau simbol care se referă la un produs și care figurează pe orice ambalaj, document, anunț, etichetă, inel sau manșetă ce însoțește sau menționează produsul respectiv;

4. „etichetă” înseamnă orice marcaj, marcă, semn, imagine sau altă descriere scrisă, imprimată, ștanțată, marcată, gravată sau tipărită pe un produs alimentar sau atașată ambalajului sau recipientului unui astfel de produs;

5. „ambalaj” înseamnă învelișurile protectoare, cutiile de carton, lăzile, recipientele și sticlele utilizate la transportul sau comercializarea băuturilor spirtoase;

6. „distilare” înseamnă un procedeu de separare termică care implică una sau mai multe etape de separare destinate să obțină anumite proprietăți organoleptice sau o concentrație alcoolică mai mare sau ambele, indiferent dacă aceste etape se desfășoară în condițiile unei presiuni normale sau în vid, datorită dispozitivului de distilare utilizat; procedeul poate lua forma unei distilări unice sau multiple sau a redistilării;

7. „distilat de origine agricolă” înseamnă un lichid alcoolic rezultat prin distilarea, după fermentarea alcoolică, a produselor agricole enumerate în anexa I la tratat, care nu prezintă caracteristicile alcoolului etilic și care păstrează aroma și gustul materiilor prime utilizate;

8. „a îndulci” înseamnă a utiliza unul sau mai mulți îndulcitori la producerea băuturilor spirtoase;

9. „îndulcitori” înseamnă:

   (a) zahăr semi-alb, zahăr alb, zahăr extra-alb, dextroză, fructoză, sirop de glucoză, soluție de zahăr, soluție de zahăr invertit și sirop de zahăr invertit, astfel cum sunt definite în partea A din anexa la Directiva 2001/111/CE a Consiliului ([17]);

   (b) must de struguri concentrat rectificat, must de struguri concentrat și must de struguri proaspăt;

   (c) zahăr caramelizat, care este produsul obținut în mod exclusiv prin încălzirea controlată a zaharozei, fără adaos de baze, de acizi minerali sau de orice alt aditiv chimic;

   (d) miere, astfel cum este definită la punctul 1 din anexa I la Directiva 2001/110/CE a Consiliului ([18]);

   (e) sirop de roșcovă;

   (f) orice alt carbohidrat natural care are un efect similar cu cel al produselor menționate la literele (a)-(e);

10. „adaos de alcool” înseamnă adăugarea de alcool etilic de origine agricolă sau de distilate de origine agricolă sau ambele la o băutură spirtoasă; această adăugare nu include utilizarea alcoolului pentru diluarea sau dizolvarea coloranților, a aromelor sau a oricăror alte ingrediente autorizate utilizate la producerea băuturilor spirtoase;

11. „maturarea” sau „învechirea” înseamnă depozitarea unei băuturi spirtoase în recipiente adecvate pentru o anumită perioadă, cu scopul de a permite băuturii spirtoase respective să facă obiectul unor reacții naturale care conferă caracteristici specifice băuturii spirtoase în cauză;

12. „a aromatiza” înseamnă a adăuga arome sau produse alimentare aromatizante la producerea unei băuturi spirtoase printr-unul sau mai multe dintre următoarele procedee: adăugarea, infuzarea, macerarea, fermentarea alcoolică ori distilarea alcoolului în prezența aromelor sau a produselor alimentare aromatizante;

13. „arome” înseamnă arome în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008;

14. „substanță aromatizantă” înseamnă substanță aromatizantă în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008;

15. „substanță aromatizantă naturală” înseamnă substanță aromatizantă naturală în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008;

16. „preparat aromatizant” înseamnă preparat aromatizant în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008;

17. „altă aromă” înseamnă altă aromă în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008;

18. „produse alimentare aromatizante” înseamnă produse alimentare în sensul definiției de la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ([19]), care sunt utilizate la producerea băuturilor spirtoase cu scopul principal de a le aromatiza;

19. „a colora” înseamnă a utiliza unul sau mai mulți coloranți la producerea unei băuturi spirtoase;

20. „coloranți” înseamnă coloranți în sensul definiției de la punctul 2 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008;

21. „caramel” înseamnă un aditiv alimentar care corespunde numerelor E 150a, E 150b, E 150c sau E 150d și care se referă la produse de o culoare brună mai mult sau mai puțin intensă destinate colorării, astfel cum se menționează în partea B din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008; acesta nu corespunde produsului zaharos aromat obținut prin încălzirea zaharurilor, care este utilizat în scopul aromatizării;

22. „alte ingrediente autorizate” înseamnă ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante autorizate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1334/2008 și aditivii alimentari, alții decât coloranții, autorizați în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1333/2008;

([17]) Directiva 2001/111/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind anumite tipuri de zahăr destinate consumului uman (JO L 10, 12.1.2002, p. 53).

([18]) Directiva 2001/110/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind mierea (JO L 10, 12.1.2002, p. 47).

([19]) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

23. „concentrația alcoolică în volume” înseamnă raportul dintre volumul de alcool pur al unui produs la 20 °C și volumul total al produsului respectiv, la aceeași temperatură;

24. „conținut de substanțe volatile” înseamnă cantitatea de substanțe volatile, altele decât alcoolul etilic și metanolul, prezente într-o băutură spirtoasă produsă exclusiv prin distilare.

Articolul 5

Definiție și cerințe pentru alcoolul etilic de origine agricolă

În sensul prezentului regulament, alcool etilic de origine agricolă înseamnă un lichid ce respectă următoarele cerințe:

(a) a fost obținut exclusiv din produsele enumerate în anexa I la tratat;

(b) nu are niciun alt gust detectabil decât cel al materiilor prime utilizate pentru producerea sa;

(c) concentrația sa alcoolică minimă în volume este de 96,0 %;

(d) conținutul său maxim de reziduuri nu depășește următoarele niveluri:

(i) aciditatea totală (exprimată în acid acetic): 1,5 grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(ii) esteri (exprimați în acetat de etil): 1,3 grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(iii) aldehide (exprimate în acetaldehidă): 0,5 grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(iv) alcooli superiori (exprimați în 2-metil-1-propanol): 0,5 grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(v) metanol: 30 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(vi) extract sec: 1,5 grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(vii) baze azotate volatile (exprimate în azot): 0,1 grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(viii) furfural: nedetectabil.

Articolul 6

Alcoolul etilic și distilatele utilizate în băuturile alcoolice

(1) Alcoolul etilic și distilatele folosite la producerea băuturilor spirtoase trebuie să fie exclusiv de origine agricolă, în sensul anexei I la tratat.

(2) La diluarea sau la dizolvarea coloranților, a aromelor sau a oricăror alte ingrediente autorizate utilizate la producerea băuturilor alcoolice nu se utilizează alt alcool decât alcoolul etilic de origine agricolă, distilate de origine agricolă sau băuturi spirtoase de la categoriile 1-14 din anexa I. Alcoolul utilizat la diluarea sau dizolvarea coloranților, a aromelor sau a oricăror alte ingrediente autorizate se folosește doar în cantitățile strict necesare în acest scop.

(3) Băuturile alcoolice nu conțin alcool de origine sintetică sau alt alcool care nu este de origine agricolă, în sensul anexei I la tratat.

Articolul 7

Categorii de băuturi spirtoase

(1) Băuturile spirtoase se clasifică în categorii în conformitate cu normele generale stabilite la prezentul articol și în normele specifice stabilite la anexa I.

(2) Fără a aduce atingere normelor specifice stabilite pentru fiecare dintre categoriile de băuturi spirtoase 1-14 din anexa I, băuturile spirtoase din categoriile respective:

(a) sunt produse prin fermentare alcoolică și prin distilare, obținute exclusiv din materiile prime prevăzute la categoria corespunzătoare de băuturi spirtoase din anexa I;

(b) nu au niciun adaos de alcool, indiferent dacă acesta este sau nu diluat;

(c) nu sunt aromatizate;

(d) nu sunt colorate cu nicio substanță cu excepția caramelului, utilizat exclusiv pentru a ajusta culoarea băuturilor spirtoase respective;

(e) nu sunt îndulcite, altfel decât pentru a completa gustul final al produsului; conținutul maxim de îndulcitori, exprimat ca zahăr invertit, nu depășește limitele prevăzute pentru fiecare categorie în anexa I;

(f) nu conțin alte adaosuri în afara părților neprocesate, întregi, din materia primă din care a fost obținut alcoolul, utilizate în principal în scopuri decorative.

(3) Fără a aduce atingere normelor specifice stabilite pentru fiecare dintre categoriile de băuturi spirtoase 15-44 din anexa I, băuturile spirtoase din categoriile respective pot:

(a) să fie produse din orice materie primă agricolă menționată în anexa I la tratat;

(b) să aibă adaos de alcool;

(c) să conțină substanțe aromatizante, substanțe aromatizante naturale, preparate aromatizante și produse alimentare aromatizante;

(d) să fie colorate;

(e) să fie îndulcite.

(4) Fără a aduce atingere normelor specifice stabilite în anexa II, băuturile spirtoase care nu sunt conforme cu normele specifice stabilite pentru fiecare dintre categoriile enumerate în anexa I pot:

(a) să fie produse din orice materie primă agricolă menționată în anexa I la tratat sau din orice produs alimentar sau din ambele;

(b) să aibă adaos de alcool;

(c) să fie aromatizate;

(d) să fie colorate;

(e) să fie îndulcite.

Articolul 8

Competențe delegate și competențe de executare

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46 pentru a modifica prezentul regulament prin modificarea definițiilor și cerințelor tehnice stabilite la articolul 2 litera (f) și la articolele 4 și 5.

Actele delegate menționate la primul paragraf se limitează strict la a răspunde necesităților demonstrate care rezultă din evoluția cerințelor consumatorilor, din progresele tehnologice sau din necesitatea inovării în materie de produse.

Pentru fiecare definiție sau cerință tehnică menționată la primul paragraf, Comisia adoptă un act delegat separat.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea, în cazuri excepționale, acolo unde legislația țării terțe importatoare impune acest lucru, unor derogări de la cerințele prevăzute la articolul 2 litera (f) și la articolele 4 și 5, de la cerințele pentru categoriile de băuturi spirtoase prevăzute în anexa I și de la normele specifice privind anumite băuturi spirtoase prevăzute în anexa II.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46 pentru a completa prezentul regulament, precizând ce alte substanțe naturale sau materii prime agricole care au un efect similar cu cel al produselor menționate la literele (a)-(e) de la articolul 4 alineatul (9) sunt autorizate în întreaga Uniune ca îndulcitori la producerea băuturilor spirtoase.

(4) Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme uniforme pentru utilizarea ca îndulcitori, la producerea de băuturi spirtoase, a altor substanțe naturale sau materii prime agricole autorizate prin acte delegate, astfel cum se menționează la alineatul (3), stabilind, în special, factorii respectivi de conversie ai îndulcitorilor. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 47 alineatul (2).

CAPITOLUL II

DESCRIEREA, PREZENTAREA ȘI ETICHETAREA BĂUTURILOR SPIRTOASE ȘI UTILIZAREA DENUMIRILOR BĂUTURILOR SPIRTOASE ÎN PREZENTAREA ȘI ETICHETAREA ALTOR PRODUSE ALIMENTARE

Articolul 9

Prezentarea și etichetarea

Băuturile spirtoase introduse pe piața Uniunii respectă cerințele în materie de prezentare și etichetare prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament.

Articolul 10

Denumirile legale ale băuturilor spirtoase

(1) Denumirea unei băuturi spirtoase este denumirea sa legală.

Băuturile spirtoase poartă denumiri legale în descrierea, prezentarea și etichetarea lor.

Denumirile legale se indică în mod clar și vizibil pe eticheta băuturii spirtoase și nu sunt înlocuite sau modificate.

(2) Băuturile spirtoase care respectă cerințele pentru o categorie de băuturi spirtoase prevăzută în anexa I folosesc denumirea categoriei respective ca denumire legală, cu excepția cazului în care categoria respectivă permite utilizarea unei alte denumiri legale.

(3) O băutură spirtoasă care nu respectă cerințele stabilite pentru oricare dintre categoriile de băuturi spirtoase prevăzute în anexa I folosește denumirea legală „băutură spirtoasă".

(4) O băutură spirtoasă care respectă cerințele pentru mai multe categorii de băuturi spirtoase prevăzute în anexa I poate fi introdusă pe piață sub una sau mai multe dintre denumirile legale prevăzute la categoriile respective din anexa I.

(5) În pofida alineatelor (1) și (2) din prezentul articol, denumirea legală a unei băuturi spirtoase poate fi:

(a) completată sau înlocuită cu o indicație geografică menționată la capitolul III. În acest caz, indicația geografică poate fi completată, în mod suplimentar, cu orice termen permis de caietul de sarcini aplicabil al produsului, cu condiția ca acest lucru să nu inducă în eroare consumatorul; și

(b) înlocuită cu un termen compus care conține termenii „lichior" sau „cremă", cu condiția ca produsul finit să respecte cerințele de la categoria 33 din anexa I.

(6) Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 și normelor specifice stabilite pentru categoriile de băuturi spirtoase în anexa I la prezentul regulament, denumirea legală a unei băuturi spirtoase poate fi completată cu:

(a) o denumire sau o referință geografică prevăzută în legile, regulamentele și dispozițiile administrative aplicabile în statul membru în care băutura spirtoasă este introdusă pe piață, cu condiția ca acest lucru să nu inducă în eroare consumatorul;

(b) o denumire curentă astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (2) litera (o) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, cu condiția ca acest lucru să nu inducă în eroare consumatorul;

(c) un termen compus sau o aluzie în conformitate cu articolele 11 și 12;

(d) termenul „cupaj", „cupajare" sau „cupajat", cu condiția ca băutura spirtoasă să fi făcut obiectul procedeului de cupajare;

(e) termenul „amestec", „amestecat" sau „băutură spirtoasă obținută dintr-un amestec", cu condiția ca băutura spirtoasă să fi făcut obiectul procedeului de amestecare; sau

(f) termenul „sec" sau „*dry*", cu excepția băuturilor spirtoase care îndeplinesc cerințele categoriei 2 din anexa I, fără a aduce atingere cerințelor specifice stabilite la categoriile 20-22 din anexa I și cu condiția ca băutura spirtoasă să nu fi fost îndulcită, nici măcar pentru completarea gustului. Prin derogare de la prima parte a prezentei litere, termenul „sec" sau „*dry*" poate completa denumirea legală a băuturilor spirtoase care respectă cerințele de la categoria 33 și care au fost, ca atare, îndulcite.

(7) Fără a aduce atingere articolelor 11 și 12 și articolului 13 alineatele (2), (3) și (4), se interzice utilizarea denumirilor legale menționate la alineatul (2) din prezentul articol sau a indicațiilor geografice în descrierea, prezentarea sau etichetarea oricărei băuturi care nu îndeplinește cerințele prevăzute la categoria relevantă descrisă în anexa I sau ale indicației geografice relevante. Interdicția respectivă se aplică și în cazul în care denumirile legale sau indicațiile geografice în cauză se utilizează împreună cu cuvinte sau expresii cum ar fi „similar", „tip", „stil", „produs", „aromă" sau a oricăror alți termeni similari.

Fără a aduce atingere articolului 12 alineatul (1), aromele care imită o băutură spirtoasă sau utilizarea acestora la fabricarea unui produs alimentar, altul decât o băutură pot afișa, în prezentarea și în etichetarea lor, denumirile legale menționate la alineatul (2) din prezentul articol, cu condiția ca aceste denumiri legale să fie completate cu termenul „aromă" sau cu orice alt termen similar. Indicațiile geografice nu se utilizează pentru a descrie aceste arome.

Articolul 11

Termeni compuși

(1) În descrierea, prezentarea și etichetarea unei băuturi alcoolice, utilizarea într-un termen compus a denumirii legale prevăzute la categoriile de băuturi spirtoase descrisă în anexa I sau a unei indicații geografice pentru băuturi spirtoase este autorizată cu condiția ca:

(a) alcoolul utilizat la producerea băuturii alcoolice să provină exclusiv din băutura spirtoasă menționată în termenul compus, cu excepția alcoolului care poate fi prezent în aromele, coloranții sau alte ingrediente autorizate utilizate pentru producerea respectivei băuturi alcoolice; și

(b) băutura spirtoasă să nu fi fost diluată doar prin adaos de apă, astfel încât concentrația sa alcoolică să fie sub nivelul concentrației minime prevăzute la categoria relevantă de băuturi spirtoase prevăzută în anexa I.

(2) Fără a aduce atingere denumirilor legale prevăzute la articolul 10, termenii „alcool", „spirtos", „băutură", „băutură spirtoasă" și „apă" nu fac parte dintr-un termen compus care descrie o băutură alcoolică.

(3) Termenii compuși care descriu o băutură alcoolică:

(a) se scriu cu caractere uniforme, de același tip, de aceeași dimensiune și de aceeași culoare;

(b) nu sunt întrerupți de niciun element de text sau imagine care nu face parte din aceștia; și

(c) nu se scriu cu caractere a căror dimensiune depășește dimensiunea caracterelor utilizate pentru denumirea băuturii alcoolice.

Articolul 12

Aluzii

(1) La prezentarea și etichetarea altor produse alimentare decât băuturile alcoolice, aluzia la denumirile legale prevăzute pentru una sau mai multe categorii de băuturi spirtoase descrise în anexa I sau la una sau mai multe indicații geografice pentru băuturi spirtoase este autorizată cu condiția ca alcoolul utilizat la producerea produsului alimentar să provină exclusiv din băutura spirtoasă sau din băuturile spirtoase la care se face trimitere în aluzie, cu excepția în ceea ce privește alcoolul care poate fi prezent în arome, coloranți sau alte ingrediente autorizate utilizate la producerea respectivului produs alimentar.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol și fără a aduce atingere Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013 ([20]) și (UE) nr. 251/2014 ([21]) ale Parlamentului European și Consiliului, aluzia făcută în cadrul prezentării și etichetării unei băuturi alcoolice, alta decât o băutură spirtoasă, la denumirile legale prevăzute pentru una sau mai multe categorii de băuturi spirtoase descrise în anexa I la prezentul regulament sau la una sau mai multe indicații geografice pentru băuturi spirtoase este autorizată cu condiția ca:

(a) alcoolul adăugat să provină exclusiv din băutura spirtoasă sau din băuturile spirtoase menționate în aluzie; și

(b) proporția fiecărui ingredient alcoolic să fie indicată cel puțin o dată în același câmp vizual ca aluzia, în ordinea descrescătoare a cantităților utilizate. Această proporție este egală cu procentul în volum de alcool pur pe care îl reprezintă în volumul total de alcool pur al produsului finit.

([20]) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a pieților produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

([21]) Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului (JO L 84, 20.3.2014, p. 14).

(3) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol și de la articolul 13 alineatul (4), la descrierea, prezentarea și etichetarea unei băuturi spirtoase care îndeplinește cerințele de la categoriile 33-40 din anexa I, aluzia la denumirile legale prevăzute pentru una sau mai multe categorii de băuturi spirtoase descrise în anexa menționată sau pentru una sau mai multe indicații geografice pentru băuturi spirtoase este autorizată cu condiția ca:

(a) alcoolul adăugat să provină exclusiv din băutura spirtoasă sau din băuturile spirtoase menționate în aluzie;

(b) proporția fiecărui ingredient alcoolic să fie indicată cel puțin o dată în același câmp vizual ca aluzia, în ordinea descrescătoare a cantităților utilizate; iar această proporție să fie egală cu procentul în volum de alcool pur pe care îl reprezintă în volumul total de alcool pur al produsului finit; și

(c) termenul „*cream*" să nu apară în denumirea legală a unei băuturi spirtoase care îndeplinește cerințele de la categoriile 33-40 din anexa I sau în denumirea legală a băuturii spirtoase sau a băuturilor spirtoase menționate în aluzie.

(4) Aluziile menționate la alineatele (2) și (3):

(a) nu se afișează pe același rând cu denumirea băuturii alcoolice; și

(b) se scriu cu caractere a căror dimensiune nu depășește jumătate din dimensiunea caracterelor utilizate pentru denumirea băuturii alcoolice și, în cazul în care sunt utilizați termeni compuși, cu caractere a căror dimensiune nu depășește jumătate din dimensiunea caracterelor utilizate pentru acești termeni compuși în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) litera (c).

Articolul 13

Norme suplimentare privind descrierea, prezentarea și etichetarea

(1) Descrierea, prezentarea sau etichetarea unei băuturi spirtoase poate face trimitere la materiile prime utilizate la producerea alcoolului etilic de origine agricolă sau la distilatele de origine agricolă utilizate la producerea băuturii spirtoase în cauză doar dacă alcoolul etilic sau distilatele respective au fost obținute exclusiv din acele materii prime. În acest caz, fiecare tip de alcool etilic de origine agricolă sau fiecare tip de distilat de origine agricolă se menționează în ordinea descrescătoare a cantităților în volum de alcool pur.

(2) Denumirile legale menționate la articolul 10 pot fi incluse într-o listă de ingrediente pentru produse alimentare, cu condiția ca lista respectivă să fie în conformitate cu articolele 18-22 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

(3) În cazul unui amestec sau al unui cupaj, denumirile legale prevăzute la categoriile de băuturi spirtoase descrise în anexa I sau una sau mai multe indicații geografice pentru băuturi spirtoase pot fi indicate exclusiv într-o listă de ingrediente alcoolice afișate în același câmp vizual ca denumirea legală a băuturii spirtoase.

În cazul menționat la primul paragraf, lista ingredientelor alcoolice este însoțită de cel puțin unul dintre termenii menționați la articolul 10 alineatul (6) literele (d) și (e). Atât lista ingredientelor alcoolice, cât și termenul care o însoțește se afișează în același câmp vizual ca denumirea legală a băuturii spirtoase, scrise cu caractere uniforme având același tip și culoare și având o dimensiune care nu depășește jumătate din dimensiunea caracterelor utilizate pentru denumirea legală.

În plus, proporția fiecărui ingredient alcoolic din lista ingredientelor alcoolice se exprimă cel puțin o dată ca procent, în ordinea descrescătoare a cantităților utilizate. Această proporție este egală cu procentul în volum de alcool pur pe care îl reprezintă în volumul total de alcool pur al amestecului.

Prezentul alineat nu se aplică cupajelor făcute din băuturi spirtoase care aparțin aceleiași indicații geografice sau cupajelor în cadrul cărora niciuna dintre băuturile spirtoase nu aparține unei indicații geografice.

(4) Prin derogare de la alineatul (3) de la prezentul articol, dacă un amestec îndeplinește cerințele pentru una dintre categoriile de băuturi spirtoase prevăzute în anexa I, amestecul poartă denumirea legală prevăzută la categoria aplicabilă.

În cazul menționat la primul paragraf, în descrierea, prezentarea sau etichetarea amestecului obținut pot figura denumirile legale prevăzute în anexa I sau indicațiile geografice corespunzătoare băuturilor spirtoase care au fost amestecate, cu condiția ca aceste denumiri să figureze:

(a) exclusiv într-o listă de ingrediente alcoolice conținute de amestec care se scriu cu caractere uniforme având același tip și culoare și având o dimensiune care nu depășește jumătate din dimensiunea caracterelor utilizate pentru denumirea legală; și

(b) cel puțin o dată în același câmp vizual ca denumirea legală a amestecului.

În plus, proporția fiecărui ingredient alcoolic din lista ingredientelor alcoolice se exprimă cel puțin o dată ca procent, în ordinea descrescătoare a cantităților utilizate. Această proporție este egală cu procentul în volum de alcool pur pe care îl reprezintă în volumul total de alcool pur al amestecului.

(5) Utilizarea denumirilor materiilor prime vegetale care sunt utilizate ca denumiri legale ale unor băuturi spirtoase nu aduce atingere utilizării denumirilor acestor materii prime vegetale în prezentarea și etichetarea altor produse alimentare. Denumirile materiilor prime vegetale respective pot fi utilizate la descrierea, prezentarea sau etichetarea altor băuturi spirtoase, cu condiția ca această utilizare să nu inducă în eroare consumatorul.

(6) Perioada de maturare sau vechimea pot fi specificate în descrierea, prezentarea sau etichetarea unei băuturi spirtoase în cazul în care se referă la cele mai noi componente alcoolice ale băuturii spirtoase și în orice caz cu condiția ca toate operațiunile de învechire la care a fost supusă băutura spirtoasă să fi avut loc sub controlul fiscal al unui stat membru sau sub o supraveghere care asigură garanții echivalente. Comisia instituie un registru public care conține lista organismelor desemnate de fiecare stat membru să supravegheze procesele de învechire.

(7) Denumirea legală a băuturii spirtoase se specifică în documentul administrativ electronic menționat în Regulamentul(CE) nr. 684/2009 al Comisiei ([22]). Atunci când în descriere, prezentare sau etichetare este indicată o perioadă de maturare sau vechimea băuturii spirtoase, acestea se menționează, de asemenea, și în documentul administrativ electronic respectiv.

Articolul 14

Indicarea locului de proveniență

(1) În cazul în care este indicat locul de proveniență al unei băuturi spirtoase, altul decât o indicație geografică sau marcă, în descrierea, prezentarea sau etichetarea sa, acesta corespunde locului sau regiunii unde s-au desfășurat etapa procesului de producție care îi conferă băuturii spirtoase finite caracterul și calitățile definitorii esențiale.

(2) Indicarea țării de origine sau a locului de proveniență al ingredientului primar, astfel cum se menționează în Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, nu este obligatorie în cazul băuturilor spirtoase.

Articolul 15

Limba utilizată pentru denumirile băuturilor spirtoase

(1) Termenii scrişi cu caractere cursive din anexele I și II și indicațiile geografice nu se traduc nici pe etichetă, nici în descrierea și prezentarea băuturilor spirtoase.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul băuturilor spirtoase produse în Uniune și destinate exportului, termenii menționați la alineatul (1) și indicațiile geografice pot fi însoțiți (însoțite) de traduceri, transcrieri sau transliterații, cu condiția ca termenii și indicațiile geografice respective din limba originală să nu fie ascunse.

Articolul 16

Utilizarea unui simbol al Uniunii pentru indicațiile geografice

Simbolul Uniunii pentru indicațiile geografice protejate stabilite în temeiul articolului 12 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 poate fi utilizat pentru descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase ale căror denumiri reprezintă o indicație geografică.

Articolul 17

Interzicerea capsulelor și a foliilor pe bază de plumb

Băuturile spirtoase nu se păstrează în scopul vânzării și nici nu se introduc pe piață în recipiente prevăzute cu dispozitive de închidere acoperite cu capsule sau folii pe bază de plumb.

([22]) Regulamentul (CE) nr. 684/2009 al Comisiei din 24 iulie 2009 de implementare a Directivei 2008/118/CE a Consiliului în ceea ce privește procedurile informatizate pentru deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize (JO L 197, 29.7.2009, p. 24).

Articolul 18

Metode analitice de referință ale Uniunii

(1) Atunci când alcoolul etilic de origine agricolă, distilatele de origine agricolă sau băuturile spirtoase trebuie analizate pentru a se verifica dacă îndeplinesc cerințele prezentului regulament, analiza în cauză este conformă cu metodele analitice de referință ale Uniunii pentru stabilirea compoziției lor chimice și fizice și a proprietăților lor organoleptice.

Sunt permise alte metode de analiză, sub responsabilitatea directorului de laborator, cu condiția ca acuratețea, repetabilitatea și reproductibilitatea metodelor să fie cel puțin echivalente cu cele ale metodelor analitice de referință ale Uniunii.

(2) Atunci când nu sunt stabilite metode analitice de referință ale Uniunii pentru detectarea și cuantificarea substanțelor conținute într-o anumită băutură spirtoasă, se utilizează una sau mai multe dintre metodele următoare:

(a) metode de analiză care au fost validate prin proceduri recunoscute la nivel internațional și care îndeplinesc, în special, criteriile prevăzute în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ([23]);

(b) metode de analiză conforme cu standardele recomandate ale Organizației Internaționale de Standardizare (ISO);

(c) metode de analiză recunoscute și publicate de Organizația Internațională a Viei și Vinului (OIV); sau

(d) în absența unei metode menționate la literele (a), (b) sau (c), din motive care țin de acuratețea, repetabilitatea și reproductibilitatea sa:

— o metodă de analiză aprobată de statul membru în cauză;

— dacă este necesar, orice altă metodă de analiză adecvată.

Articolul 19

Competențe delegate

(1) Pentru a ține cont de sistemul dinamic tradițional de învechire utilizat în statele membre pentru *brandy* și cunoscut ca sistemul „*criaderas y solera*" sau „*solera e criaderas*", astfel cum se prevede în anexa III, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46 pentru a completa prezentul regulament prin:

(a) stabilirea unor derogări de la articolul 13 alineatul (6) în ceea ce privește specificarea unei perioade de maturare sau a vechimii în descrierea, prezentarea sau etichetarea *brandy*-ului astfel obținut; și

(b) instituirea unor mecanisme de control adecvate pentru *brandy*-ul respectiv.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46 pentru a completa prezentul regulament în ceea ce privește instituirea unui registru public în care sunt enumerate organismele desemnate de fiecare stat membru să supravegheze procesele de învechire, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (6).

Articolul 20

Competențe de executare

Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare:

(a) normele necesare pentru comunicările pe care trebuie să le efectueze statele membre în ceea ce privește organismele desemnate să supravegheze procesele de învechire în conformitate cu articolul 13 alineatul (6);

(b) norme uniforme de indicare în descrierea, prezentarea sau etichetarea băuturilor spirtoase a țării de origine sau a locului de proveniență menționat la articolul 14;

([23]) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

(c) norme privind utilizarea în descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase a simbolului Uniunii menționat la articolul 16;

(d) norme tehnice detaliate privind metodele analitice de referință ale Uniunii menționate la articolul 18.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 47 alineatul (2).

CAPITOLUL III

INDICAȚII GEOGRAFICE

Articolul 21

Protecția indicațiilor geografice

(1) Indicațiile geografice protejate în temeiul prezentului regulament pot fi utilizate de orice operator care comercializează o băutură spirtoasă produsă în conformitate cu caietul de sarcini corespunzător al produsului.

(2) Indicațiile geografice protejate în temeiul prezentului regulament sunt protejate împotriva:

(a) oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte a unei denumiri înregistrate pentru produse care nu sunt acoperite de înregistrare, în cazul în care produsele respective sunt comparabile cu produsele înregistrate sub denumirea respectivă sau dacă utilizarea acestei denumiri exploatează reputația denumirii protejate, inclusiv atunci când produsele respective sunt folosite ca ingrediente;

(b) utilizării abuzive, imitării sau evocării, chiar dacă originea adevărată a produselor sau a serviciilor este indicată sau dacă denumirea protejată este tradusă sau însoțită de expresii precum „stil", „tip", „metodă", „produs(ă) ca la/în", „imitație", „gust", „similar" sau altele asemenea, inclusiv în cazul în care aceste produse sunt folosite ca ingredient;

(c) oricărei alte mențiuni false sau înșelătoare privind provenienței, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care apar în descrierea, prezentarea sau etichetarea produsului și care ar putea crea o impresie eronată cu privire la originea produsului;

(d) oricărei alte practici care ar putea induce în eroare consumatorul cu privire la adevărata origine a produsului.

(3) Indicațiile geografice protejate în temeiul prezentului regulament nu devin generice în Uniune.

(4) Protecția menționată la alineatul (2) se aplică și în cazul bunurilor care intră pe teritoriul vamal al Uniunii fără însă ca acestea să fie puse în liberă circulație pe acest teritoriu.

Articolul 22

Caietul de sarcini

(1) O indicație geografică protejată în temeiul prezentului regulament trebuie să fie conformă cu un caiet de sarcini care include cel puțin:

(a) denumirea care urmează a fi protejată ca indicație geografică, astfel cum este folosită în limbajul comercial sau în limbajul comun, numai în limbile care sunt sau au fost folosite în mod tradițional pentru descrierea produsului în aria geografică delimitată, în ortografia originală și în alfabetul latin, dacă acesta diferă;

(b) categoria de băuturi spirtoase sau termenul „băutură spirtoasă", dacă băutura spirtoasă nu îndeplinește cerințele stabilite pentru categoriile de băuturi spirtoase prevăzute în anexa I;

(c) o descriere a caracteristicilor băuturii spirtoase care să includă materiile prime din care este produsă, dacă este cazul, principalele caracteristici fizice, chimice sau organoleptice ale produsului, precum și caracteristicile specifice ale produsului în comparație cu alte băuturi spirtoase din aceeași categorie;

(d) definirea ariei geografice delimitate în raport cu legătura menționată la litera (f);

(e) descrierea metodei de producere a băuturii spirtoase și, dacă este cazul, a metodelor locale de producție autentice și invariabile;

(f) informații detaliate care atestă legătura dintre o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a băuturii spirtoase și originea sa geografică;

(g) denumirile și adresele autorităților competente sau, dacă sunt disponibile, denumirile și adresele organismelor care verifică respectarea dispozițiilor caietului de sarcini, în temeiul articolului 38, precum și sarcinile precise ale acestora;

(h) orice norme specifice de etichetare privind indicația geografică în cauză.

Dacă este cazul, caietul de sarcini al produsului include cerințele privind ambalarea, alături de o justificare pentru a demonstra de ce ambalarea trebuie să se realizeze în aria geografică delimitată în scopul de a prezerva calitatea și a asigura originea sau controlul, ținând cont de dreptul Uniunii, în special de dreptul Uniunii privind libera circulație a mărfurilor și libertatea de a presta servicii.

(2) Dosarele tehnice depuse în cadrul oricărei cereri anterioare datei de 8 iunie 2019 în temeiul Regulamentului (CE) nr. 110/2008 sunt considerate caiete de sarcini în temeiul prezentului articol.

Articolul 23

Conținutul cererii de înregistrare a unei indicații geografice

(1) Cererea de înregistrare a unei indicații geografice în temeiul articolului 24 alineatul (5) sau (8) include cel puțin:

(a) denumirea și adresa grupului solicitant și ale autorităților competente sau, dacă sunt disponibile, ale organismelor care verifică respectarea dispozițiilor caietului de sarcini;

(b) caietul de sarcini prevăzut la articolul 22;

(c) un document unic care cuprinde:

(i) elementele principale ale caietului de sarcini, inclusiv denumirea care trebuie protejată, categoria în care se încadrează băutura spirtoasă sau termenul „băutură spirtoasă”, metoda de producție, descrierea caracteristicilor băuturii spirtoase, o delimitare concisă a ariei geografice și, dacă este cazul, normele specifice aplicabile ambalării și etichetării;

(ii) descrierea legăturii dintre băutura spirtoasă și originea sa geografică, în conformitate cu articolul 3 punctul 4, inclusiv, dacă este cazul, elementele specifice descrierii produsului sau metodei de producție care justifică legătura.

Cererea depusă în conformitate cu articolul 24 alineatul (8) conține, de asemenea, trimiterea la versiunea publicată a caietului de sarcini al produsului și elemente care dovedesc că denumirea produsului este protejată în țara de origine.

(2) Dosarul de cerere menționat la articolul 24 alineatul (7) include:

(a) denumirea și adresa grupului solicitant;

(b) documentul unic menționat la alineatul (1) litera (c) din prezentul articol;

(c) o declarație a statului membru care să precizeze că acesta consideră că cererea îndeplinește cerințele prezentului regulament și respectă dispozițiile adoptate în temeiul acestuia;

(d) trimiterea la versiunea publicată a caietului de sarcini.

Articolul 24

Cererile de înregistrare a unei indicații geografice

(1) Cererile de înregistrare a unei indicații geografice în temeiul prezentului capitol pot fi depuse numai de către grupuri care lucrează cu băutura spirtoasă a cărei denumire este propusă spre înregistrare.

(2) O autoritate desemnată de un stat membru poate fi considerată un grup în sensul prezentului capitol dacă producătorii în cauză nu au posibilitatea să formeze un grup din cauza numărului lor, a situării geografice sau a unor caracteristici organizaționale. În astfel de cazuri, dosarul de cerere menționat la articolul 23 alineatul (2) indică aceste motive.

(3) O persoană fizică sau juridică poate fi considerată un grup în sensul prezentului capitol dacă îndeplinește ambele condiții următoare:

(a) persoana vizată este singurul producător care dorește să depună o cerere; și

(b) aria geografică delimitată posedă caracteristici care diferă considerabil de cele ale ariilor învecinate, caracteristicile băuturii spirtoase sunt diferite de cele ale băuturilor spirtoase produse în ariile învecinate sau băutura spirtoasă are o calitate specială, o reputație specială sau o altă trăsătură care poate fi în mod clar atribuită originii sale geografice.

(4) În cazul indicațiilor geografice care desemnează o arie geografică transfrontalieră, mai multe grupuri din diferite state membre sau țări terțe pot depune o cerere de înregistrare comună.

Când se depune o cerere comună, aceasta se transmite Comisiei de către un stat membru implicat sau de către un grup de solicitanți dintr-o țară terță implicată, direct sau prin intermediul autorităților din respectiva țară terță, după consultarea tuturor autorităților și grupurilor de solicitanți vizate. Cererea comună include declarația menționată la articolul 23 alineatul (2) litera (c) din partea tuturor statelor membre în cauză. Cerințele stabilite la articolul 23 trebuie să fie îndeplinite în toate statele membre și țările terțe implicate.

În cazul cererilor comune, procedurile naționale de opoziție corespunzătoare se desfășoară în toate statele membre în cauză.

(5) În cazul în care cererea se referă la o arie geografică situată într-un anumit stat membru, aceasta se depune la autoritățile din statul membru respectiv.

Statul membru examinează cererea prin mijloace corespunzătoare pentru a verifica dacă este motivată și dacă îndeplinește cerințele prevăzute în prezentul capitol.

(6) În cadrul examinării prevăzute la alineatul (5) al doilea paragraf, statul membru inițiază o procedură națională de opoziție prin care asigură publicarea adecvată a cererii menționate la alineatul (5) și stabilește o perioadă rezonabilă în care orice persoană fizică sau juridică cu un interes legitim care are reședința sau este stabilită pe teritoriul său poate depune o opoziție față de cerere.

Statul membru analizează admisibilitatea opozițiilor primite, în conformitate cu criteriile menționate la articolul 28.

(7) În cazul în care consideră, după evaluarea opozițiilor primite, că sunt îndeplinite cerințele prezentului capitol, statul membru poate adopta o decizie favorabilă și poate depune dosarul de cerere la Comisie. În acest caz, statul membru informează Comisia cu privire la opozițiile admisibile primite din partea unei persoane fizice sau juridice care a comercializat produsele în cauză în mod legal prin utilizarea continuă a denumirilor în cauză timp de cel puțin cinci ani înainte de data publicării menționată la alineatul (6). De asemenea, statele membre informează Comisia cu privire la eventualele proceduri judiciare naționale care ar putea afecta procedura de înregistrare.

Statul membru care adoptă o decizie favorabilă în temeiul primului paragraf se asigură că decizia este făcută publică și că orice persoană fizică sau juridică cu un interes legitim are posibilitatea de a formula o cale de atac.

Statul membru se asigură că versiunea caietului de sarcini pe care și-a întemeiat decizia favorabilă este publicată și asigură accesul, prin mijloace electronice, la caietul de sarcini.

Statul membru asigură, de asemenea, publicarea adecvată a versiunii caietului de sarcini cu privire la care Comisia ia o decizie în temeiul articolului 26 alineatul (2).

(8) În cazul în care se referă la o arie geografică situată într-o țară terță, cererea se transmite Comisiei fie direct, fie prin intermediul autorităților țării terțe în cauză.

(9) Documentele menționate în prezentul articol se transmit Comisiei într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii.

Articolul 25

Protecția națională provizorie

(1) Doar cu titlu provizoriu, un stat membru poate acorda protecție unei denumiri în temeiul prezentului capitol la nivel național, cu efect de la data transmiterii cererii către Comisie.

(2) Protecția națională încetează la data la care se ia o decizie privind înregistrarea în temeiul prezentului capitol sau la data la care cererea este retrasă.

(3) Atunci când o denumire nu este înregistrată în temeiul prezentului capitol, consecințele acestei protecții la nivel național sunt exclusiv responsabilitatea statului membru în cauză.

(4) Măsurile adoptate de statele membre în temeiul alineatului (1) produc efecte numai la nivel național și nu afectează comerțul în interiorul Uniunii sau comerțul internațional.

Articolul 26

Examinarea de către Comisie și publicarea în scopul manifestării opoziției

(1) Comisia examinează, prin mijloace adecvate, eventualele cereri primite în temeiul articolului 24, pentru a verifica dacă sunt motivate și dacă îndeplinesc cerințele prevăzute în prezentul capitol, precum și dacă s-a ținut cont de interesul părților interesate din afara statului membru care a transmis cererea. Examinarea se întemeiază pe documentul unic menționat la articolul 23 alineatul (1) litera (c), constă într-o verificare prin care se determină că nu există erori evidente în cerere și, ca regulă generală, nu durează mai mult de șase luni. Cu toate acestea, dacă această perioadă este depășită, Comisia îi comunică imediat în scris solicitantului motivele întârzierii.

Cel puțin în fiecare lună, Comisia publică lista denumirilor care au făcut obiectul unei cereri de înregistrare, precum și data depunerii acestora. Lista conține, de asemenea, numele statului membru sau al țării terțe care a transmis cererea.

(2) În cazul în care, pe baza examinării efectuate în temeiul alineatului (1) primul paragraf, Comisia consideră că sunt respectate cerințele prevăzute în prezentul capitol, aceasta publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* documentul unic menționat la articolul 23 alineatul (1) litera (c) și trimiterea la versiunea publicată a caietului de sarcini.

Articolul 27

Procedura de opoziție

(1) Autoritățile dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță sau o persoană fizică sau juridică cu un interes legitim și care își are reședința sau este stabilită într-o țară terță pot transmite Comisiei un act de opoziție în termen de trei luni de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Orice persoană fizică sau juridică cu un interes legitim și care își are reședința sau este stabilită într-un stat membru diferit de cel din care a fost depusă cererea, poate transmite un act de opoziție statului membru în care persoana respectivă își are reședința sau este stabilită, într-un termen care permite transmiterea unui act de opoziție în temeiul primului paragraf.

Actul de opoziție conține o declarație conform căreia este posibil ca cererea să nu respecte cerințele prevăzute în prezentul capitol.

Actele de opoziție care nu conțin o astfel de declarație sunt nule.

Comisia transmite fără întârziere actul de opoziție autorității sau organismului care a depus cererea.

(2) În cazul în care un act de opoziție este transmis Comisiei și este urmat, în termen de două luni, de o declarație de opoziție motivată, Comisia verifică admisibilitatea acestei declarații de opoziție motivate.

(3) În termen de două luni de la primirea unei declarații de opoziție motivate și admisibile, Comisia invită autoritatea sau persoana care a depus opoziția și autoritatea sau organismul care a depus cererea să înceapă consultări adecvate pentru o perioadă de maximum trei luni. Această perioadă începe să curgă de la data primirii invitației, prin mijloace electronice, de către părțile interesate.

Autoritatea sau persoana care a depus opoziția și autoritatea sau organismul care a depus cererea încep aceste consultări adecvate fără întârzieri nejustificate. Aceștia își pun la dispoziție, în mod reciproc, informațiile relevante pentru a evalua dacă cererea de înregistrare respectă cerințele prevăzute în prezentul capitol. Dacă nu se ajunge la un acord, informațiile respective sunt puse și la dispoziția Comisiei.

Atunci când părțile interesate ajung la un acord, autoritățile din statul membru sau din țara terță din care a fost depusă cererea informează Comisia cu privire la toate elementele care au făcut posibil acordul, inclusiv opiniile solicitantului și ale autorităților statului membru sau ale țării terțe, sau ale altor persoane fizice și juridice care au depus o opoziție.

Indiferent dacă s-a ajuns sau nu la un acord, informarea Comisiei se realizează în termen de o lună de la încetarea consultărilor.

În orice moment din această perioadă de trei luni, la cererea solicitantului, Comisia poate prelungi termenul consultărilor cu maximum trei luni.

(4) Dacă detaliile publicate în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) sunt modificate substanțial în urma consultărilor corespunzătoare menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, Comisia repetă examinarea menționată la articolul 26.

(5) Actul de opoziție, declarația de opoziție motivată și documentele aferente transmise Comisiei în conformitate cu alineatele (1)-(4) se întocmesc într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii.

Articolul 28

Motive de opoziție

(1) O declarație de opoziție motivată, astfel cum se menționează la articolul 27 alineatul (2), este admisibilă numai dacă este primită de Comisie în termenul prevăzut în respectivul articol și dacă demonstrează că:

(a) indicația geografică propusă nu respectă definiția de la articolul 3 punctul 4 sau cerințele menționate la articolul 22;

(b) înregistrarea indicației geografice propuse ar fi contrară dispozițiilor articolului 34 sau ale articolului 35;

(c) înregistrarea indicației geografice propuse ar periclita existența unei denumiri complet sau parțial identice sau a unei mărci sau existența unor produse care s-au aflat pe piață în mod legal timp de cel puțin cinci ani înainte de data publicării prevăzută la articolul 26 alineatul (2); sau

(d) nu sunt respectate cerințele menționate la articolele 31 și 32.

(2) Motivele de opoziție se evaluează în raport cu teritoriul Uniunii.

Articolul 29

Perioade de tranziție pentru utilizarea indicațiilor geografice

(1) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să acorde o perioadă de tranziție de până la cinci ani pentru ca băuturile spirtoase provenite dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță, a căror denumire încalcă dispozițiile articolului 21 alineatul (2) să poată utiliza în continuare denumirea cu care au fost comercializate, cu condiția să existe o declarație de opoziție admisibilă în temeiul articolului 24 alineatul (6) sau al articolului 27, care arată că înregistrarea denumirii ar periclita existența:

(a) unei denumiri complet identice sau a unui termen compus care conține un termen identic cu denumirea care urmează să fie înregistrată; sau

(b) a altor denumiri similare cu denumirea care urmează să fie înregistrată care se referă la băuturi spirtoase aflate pe piață în mod legal timp de cel puțin cinci ani înainte de data publicării prevăzută la articolul 26 alineatul (2).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 47 alineatul (2).

(2) Fără a aduce atingere articolului 36, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care prelungesc perioada de tranziție acordată în temeiul alineatului (1) până la 15 ani sau care permit utilizarea în continuare pentru o perioadă de până la 15 ani în cazuri justificate în mod corespunzător, cu condiția să se demonstreze că:

(a) denumirea menționată la alineatul (1) a fost folosită în mod legal, constant și corect timp de cel puțin 25 de ani înainte ca cererea de protecție să fie transmisă Comisiei;

(b) scopul utilizării denumirii menționate la alineatul (1) nu a fost, în niciun moment, acela de a se profita de pe urma reputației indicației geografice înregistrate; și

(c) consumatorii nu au fost și nici nu ar fi putut fi induși în eroare în privința adevăratei origini a produsului.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 47 alineatul (2).

(3) Atunci când se utilizează o denumire menționată la alineatele (1) și (2), țara de origine este clar și vizibil indicată pe etichetă.

Articolul 30

Decizia privind înregistrarea

(1) Atunci când, pe baza informațiilor pe care le are la dispoziție în urma examinării efectuate în temeiul articolului 26 alineatul (1) primul paragraf, Comisia consideră că nu sunt îndeplinite condițiile pentru înregistrarea unei indicații geografice propuse, aceasta informează solicitantul în cauză din statul membru respectiv sau țara terță respectivă cu privire la motivele respingerii și îi oferă acestuia două luni pentru a-și prezenta observațiile. În cazul în care nu primește observații sau primește observații, dar consideră că nu sunt totuși îndeplinite condițiile pentru înregistrare, Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, respinge cererea, cu excepția cazului în care cererea este retrasă. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 47 alineatul (2).

(2) În cazul în care nu primește niciun act de opoziție sau nicio declarație de opoziție motivată și admisibilă în temeiul articolului 27, Comisia adoptă, fără să se aplice procedura menționată la articolul 47 alineatul (2), acte de punere în aplicare pentru înregistrarea denumirii.

(3) În cazul în care primește o declarație de opoziție motivată și admisibilă, Comisia, în urma consultărilor corespunzătoare menționate la articolul 27 alineatul (3) și luând în considerare rezultatele acestor consultări:

(a) în cazul în care s-a ajuns la un acord, înregistrează denumirea prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate fără să se aplice procedura menționată la articolul 47 alineatul (2) și, dacă este necesar, modifică informațiile publicate în temeiul articolului 26 alineatul (2), dacă modificările nu sunt substanțiale; sau

(b) în cazul în care nu s-a ajuns la un acord, adoptă acte de punere în aplicare prin care decide în privința înregistrării. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 47 alineatul (2).

(4) Actele de înregistrare și deciziile de respingere se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Actul de înregistrare acordă indicației geografice protecția menționată la articolul 21.

Articolul 31

Modificarea caietului de sarcini

(1) Orice grup care are un interes legitim poate solicita aprobarea unei modificări a caietului de sarcini.

Cererile descriu și motivează modificările solicitate.

(2) Modificările aduse caietului de sarcini sunt clasificate în două categorii din punctul de vedere al importanței lor:

(a) modificări la nivelul Uniunii, care impun o procedură de opoziție la nivelul Uniunii;

(b) modificări standard care sunt tratate la nivelul statului membru sau la nivelul țării terțe.

(3) O modificare este considerată drept modificare la nivelul Uniunii atunci când aceasta:

(a) include modificarea denumirii indicației geografice sau a unei părți din denumirea indicației geografice înregistrate în temeiul prezentului regulament;

(b) constă în modificarea denumirii legale sau a categoriei băuturii spirtoase;

(c) riscă să anuleze o anumită calitate, reputația sau altă caracteristică a băuturii spirtoase care poate fi atribuită în principal originii sale geografice; sau

(d) presupune noi restricții pentru comercializarea produsului.

Toate celelalte modificări sunt considerate modificări standard.

O modificare standard este considerată, de asemenea, o modificare temporară în cazul în care vizează modificarea temporară a caietului de sarcini ca urmare a impunerii unor măsuri sanitare și fitosanitare obligatorii de către autoritățile publice sau în cazul în care este consecința unor catastrofe naturale sau condiții meteorologice nefavorabile recunoscute în mod oficial de către autoritățile competente.

(4) Modificările la nivelul Uniunii se aprobă de Comisie. Procedura de aprobare urmează, *mutatis mutandis*, procedura stabilită la articolul 24 și la articolele 26-30. Cererile privind efectuarea de modificări la nivelul Uniunii depuse de o țară terță sau de producători dintr-o țară terță conțin dovezi privind respectarea de către modificarea propusă a legislației aplicabile în țara terță în cauză pentru protecția indicațiilor geografice.

(5) Modificările standard se aprobă de către statul membru pe teritoriul căruia se află aria geografică a produsului în cauză. În ceea ce privește țările terțe, modificările se aprobă în conformitate cu legislația aplicabilă în țara terță în cauză.

(6) Examinarea cererii de modificare ține seama doar de modificarea propusă.

Articolul 32

Anulare

(1) Din proprie inițiativă sau la solicitarea oricărei persoane fizice sau juridice cu un interes legitim, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care anulează înregistrarea unei indicații geografice, în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) atunci când nu mai poate fi asigurată respectarea cerințelor prevăzute de caietul de sarcini;

(b) atunci când nu a fost introdus pe piață niciun produs sub indicația geografică respectivă timp de cel puțin șapte ani consecutivi.

În cazul procedurii de anulare se aplică, *mutatis mutandis*, articolele 24, 26, 27, 28 și 30.

(2) În pofida alineatului (1), la solicitarea producătorilor băuturii spirtoase comercializate sub indicația geografică înregistrată, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care anulează respectiva înregistrare.

(3) În cazurile menționate la alineatele (1) și (2), înainte de adoptarea actului de punere în aplicare, Comisia consultă autoritățile statului membru în cauză, autoritățile țării terțe sau, dacă este posibil, producătorul din țara terță care a depus inițial cererea de înregistrare a indicației geografice în cauză, cu excepția cazului în care anularea este solicitată în mod direct de către solicitanții inițiali.

(4) Actele de punere în aplicare menționate la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 47 alineatul (2).

Articolul 33

Înregistrarea indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase

(1) Comisia adoptă, până la 8 iunie 2021, acte delegate în conformitate cu articolul 46 pentru completarea prezentului regulament prin crearea unui registru electronic public, care se actualizează periodic, al indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase recunoscute în cadrul acestui sistem (denumit în continuare „registrul”).

(2) Denumirea unei indicații geografice se înregistrează în grafia originală. Dacă grafia originală nu utilizează caracterele latine, împreună cu denumirea în grafia originală se înregistrează și transcrierea sau transliterarea denumirii cu caractere latine.

În cazul indicațiilor geografice înregistrate în temeiul prezentului capitol, registrul asigură accesul direct la documentele unice și conține și trimiterea la versiunea publicată a caietului de sarcini al produsului.

În cazul indicațiilor geografice înregistrate înainte de 8 iunie 2019, registrul asigură accesul direct la specificațiile de bază din dosarul tehnic astfel cum se prevede la articolul 17 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 110/2008.

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 46 pentru completarea prezentului alineat prin stabilirea unor norme detaliate suplimentare privind forma și conținutul registrului.

(3) Indicațiile geografice ale băuturilor spirtoase produse în țări terțe care sunt protejate în Uniune în temeiul unui acord internațional la care Uniunea este parte contractantă pot fi introduse în registru ca indicații geografice protejate.

Articolul 34

Indicații geografice omonime

(1) Dacă o denumire pentru care se depune o cerere este total sau parțial omonimă cu o denumire deja înregistrată în temeiul prezentului regulament, denumirea respectivă se înregistrează ținându-se seama în mod corespunzător de utilizările locale și tradiționale, precum și de orice risc de creare a unei confuzii.

(2) O denumire omonimă care lasă consumatorilor impresia greșită că produsele sunt originare dintr-un alt teritoriu nu se înregistrează, chiar dacă aceasta este exactă în ceea ce privește teritoriul, regiunea sau locul real de origine al produselor respective.

(3) Utilizarea unei indicații geografice omonime înregistrate este condiționată de posibilitatea de a face, în practică, o distincție suficientă între denumirea omonimă înregistrată ulterior și denumirea care figurează deja în registru, având în vedere necesitatea de a trata producătorii în cauză în mod echitabil și de a nu induce în eroare consumatorul.

(4) Protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase menționate la articolul 21 din prezentul regulament nu aduce atingere indicațiilor geografice și denumirilor de origine protejate ale produselor în temeiul Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013 și (UE) nr. 251/2014.

Articolul 35

Motive specifice de refuzare a protecției

(1) O denumire generică nu este protejată ca indicație geografică.

Pentru a se stabili dacă o denumire a devenit sau nu o denumire generică, se ține seama de toți factorii relevanți, în special de:

(a) situația existentă în Uniune, în special în zonele de consum;

(b) legislația Uniunii sau legislația națională în domeniu.

(2) O denumire nu este protejată ca indicație geografică în cazul în care, având în vedere reputația și renumele unei mărci, protecția ar putea să inducă în eroare consumatorul cu privire la identitatea reală a băuturii spirtoase în cauză.

(3) O denumire este protejată ca indicație geografică numai în cazul în care etapele de producție care îi conferă băuturii spirtoase calitatea, reputația sau altă caracteristică ce poate fi atribuită în principal originii sale geografice se desfășoară în aria geografică în cauză.

Articolul 36

Legătura dintre mărci și indicațiile geografice

(1) Se refuză înregistrarea sau se declară nulitatea unei mărci a cărei utilizare corespunde sau ar corespunde uneia sau mai multor situații dintre cele menționate la articolul 21 alineatul (2).

(2) O marcă a cărei utilizare corespunde uneia sau mai multor situații dintre cele menționate la articolul 21 alineatul (2) și care a făcut obiectul unei cereri de înregistrare, a fost înregistrată sau, în cazul în care această posibilitate este prevăzută în legislația aplicabilă, a fost consacrată prin utilizarea sa cu bună-credință pe teritoriul Uniunii, înainte de data la care a fost depusă la Comisie cererea de protejare a indicației geografice, poate continua să fie utilizată și poate fi prelungită în pofida înregistrării unei indicații geografice, cu condiția să nu existe motive de declarare a nulității mărcii respective sau de decăderea din drepturi a titularului acesteia în temeiul Directivei (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului ([24]) sau al Regulamentului (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului ([25]).

Articolul 37

Indicațiile geografice înregistrate existente

Indicațiile geografice ale băuturilor spirtoase înregistrate în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 110/2008, care sunt astfel protejate în temeiul regulamentului respectiv, sunt protejate în mod automat ca indicații geografice în temeiul prezentului regulament. Comisia le înscrie în registrul menționat la articolul 33 din prezentul regulament.

Articolul 38

Verificarea respectării caietului de sarcini

(1) Statele membre elaborează și actualizează periodic o listă a operatorilor care produc băuturi spirtoase cu o indicație geografică înregistrată în conformitate cu prezentul regulament.

(2) În ceea ce privește indicațiile geografice care desemnează băuturile spirtoase originare din Uniune înregistrate în temeiul prezentului regulament, verificarea respectării caietului de sarcini menționat la articolul 22 înainte de introducerea produsului pe piață se efectuează de:

(a) una sau mai multe dintre autoritățile competente menționate la articolul 43 alineatul (1); sau

(b) organismele de control, în sensul articolului 2 al doilea paragraf punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, care acționează în calitate de organism de certificare a produselor.

În cazul în care un stat membru aplică articolul 24 alineatul (2), verificarea respectării caietului de sarcini se asigură de către o altă autoritate decât cea considerată a fi un grup în temeiul alineatului menționat.

În pofida dreptului intern al statelor membre, costurile aferente acestei verificări a respectării caietului de sarcini pot fi suportate de către operatorii care fac obiectul controalelor în cauză.

(3) În ceea ce privește indicațiile geografice care desemnează băuturile spirtoase originare din țările terțe înregistrate în temeiul prezentului regulament, verificarea conformității cu caietul de sarcini înainte de introducerea produsului pe piață, se efectuează de:

(a) o autoritate publică competentă desemnată de țara terță; sau

(b) un organism de certificare a produselor.

(4) Statele membre fac publice denumirile și adresele autorităților competente și ale organismelor menționate la alineatul (2) și actualizează periodic aceste informații.

Comisia face publice denumirile și adresele autorităților competente și ale organismelor menționate la alineatul (3) și actualizează periodic aceste informații.

(5) Organismele de control al produselor menționate la alineatul (2) litera (b) și organismele de certificare a produselor menționate la alineatul (3) litera (b) respectă standardul european ISO/IEC 17065:2012 și sunt acreditate în conformitate cu acesta sau cu orice viitoare modificare, revizuire ori versiune aplicabilă a acestuia.

([24]) Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 336, 23.12.2015, p. 1).
([25]) Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO L 154, 16.6.2017, p. 1).

(6) Autoritățile competente menționate la alineatele (2) și (3) care verifică conformitatea indicației geografice protejate în temeiul prezentului regulament cu caietul de sarcini trebuie să fie obiective și imparțiale. Acestea dispun de personal calificat și de resursele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile.

Articolul 39

Supravegherea utilizării denumirilor pe piață

(1) Statele membre efectuează controale, pe baza unei analize a riscurilor, în ceea ce privește utilizarea pe piață a indicațiilor geografice înregistrate în temeiul prezentului regulament și iau toate măsurile necesare în cazul încălcării cerințelor prevăzute în prezentul capitol.

(2) Statele membre iau măsurile administrative și judiciare corespunzătoare pentru a preîntâmpina sau a stopa utilizarea nelegală a denumirilor de produse sau de servicii fabricate sau comercializate pe teritoriul lor, care fac obiectul unor indicații geografice înregistrate în temeiul prezentului regulament.

În acest scop, statele membre desemnează autoritățile responsabile cu luarea acestor măsuri, în conformitate cu procedurile stabilite de fiecare stat membru.

Autoritățile respective oferă garanții corespunzătoare de obiectivitate și imparțialitate și au la dispoziție personal calificat și resursele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

(3) Statele membre informează Comisia cu privire la denumirile și adresele autorităților competente responsabile cu controlul utilizării denumirilor pe piață, desemnate în conformitate cu articolul 43. Comisia pune la dispoziția publicului denumirile și adresele autorităților respective.

Articolul 40

Procedura și cerințele, planificarea și raportarea activităților de control

(1) Procedurile și cerințele stabilite de Regulamentul (CE) nr. 882/2004 se aplică *mutatis mutandis* controalelor prevăzute la articolele 38 și 39 din prezentul regulament.

(2) Statele membre se asigură că activitățile de control al obligațiilor prevăzute în prezentul capitol sunt incluse distinct într-o secțiune separată a planurilor naționale multianuale de control, în conformitate cu articolele 41-43 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

(3) Rapoartele anuale menționate la articolul 44 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 cuprind, într-o secțiune separată, informațiile menționate la articolul respectiv privind controlul obligațiilor prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 41

Competențe delegate

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor condiții suplimentare ce trebuie respectate, inclusiv în cazurile în care o arie geografică cuprinde mai multe țări, în ceea ce privește următoarele:

(a) cererea de înregistrare a unei indicații geografice, astfel cum se prevede la articolele 23 și 24; și

(b) procedurile prealabile la nivel național menționate la articolul 24, examinarea de către Comisie, procedura de opoziție și anularea indicațiilor geografice.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea de condiții și cerințe pentru procedura aplicată modificărilor la nivelul Uniunii și modificărilor standard, inclusiv modificărilor temporare, aduse caietului de sarcini al unui produs în conformitate cu articolul 31.

Articolul 42

Competențe de executare

(1) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru stabilirea unor norme detaliate privind:

(a) forma caietului de sarcini menționat la articolul 22 și măsurile cu privire la informațiile care trebuie furnizate în caietul de sarcini al produsului în ceea ce privește legătura dintre aria geografică și produsul finit, astfel cum se prevede la articolul 22 litera (f);

(b) procedurile aplicabile, forma și prezentarea opozițiilor, astfel cum se prevede la articolele 27 și 28;

(c) forma și prezentarea cererilor privind modificările la nivelul Uniunii și ale comunicărilor privind modificările standard și temporare, astfel cum se prevede la articolul 31 alineatul (4) și, respectiv, alineatul (5);

(d) procedurile aplicabile și forma procesului de anulare, astfel cum se prevede la articolul 32, precum și prezentarea cererilor de anulare; și

(e) controalele și verificările care trebuie efectuate de statele membre, inclusiv testările, astfel cum se prevede la articolul 38.

(2) Comisia adoptă, până la 8 iunie 2021, acte de punere în aplicare prin care se stabilesc norme detaliate privind procedurile, forma și prezentarea cererilor, astfel cum sunt menționate la articolele 23 și 24, inclusiv pentru cererile care vizează teritoriile mai multor țări.

(3) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 47 alineatul (2).

CAPITOLUL IV

CONTROALE, SCHIMBURI DE INFORMAȚII, LEGISLAȚIA STATELOR MEMBRE

Articolul 43

Controale privind băuturile spirtoase

(1) Statele membre sunt responsabile cu controalele privind băuturile spirtoase. Acestea iau măsurile necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament și desemnează autoritățile competente care sunt responsabile să asigure respectarea prezentului regulament.

(2) Comisia asigură aplicarea uniformă a prezentului regulament și, acolo unde este necesar, adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele privind controalele administrative și fizice care trebuie efectuate de statele membre în ceea ce privește respectarea obligațiilor care decurg din aplicarea prezentului regulament. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 47 alineatul (2).

Articolul 44

Schimbul de informații

(1) Statele membre și Comisia își comunică reciproc informațiile necesare pentru aplicarea prezentului regulament.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare privind natura și tipul informațiilor care urmează să facă obiectul unor schimburi și metodele de schimb de informații.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 47 alineatul (2).

Articolul 45

Legislația statelor membre

(1) În aplicarea unei politici în domeniul calității pentru băuturile spirtoase produse pe propriul lor teritoriu și, în special, pentru indicațiile geografice înscrise în registru sau pentru protecția unor indicații geografice noi, statele membre pot stabili norme mai stricte decât cele prevăzute în anexele I și II cu privire la producție, la descriere, la prezentare și la etichetare, în măsura în care acestea sunt compatibile cu dreptul Uniunii.

(2) În pofida alineatului (1), statele membre nu interzic și nu restricționează importul, vânzarea sau consumul de băuturi spirtoase produse în alte state membre sau în țări terțe, care respectă cerințele prezentului regulament.

CAPITOLUL V

DELEGAREA DE COMPETENȚE, DISPOZIȚII DE PUNERE ÎN APLICARE, DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

SECȚIUNEA 1

Delegarea de competențe și dispoziții de punere în aplicare

Articolul 46

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 8 și 19 se conferă Comisiei pentru o perioadă de șapte ani de la 24 mai 2019. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de șapte ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolele 33 și 41 este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 24 mai 2019. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(4) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 50 este conferită Comisiei pentru o perioadă de șase ani de la 24 mai 2019.

(5) Delegarea de competențe menționată la articolele 8, 19, 33, 41 și 50 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(6) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(7) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(8) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 8, 19, 33, 41 și 50 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu formulează nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea actului către Parlamentul European și către Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 47

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru băuturi spirtoase instituit prin Regulamentul (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

SECȚIUNEA 2

Derogare, dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 48

Derogare de la cerințele privind cantitățile nominale prevăzute în Directiva 2007/45/CE

Prin derogare de la articolul 3 din Directiva 2007/45/CE și de la secțiunea 1 al șaselea rând din anexa la directiva menționată, *shochu* ([26]) distilat o singură dată, produs în alambic și îmbuteliat în Japonia, poate fi introdus pe piața Uniunii în cantități nominale de 720 ml și 1 800 ml.

Articolul 49

Abrogare

(1) Fără a aduce atingere articolului 50, Regulamentul (CE) nr. 110/2008 se abrogă de la 25 mai 2021. Cu toate acestea, capitolul III din regulamentul menționat se abrogă de la 8 iunie 2019.

(2) Prin derogare de la alineatul (1):

(a) articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 110/2008 se aplică în continuare până la 25 mai 2021;

(b) articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 110/2008 și, fără a aduce atingere aplicabilității celorlalte dispoziții din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 716/2013 al Comisiei ([27]), articolul 9 din regulamentul de punere în aplicare menționat se aplică în continuare până la finalizarea procedurii prevăzute la articolul 9 din respectivul regulament de punere în aplicare, dar în orice caz nu mai târziu de 25 mai 2021; și

(c) anexa III la Regulamentul (CE) nr. 110/2008 se aplică în continuare până la înființarea registrului menționat la articolul 33 din prezentul regulament.

(3) Trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 110/2008 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV la prezentul regulament.

Articolul 50

Măsuri tranzitorii

(1) Băuturile spirtoase care nu îndeplinesc cerințele prezentului regulament, dar care îndeplinesc cerințele Regulamentului (CE) nr. 110/2008 și care au fost produse înainte de 25 mai 2021 pot fi introduse în continuare pe piață, până la epuizarea stocurilor.

(2) În pofida alineatului (1) de la prezentul articol, băuturile spirtoase a căror descriere, prezentare sau etichetare nu respectă articolele 21 și 36 din prezentul regulament, dar care respectă articolele 16 și 23 din Regulamentul (CE) nr. 110/2008 și care au fost etichetate înainte de 8 iunie 2019 pot fi introduse în continuare pe piață, până la epuizarea stocurilor.

(3) Până la 25 mai 2025, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 46, pentru modificarea articolului 3 alineatele (2), (3), (9), (10), (11) și (12), a articolului 10 alineatele (6) și (7) și a articolelor 11, 12 și 13 sau pentru completarea prezentului regulament prin adoptarea de derogări de la dispozițiile respective.

Actele delegate menționate la primul paragraf se limitează strict la îndeplinirea unor necesități demonstrate, care rezultă din condițiile de piață.

Pentru fiecare definiție, definiție tehnică sau cerință referitoare la dispozițiile menționate la primul paragraf, Comisia adoptă un act delegat distinct.

([26]) Astfel cum este definit în anexa 2-D la Acordul dintre Uniunea Europeană și Japonia pentru un parteneriat economic.

([27]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 716/2013 al Comisiei din 25 iulie 2013 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase (JO L 201, 26.7.2013, p. 21).

(4) Articolele 22-26, 31 și 32 din prezentul regulament nu se aplică cererilor de înregistrare sau de modificare și nici solicitărilor de anulare care se află în curs la data de 8 iunie 2019. Articolul 17 alineatele (4), (5) și (6), precum și articolele 18 și 21 din Regulamentul (CE) nr. 110/2008 se aplică în continuare acestor cereri și solicitări de anulare.

Dispozițiile privind procedura de opoziție menționată la articolele 27, 28 și 29 din prezentul regulament nu se aplică cererilor de înregistrare sau cererilor de modificare în cazul cărora au fost deja publicate specificațiile de bază din dosarul tehnic sau, respectiv, o cerere de modificare, în vederea opoziției, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la data de 8 iunie 2019. Articolul 17 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 110/2008 se aplică în continuare acestor cereri.

Dispozițiile privind procedura de opoziție menționată la articolele 27, 28 și 29 din prezentul regulament nu se aplică cererilor de anulare care se află în curs la data de 8 iunie 2019. Articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 110/2008 se aplică în continuare acestor cereri de anulare.

(5) În cazul indicațiilor geografice înregistrate în temeiul capitolului III din prezentul regulament, ale căror cereri de înregistrare se aflau în curs la data aplicării actelor de punere în aplicare prevăzute la articolul 42 alineatul (2) din prezentul regulament, care stabilesc normele detaliate privind procedurile, forma și prezentarea cererilor, astfel cum sunt menționate la articolul 23, registrul poate oferi acces direct la specificațiile de bază din dosarul tehnic în înțelesul articolului 17 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 110/2008.

(6) În ceea ce privește indicațiile geografice înregistrate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 110/2008, Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, la cererea unui stat membru, un document unic depus de statul membru respectiv. Publicarea respectivă este însoțită de trimiterea la versiunea publicată a caietului de sarcini și nu este urmată de o procedură de opoziție.

Articolul 51

Intrarea în vigoare și aplicarea

(1) Prezentul Regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 mai 2021.

(2) În pofida alineatului (1), articolul 16, articolul 20 litera (c), articolele 21, 22 și 23, articolul 24 alineatele (1), (2) și (3), articolul 24 alineatul (4) primul și al doilea paragraf, articolul 24 alineatele (8) și (9), articolele 25-42, articolele 46 și 47, articolul 50 alineatele (1), (4) și (6), punctul 39 litera (d) și punctul 40 litera (d) din anexa I și definițiile prevăzute la articolul 3 referitoare la dispozițiile respective se aplică de la 8 iunie 2019.

(3) Actele delegate prevăzute la articolele 8, 19 și 50 adoptate în conformitate cu articolul 46 și actele de punere în aplicare prevăzute la articolul 8 alineatul (4) și la articolele 20, 43 și 44, adoptate în conformitate cu articolul 47, se aplică de la 25 mai 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 17 aprilie 2019.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*
A. TAJANI	G. CIAMBA

ANEXA I

CATEGORII DE BĂUTURI SPIRTOASE

1. **Rom**

(a) Romul este o băutură spirtoasă produsă exclusiv prin distilarea produsului obținut prin fermentarea alcoolică a melasei sau a siropului produse în cursul producerii zahărului din trestie de zahăr, fie a sucului de trestie de zahăr ca atare, distilată la mai puțin de 96 % vol., astfel încât produsul distilării să prezinte în mod clar caracteristicile organoleptice specifice romului.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a romului este de 37,5 %.

(c) Nu are adaos de alcool, diluat sau nu.

(d) Romul nu este aromatizat.

(e) Romul poate conține numai caramel adăugat cu scopul de a ajusta culoarea.

(f) Romul poate fi îndulcit pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 20 de grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

(g) În cazul indicațiilor geografice înregistrate în temeiul prezentului regulament, denumirea legală de rom poate fi completată cu:

(i) termenul „*traditionnel*" sau „*tradicional*", cu condiția ca romul în cauză:

— să fi fost produs prin distilare la mai puțin de 90 % vol., după fermentarea alcoolică a materiilor prime producătoare de alcool care provin exclusiv din locul de producție avut în vedere; și

— să aibă un conținut de substanțe volatile mai mare sau egal cu 225 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol.; și

— să nu fie îndulcit;

(ii) termenul „agricol", cu condiția ca romul în cauză să respecte cerințele de la punctul (i) și să fi fost produs exclusiv prin distilare în urma fermentării alcoolice a sucului de trestie de zahăr. Termenul „agricol" poate fi folosit numai pentru o indicație geografică din unul dintre departamentele franceze de peste mări sau din Regiunea Autonomă Madeira.

Dispozițiile de la prezenta literă nu aduc atingere utilizării termenului „agricol", „*traditionnel*" sau „*tradicional*" în legătură cu orice produs care nu intră sub incidența prezentei categorii, în conformitate cu criteriile sale specifice.

2. ***Whisky* sau *whiskey***

(a) *Whisky* sau *whiskey* este o băutură spirtoasă produsă exclusiv prin realizarea tuturor operațiunilor de producție enumerate în continuare:

(i) distilarea unui must de malț de cereale, cu sau fără boabe întregi de cereale nemalțificate, care a fost:

— zaharificat prin diastaza malțului pe care îl conține, cu sau fără alte enzime naturale;

— fermentat cu ajutorul drojdiei;

(ii) fiecare distilare se efectuează la mai puțin de 94,8 % vol., astfel încât produsul distilării să aibă o aromă și un gust specifice materiilor prime utilizate;

(iii) maturarea distilatului final timp de cel puțin trei ani în butoaie de lemn cu o capacitate de maximum 700 de litri.

Distilatul final, la care se pot adăuga doar apă și caramel simplu (pentru colorare), păstrează culoarea, aroma și gustul rezultate din procesul de producție descris la punctele (i), (ii) și (iii).

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *whisky* sau *whiskey* este de 40 %.

(c) Nu are adaos de alcool, diluat sau nu.

(d) *Whisky* sau *whiskey* nu este îndulcit, nici pentru completarea gustului, sau aromatizat și nici nu conține alți aditivi în afară de caramel obișnuit (E 150a), utilizat pentru ajustarea culorii.

(e) Denumirea legală de „*whisky*" sau „*whiskey*" poate fi completată cu termenul „single malt" numai dacă este distilat exclusiv din malț de orz la o singură distilerie.

3. **Rachiu din cereale**

(a) Rachiul din cereale este o băutură spirtoasă produsă exclusiv prin distilarea unui must fermentat din boabe întregi de cereale, prezentând caracteristici organoleptice derivate din materiile prime utilizate.

(b) Cu excepția băuturii *Korn*, concentrația alcoolică minimă în volume a rachiului de cereale este de 35 %.

(c) Nu are adaos de alcool, diluat sau nu.

(d) Rachiul din cereale nu este aromatizat.

(e) Rachiul din cereale poate conține adaos de caramel numai în scopul de a ajusta culoarea.

(f) Rachiul din cereale poate fi îndulcit pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 10 grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

(g) Rachiul din cereale poate purta denumirea legală de „brandy de cereale", dacă a fost produs prin distilarea, la mai puțin de 95 % vol., a unui must fermentat din boabe întregi de cereale, prezentând caracteristici organoleptice derivate din materiile prime utilizate.

(h) În denumirea legală „rachiu din cereale" sau „brandy de cereale", cuvântul „cereale" poate fi înlocuit cu numele cerealei utilizate în mod exclusiv pentru producerea băuturii spirtoase în cauză.

4. **Rachiu de vin**

(a) Rachiul de vin este o băutură spirtoasă care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) este produsă exclusiv prin distilarea, la mai puțin de 86 % vol., a vinului, a vinului alcoolizat în vederea distilării sau a unui distilat din vin care a fost distilat la mai puțin de 86 % vol.;

(ii) are un conținut de substanțe volatile mai mare sau egal cu 125 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(iii) are un conținut maxim de metanol de 200 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a rachiului de vin este de 37,5 %.

(c) Nu are adaos de alcool, diluat sau nu.

(d) Rachiul de vin nu este aromatizat. Aceasta nu exclude metodele tradiționale de producție.

(e) Rachiul de vin poate conține adaos de caramel numai în scopul de a ajusta culoarea.

(f) Rachiul de vin poate fi îndulcit pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 20 de grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

(g) În cazul în care rachiul de vin a fost maturat, acesta poate fi introdus pe piață în continuare sub denumirea „rachiu de vin", cu condiția ca durata maturării să fie mai lungă sau egală cu perioada prevăzută în legătură cu băutura spirtoasă definită la categoria 5.

(h) Prezentul regulament nu aduce atingere utilizării termenului de „*Branntwein*" în combinație cu termenul „*essig*" în prezentarea și etichetarea oțetului.

5. ***Brandy* sau *Weinbrand***

(a) *Brandy* sau *Weinbrand* este o băutură spirtoasă care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) este obținută din rachiu de vin, la care se poate adăuga distilat de vin, cu condiția ca respectivul distilat de vin să fie distilat la mai puțin de 94,8 % vol. și să nu depășească limita maximă de 50 % din conținutul de alcool al produsului finit;

(ii) a fost maturată timp de cel puțin:

— un an în recipiente de stejar cu capacitatea de cel puțin 1 000 de litri; sau

— șase luni în butoaie de stejar cu capacitatea mai mică de 1 000 de litri;

(iii) are un conținut de substanțe volatile mai mare sau egal cu 125 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol. provenite exclusiv din distilarea materiilor prime utilizate;

(iv) are un conținut maxim de metanol de 200 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *brandy* sau *Weinbrand* este de 36 %.

(c) Nu are adaos de alcool, diluat sau nu.

(d) *Brandy* sau *Weinbrand* nu este aromatizat. Aceasta nu exclude metodele tradiționale de producție.

(e) *Brandy* sau *Weinbrand* poate conține adaos de caramel numai în scopul de a ajusta culoarea.

(f) *Brandy* sau *Weinbrand* poate fi îndulcit pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 35 de grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

6. **Rachiu de tescovină de struguri sau tescovină de struguri**

(a) Rachiul de tescovină de struguri sau tescovina de struguri este o băutură spirtoasă care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) este produsă exclusiv din tescovină de struguri fermentată și distilată fie direct, prin vapori de apă, fie după adăugarea de apă, fiind îndeplinite ambele condiții ce urmează:

— fiecare distilare se efectuează la mai puțin de 86 % vol.;

— prima distilare se efectuează în prezența tescovinelor ca atare;

(ii) la tescovina de struguri se poate adăuga o cantitate de drojdie a cărei proporție nu depășește 25 kg de drojdie per 100 kg de tescovină de struguri utilizate;

(iii) cantitatea de alcool obținută din drojdie nu depășește 35 % din cantitatea totală de alcool din produsul finit;

(iv) are un conținut de substanțe volatile mai mare sau egal cu 140 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol. și are un conținut maxim de metanol de 1 000 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a rachiului de tescovină de struguri sau a tescovinei de struguri este de 37,5 %.

(c) Nu are adaos de alcool, diluat sau nu.

(d) Rachiul de tescovină de struguri sau tescovina de struguri nu este aromatizată. Aceasta nu exclude metodele tradiționale de producție.

(e) Rachiul de tescovină de struguri sau tescovina de struguri poate conține adaos de caramel numai în scopul de a ajusta culoarea.

(f) Rachiul de tescovină de struguri sau tescovina de struguri poate fi îndulcită pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 20 de grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

7. **Rachiu de tescovină de fructe**

(a) Rachiul de tescovină de fructe este o băutură spirtoasă care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) este produsă exclusiv prin fermentarea si distilarea tescovinei de fructe, cu excepția tescovinei de struguri, și îndeplinește ambele condiții ce urmează:

— fiecare distilare se efectuează la mai puțin de 86 % vol.;

— prima distilare se efectuează în prezența tescovinelor ca atare;

(ii) are un conținut minim de substanțe volatile de 200 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(iii) are un conținut maxim de metanol de 1 500 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(iv) conținutul maxim în acid cianhidric este de 7 grame la hectolitrul de alcool 100 % vol., în cazul rachiurilor de marc de fructe sâmburoase.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a rachiului de tescovină de fructe este de 37,5 %.

(c) Nu are adaos de alcool, diluat sau nu.

(d) Rachiul de tescovină de fructe nu este aromatizat.

(e) Rachiul de tescovină de fructe poate conține adaos de caramel numai în scopul de a ajusta culoarea.

(f) Rachiul de tescovină de fructe poate fi îndulcit pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 20 de grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

(g) Denumirea legală este „rachiu de tescovină de", urmată de numele fructului. Dacă se utilizează tescovină de mai multe fructe diferite, denumirea legală este „rachiu de tescovină de fructe", care poate fi completată cu denumirea fiecărui fruct în ordinea descrescătoare a cantității utilizate.

8. **Rachiu de stafide sau *raisin brandy***

(a) Rachiul de stafide sau *raisin brandy* este o băutură spirtoasă produsă exclusiv prin distilarea produsului obținut prin fermentarea alcoolică a extractului de stafide din soiurile de viță de vie „Negru de Corint" sau „Muscat de Alexandria", distilat la mai puțin de 94,5 % vol., astfel încât distilatul să aibă o aromă și un gust derivate din materiile prime utilizate.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a rachiului de stafide sau *raisin brandy* este de 37,5 %.

(c) Nu are adaos de alcool, diluat sau nu.

(d) Rachiul de stafide sau *raisin brandy* nu este aromatizat.

(e) Rachiul de stafide sau *raisin brandy* poate conține adaos de caramel numai în scopul de a ajusta culoarea.

(f) Rachiul de stafide sau *raisin brandy* poate fi îndulcit pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 20 de grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

9. **Rachiu de fructe**

(a) Rachiul de fructe este o băutură spirtoasă care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) este produsă exclusiv prin fermentarea alcoolică și distilarea, cu sau fără sâmburi, a unui fruct proaspăt și cărnos, inclusiv a bananelor, sau a unui must dintr-un astfel de fruct, din bace sau din legume;

(ii) fiecare distilare se efectuează la mai puțin de 86 % vol., astfel încât produsul distilării să aibă o aromă și un gust specifice materiilor prime distilate;

(iii) are un conținut de substanțe volatile mai mare sau egal cu 200 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(iv) în cazul rachiurilor de fructe sâmburoase, are un conținut de acid cianhidric care nu depășește 7 grame per hectolitru de alcool 100 % vol.

(b) Conținutul maxim de metanol al rachiului de fructe este de 1 000 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol., cu excepția următoarelor cazuri:

(i) în cazul rachiurilor de fructe produse din fructele sau bacele menționate mai jos, în cazul cărora conținutul maxim de metanol este de 1 200 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol.:

— mere (*Malus domestica* Borkh.);

— caise (*Prunus armeniaca* L.);

— prune (*Prunus domestica* L.);

— prune brumării (*Prunus domestica* L.);

— corcoduși [*Prunus domestica* L. subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. ex Mansf.];

— piersici [*Prunus persica* (L.) Batsch];

— pere (*Pyrus communis* L.), cu excepția perelor Williams (*Pyrus communis* L. cv „Williams");

— mure (*Rubus* sect. Rubus);

— zmeură (*Rubus idaeus* L.).

(ii) În cazul rachiurilor de fructe produse din fructele sau bacele menționate mai jos, în cazul cărora conținutul maxim de metanol este de 1 350 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol.:

— gutui (*Cydonia oblonga* Mill.);

— bace de ienupăr (*Juniperus communis* L. sau *Juniperus oxicedrus* L.);

— pere Williams (*Pyrus communis* L. cv „Williams”);

— coacăze negre (*Ribes nigrum* L.);

— coacăze roșii (*Ribes rubrum* L.);

— măceșe (*Rosa canina* L.);

— boabe de soc (*Sambucus nigra* L.);

— scoruș (*Sorbus aucuparia* L.);

— soarbe (*Sorbus domestica* L.);

— sorb torminal [*Sorbus torminalis* (L.) Crantz].

(c) Concentrația alcoolică minimă în volume a rachiului de fructe este de 37,5 %.

(d) Rachiul de fructe nu se colorează.

(e) În pofida dispoziției de la litera (d) din prezenta categorie și prin derogare de la categoria de produse alimentare 14.2.6 din partea E a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008, caramelul poate fi utilizat pentru a ajusta culoarea băuturilor spirtoase din fructe care au fost învechite timp de cel puțin un an în contact cu lemnul.

(f) Nu are adaos de alcool, diluat sau nu.

(g) Rachiul de fructe nu este aromatizat.

(h) Rachiul de fructe poate fi îndulcit pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 18 grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

(i) Denumirea legală a rachiului de fructe este „rachiu de” completată cu numele fructului, al bacei sau al legumei. În limbile bulgară, cehă, greacă, croată, polonă, română, slovacă și slovenă, denumirea legală poate fi exprimată prin numele fructului, al bacei sau al legumei, completat cu un sufix.

În mod alternativ:

(i) denumirea legală menționată la primul paragraf poate fi „*wasser*”, utilizată împreună cu denumirea fructului; sau

(ii) următoarele denumiri legale pot fi utilizate în următoarele cazuri:

— „*kirsch*” pentru rachiul de cireșe (*Prunus avium* L.);

— „prune”, „prune brumării” sau „șliboviță” pentru rachiul de prune (*Prunus domestica* L.);

— „corcodușe” pentru rachiul de corcodușe [*Prunus domestica* L. subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. ex Mansf.];

— „fructe de arbutus” pentru rachiul din fructe de arbutus (*Arbutus unedo* L.);

— „Golden Delicious” pentru rachiul de mere (*Malus domestica* var. „Golden Delicious”);

— „*Obstler*” pentru un rachiu de fructe produs din fructe, cu sau fără bace, cu condiția ca cel puțin 85 % din must să provină din soiuri diferite de mere, pere sau ambele.

Denumirea „*Williams*” sau „williams” se utilizează numai pentru introducerea pe piață a rachiului de pere produs în exclusivitate din pere din soiul „Williams”.

În cazul în care există riscul ca una dintre denumirile legale care nu conțin mențiunea „rachiu de”, menționate la prezenta literă, să nu fie ușor înțeleasă de consumatorul final, în descriere, prezentare și etichetare figurează cuvintele „rachiu de”, care pot fi completate cu o explicație.

(j) Când două sau mai multe soiuri de fructe, bace sau legume sunt distilate împreună, produsul este introdus pe piață sub denumirea legală:

— „rachiu de fructe” pentru băuturile spirtoase produse exclusiv prin distilarea fructelor sau a bacelor sau a ambelor; sau

— „rachiu de legume” pentru băuturile spirtoase produse exclusiv prin distilarea legumelor; sau

— „rachiu de fructe și legume”, pentru băuturile spirtoase produse prin distilarea unei combinații de fructe, bace și legume.

Denumirea legală poate fi completată cu denumirea fiecărei specii de fructe, bace sau legume, în ordinea descrescătoare a cantităților utilizate.

10. **Rachiu de cidru de mere, rachiu de cidru de pere și rachiu de cidru de mere și de pere**

(a) rachiul de cidru de mere, rachiul de cidru de pere și rachiul de cidru de mere și de pere sunt băuturi spirtoase care îndeplinesc următoarele cerințe:

(i) sunt produse exclusiv prin distilarea la mai puțin de 86 % vol. a cidrului de mere sau a cidrului de pere, astfel încât distilatul are o aromă și un gust derivate din fructele respective;

(ii) are un conținut de substanțe volatile mai mare sau egal cu 200 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(iii) au un conținut maxim de metanol de 1 000 de grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(b) concentrația alcoolică minimă în volume a rachiului de cidru de mere, a rachiului de cidru de pere și a rachiului de cidru de mere și de pere este de 37,5 %;

(c) nu are adaos de alcool, diluat sau nu;

(d) rachiul de cidru de mere, rachiul de cidru de pere și rachiul de cidru de mere și de pere nu sunt aromatizate. Aceasta nu exclude metodele tradiționale de producție;

(e) rachiul de cidru de mere, rachiul de cidru de pere și rachiul de cidru de mere și de pere pot conține adaos de caramel numai în scopul de a ajusta culoarea;

(f) rachiul de cidru de mere, rachiul de cidru de pere și rachiul de cidru de mere și de pere pot fi îndulcite pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 15 grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit;

(g) denumirea legală este:

— „rachiu de cidru de mere” pentru băuturile spirtoase produse exclusiv prin distilarea cidrului de mere;

— „rachiu de cidru de pere” pentru băuturile spirtoase produse exclusiv prin distilarea cidrului de pere; sau

— „rachiu de cidru de mere și de cidru de pere” pentru băuturile spirtoase produse prin distilarea cidrului de mere și a cidrului de pere.

11. **Băutură spirtoasă pe bază de miere**

(a) Băutura spirtoasă pe bază de miere este o băutură spirtoasă care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) este produsă exclusiv prin fermentarea și distilarea unui must de miere;

(ii) este distilată la mai puțin de 86 % vol., astfel încât distilatul are caracteristicile organoleptice derivate din materiile prime utilizate.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase pe bază de miere este de 35 %;

(c) Nu are adaos de alcool, diluat sau nu.

(d) Băutura spirtoasă pe bază de miere nu este aromatizată.

(e) Băutura spirtoasă pe bază de miere poate conține adaos de caramel numai în scopul de a ajusta culoarea.

(f) Băutura spirtoasă pe bază de miere poate fi îndulcită numai cu miere pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 20 de grame de miere per litru, exprimat în zahăr invertit.

12. ***Hefebrand* sau rachiu de drojdie**

(a) *Hefebrand* sau rachiul de drojdie este o băutură spirtoasă produsă exclusiv prin distilarea la mai puțin de 86 % vol. a drojdiei de vin, a drojdiei de bere sau a drojdiei de fructe fermentate.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *Hefebrand* sau a rachiului de drojdie este de 38 %.

(c) Nu are adaos de alcool, diluat sau nu.

(d) *Hefebrand* sau rachiul de drojdie nu este aromatizat.

(e) *Hefebrand* sau rachiul de drojdie poate conține adaos de caramel numai în scopul de a ajusta culoarea.

(f) *Hefebrand* sau rachiul de drojdie poate fi îndulcit pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 20 de grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

(g) Denumirea legală „*Hefebrand*" sau „rachiu de drojdie" se completează cu denumirea materiilor prime utilizate.

13. **Rachiu de bere**

(a) Rachiul de bere este o băutură spirtoasă produsă exclusiv prin distilarea directă, la o presiune normală, a berii proaspete cu o concentrație alcoolică în volume mai mică de 86 %, astfel încât distilatul rezultat are caracteristici organoleptice derivate din bere.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a rachiului de bere este de 38 %.

(c) Nu are adaos de alcool, diluat sau nu.

(d) Rachiul de bere nu este aromatizat.

(e) Rachiul de bere poate conține adaos de caramel numai în scopul de a ajusta culoarea.

(f) Rachiul de bere poate fi îndulcit pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 20 de grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

14. ***Topinambur* sau băutură spirtoasă din topinambur**

(a) *Topinambur* sau băutura spirtoasă din topinambur este o băutură spirtoasă produsă exclusiv prin fermentarea și distilarea la mai puțin de 86 % vol. a tuberculilor de topinambur (*Helianthus tuberosus* L.).

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *topinambur* sau a băuturii spirtoase din topinambur este de 38 %.

(c) Nu are adaos de alcool, diluat sau nu.

(d) *Topinambur* sau băutura spirtoasă din topinambur nu este aromatizată.

(e) *Topinambur* sau băutura spirtoasă din topinambur poate conține adaos de caramel numai în scopul de a ajusta culoarea.

(f) *Topinambur* sau băutura spirtoasă din topinambur poate fi îndulcită pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 20 de grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

15. **Votca**

(a) Votca este o băutură spirtoasă produsă din alcool etilic de origine agricolă obținută prin fermentare cu ajutorul drojdiei din:

— cartofi sau cereale sau ambele;

— alte materii prime agricole,

distilată, astfel încât caracteristicile organoleptice ale materiilor prime folosite și ale produselor secundare formate în timpul fermentației sunt atenuate selectiv.

Acest proces poate fi urmat de o distilare suplimentară sau de tratarea cu mijloace de prelucrare adecvate sau de ambele, inclusiv tratarea cu cărbune activat, pentru a conferi băuturii caracteristici organoleptice speciale.

Nivelurile maxime de reziduuri pentru alcoolul etilic de origine agricolă utilizat la producerea votcii le respectă pe cele stabilite la articolul 5 litera (d), cu excepția conținutului de metanol, care nu depășește 10 grame per hectolitru de alcool 100 % vol.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a votcii este de 37,5 %.

(c) Singurele arome care pot fi adăugate sunt substanțele aromatizante naturale sau preparatele aromatizante prezente în distilatul obținut în urma fermentării materiilor prime. În plus, produsului i se pot conferi caracteristici organoleptice speciale, altele decât o aromă predominantă.

(d) Votca nu se colorează.

(e) Votca poate fi îndulcită pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 8 grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

(f) Descrierea, prezentarea sau etichetarea votcii care nu este produsă exclusiv din cartofi sau din cereale sau din ambele poartă în mod vizibil indicația „produsă din …", completată cu denumirea materiei prime utilizate la producerea alcoolului etilic de origine agricolă. Această indicație figurează în același câmp vizual cu denumirea legală.

(g) Denumirea legală „*vodka*" poate fi utilizată în orice stat membru.

16. **Rachiu de (completat cu numele fructului, al bacelor sau al fructelor cu coajă lemnoasă) obținut prin macerare și distilare**

(a) Rachiul de (completat cu numele fructului, al bacelor sau al fructelor cu coajă lemnoasă) obținut prin macerare și distilare este o băutură spirtoasă care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) a fost produsă prin:

— macerarea fructelor, a bacelor sau a fructelor cu coajă lemnoasă enumerate la punctul (ii), parțial fermentate sau nefermentate, cu posibilitatea adăugării unei cantități maxime de 20 de litri de alcool etilic de origine agricolă sau de rachiu sau de distilat derivat din aceleași fructe, bace sau fructe cu coajă lemnoasă, sau a combinației acestora, la 100 kg de fructe, bace sau fructe cu coajă lemnoasă fermentate;

— urmată de distilare; fiecare distilare se efectuează la mai puțin de 86 % vol.;

(ii) este produsă din următoarele fructe, bace sau fructe cu coajă lemnoasă:

— aronia (*Aronia* Medik. nom cons.);

— scoruș negru [*Aronia melanocarpa* (Michx.) Elliott];

— castane (*Castanea sativa* Mill.);

— citrice (*Citrus* spp.);

— alune (*Corylus avellana* L.);

— vuietoare (*Empetrum nigrum* L.);

— căpșuni (*Fragaria* spp.);

— cătină albă (*Hippophae rhamnoides* L.);

— ilex (*Ilex aquifolium* și *Ilex cassine* L.);

— coarne (*Cornus mas*);

— nuci (*Juglans regia* L.);

— banane (*Musa* spp.);

— mirt (*Myrtus communis* L.);

— smochine indiene [*Opuntia ficus-indica* (L.) Mill.];

— fructul pasiunii (*Passiflora edulis* Sims);

— mălin (*Prunus padus* L.);

— porumbe (*Prunus spinosa* L.);

— coacăze negre (*Ribes nigrum* L.);

— coacăze albe (*Ribes niveum* Lindl.);

— coacăze roșii (*Ribes rubrum* L.);

— agrișe (*Ribes uva-crispa* L. syn. *Ribes grossularia*);

— măceșe (*Rosa canina* L.);

— fructe de Rubus arcticus (*Rubus arcticus* L.);

— mure galbene (*Rubus chamaemorus* L.);

— mure (*Rubus* sect. *Rubus*);

— zmeură (*Rubus idaeus* L.);

— boabe de soc (*Sambucus nigra* L.);

— scoruș e (*Sorbus aucuparia* L.);

— soarbe (*Sorbus domestica* L.);

— sorb torminal [*Sorbus torminalis* (L.) Crantz];

— fructe de Spondias dulcis (*Spondias dulcis* Parkinson);

— fructe de Spondias mombin (*Spondias mombin* L.);

— afine din specia Vaccinium corymbosum (*Vaccinium corymbosum* L.);

— merișoare (*Vaccinium oxycoccos* L.);

— afine (*Vaccinium myrtillus* L.);

— afin roșu (*Vaccinium vitis-idaea* L.).

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a unui rachiu de (completat cu numele fructului, al bacelor sau al fructelor cu coajă lemnoasă) obținut prin macerare și distilare este de 37,5 %.

(c) Rachiul de (completat cu numele fructului, al bacelor sau al fructelor cu coajă lemnoasă) obținut prin macerare și distilare nu este aromatizat.

(d) Rachiul de (completat cu numele fructului, al bacelor sau al fructelor cu coajă lemnoasă) obținut prin macerare și distilare nu se colorează.

(e) În pofida literei (d) și prin derogare de la categoria de produse alimentare 14.2.6 din partea E a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008, caramelul poate fi utilizat pentru ajustarea culorii rachiului de (completat cu numele fructului, al bacelor sau al fructelor cu coajă lemnoasă) obținut prin macerare și distilare care a fost învechit timp de cel puțin un an în contact cu lemnul.

(f) Rachiul de (completat cu numele fructului, al bacelor sau al fructelor cu coajă lemnoasă) obținut prin macerare și distilare poate fi îndulcit pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 18 grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

(g) În ceea ce privește descrierea, prezentarea și etichetarea rachiului de (completat cu numele fructului, al bacelor sau al fructelor cu coajă lemnoasă) obținut prin macerare și distilare, mențiunea „obținut prin macerare și distilare” figurează în descriere, prezentare sau etichetare cu același font, dimensiune și culoare și în același câmp vizual ca mențiunea „rachiu de (completat cu numele fructului, al bacelor sau al fructelor cu coajă lemnoasă)”, iar pe sticle aceasta trebuie să figureze pe eticheta frontală.

17. ***Geist* (completat cu numele fructului sau al materiei prime utilizate)**

(a) *Geist* (completat cu numele fructului sau al materiei prime utilizate) este o băutură spirtoasă produsă prin macerarea fructelor și a bacelor nefermentate enumerate la categoria 16 litera (a) punctul (ii) sau a legumelor, a fructelor cu coajă lemnoasă, a altor materiale vegetale, cum ar fi plantele aromatice sau petalele de trandafir, sau a ciupercilor în alcool etilic de origine agricolă, urmată de distilarea la mai puțin de 86 % vol.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *Geist* (completată cu numele fructului sau a materiei prime utilizate) este de 37,5 %.

(c) *Geist* (completat cu numele fructului sau al materiei prime utilizate) nu este aromatizat.

(d) *Geist* (completat cu numele fructului sau al materiei prime utilizate) nu se colorează.

(e) *Geist* (completat cu numele fructului sau al materiei prime utilizate) poate fi îndulcit pentru a completa gustul final. Totuși, produsul finit nu poate conține mai mult de 10 grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

(f) Termenul „*-geist*" precedat de un alt termen decât numele unui fruct, al unei plante sau al unei alte materii prime poate completa denumirea legală a altor băuturi spirtoase și alcoolice, cu condiția ca o astfel de utilizare să nu inducă în eroare consumatorul.

18. **Rachiu de gențiană**

(a) Rachiul de gențiană este o băutură spirtoasă produsă dintr-un distilat de gențiană care, la rândul său, a fost obținut prin fermentarea rădăcinilor de gențiană cu sau fără adaos de alcool etilic de origine agricolă.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a rachiului de gențiană este de 37,5 %.

(c) Rachiul de gențiană nu este aromatizat.

19. **Băutură spirtoasă cu aromă de ienupăr**

(a) O băutură spirtoasă cu aromă de ienupăr este o băutură spirtoasă produsă prin aromatizarea cu bace de ienupăr (*Juniperus communis* L. sau *Juniperus oxicedrus* L.) a alcoolului etilic de origine agricolă sau a rachiului de cereale sau a distilatului de cereale sau a unei combinații a acestora.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a unei băuturi spirtoase cu aromă de ienupăr este de 30 %.

(c) Pe lângă bacele de ienupăr, pot fi utilizate substanțe aromatizante, preparate aromatizante, plante cu proprietăți aromatizante sau părți de plante cu proprietăți aromatizante sau o combinație a acestora, dar caracteristicile organoleptice ale ienupărului trebuie să fie perceptibile, chiar dacă sunt uneori atenuate.

(d) O băutură spirtoasă cu aromă de ienupăr poate purta denumirea legală de „*Wacholder*" sau „*genebra*".

20. ***Gin***

(a) *Ginul* este o băutură spirtoasă cu aromă de ienupăr produsă prin aromatizarea cu bace de ienupăr (*Juniperus communis* L.) a unui alcool etilic de origine agricolă.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a *ginului* este de 37,5 %.

(c) Pentru producerea *ginului* se utilizează numai substanțe aromatizante sau preparate aromatizante sau ambele care permit ca gustul predominant să fie cel de ienupăr.

(d) Termenul „*gin*" poate fi completat cu termenul „*dry*" dacă produsul nu conține un adaos de îndulcitori mai mare de 0,1 grame per litru de produs finit, exprimat în zahăr invertit.

21. ***Gin* distilat**

(a) *Ginul* distilat este una dintre următoarele:

(i) o băutură spirtoasă cu aromă de ienupăr produsă exclusiv prin distilarea unui alcool etilic de origine agricolă, având o concentrație alcoolică inițială de minimum 96 % vol. în prezența bacelor de ienupăr (*Juniperus communis* L.) și a altor produse vegetale naturale, cu condiția ca gustul ienupărului să fie predominant;

(ii) combinația dintre produsul unei astfel de distilări și alcool etilic de origine agricolă având aceeași compoziție, puritate și concentrație alcoolică; pentru aromatizarea *ginului* distilat pot fi folosite, de asemenea, substanțe aromatizante sau preparate aromatizante de tipul celor menționate la categoria 20 litera (c), sau ambele.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a *ginului* distilat este de 37,5 %.

(c) *Ginul* produs prin simpla adăugare de esențe sau arome la alcoolul etilic de origine agricolă nu este considerat *gin* distilat.

(d) Termenul „*gin* distilat" poate fi completat cu termenul „*dry*" sau poate include acest termen dacă produsul nu conține un adaos de îndulcitori mai mare de 0,1 grame per litru de produs finit, exprimat în zahăr invertit.

22. ***London gin***

(a) *London gin* este *gin* distilat care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) este produs exclusiv din alcool etilic de origine agricolă, cu un conținut maxim de metanol de 5 grame per hectolitru de alcool 100 % vol., a cărui aromă se obține exclusiv prin distilarea alcoolului etilic de origine agricolă în alambicuri tradiționale, în prezența tuturor materiilor prime vegetale naturale utilizate;

(ii) distilatul rezultat conține cel puțin 70 % alcool în volume;

(iii) orice alt alcool etilic de origine agricolă care este adăugat respectă cerințele prevăzute la articolul 5, dar cu un conținut maxim de metanol de 5 grame per hectolitru de alcool 100 % vol.;

(iv) nu se colorează;

(v) nu conține un adaos de îndulcitori mai mare de 0,1 grame per litru de produs finit, exprimat în zahăr invertit;

(vi) nu conține niciun alt ingredient adăugat decât ingredientele menționate la literele (i), (iii) și (iv) și apă.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a *London gin*-ului este de 37,5 %.

(c) Termenul „*London gin*" poate fi completat cu termenul „*dry*" sau poate include acest termen.

23. **Băutura spirtoasă cu aromă de chimion sau *Kümmel***

(a) O băutură spirtoasă cu aromă de chimion sau *Kümmel* este o băutură spirtoasă produsă prin aromatizarea alcoolului etilic de origine agricolă cu chimion (*Carum carvi* L.).

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a unei băuturi spirtoase cu aromă de chimion sau *Kümmel* este de 30 %.

(c) În plus, pot fi utilizate substanțe aromatizante sau preparate aromatizante sau ambele, dar gustul predominant trebuie să fie cel de chimion.

24. ***Akvavit* sau *aquavit***

(a) *Akvavit* sau *aquavit* este o băutură spirtoasă cu aromă de chimion sau de semințe de mărar sau ambele, produsă utilizând alcool etilic de origine agricolă aromatizat cu un distilat de plante sau condimente.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *akvavit* sau *aquavit* este de 37,5 %.

(c) Pot fi adăugate substanțe aromatizante naturale sau preparate aromatizante sau ambele, însă aroma acestei băuturi trebuie să fie dată în principal de distilatele de chimion (*Carum carvi* L.) sau de semințe de mărar (*Anethum graveolens* L.) sau de ambele, fiind interzisă utilizarea de uleiuri esențiale.

(d) Substanțele amare nu domină în mod evident gustul; conținutul de extract uscat nu depășește 1,5 grame per 100 de mililitri.

25. **Băutura spirtoasă cu aromă de anason**

(a) O băutură spirtoasă cu aromă de anason este o băutură spirtoasă produsă prin aromatizarea alcoolului etilic de origine agricolă cu extracte naturale de anason în formă de stea (*Illicium verum* Hook f.), de anason (*Pimpinella anisum* L.), fenicul (*Foeniculum vulgare* Mill.) sau de orice altă plantă care conține același component aromatizant principal, printr-unul din următoarele procedee sau printr-o combinație între acestea:

(i) macerare sau distilare sau ambele;

(ii) distilarea alcoolului în prezența semințelor sau a altor părți ale plantelor menționate anterior;

(iii) adăugarea de extracte naturale distilate de plante cu aromă de anason.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a unei băuturi spirtoasă cu aromă de anason este de 15 %.

(c) O băutură spirtoasă cu aromă de anason poate fi aromatizată numai cu preparate aromatizante și cu substanțe aromatizante naturale.

(d) Pot fi utilizate și alte extracte vegetale naturale sau semințe aromatice, dar gustul anasonului trebuie să rămână predominant.

26. ***Pastis***

(a) *Pastis* este o băutură spirtoasă cu aromă de anason care conține și extracte naturale de rădăcină de lemn dulce (*Glycyrrhiza* spp.), ceea ce implică prezența coloranților cunoscuți sub denumirea de „calcone", precum și prezența acidului glicirizic, al căror nivel minim și maxim este de 0,05 și, respectiv, 0,5 grame per litru.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a *pastis*-ului este de 40 %.

(c) *Pastis*-ul poate fi aromatizat numai cu preparate aromatizante și cu substanțe aromatizante naturale.

(d) *Pastis*-ul are un conținut de îndulcitori mai mic de 100 de grame per litru, exprimat în zahăr invertit, și un nivel de anetol de minimum 1,5 și de maximum 2 grame per litru.

27. ***Pastis de Marseille***

(a) *Pastis de Marseille* este un *pastis* cu un gust pronunțat de anason care are un conținut de anetol între 1,9 și 2,1 grame per litru.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *pastis de Marseille* este de 45 %.

(c) *Pastis de Marseille* poate fi aromatizat numai cu preparate aromatizante și cu substanțe aromatizante naturale.

28. ***Anis* sau *janeževec***

(a) *Anis* sau *janeževec* este o băutură spirtoasă cu aromă de anason a cărei aromă caracteristică provine exclusiv de la anason (*Pimpinella anisum* L.) sau de la anasonul în formă de stea (*Illicium verum* Hook f.) sau de la fenicul (*Foeniculum vulgare* Mill.) sau de la o combinație a acestora.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a *anis*-ului sau *janeževec* este de 35 %.

(c) *Anis* sau *janeževec* poate fi aromatizat numai cu preparate aromatizante și cu substanțe aromatizante naturale.

29. ***Anis* distilat**

(a) *Anis*-ul distilat este un tip de *anis* care conține alcool distilat în prezența semințelor menționate la categoria 28 litera (a) și, în cazul indicațiilor geografice, în prezența masticului, a altor semințe, plante sau fructe aromatice, cu condiția ca acest alcool să constituie minimum 20 % din concentrația alcoolică a *anis*-ului distilat.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a *anis*-ului distilat este de 35 %.

(c) *Anis*-ul distilat poate fi aromatizat numai cu preparate aromatizante și cu substanțe aromatizante naturale.

30. **Băutura spirtoasă cu gust amar sau *bitter***

(a) O băutură spirtoasă cu gust amar sau *bitter*-ul este o băutură spirtoasă cu un gust predominant amar, produse prin aromatizarea alcoolului etilic de origine agricolă sau a distilatului de origine agricolă sau a ambelor cu substanțe aromatizante sau cu preparate aromatizante sau cu ambele.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a unei băuturi spirtoase cu gust amar sau a *bitter*-ului este de 15 %.

(c) Fără a aduce atingere utilizării acestor termeni în prezentarea și etichetarea produselor alimentare, altele decât băuturile spirtoase, o băutură spirtoasă cu gust amar sau *bitter*-ul poate fi introdus pe piață și sub denumirea „bitter" sau „*bitter*" cu sau fără alt termen.

(d) În pofida literei (c), termenul „bitter" sau „*bitter*" pot fi utilizați în descrierea, prezentarea și etichetarea lichiorurilor cu gust amar.

31. **Votcă aromatizată**

(a) Vodca aromatizată este vodca căreia i s-a conferit o aromă predominantă diferită de cea a materiilor prime utilizate la producerea votcii.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a votcii aromatizate este de 37,5 %.

(c) Votca aromatizată poate fi îndulcită, cupajată, aromatizată, maturată sau colorată.

(d) Când vodca aromatizată este îndulcită, produsul finit conține mai puțin de 100 de grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

(e) Denumirea legală a votcii aromatizate poate fi și denumirea de „votcă” combinată cu denumirea eventualei arome predominante. Termenul „votcă” poate fi înlocuit cu „*vodka*” în orice limbă oficială a Uniunii.

32. **Băutura spirtoasă cu aromă de porumbe sau *pacharán***

(a) O băutură spirtoasă cu aromă de porumbe sau *pacharán* este o băutură spirtoasă care are un gust predominant de porumbe și este produsă prin macerarea porumbelor (*Prunus spinosa*) în alcool etilic de origine agricolă, cu adăugarea de extracte naturale de anason sau distilate de anason sau ambele.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volum a unei băuturi spirtoase cu aromă de porumbe sau *pacharán* este de 25 %.

(c) Pentru producția unei băuturi spirtoase cu aromă de porumbe sau *pacharán* se folosește o cantitate minimă de 125 de grame de porumbe per litru de produs finit.

(d) O băutură spirtoasă cu aromă de porumbe sau *pacharán* are un conținut de îndulcitori, exprimat ca zahăr invertit, între 80 și 250 de grame per litru de produs finit.

(e) Caracteristicile organoleptice, culoarea și gustul unei băuturi spirtoase cu aromă de porumbe sau *pacharán* sunt conferite exclusiv de fructele folosite și de anason.

(f) Termenul „*pacharán*” poate fi folosit ca denumire legală numai în cazul în care produsul este fabricat în Spania. Atunci când produsul este fabricat în alte state membre, termenul „*pacharán*” poate fi folosit doar pentru a completa denumirea legală „băutură spirtoasă cu aromă de porumbe”, cu condiția ca aceasta să fie însoțită de mențiunea: „produsă în …”, urmată de numele statului membru sau al țării terțe de producție.

33. **Lichior**

(a) Lichiorul este o băutură spirtoasă:

(i) cu un conținut minim de îndulcitori, exprimat în zahăr invertit, de:

— 70 de grame per litru pentru lichiorul de cireșe sau de vișine la care alcoolul etilic constă exclusiv în rachiu de cireșe sau de vișine;

— 80 de grame per litru pentru lichiorurile aromatizate exclusiv cu gențiană sau o plantă similară ori cu pelin;

— 100 de grame per litru în toate celelalte cazuri;

(ii) obținută utilizând alcool etilic de origine agricolă, un distilat de origine agricolă sau una sau mai multe băuturi spirtoase ori o combinație a acestora, îndulcită și cu un adaos de una sau de mai multe arome, produse de origine agricolă sau produse alimentare.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a lichiorului este de 15 %.

(c) La producerea lichiorului pot fi utilizate substanțe aromatizante și preparate aromatizante naturale.

Cu toate acestea, lichiorurilor enumerate în continuare pot fi aromatizate numai cu produse alimentare aromatizante, preparate aromatizante și substanțe aromatizante naturale:

(i) lichioruri de fructe:

— ananas (*Ananas*);

— citrice (*Citrus* L.);

— cătină albă (*Hippophae rhamnoides* L.);

— dude (*Morus alba, Morus rubra*);

— vișine (*Prunus cerasus*);

— cireșe (*Prunus avium*);

— coacăze negre (*Ribes nigrum* L.);

— fructe de Rubus arcticus (*Rubus arcticus* L.);

— mure galbene (*Rubus chamaemorus* L.);

— zmeură (*Rubus idaeus* L.);

— merișoare (*Vaccinium oxycoccos* L.);

— afine (*Vaccinium myrtillus* L.);

— afin roșu (*Vaccinium vitis-idaea* L.);

(ii) lichioruri de plante:

— genepi (*Artemisia genepi*);

— gențiană (*Gentiana* L.);

— mentă (*Mentha* L.);

— anason (*Pimpinella anisum* L.).

(d) Denumirea legală „*liqueur*" poate fi utilizată în orice stat membru și:

— pentru lichiorurile produse prin macerarea vișinelor sau a cireșelor *(Prunus cerasus* sau *Prunus avium)* în alcool etilic de origine agricolă, denumirea legală poate fi „*guignolet*" sau „*češnjevec*", cu sau fără termenul „lichior";

— pentru lichiorurile produse prin macerarea vișinelor (*Prunus cerasus*) în alcool etilic de origine agricolă, denumirea legală poate fi „*ginja*" sau „*ginjinha*" sau „*višnjevec*" cu sau fără termenul „lichior";

— pentru lichiorurile ale căror conținut de alcool provine exclusiv din rom se poate utiliza denumirea legală „*punch au rhum*", cu sau fără termenul „lichior";

— fără a aduce atingere articolului 3 punctul 2, articolului 10 alineatul (5) litera (b) și articolului 11, pentru lichiorurile care conțin lapte sau produse lactate, se poate utiliza denumirea legală „cremă" completată cu denumirea materiei prime utilizate care îi conferă lichiorului aroma predominantă, cu sau fără termenul „lichior".

(e) Următorii termeni compuși pot fi utilizați în descrierea, prezentarea și etichetarea lichiorurilor produse în Uniune în cazul utilizării alcoolului etilic de origine agricolă sau a distilatului de origine agricolă pentru a reflecta metodele de producție consacrate:

— *prune brandy*;

— *orange brandy*;

— *apricot brandy*;

— *cherry brandy*;

— *solbaerrom* sau rom de coacăze negre.

În ceea ce privește descrierea, prezentarea și etichetarea lichiorurilor menționate de prezenta dispoziție, termenul compus figurează pe același rând, cu caractere uniforme, de același tip și aceeași culoare, iar cuvântul „lichior" figurează în imediata apropiere, scris cu caractere cel puțin la fel de mari ca cele utilizate pentru termenul compus. În cazul în care alcoolul nu provine de la băutura spirtoasă indicată, proveniența sa figurează pe etichetă în același câmp vizual cu termenul compus și cu mențiunea „lichior", fie prin menționarea naturii alcoolului agricol utilizat, fie prin mențiunea „alcool agricol", precedată de fiecare dată de formula „obținut din" sau „obținut cu ajutorul".

(f) Fără a aduce atingere articolului 11, articolului 12 și articolului 13 alineatul (4), denumirea legală „lichior" poate fi completată cu denumirea unei arome sau a unui produs alimentar care conferă aroma predominantă a băuturii spirtoase, cu condiția ca aroma să fie conferită băuturii spirtoase de produse alimentare aromatizante, preparate aromatizante și substanțe aromatizante naturale derivate din materia primă menționată în denumirea aromei sau a produsului alimentar, completată cu substanțe aromatizante numai dacă este necesar pentru a accentua aroma materiei prime respective.

34. **Crème de (completată cu numele fructului sau al unei alte materii prime utilizate)**

(a) Produsul „Crème de" (completată cu numele unui fruct sau al altei materii prime utilizate) reprezintă un lichior cu un conținut minim de îndulcitori de 250 de grame per litru, exprimat în zahăr invertit.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase „crème de" (completată cu numele unui fruct sau al unei alte materii prime utilizate) este de 15 %.

(c) Acestei băuturi spirtoase i se aplică dispozițiile referitoare la substanțele aromatizante și preparatele aromatizante pentru lichioruri, prevăzute la categoria 33.

(d) Materia primă utilizată nu poate fi un produs lactat.

(e) Fructul sau orice altă materie primă utilizată menționată în denumirea legală să fie fructul sau materia primă care conferă acelei băuturi spirtoase aroma sa predominantă.

(f) Denumirea legală poate fi completată cu termenul „lichior".

(g) Denumirea legală „*crème de cassis*" poate fi utilizată numai pentru lichiorurile produse din coacăze care au un conținut de îndulcitori mai mare de 400 de grame per litru, exprimat în zahăr invertit.

35. ***Sloe gin***

(a) *Sloe gin* este un lichior obținut prin macerarea porumbelor în *gin*, la care se poate adăuga suc de porumbe.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a *sloe gin*-ului este de 25 %.

(c) Pentru producerea *sloe gin*-ului pot fi utilizate numai substanțe aromatizante și preparate aromatizante naturale.

(d) Denumirea legală poate fi completată cu termenul „lichior".

36. ***Sambuca***

(a) *Sambuca* este un lichior incolor cu aromă de anason care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) conține distilate de anason (*Pimpinella anisum* L.), de anason în formă de stea (*Illicium verum* L.) sau de alte plante aromatice;

(ii) are un conținut minim de 350 de grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit;

(iii) are un conținut de anetol natural de minimum 1 și maximum 2 grame per litru.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *sambuca* este de 38 %.

(c) Băuturii spirtoase *sambuca* i se aplică dispozițiile referitoare la substanțele aromatizante și preparatele aromatizante pentru lichioruri, prevăzute la categoria 33.

(d) *Sambuca* nu se colorează.

(e) Denumirea legală poate fi completată cu termenul „lichior".

37. ***Maraschino, marrasquino* sau *maraskino***

(a) *Maraschino, marrasquino* sau *maraskino* este un lichior incolor a cărui aromă este dată în principal de un distilat de vișine marasca sau de un distilat al produsului produs prin macerarea vișinelor sau a unor părți de vișine în alcool etilic de origine agricolă sau într-un distilat de vișine marasca, cu un conținut minim de 250 de grame de îndulcitori per litru, exprimat în zahăr invertit.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *maraschino, marrasquino* sau *maraskino* este de 24 %.

(c) Băuturii spirtoase *maraschino, marrasquino* sau *maraskino* i se aplică dispozițiile referitoare la substanțele aromatizante și preparatele aromatizante pentru lichioruri, prevăzute la categoria 33.

(d) *Maraschino, marrasquino* sau *maraskino* nu se colorează.

(e) Denumirea legală poate fi completată cu termenul „lichior".

38. ***Nocino* sau *orehovec***

(a) *Nocino* sau *orehovec* este un lichior a cărui aromă este dată în principal de macerarea sau de macerarea și distilarea nucilor verzi întregi (*Juglans regia* L.), cu un conținut minim de îndulcitori, exprimat în zahăr invertit, de 100 de grame per litru.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *nocino* sau *orehovec* este de 30 %.

(c) Băuturii spirtoase *nocino* sau *orehovec* i se aplică dispozițiile referitoare la substanțele aromatizante și preparatele aromatizante pentru lichioruri, prevăzute la categoria 33.

(d) Denumirea legală poate fi completată cu termenul „lichior".

39. **Lichior pe bază de ouă sau *advocaat* sau *avocat* sau *advokat***

(a) Lichiorul pe bază de ouă sau *advocaat* sau *avocat* sau *advokat* este un lichior, aromatizat sau nu, produs din alcool etilic de origine agricolă, din distilat de origine agricolă sau din băutură spirtoasă sau dintr-o combinație a acestora, ale cărui ingrediente sunt gălbenușul de ou de calitate, albușul de ou și zahărul sau mierea sau ambele. Conținutul minim de zahăr sau miere este de 150 de grame la litru, exprimat în zahăr invertit. Conținutul minim de gălbenuș de ou pur este de 140 de grame la litrul de produs finit. Dacă sunt utilizate ouă care nu provin de la găini din specia *Gallus gallus*, acest lucru se indică pe etichetă.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a lichiorului pe bază de ouă sau *advocaat* sau *avocat* sau *advokat* este de 14 %.

(c) Pentru producerea lichiorului pe bază de ouă sau *advocaat* sau *avocat* sau *advokat* pot fi utilizate numai produse alimentare aromatizante, substanțe aromatizante și preparate aromatizante.

(d) Pentru producerea lichiorului pe bază de ouă sau *advocaat* sau *avocat* sau *advokat* pot fi utilizate produse lactate.

40. **Lichior de ouă**

(a) Lichiorul de ouă este un lichior, aromatizat sau nu, produs din alcool etilic de origine agricolă, din distilat de origine agricolă sau din băutură spirtoasă sau dintr-o combinație a acestora, ale cărui ingrediente caracteristice sunt gălbenușul de ou de calitate, albușul de ou și zahărul sau mierea sau ambele. Conținutul minim de zahăr sau miere este de 150 de grame la litru, exprimat în zahăr invertit. Conținutul minim de gălbenuș de ou este de 70 de grame per litru de produs finit.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a lichiorului de ouă este de 15 %.

(c) Pentru producerea lichiorului de ouă pot fi utilizate numai produse alimentare aromatizante, substanțe aromatizante și preparate aromatizante naturale.

(d) Pentru producerea lichiorului de ouă pot fi utilizate produse lactate.

41. ***Mistrà***

(a) *Mistrà* este o băutură spirtoasă incoloră aromatizată cu anason sau cu anetol natural care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) are un conținut de anetol natural de minimum 1 și maximum 2 grame per litru;

(ii) poate conține și un distilat de plante aromatice;

(iii) nu este îndulcită.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *mistrà* este de 40 %, iar concentrația alcoolică maximă în volume este de 47 %.

(c) *Mistrà* poate fi aromatizată numai cu preparate aromatizante și cu substanțe aromatizante naturale.

(d) *Mistrà* nu se colorează.

42. ***Väkevä glögi* sau *spritglögg***

(a) *Väkevä glögi* sau *spritglögg* este o băutură spirtoasă produsă prin aromatizarea vinului sau produselor vitivinicole și alcoolului etilic de origine agricolă cu aromă de cuișoare sau de scorțișoară sau ambele, printr-unul din următoarele procedee sau printr-o combinație a acestor procedee:

(i) macerare sau distilare;

(ii) distilarea alcoolului în prezența unor părți din plantele menționate mai sus;

(iii) adăugarea de substanțe aromatizante naturale obținute din cuișoare sau din scorțișoară.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *väkevä glögi* sau *spritglögg* este de 15 %.

(c) *Väkevä glögi* sau *spritglögg* poate fi aromatizată numai cu substanțe aromatizante, preparate aromatizante sau alte arome, dar aroma condimentelor menționate la litera (a) este predominantă.

(d) Conținutul de vin sau de produse vitivinicole nu depășește 50 % din produsul finit.

43. ***Berenburg* sau *Beerenburg***

(a) *Berenburg* sau *Beerenburg* este o băutură spirtoasă care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) este produsă din alcool etilic de origine agricolă;

(ii) este produsă prin macerarea unor fructe sau a unor plante sau ale unor părți ale acestora;

(iii) conține, ca aromă specifică, un distilat din rădăcină de gențiană (*Gentiana lutea* L.), din bace de ienupăr (*Juniperus communis* L.) și din frunze de dafin (*Laurus nobilis* L.);

(iv) culoarea sa variază de la cafeniu deschis la cafeniu închis;

(v) poate fi îndulcită, conținutul maxim de îndulcitori fiind de 20 de grame per litru, exprimat zahăr invertit.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *Berenburg* sau *Beerenburg* este de 30 %.

(c) *Berenburg* sau *Beerenburg* poate fi aromatizat numai cu preparate aromatizante și cu substanțe aromatizante naturale.

44. **Nectar de miere sau de hidromel**

(a) Nectarul de miere sau de hidromel este o băutură spirtoasă produsă prin aromatizarea unui amestec de must fermentat de miere și distilat de miere sau alcool etilic de origine agricolă sau ambele, care conține must de miere fermentat în proporție de minim 30 % vol.

(b) Concentrația alcoolică minimă în volume a nectarului de miere sau de hidromel este de 22 %.

(c) Nectarul de miere sau de hidromel poate fi aromatizat numai cu preparate aromatizante și substanțe aromatizante naturale, cu condiția să predomine gustul de miere.

(d) Nectarul de miere sau de hidromel poate fi îndulcit numai cu miere.

ANEXA II

NORME SPECIFICE PRIVIND ANUMITE BĂUTURI SPIRTOASE

1. *Rum-Verschnitt* este produsă în Germania și este obținută dintr-un amestec de rom și alcool etilic de origine agricolă; astfel încât minimum 5 % din alcoolul conținut de produsul finit provine din rom. Concentrația alcoolică minimă în volume a băuturii spirtoase *Rum-Verschnitt* este de 37,5 %. Termenul „*Verschnitt*" figurează în descriere, prezentare și etichetare cu caractere de tipul, de dimensiunea și de culoarea celor folosite pentru cuvântul „*Rum*", pe același rând cu acesta, iar pe sticle este menționat pe eticheta frontală. Denumirea legală a acestui produs este „băutură spirtoasă". În cazul în care *Rum-Verschnitt* este introdus pe piață în afara Germaniei, compoziția sa alcoolică figurează pe etichetă.

2. *Slivovice* este produsă în Republica Cehă și este obținută prin adăugarea la distilatul de prune, înainte de distilarea finală, a alcoolului etilic de origine agricolă; astfel încât minimum 70 % din alcoolul conținut de produsul finit provine din distilatul de prune. Denumirea legală a acestui produs este „băutură spirtoasă". Se poate adăuga denumirea „*slivovice*", cu condiția ca aceasta să figureze în același câmp vizual pe eticheta frontală. În cazul în care băutura spirtoasă *slivovice* este introdusă pe piață în afara Cehiei, compoziția sa alcoolică figurează pe etichetă. Prezenta dispoziție nu aduce atingere utilizării denumirilor legale pentru rachiurile de fructe din categoria 9 din anexa I.

3. *Guignolet Kirsch* este produs în Franța și este obținut dintr-un amestec de *guignolet* și *kirsch*, astfel încât minimum 3 % din alcoolul total pur conținut de produsul finit provine din *kirsch*. Termenul „*guignolet*" figurează în descriere, prezentare și etichetare cu caractere de tipul, de dimensiunea și de culoarea celor folosite pentru cuvântul „*kirsch*", pe același rând cu acesta, iar pe sticle este menționat pe eticheta frontală. Denumirea legală a acestui produs este „lichior". Compoziția sa alcoolică indică procentul de volum de alcool pur pe care *guignolet* și *kirsch* le reprezintă din volumul total de alcool pur al *guignolet kirsch*.

ANEXA III

SISTEMUL DE ÎNVECHIRE DINAMIC SAU „*CRIADERAS Y SOLERA*" SAU „*SOLERA E CRIADERAS*"

Sistemul de învechire dinamic sau „*criaderas y solera*" sau „*solera e criaderas*" constă în extracții periodice ale unei părți din *brandy*-ul conținut în fiecare din butoaiele și recipientele de stejar care corespund unei etape de învechire și în completarea corespunzătoare cu *brandy* extras din etapa de învechire anterioară.

Definiții

„Etapă de învechire" înseamnă fiecare grup de butoaie și recipiente de stejar cu același nivel de maturare prin care *brandy*-ul trece în decursul procesului său de învechire. Fiecare etapă este numită „*criadera*", cu excepția ultimei, care corespunde etapei imediat anterioare expedierii *brandy*-ului, numită „*solera*".

„Extracție" înseamnă volumul parțial de *brandy* extras din fiecare butoi și recipient de stejar aparținând unei etape de învechire, pentru a fi încorporat în butoaiele și recipientele de stejar din următoarea etapă de învechire sau, în cazul *solera*, pentru a fi expediat.

„Completare" înseamnă volumul de *brandy* extras din butoaiele și recipientele de stejar aparținând unei anumite etape de învechire care este încorporat în conținutul butoaielor și recipientelor de stejar din următoarea etapă de învechire și cupajat cu acesta.

„Vechime medie" înseamnă intervalul de timp care corespunde rotației întregului stoc de *brandy* care parcurge etapele procesului de învechire, calculat ca raport între volumul total de *brandy* conținut în toate etapele de învechire și volumul extracțiilor din ultima etapă – *solera* – în cursul unui an.

Vechimea medie a *brandy*-ului extras din *solera* se calculează cu ajutorul următoarei formule: $t = Vt/Ve$, unde:

— t este vechimea medie, exprimată în ani;

— Vt este volumul total de brandy conținut în procedeul de învechire, exprimat în litri de alcool pur;

— Ve este volumul total al produsului extras în vederea expedierii în cursul unui an, exprimat în litri de alcool pur.

În cazul butoaielor și recipientelor de stejar cu capacitate mai mică de 1 000 de litri, numărul de extracții și completări anuale este cel mult egal cu dublul numărului de etape din sistem, pentru a garanta că cea mai nouă componentă are o vechime de cel puțin șase luni.

În cazul butoaielor și recipientelor de stejar cu capacitate mai mare sau egală cu 1 000 de litri, numărul de extracții și completări anuale este cel mult egal cu numărul de etape din sistem, pentru a garanta că cea mai nouă componentă are o vechime de cel puțin un an.

ANEXA IV

Tabel de corespondență

Prezentul regulament	Regulamentul (CE) nr. 110/2008
Articolul 1 alineatele (1) și (2)	Articolul 1 alineatele (1) și (2)
Articolul 2 literele (a)-(d)	Articolul 2 alineatele (1) și (3)
Articolul 2 litera (e)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 2 litera (f)	Anexa I punctul 6
Articolul 3 punctul 1	Articolul 8
Articolul 3 punctele 2 și 3	Articolul 10
Articolul 3 punctul 4	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 3 punctul 5	—
Articolul 3 punctul 6	—
Articolul 3 punctul 7	Articolul 15 alineatul (3) al treilea paragraf
Articolul 3 punctul 8	—
Articolul 3 punctele 9 și 10	Articolul 11 alineatul (2) și anexa I punctul 4
Articolul 3 punctele 11 și 12	Anexa I, punctul 7
Articolul 4 punctul 1	Articolul 7 și anexa I punctul 14
Articolul 4 punctul 2	Articolul 7 și anexa I punctul 15
Articolul 4 punctul 3	Articolul 7 și anexa I punctul 16
Articolul 4 punctul 4	—
Articolul 4 punctul 5	Anexa I punctul 17
Articolul 4 punctul 6	—
Articolul 4 punctul 7	Anexa I punctul 2
Articolul 4 punctul 8.	Anexa I punctul 3
Articolul 4 punctul 9.	Anexa I punctul 3
Articolul 4 punctul 10	Anexa I punctul 5
Articolul 4 punctul 11	Anexa I punctul 8
Articolul 4 punctul 12	Anexa I punctul 9
Articolul 4 punctul 13	—
Articolul 4 punctul 14	—
Articolul 4 punctul 15	—
Articolul 4 punctul 16	—
Articolul 4 punctul 17	—
Articolul 4 punctul 18	—
Articolul 4 punctele 19 și 20	Anexa I punctul 10
Articolul 4 punctul 21	—
Articolul 4 punctul 22	—
Articolul 4 punctul 23	Anexa I punctul 11
Articolul 4 punctul 24	Anexa I punctul 12
Articolul 5	Anexa I punctul 1

Prezentul regulament	Regulamentul (CE) nr. 110/2008
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 3 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 4
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 5 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 26
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (3)
Articolul 8 alineatul (3)	—
Articolul 8 alineatul (4)	—
Articolul 9	—
Articolul 10 alineatul (1)	—
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 9 alineatul (2)
Articolul 10 alineatul (4)	Articolul 9 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (5)	Articolul 9 alineatele (5) și (6)
Articolul 10 alineatul (6) literele (a)-(c), (e) și (f)	—
Articolul 10 alineatul (6) litera (d)	Articolul 12 alineatul (2)
Articolul 10 alineatul (7) primul paragraf	Articolul 9 alineatele (4) și (7)
Articolul 10 alineatul (7) al doilea paragraf	—
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 10 alineatele (1) și (2)
Articolul 11 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 12 alineatele (2), (3) și (4)	—
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (9)
Articolul 13 alineatul (3) primul și al doilea paragraf	Articolul 11 alineatul (4)
Articolul 13 alineatul (3) al treilea paragraf	Articolul 11 alineatul (5)
Articolul 13 alineatul (3) al patrulea paragraf	—
Articolul 13 alineatul (4) primul paragraf	Articolul 11 alineatul (3)
Articolul 13 alineatul (4) al doilea paragraf	Articolul 11 alineatul (4)
Articolul 13 alineatul (4) al treilea paragraf	Articolul 11 alineatul (5)
Articolul 13 alineatul (5)	—
Articolul 13 alineatul (6)	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 13 alineatul (7)	—
Articolul 14 alineatul (1)	Anexa I punctul 13
Articolul 14 alineatul (2)	—
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 14 alineatul (2)

Prezentul regulament	Regulamentul (CE) nr. 110/2008
Articolul 15 alineatul (2)	—
Articolul 16	—
Articolul 17	Articolul 13
Articolul 18	—
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 19 alineatul (2)	—
Articolul 20 litera (a)	—
Articolul 20 litera (b)	Articolul 28 alineatul (2)
Articolul 20 litera (c)	—
Articolul 20 litera (d)	—
Articolul 21 alineatul (1)	—
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 16
Articolul 21 alineatul (3)	Articolul 15 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 21 alineatul (4)	—
Articolul 22 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 17 alineatul (4)
Articolul 22 alineatul (1) al doilea paragraf	—
Articolul 22 alineatul (2)	—
Articolul 23 alineatul (1) partea introductivă și literele (a), (b) și (c)	—
Articolul 23 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 17 alineatul (3)
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 17 alineatul (1) a doua teză
Articolul 24 alineatele (1)-(4)	—
Articolul 24 alineatele (5), (6) și (7)	Articolul 17 alineatul (2)
Articolul 24 alineatul (8)	Articolul 17 alineatul (3)
Articolul 24 alineatul (9)	Articolul 17 alineatul (1) prima teză
Articolul 25	—
Articolul 26 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 17 alineatul (5)
Articolul 26 alineatul (1) al doilea paragraf	—
Articolul 26 alineatul (2)	Articolul 17 alineatul (6)
Articolul 27 alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (7) prima teză
Articolul 27 alineatele (2), (3) și (4)	—
Articolul 27 alineatul (5)	Articolul 17 alineatul (7) a doua teză
Articolul 28	—
Articolul 29	—
Articolul 30 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 17 alineatul (8) prima teză
Articolul 30 alineatul (4) primul paragraf	Articolul 17 alineatul (8) a doua teză
Articolul 30 alineatul (4) al doilea paragraf	—
Articolul 31	Articolul 21
Articolul 32	Articolul 18

Prezentul regulament	Regulamentul (CE) nr. 110/2008
Articolul 33 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 33 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 34 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 19
Articolul 34 alineatul (4)	—
Articolul 35 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 15 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 35 alineatul (1) al doilea paragraf	—
Articolul 35 alineatul (2)	Articolul 23 alineatul (3)
Articolul 35 alineatul (3)	—
Articolul 36 alineatul (1)	Articolul 23 alineatul (1)
Articolul 36 alineatul (2)	Articolul 23 alineatul (2)
Articolul 37	—
Articolul 38 alineatul (1)	—
Articolul 38 alineatul (2)	Articolul 22 alineatul (1)
Articolul 38 alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (2)
Articolul 38 alineatul (4)	—
Articolul 38 alineatul (5)	Articolul 22 alineatul (3)
Articolul 38 alineatul (6)	Articolul 22 alineatul (4)
Articolul 39 alineatul (1)	—
Articolul 39 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 40	—
Articolul 41	—
Articolul 42	—
Articolul 43 alineatul (1)	Articolul 24 alineatul (1)
Articolul 43 alineatul (2)	Articolul 24 alineatul (3)
Articolul 44 alineatul (1)	Articolul 24 alineatul (2)
Articolul 44 alineatul (2)	—
Articolul 45	Articolul 6
Articolul 46	—
Articolul 47	Articolul 25
Articolul 48	—
Articolul 49	Articolul 29
Articolul 50	Articolul 28
Articolul 51	Articolul 30
Anexa I categoriile 1-31	Anexa II categoriile 1-31
Anexa I categoria 32	Anexa II categoria 37a
Anexa I categoria 33	Anexa II categoria 32
Anexa I categoria 34	Anexa II categoria 33
Anexa I categoria 35	Anexa II categoria 37

Prezentul regulament	Regulamentul (CE) nr. 110/2008
Anexa I categoria 36	Anexa II categoria 38
Anexa I categoria 37	Anexa II categoria 39
Anexa I categoria 38	Anexa II categoria 40
Anexa I categoria 39	Anexa II categoria 41
Anexa I categoria 40	Anexa II categoria 42
Anexa I categoria 41	Anexa II categoria 43
Anexa I categoria 42	Anexa II categoria 44
Anexa I categoria 43	Anexa II categoria 45
Anexa I categoria 44	Anexa II categoria 46
Anexa II	Anexa II partea intitulată „Alte băuturi spirtoase”
Anexa III	—
Anexa IV	—

REGULAMENTUL (UE) 2019/788 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 17 aprilie 2019

privind inițiativa cetățenească europeană

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 24,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

vând în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([3]),

întrucât:

(1) Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) instituie cetățenia Uniunii. Cetățenilor Uniunii (denumiți în continuare „cetățenii") li se conferă dreptul de a se adresa direct Comisiei printr-o cerere prin care aceasta este invitată să prezinte o propunere de act juridic al Uniunii în vederea aplicării tratatelor, această procedură fiind similară cu dreptul conferit Parlamentului European în temeiul articolului 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și cu dreptul conferit Consiliului în temeiul articolului 241 din TFUE. Prin urmare, inițiativa cetățenească europeană contribuie la consolidarea funcționării democratice a Uniunii prin participarea cetățenilor la viața sa democratică și politică. După cum reiese din structura articolului 11 din TUE și a articolului 24 din TFUE, inițiativa cetățenească europeană ar trebui luată în considerare în contextul altor mijloace prin care cetățenii pot aduce anumite probleme în atenția instituțiilor Uniunii și care constau, în special, în dialogul cu asociațiile reprezentative și societatea civilă, consultări cu părțile interesate, petiții și sesizarea Ombudsmanului.

(2) Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) a stabilit normele și procedurile privind inițiativa cetățenească europeană și a fost completat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1179/2011 al Comisiei ([5]).

(3) În raportul său privind aplicarea Regulamentului (UE) nr. 211/2011 din 31 martie 2015, Comisia a enumerat o serie de provocări legate de punerea în aplicare a regulamentului respectiv, luându-și angajamentul de a analiza în continuare impactul pe care aceste aspecte îl au asupra eficacității instrumentului inițiativei cetățenești europene și de a îmbunătăți funcționarea acestuia.

(4) În rezoluția sa din 28 octombrie 2015 privind inițiativa cetățenească europeană ([6]) și în proiectul de raport legislativ din proprie inițiativă din 26 iunie 2017 ([7]), Parlamentul European a solicitat Comisiei să revizuiască Regulamentul (UE) nr. 211/2011 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1179/2011.

(5) Obiectivul prezentului regulament este ca inițiativa cetățenească europeană să devină mai accesibilă, mai puțin împovărătoare, mai ușor de utilizat pentru organizatori și susținători, precum și să consolideze acțiunile întreprinse în urma inițiativelor cetățenești, în vederea valorificării pe deplin a potențialului acestora ca instrument pentru stimularea dezbaterii. De asemenea, regulamentul ar trebui să faciliteze participarea unui număr cât mai mare de cetățeni la procesul decizional democratic al Uniunii.

([1]) JO C 237, 6.7.2018, p. 74.
([2]) JO C 247, 13.7.2018, p. 62.
([3]) Poziția Parlamentului European din 12 martie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 9 aprilie 2019.
([4]) Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească (JO L 65, 11.3.2011, p. 1).
([5]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1179/2011 al Comisiei din 17 noiembrie 2011 de stabilire a unor specificații tehnice pentru sistemele de colectare online în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind inițiativa cetățenească (JO L 301, 18.11.2011, p. 3).
([6]) JO C 355, 20.10.2017, p. 17.
([7]) 2017/2024(INL).

(6) Pentru realizarea acestor obiective, procedurile și condițiile necesare pentru o inițiativă cetățenească europeană ar trebui să fie eficace, transparente, clare, simple, ușor de aplicat, accesibile persoanelor cu dizabilități și proporționale cu natura acestui instrument. Acestea ar trebui să asigure un echilibru judicios între drepturi și obligații și să garanteze că inițiativelor valabile li se acordă o examinare corespunzătoare și un răspuns corespunzător din partea Comisiei.

(7) Este oportun să se stabilească o vârstă minimă pentru susținerea unei inițiative. Vârsta minimă respectivă ar trebui să corespundă cu vârsta de la care cetățenii au drept de vot în alegerile pentru Parlamentul European. Pentru a crește participarea cetățenilor tineri la viața democratică a Uniunii și a realiza astfel întregul potențial al inițiativei cetățenești europene ca instrument al democrației participative, statele membre ar trebui să poată stabili vârsta de 16 ani ca vârstă minimă pentru susținerea unei inițiative, dacă consideră acest lucru adecvat, și ar trebui să informeze Comisia în consecință. Comisia ar trebui să evalueze periodic funcționarea inițiativei cetățenești europene, inclusiv în ceea ce privește vârsta minimă pentru a susține inițiativele. Statele membre sunt încurajate să ia în considerare stabilirea vârstei minime la 16 ani în conformitate cu dreptul lor intern.

(8) În conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din TUE, o inițiativă prin care Comisia este invitată să prezinte, în limitele atribuțiilor sale, o propunere corespunzătoare în materii în care cetățenii consideră că este necesar un act juridic al Uniunii în vederea aplicării tratatelor, trebuie susținută de cel puțin un milion de cetățeni ai Uniunii care sunt resortisanți ai unui număr semnificativ de state membre.

(9) Pentru a se asigura faptul că o inițiativă este reprezentativă pentru un interes al Uniunii, asigurându-se totodată faptul că instrumentul în cauză rămâne ușor de utilizat, numărul minim de state membre din care trebuie să provină cetățenii ar trebui stabilit la un sfert din statele membre.

(10) Pentru a se asigura faptul că o inițiativă este reprezentativă și că cetățenilor care susțin o inițiativă li se aplică condiții similare, este de asemenea oportun să se stabilească numărul minim de semnatari care provin din fiecare dintre aceste state membre. Numărul minim de semnatari necesar în fiecare stat membru ar trebui să fie în mod proporțional descrescător și să corespundă rezultatului înmulțirii numărului de deputați în Parlamentul European aleși în fiecare stat membru cu numărul total de deputați în Parlamentul European.

(11) Pentru ca inițiativele cetățenești europene să devină mai incluzive și mai vizibile, organizatorii pot utiliza pentru activitățile lor de promovare și comunicare și alte limbi decât limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii, care, în conformitate cu ordinea constituțională a statelor membre, au statut oficial pe întreg teritoriul lor sau într-o parte a acestuia.

(12) Deși datele cu caracter personal care sunt prelucrate în aplicarea prezentului regulament ar putea include date sensibile, având în vedere natura inițiativei cetățenești europene ca instrument de democrație participativă, este justificat să se ceară furnizarea de date cu caracter personal pentru susținerea unei inițiative și să se prelucreze respectivele date în măsura în care acest lucru este necesar pentru a permite verificarea declarațiilor de susținere în conformitate cu dreptul și practicile interne.

(13) Pentru ca inițiativa cetățenească europeană să devină mai accesibilă, Comisia ar trebui să furnizeze informații, asistență și sprijin practic cetățenilor și grupurilor de organizatori, în special în ceea ce privește aspectele legate de prezentul regulament care intră în competența sa. Pentru a consolida aceste informații și asistența, Comisia ar trebui, de asemenea, să pună la dispoziție o platformă de colaborare online care să ofere un forum de discuții specializat, precum și asistență, informații și consiliere juridică independente cu privire la inițiativa cetățenească europeană. Platforma ar trebui să fie accesibilă cetățenilor, grupurilor de organizatori, organizațiilor și experților externi cu experiență în organizarea inițiativelor cetățenești europene. Platforma ar trebui să fie accesibile persoanelor cu dizabilități.

(14) Pentru a permite grupurilor de organizatori să își gestioneze inițiativa pe tot parcursul procedurii, Comisia ar trebui să pună la dispoziție un registru online pentru inițiativa cetățenească europeană (denumit în continuare „registrul"). Pentru a crește gradul de conștientizare și a asigura transparența cu privire la toate inițiativele, registrul ar trebui să dispună de un site public de internet, care să ofere informații detaliate despre inițiativa cetățenească europeană, în general, precum și informații actualizate despre inițiative specifice, despre stadiul lor și despre sursele de sprijin și finanțare declarate, pe baza informațiilor prezentate de grupurile de organizatori.

(15) Pentru a asigura apropierea de cetățeni și a crește gradul de conștientizare cu privire la inițiativa cetățenească europeană statele membre ar trebui să instituie unul sau mai multe puncte de contact pe teritoriile lor care să ofere cetățenilor informații și asistență cu privire la inițiativa cetățenească europeană. Informațiile și asistenta ar trebui să fie legate, în special, de aspectele prezentului regulament a căror aplicare intră în competența a autorităților naționale ale statelor membre sau care se referă la dreptul intern aplicabil și pentru care aceste autorități

sunt astfel cele mai în măsură să informeze și să asiste cetățenii și grupurile de organizatori. După caz, statele membre ar trebui să urmărească realizarea de sinergii cu serviciile care oferă asistență pentru utilizarea instrumentelor naționale similare. Comisia, inclusiv reprezentanțele sale în statele membre, ar trebui să asigure o cooperare strânsă cu punctele de contact naționale în privința respectivelor informații și activități de asistență, inclusiv, după caz, a activităților de comunicare la nivelul Uniunii.

(16) Pentru lansarea și gestionarea cu succes a inițiativelor cetățenești este necesară o structură organizată minimă. Respectiva structură ar trebui să se constituie sub forma unui grup de organizatori, alcătuit din persoane fizice care își au reședința în cel puțin șapte state membre diferite, pentru a încuraja abordarea unor chestiuni relevante la nivelul întregii Uniuni și a stimula reflecția asupra acestora. Din rațiuni de transparență și de fluiditate și eficiență a comunicării, grupul de organizatori ar trebui să desemneze un reprezentant care să asigure legătura dintre grupul de organizatori și instituțiile Uniunii pe tot parcursul procedurii. Grupul de organizatori ar trebui să aibă posibilitatea de a constitui în conformitate cu dreptul intern, o entitate juridică în scopul gestionării inițiativei. Această entitate juridică ar trebui să fie considerată drept grupul de organizatori în sensul prezentului regulament.

(17) Deși Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ([8]) va continua să se aplice în ceea ce privește răspunderea și sancțiunile în legătură cu prelucrarea de date cu caracter personal, grupul de organizatori ar trebui să răspundă în solidar, în conformitate cu dispozițiile de drept intern aplicabile, pentru toate prejudiciile produse de membrii săi în procesul de organizare a unei inițiative prin acte ilegale săvârșite cu intenție sau din neglijență gravă. Statele membre ar trebui să se asigure că grupul de organizatori este supus unor sancțiuni corespunzătoare în cazul încălcării prezentului regulament.

(18) Pentru a se asigura coerența și transparența în legătură cu inițiativele și pentru a se evita colectarea de semnături pentru o inițiativă care nu respectă condițiile prevăzute de tratate și de prezentul regulament, inițiativele care îndeplinesc condițiile stabilite în prezentul regulament ar trebui înregistrate de Comisie înainte de începutul perioadei de colectare a declarațiilor de susținere de la cetățeni. Comisia ar trebui să efectueze înregistrarea respectând în totalitate obligația de motivare în temeiul articolului 296 al doilea paragraf din TFUE și a principiului general al bunei administrări, prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(19) Pentru a face inițiativa cetățenească europeană eficientă și mai accesibilă, ținând seama de faptul că procedurile și condițiile necesare pentru o inițiativă cetățenească europeană trebuie să fie clare, simple, ușor de aplicat și proporționale, și pentru a asigura înregistrarea cât mai multor inițiative, este oportun ca o inițiativă să fie înregistrată parțial în cazurile în care doar o parte sau unele părți ale inițiativei îndeplinesc cerințele pentru înregistrare prevăzute de prezentul regulament. O inițiativă ar trebui înregistrată parțial cu condiția ca o parte a inițiativei, inclusiv obiectivele sale principale, să nu depășească în mod vădit competența Comisiei de prezenta o propunere de act juridic al Uniunii în vederea punerii în aplicare a tratatelor și ca toate celelalte cerințe în materie de înregistrare să fie îndeplinite. Ar trebui să se asigure claritate și transparență în ceea ce privește partea înregistrată, iar potențialii semnatari ar trebui informați cu privire la partea înregistrată a inițiativei și cu privire la faptul că se colectează declarații de susținere numai în legătură cu partea înregistrată. Comisia ar trebui să informeze grupul de organizatori, într-un mod suficient de detaliat, cu privire la motivele deciziei de a nu înregistra inițiativa sau de a o înregistra doar parțial, precum și cu privire la toate căile de atac judiciare și extrajudiciare pe care le are la dispoziție.

(20) Declarațiile de susținere a unei inițiative ar trebui colectate într-un anumit termen. Pentru a se asigura că o inițiativă își păstrează pertinența, ținând totodată seama de complexitatea procesului de colectare a declarațiilor de susținere în întreaga Uniune, termenul nu ar trebui să depășească 12 luni de la data de început a perioadei de colectare stabilite de grupul de organizatori. Grupul de organizatori ar trebui să aibă posibilitatea de a alege data de început a perioadei de colectare în termen de șase luni de la înregistrarea inițiativei. Grupul de organizatori ar trebui să aducă data stabilită la cunoștința Comisiei cel târziu cu 10 zile lucrătoare înainte de data respectivă. Pentru a asigura coordonarea cu autoritățile naționale, Comisia ar trebui să informeze statele membre cu privire la data comunicată de către grupul de organizatori.

(21) Pentru ca inițiativa cetățenească europeană să devină mai accesibilă, mai puțin împovărătoare și mai ușor de utilizat pentru organizatori și cetățeni, Comisia ar trebui să instituie și să gestioneze un sistem central pentru colectarea online a declarațiilor de susținere. Acest sistem ar trebui pus în mod gratuit la dispoziția grupurilor de organizatori și ar trebui să cuprindă caracteristicile tehnice necesare pentru colectarea online, inclusiv găzduirea și software-ul, precum și caracteristicile de accesibilitate care să asigure posibilitatea cetățenilor cu dizabilități de a susține inițiativele. Acest sistem ar trebui instituit și gestionat în conformitate cu Decizia (UE, Euratom) 2017/46 a Comisiei ([9]).

([8]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

([9]) Decizia (UE, Euratom) 2017/46 a Comisiei din 10 ianuarie 2017 privind securitatea sistemelor informatice și de comunicații în cadrul Comisiei Europene (JO L 6, 11.1.2017, p. 40).

(22) Cetățenii ar trebui să aibă posibilitatea de a susține inițiative online sau pe hârtie furnizând numai datele cu caracter personal prevăzute în anexa III la prezentul regulament. Statele membre ar trebui să informeze Comisia dacă doresc să fie incluse în partea A sau în partea B din anexa III. Cetățenii care utilizează sistemul central de colectare online pentru inițiativa cetățească europeană ar trebui să poată susține o inițiativă online prin intermediul mijloacelor de identificare electronică și de semnătură electronică notificate în sensul Regulamentului (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului și al Consiliului ([10]). În acest scop, Comisia și statele membre ar trebui să implementeze caracteristicile tehnice relevante în cadrul prevăzut de respectivul regulament. Cetățenii ar trebui să semneze declarația de susținere o singură dată.

(23) Pentru a facilita tranziția către noul sistem central de colectare online, un grup de organizatori ar trebui să continue să aibă în continuare posibilitatea de a institui propriile sisteme de colectare online și de a colecta declarații de susținere prin intermediul acestui sistem, pentru inițiativele înregistrate în conformitate cu prezentul regulament, până la 31 decembrie 2022. Grupul de organizatori ar trebui să utilizeze un sistem separat de colectare online unic pentru fiecare inițiativă. Sistemele separate de colectare online instituite și administrate de un grup de organizatori ar trebui să dispună de caracteristicile tehnice și de securitate adecvate pentru a asigura faptul că datele sunt colectate, stocate și transferate în siguranță pe tot parcursul procedurii. În acest scop, Comisia ar trebui să stabilească specificații tehnice detaliate pentru sistemele separate de colectare online în colaborare cu statele membre. Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita avizul Agenției Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA), care sprijină instituțiile Uniunii la elaborarea și implementarea politicilor legate de securitatea rețelelor și a sistemelor informatice.

(24) Este oportun ca statele membre să verifice conformitatea cu cerințele prezentului regulament a sistemelor separate de colectare online instituite de grupul de organizatori și să emită un document prin care să certifice conformitatea respectivă înainte de colectarea declarațiilor de susținere. Certificarea sistemelor separate de colectare online ar trebui să fie efectuată de către autoritatea națională competentă din statele membre în care se stochează datele colectate prin intermediul sistemului separat de colectare online. Fără a aduce atingere competențelor care revin autorităților naționale de supraveghere în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679, statele membre ar trebui să desemneze autoritatea națională competentă să certifice sistemele. Statele membre ar trebui să recunoască reciproc certificatele eliberate de autoritățile lor competente.

(25) În cazul în care o inițiativă cetățească a primit declarațiile de susținere necesare din partea semnatarilor, fiecare stat membru ar trebui să răspundă de verificarea și certificarea declarațiilor de susținere semnate de resortisanții săi, pentru a determina dacă s-a atins numărul minim necesar de semnatari cu drept de susținere a unei inițiative cetățenești europene. Ținând seama de necesitatea de a limita sarcina administrativă a statelor membre, verificările respective ar trebui să constea în controale corespunzătoare, care pot fi efectuate prin sondaj. Statele membre ar trebui să emită un document prin care să certifice numărul de declarații de susținere valabile primite.

(26) Pentru a se promova participarea și dezbaterea publică în problemele aduse în discuție prin inițiative, atunci când la Comisie se depune o inițiativă care este susținută de numărul necesar de semnatari și care îndeplinește celelalte cerințe stabilite în prezentul regulament, grupul de organizatori ar trebui să aibă dreptul de a prezenta inițiativa respectivă în cadrul unei audieri publice la nivelul Uniunii. Parlamentul European ar trebui să organizeze audieri publice în termen de trei luni de la depunerea inițiativei la Comisie. Parlamentul European ar trebui să asigure reprezentarea echilibrată a intereselor actorilor relevanți, inclusiv ale societății civile, partenerilor sociali și experților. Comisia ar trebui să fie reprezentată la un nivel corespunzător. Consiliul, celelalte instituții și organe consultative ale Uniunii, precum și actorii interesați ar trebui să aibă posibilitatea de a participa la audiere, pentru a garanta caracterul incluziv și a scoate în evidență interesul public al acesteia.

(27) Parlamentul European, în calitate de instituție în care cetățenii sunt reprezentați direct la nivelul Uniunii, ar trebui să aibă dreptul de a evalua susținerea pentru o inițiativă valabilă după depunerea acesteia, în urma unei audieri publice pe tema acesteia. Parlamentul European ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a evalua acțiunile întreprinse de Comisie ca răspuns la inițiativă și prezentate în comunicări.

(28) Pentru a asigura participarea efectivă a cetățenilor la viața democratică a Uniunii, Comisia ar trebui să examineze inițiativele valabile și să răspundă la acestea. Prin urmare, Comisia ar trebui să își prezinte, în termen de șase luni de la primirea inițiativei, concluziile juridice și politice și acțiunea pe care intenționează să o întreprindă. Comisia ar trebui să explice în mod clar, comprehensibil și detaliat motivele acțiunii pe care intenționează să o întreprindă, inclusiv dacă va prezenta sau nu o propunere de act juridic al Uniunii în urma inițiativei sau să își

([10]) Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

facă cunoscute motivele pentru care nu intenționează să întreprindă vreo acțiune. Comisia ar trebui să examineze inițiativele în conformitate cu principiile generale ale bunei administrări, stabilite la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(29) Pentru a asigura transparența finanțării sale și a sprijinului de care beneficiază, grupul de organizatori ar trebui să ofere informații detaliate actualizate în mod regulat despre sursele de finanțare și de sprijin pentru inițiativele sale în perioada cuprinsă între data la care este înregistrată inițiativa și data la care aceasta este depusă la Comisie. Informațiile trebuie publicate în registru și pe site-ul public de internet al inițiativei cetățenești europene. Declarația privind sursele de finanțare și de sprijin din partea grupului de organizatori trebuie să includă informații cu privire la sprijinul financiar care depășește 500 EUR per sponsor, precum și cu privire la organizațiile care asistă benevol grupul de organizatori, dacă sprijinul respectiv nu este cuantificabil din punct de vedere economic. Entitățile, în special organizațiile care contribuie, în temeiul tratatelor, la formarea conștiinței politice europene și la exprimarea voinței cetățenilor Uniunii, ar trebui să aibă posibilitatea de a promova inițiativele și de a le acorda finanțare și sprijin, dacă respectă procedurile și condițiile prevăzute în prezentul regulament.

(30) Pentru o transparență deplină, Comisia ar trebui să pună la dispoziție un formular de contact în registru și pe site-ul public de internet al inițiativei cetățenești europene, pentru ca cetățenii să poată depune o plângere în cazul în care consideră că informațiile privind sursele de finanțare și de sprijin declarate de grupurile de organizatori nu sunt complete sau nu sunt corecte. Comisia ar trebui să aibă dreptul de a cere grupului de organizatori orice informații suplimentare referitoare la plângeri și, după caz, de a actualiza informațiile privind sursele declarate de finanțare și de sprijin în registru.

(31) Regulamentul (UE) 2016/679 se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în temeiul prezentului regulament. În această privință, din rațiuni de securitate juridică este oportun să se precizeze că operatorii de date în sensul Regulamentului (UE) 2016/679 sunt reprezentantul grupului de organizatori sau, dacă este cazul, entitatea juridică constituită pentru gestionarea inițiativei și autoritățile competente ale statelor membre, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal la colectarea declarațiilor de susținere, a adreselor de e-mail și a datelor privind sponsorii inițiativelor, precum și pentru verificarea și certificarea declarațiilor de susținere, și să se specifice perioada maximă în care pot fi păstrate datele cu caracter personal colectate pentru o inițiativă. În calitatea lor de operatori de date, reprezentantul grupului de organizatori sau, dacă este cazul, entitatea juridică constituită pentru gestionarea inițiativei și autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679, în special pe cele referitoare la legalitatea prelucrării și securitatea activităților de prelucrare, la comunicarea de informații și la drepturile persoanelor vizate.

(32) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]) se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de Comisie în aplicarea prezentului regulament. Este oportun să se clarifice faptul că Comisia este considerată operatorul de date în sensul[Regulamentului (UE) 2018/1725 în legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal din registru, de pe platforma de colaborare online, din sistemul central de colectare online și cu colectarea adreselor de e-mail. Sistemul central de colectare online care permite grupului de organizatori să colecteze declarații de susținere online pentru inițiativele lor ar trebui să fie instituit și gestionat de Comisie în conformitate cu prezentul regulament. Comisia și reprezentantul grupului de organizatori sau, după caz, entitatea juridică constituită în scopul gestionării inițiativei ar trebui să fie operatori asociați în sensul Regulamentului (UE) 2016/679 în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal din sistemul central de colectare online.

(33) Pentru a contribui la promovarea participării active a cetățenilor la viața politică a Uniunii, Comisia ar trebui să crească gradul de conștientizare al opiniei publice cu privire la inițiativa cetățenească europeană, utilizând cu precădere tehnologiile digitale și platformele de socializare, precum și în cadrul acțiunilor de promovare a cetățeniei Uniunii și a drepturilor cetățenilor. Parlamentul European ar trebuie să contribuie la activitățile de comunicare ale Comisiei.

(34) Pentru a facilita comunicarea cu semnatarii și a-i informa cu privire la acțiunile întreprinse ca urmare a unei inițiative, Comisia și grupul de organizatori ar trebui să poată colecta, în conformitate cu normele de protecție a datelor, adresele de e-mail ale semnatarilor. Colectarea adreselor de e-mail ar trebui să fie opțională și să se facă numai cu consimțământul explicit al semnatarilor. Adresele de e-mail nu ar trebui să fie colectate în cadrul formularelor de declarație de susținere, iar potențialii semnatari ar trebui să fie informați că dreptul lor de a susține inițiativa nu este condiționat de acordarea consimțământului ca adresele lor de e-mail să fie colectate.

([11]) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

(35) În vederea adaptării prezentului regulament la viitoarele necesități, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în scopul modificării anexelor la prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([12]). În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre și experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(36) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competente de executare Comisiei, în special pentru stabilirea specificațiilor tehnice pe care trebuie să le îndeplinească sistemele de colectare online în conformitate cu prezentul regulament. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([13]).

(37) În conformitate cu principiul proporționalității, este necesar și oportun, în vederea realizării obiectivului fundamental de a spori participarea cetățenilor la viața democratică și politică a Uniunii, să se reglementeze inițiativa cetățenească europeană. Prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din TUE.

(38) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile stabilite în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(39) Din motive de securitate juridică și de claritate, Regulamentul (UE) nr. 211/2011 ar trebui abrogat.

(40) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ([14]) și a emis observații formale la 19 decembrie 2017,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prin prezentul regulament se stabilesc procedurile și condițiile necesare pentru o inițiativă prin care Comisia este invitată să prezinte, în limitele atribuțiilor sale, o propunere corespunzătoare în materii în care cetățenii Uniunii consideră că este necesar un act juridic al Uniunii, în vederea aplicării tratatelor (denumită în continuare „inițiativa cetățenească europeană” sau „inițiativa”).

Articolul 2

Dreptul de a susține o inițiativă cetățenească europeană

(1) Orice cetățean al Uniunii care a împlinit cel puțin vârsta care îi conferă drept de vot în alegerile pentru Parlamentul European are dreptul de a susține o inițiativă prin semnarea unei declarații de susținere, în conformitate cu prezentul regulament.

Statele membre pot stabili vârsta de 16 ani ca vârstă minimă pentru a avea dreptul de a susține o inițiativă, în conformitate cu dreptul lor intern și, în acest caz, informează Comisia cu privire la aceasta.

(2) În conformitate cu dreptul aplicabil, statele membre și Comisia se asigură că persoanele cu dizabilități își pot exercita dreptul de a susține inițiative și că au acces la toate sursele relevante de informații privind inițiativele în condiții de egalitate cu alți cetățeni.

([12]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.
([13]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).
([14]) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

Articolul 3

Numărul necesar de semnatari

(1) O inițiativă este valabilă dacă:

(a) este susținută de cel puțin un milion de cetățeni ai Uniunii (denumiți în continuare „semnatari"), în conformitate cu articolul 2 alineatul (1), din cel puțin un sfert din statele membre; și

(b) în cel puțin un sfert din statele membre, numărul de semnatari este cel puțin egal cu numărul minim prevăzut în anexa I, care corespunde rezultatului înmulțirii numărului de deputați în Parlamentul European aleși în fiecare stat membru cu numărul total de deputați în Parlamentul European, la data înregistrării inițiativei.

(2) În sensul alineatului (1), la numărarea semnatarilor se ține cont de statul membru de cetățenie, indiferent de locul în care semnatarul a semnat declarația de susținere.

Articolul 4

Informațiile și asistența oferite de Comisie și de statele membre

(1) Comisia le oferă cetățenilor și grupurilor de organizatori informații ușor accesibile și cuprinzătoare și asistență cu privire la inițiativa cetățenească europeană, inclusiv redirecționându-i către sursele relevante de informații și asistență.

Comisia publică un ghid al inițiativei cetățenești europene atât online, cât și pe suport de hârtie, în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.

(2) Comisia pune la dispoziție gratuit o platformă de colaborare online pentru inițiativa cetățenească europeană.

Platforma oferă consiliere practică și juridică și un forum de discuții cu privire la inițiativa cetățenească europeană, pentru schimbul de informații și bune practici între cetățeni, grupurile de organizatori, actorii implicați, organizații neguvernamentale, experți și alte instituții și organe ale Uniunii care doresc să participe.

Platforma este accesibilă persoanelor cu dizabilități.

Costurile de exploatare și de întreținere a platformei sunt suportate din bugetul general al Uniunii Europene.

(3) Comisia pune la dispoziție un registru online care le permite grupurilor de organizatori să își gestioneze inițiativa pe tot parcursul procedurii.

Registrul cuprinde un site public de internet care oferă informații despre inițiativa cetățenească europeană în general și despre inițiativele specifice și stadiul acestora.

Comisia actualizează registrul periodic, punând la dispoziție informațiile transmise de grupul de organizatori.

(4) După ce înregistrează o inițiativă în conformitate cu articolul 6, Comisia asigură traducerea conținutului inițiativei respective, inclusiv a anexei acesteia, în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii, în limitele stabilite în anexa II, în vederea publicării acesteia în registru și a utilizării sale pentru colectarea declarațiilor de susținere în conformitate cu prezentul regulament.

Grupul de organizatori poate, în plus, să asigure traducerea, în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii, a altor informații privind inițiativa și, dacă există, a proiectului de act juridic menționat în anexa II depus în conformitate cu articolul 6 alineatul (2). Aceste traduceri sunt responsabilitatea grupului de organizatori. Conținutul traducerilor oferite de grupul de organizatori corespunde conținutului inițiativei depuse în conformitate cu articolul 6 alineatul (2).

Comisia asigură publicarea în registru și pe site-ul public de internet al inițiativei cetățenești europene a informațiilor depuse în conformitate cu articolul 6 alineatul (2), precum și a traducerilor depuse în conformitate cu prezentul alineat.

(5) Pentru transmiterea, în conformitate cu articolul 12, a declarațiilor de susținere către autoritățile competente ale statelor membre, Comisia creează un serviciu de transfer de fișiere și îl pune gratuit la dispoziția grupurilor de organizatori.

(6) Fiecare stat membru creează unul sau mai multe puncte de contact care oferă gratuit informații și asistență grupurilor de organizatori, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern aplicabil.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII PROCEDURALE

Articolul 5

Grupul de organizatori

(1) Inițiativele se pregătesc și se gestionează de un grup de cel puțin șapte persoane fizice (denumit în continuare „grupul de organizatori"). Deputații în Parlamentul European nu sunt puși la socoteală la calcularea acestui număr.

(2) Membrii grupului de organizatori sunt cetățeni ai Uniunii care au împlinit vârsta care le conferă drept de vot în alegerile pentru Parlamentul European și, în momentul înregistrării inițiativei, grupul include persoane care își au reședința în cel puțin șapte state membre diferite.

Cu privire la fiecare inițiativă, Comisia publică în registru numele tuturor membrilor grupului de organizatori, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725.

(3) Grupul de organizatori își desemnează doi dintre membri în calitate de reprezentant și, respectiv, locțiitor (denumiți în continuare „persoanele de contact"), care sunt responsabili pentru asigurarea legăturii dintre grupul de organizatori și instituțiile Uniunii pe tot parcursul procedurii și care sunt împuterniciți să acționeze în numele grupului de organizatori.

Grupul de organizatori poate, de asemenea, să desemneze cel mult alte două persoane fizice, fie din rândul membrilor săi, fie din afara grupului, care sunt împuternicite să acționeze în numele persoanelor de contact în scopul de a asigura legătura cu instituțiile Uniunii pe tot parcursul procedurii.

(4) Grupul de organizatori aduce la cunoștința Comisiei toate modificările survenite în componența sa pe tot parcursul procedurii și prezintă toate documentele necesare pentru a dovedi că sunt îndeplinite cerințele stabilite la alineatele (1) și (2). Modificările survenite în componența grupului de organizatori sunt reflectate în formularele de declarație de susținere, iar numele membrilor curenți și anteriori ai grupului de organizatori figurează în registru pe tot parcursul procedurii.

(5) Fără a aduce atingere răspunderii pe care reprezentantul grupului de organizatori o are în calitate de operator de date, în temeiul articolului 82 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/679, membrii unui grup de organizatori răspund în solidar, în temeiul dreptului intern, pentru prejudiciile produse în procesul de organizare a unei inițiative prin actele ilegale săvârșite cu intenție sau din neglijență gravă.

(6) Fără a aduce atingere sancțiunilor prevăzute la articolul 84 din Regulamentul (UE) 2016/679, statele membre se asigură că membrii grupurilor de organizatori sunt supuși, în conformitate cu dreptul intern, unor sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și în special în cazul:

(a) unor declarații false;

(b) unei utilizări frauduloase a datelor.

(7) Atunci când pentru gestionarea unei inițiative se înființează special o entitate juridică, în conformitate cu dreptul intern al unui stat membru, se consideră, în sensul alineatelor (5) și (6) din prezentul articol, al articolului 6 alineatul (2) și alineatele (4)-(7), al articolelor 7-19 și al anexelor II-VII, după caz, că grupul de organizatori sau membrii acestuia sunt respectiva entitate, cu condiția ca membrul grupului de organizatori desemnat ca reprezentant al acestuia să primească împuternicirea de a acționa în numele respectivei entități juridice.

Articolul 6

Înregistrarea

(1) Declarațiile de susținere a unei inițiative se colectează numai după ce inițiativa în cauză a fost înregistrată de Comisie.

(2) Cererea de înregistrare se depune la Comisie de către grupul de organizatori prin intermediul registrului.

La depunerea cererii de înregistrare, grupul de organizatori trebuie, de asemenea:

(a) să transmită informațiile menționate în anexa II în una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii;

(b) să indice cei șapte membri care trebuie luați în considerare în sensul articolului 5 alineatele (1) și (2), în cazul în care grupul de organizatori are mai mult de șapte membri;

(c) să indice, dacă este cazul, că a fost constituită o entitate juridică în temeiul articolului 5 alineatul (7).

Fără a aduce atingere alineatelor (5) și (6), Comisia decide cu privire la cererea de înregistrare în termen de două luni de la depunerea acesteia.

(3) Comisia înregistrează inițiativa dacă:

(a) grupul de organizatori a furnizat toate documentele necesare pentru a dovedi că îndeplinește cerințele stabilite la articolul 5 alineatele (1) și (2) și dacă acesta a desemnat persoanele de contact în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) primul paragraf;

(b) în situația menționată la articolul 5 alineatul (7), entitatea juridică a fost constituită special pentru gestionarea inițiativei și dacă membrul grupului de organizatori desemnat ca reprezentant al acestuia este împuternicit să acționeze în numele entității juridice;

(c) niciuna din părțile inițiativei nu depășește în mod vădit competența Comisiei de a prezenta o propunere de act juridic al Uniunii în vederea punerii în aplicare a tratatelor;

(d) inițiativa nu este vădit abuzivă, neserioasă sau vexatorie;

(e) inițiativa nu contravine vădit valorilor Uniunii, astfel cum sunt prevăzute la articolul 2 din TUE, și drepturilor consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Pentru a evalua dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la literele (a)-(e) din primul paragraf al prezentului alineat, Comisia verifică informațiile comunicate de grupul de organizatori în conformitate cu alineatul (2).

În cazul neîndeplinirii uneia sau a mai multora dintre cerințele prevăzute la literele (a)-(e) din primul paragraf al prezentului alineat, Comisia refuză înregistrarea inițiativei, fără a aduce atingere alineatelor (4) și (5).

(4) Atunci când consideră că sunt îndeplinite cerințele stabilite la alineatul (3) primul paragraf literele (a), (b), (d) și (e), dar că nu este îndeplinită cerința stabilită la alineatul (3) primul paragraf litera (c), Comisia informează grupul de organizatori, în termen de o lună de la depunerea cererii, cu privire la aprecierea sa și la motivele care stau la baza acesteia.

În acest caz, grupul de organizatori poate fie să modifice inițiativa în sensul celor apreciate de Comisie, pentru a asigura conformitatea inițiativei cu cerința stabilită la alineatul (3) primul paragraf litera (c), fie să mențină inițiativa inițială, fie să o retragă. Grupul de organizatori aduce alegerea făcută la cunoștința Comisiei în termen de două luni de la primirea aprecierii Comisiei și a motivelor care stau la baza acesteia și, dacă este cazul, transmite modificări ale inițiativei inițiale.

În cazul în care grupul de organizatori își modifică sau își menține inițiativa inițială în conformitate cu prezentul alineat al doilea paragraf, Comisia:

(a) înregistrează inițiativa, dacă aceasta îndeplinește cerința stabilită la alineatul (3) primul paragraf litera (c);

(b) înregistrează parțial inițiativa, dacă o parte a inițiativei, inclusiv obiectivele sale principale, nu depășește în mod vădit competența Comisiei de a prezenta o propunere de act juridic al Uniunii în vederea punerii în aplicare a tratatelor;

(c) refuză, în caz contrar, înregistrarea inițiativei.

Comisia decide cu privire la cerere în termen de o lună de la primirea informațiilor menționate în al doilea paragraf al prezentului alineat de la grupul de organizatori.

(5) Inițiativele înregistrate se publică în registru.

În cazul inițiativelor înregistrate parțial de Comisie, aceasta publică în registru informațiile referitoare la partea înregistrată a inițiativei.

În acest caz, grupul de organizatori ia măsurile necesare pentru ca potențialii semnatari să fie informați cu privirea la partea înregistrată a inițiativei și cu privire la faptul că se colectează declarații de susținere numai în legătură cu partea înregistrată.

(6) La înregistrarea unei inițiative, Comisia folosește un număr unic de înregistrare pe care îl comunică grupului de organizatori.

(7) În cazul inițiativelor a căror înregistrare a fost refuzată sau care au fost înregistrate numai parțial în conformitate cu alineatul (4), Comisia comunică motivele decizie sale și informează în consecință grupul de organizatori. De asemenea, Comisia informează grupul de organizatori cu privire la toate căile de atac judiciare și extrajudiciare la care poate recurge.

Comisia asigură publicarea în registru și pe site-ul public de internet al inițiativei cetățenești europene a tuturor deciziilor pe care le adoptă în conformitate cu prezentul articol cu privire la cererile de înregistrare.

(8) Comisia informează Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor cu privire la înregistrarea fiecărei inițiative.

Articolul 7

Retragerea unei inițiative

Inițiativele înregistrate în conformitate cu articolul 6 pot fi retrase de grupul de organizatori oricând după ce au fost depuse la Comisie în conformitate cu articolul 13. Actele de retragere se publică în registru.

Articolul 8

Perioada de colectare

(1) Toate declarațiile de susținere se colectează într-o perioadă de maximum 12 luni de la data stabilită de grupul de organizatori (denumită în continuare „perioada de colectare"), fără a se aduce atingere articolului 11 alineatul (6). Data în chestiune nu poate surveni mai târziu de șase luni de la înregistrarea inițiativei în conformitate cu articolul 6.

Grupul de organizatori aduce data stabilită la cunoștința Comisiei cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data respectivă.

În cazul în care, în cursul perioadei de colectare, grupul de organizatori dorește să pună capăt colectării de declarații de susținere înainte de încheierea perioadei de colectare, acesta aduce la cunoștința Comisiei intenția sa cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de noua dată stabilită pentru încheierea perioadei de colectare.

Comisia informează statele membre cu privire la data menționată la primul paragraf.

(2) Comisia indică în registru data la care începe și data la care se încheie perioada de colectare.

(3) La data la care se încheie perioada de colectare, Comisia oprește funcționarea sistemului central de colectare online menționat la articolul 10, iar grupul de organizatori oprește funcționarea sistemului separat de colectare online menționat la articolul 11.

Articolul 9

Procedura de colectare a declarațiilor de susținere

(1) Declarațiile de susținere se pot semna online sau pe hârtie.

(2) Pentru colectarea declarațiilor de susținere se utilizează numai formularele care corespund modelelor prevăzute în anexa III.

Grupul de organizatori completează formularele prevăzute în anexa III înainte de a începe colectarea declarațiilor de susținere. Informațiile prezentate în formulare trebuie să corespundă celor menționate în registru.

Atunci când grupul de organizatori optează pentru colectarea declarațiilor de susținere prin sistemul central de colectare online prevăzut la articolul 10, responsabilitatea de a pune la dispoziție formularele corespunzătoare, în conformitate cu anexa III, îi revine Comisiei.

În cazul inițiativelor înregistrate parțial în conformitate cu articolul 6 alineatul (4), partea înregistrată a inițiativei trebuie să reiasă atât din formularele prevăzute în anexa III, cât și din sistemul central de colectare online și, eventual, din sistemul separat de colectare online. Formularele de declarație de susținere pot fi adaptate pentru colectarea online sau pe hârtie.

Anexa III nu se aplică în cazurile în care cetățenii își exprimă susținerea pentru o inițiativă online prin intermediul sistemului central de colectare online menționat la articolul 10, cu ajutorul mijloacelor de identificare electronică notificate, în sensul Regulamentului (UE) nr. 910/2014 menționat la articolul 10 alineatul (4) din prezentul regulament. Cetățenii își menționează cetățenia, iar statele membre acceptă setul minim de date pentru o persoană fizică în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1501 al Comisiei ([15]).

(3) Persoanelor care semnează o declarație de susținere li se solicită să furnizeze numai datele cu caracter personal prevăzute în anexa III.

(4) Statele membre informează Comisia până la 30 iunie 2019 dacă doresc să fie incluse în partea A sau în partea B din anexa III. Statele membre care doresc să fie incluse în partea B din anexa III indică tipul (tipurile) de număr (de document) de identificare personală menționate în anexa III.

([15]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1501 al Comisiei din 8 septembrie 2015 privind cadrul de interoperabilitate prevăzut la articolul 12 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă (JO L 235, 9.9.2015, p. 1).

Comisia publică în registru formularele prevăzute în anexa III până la 1 ianuarie 2020.

Un stat membru inclus în una din părțile din anexa III are posibilitatea de a solicita Comisiei să fie transferat în cealaltă parte din anexa III. Acesta îi prezintă Comisiei solicitarea cu cel puțin șase luni înainte de data de la care se aplică noile formulare.

(5) Responsabilitatea de a colecta declarațiile de susținere semnate pe hârtie îi revine grupului de organizatori.

(6) O persoană poate semna o singură dată declarația de susținere pentru o inițiativă.

(7) Grupul de organizatori aduce la cunoștința Comisiei numărul de declarații de susținere colectate în fiecare stat membru cel puțin o dată la două luni în cursul perioadei de colectare și numărul final de declarații de susținere colectate în termen de trei luni de la încheierea perioadei de colectare, în vederea publicării în registru.

În cazul în care nu se obține numărul necesar de declarații de susține sau dacă în termen de trei luni de la încheierea perioadei de colectare nu se primește niciun răspuns de la grupul de organizatori, Comisia pune capăt inițiativei și publică în acest scop o mențiune în registru.

Articolul 10

Sistemul central de colectare online

(1) În scopul colectării online de declarații de susținere, Comisia instituie până la 1 ianuarie 2020 și gestionează, începând de la acea dată, un sistem central de colectare online, în conformitate cu Decizia (UE, Euratom) 2017/46.

Costurile de instituire și de gestionare a sistemului central de colectare online sunt suportate din bugetul general al Uniunii Europene. Utilizarea sistemului centralizat de colectare online este gratuită.

Sistemul central de colectare online trebuie să poată fi accesat de către persoanele cu dizabilități

Datele obținute prin sistemului central de colectare online se stochează în serverele puse la dispoziție de Comisie în acest scop.

Sistemul central de colectare online permite încărcarea declarațiilor de susținere colectate pe hârtie.

(2) Comisia asigură posibilitatea ca pentru fiecare inițiativă să se poată colecta declarații de susținere prin sistemul central de colectare online în perioada de colectare stabilită în conformitate cu articolul 8.

(3) Cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de începutul perioadei de colectare, grupul de organizatori informează Comisia dacă dorește să utilizeze sistemul central de colectare online și dacă dorește să încarce declarațiile de susținere colectate pe hârtie.

În cazul în care dorește să încarce declarațiile de susținere colectate pe hârtie, grupul de organizatori încarcă toate declarațiile de susținere colectate pe hârtie în termen de maximum două luni de la încheierea perioadei de colectare și aduce acest lucru la cunoștința Comisiei.

(4) Statele membre se asigură că:

(a) cetățenii au posibilitatea de a susține inițiative online prin declarații de susținere făcute cu ajutorul mijloacelor de identificare electronică notificate sau prin semnarea declarației de susținere printr-o semnătură electronică în sensul Regulamentului (UE) nr. 910/2014;

(b) nodul e-IDAS al Comisiei, dezvoltat în cadrul Regulamentului (UE) nr. 910/2014 și al Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1501 este recunoscut.

(5) Comisia consultă părțile interesate cu privire la evoluțiile ulterioare și îmbunătățirile sistemului central de colectare online, pentru a ține seama de sugestiile și preocupările lor.

Articolul 11

Sistemele separate de colectare online

(1) Dacă nu folosește sistemul central de colectare online, grupul de organizatori poate colecta declarațiile de susținere online în câteva state membre sau în toate statele membre prin intermediul unui alt sistem de colectare online unic (denumit în continuare „sistemul separat de colectare online”).

Datele colectate prin intermediul sistemului separat de colectare online se stochează pe teritoriul unui stat membru.

(2) Grupul de organizatori se asigură că sistemul separat de colectare online îndeplinește, pe parcursul întregii perioade de colectare, cerințele stabilite la alineatul (4) din prezentul articol și la articolul 18 alineatul (3).

(3) După înregistrarea inițiativei și înainte de începerea perioadei de colectare, fără a aduce atingere competențelor pe care autoritățile naționale de supraveghere le au în temeiul capitolului VI din Regulamentul (UE) 2016/679, grupul de organizatori cere autorității competente a statului membru în care vor fi stocate datele colectate prin intermediul sistemului separat de colectare online să certifice faptul că sistemul respectiv îndeplinește cerințele stabilite la alineatul (4) din prezentul articol.

Dacă sistemul separat de colectare online îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol, autoritatea competentă eliberează, în termen de o lună de la solicitare, un certificat în acest sens conform cu modelul prevăzut în anexa IV. Grupul de organizatori pune la dispoziția publicului o copie a respectivului certificat pe site-ul utilizat pentru sistemul separat de colectare online.

Statele membre recunosc certificatele eliberate de autoritățile competente din alte state membre.

(4) Sistemele separate de colectare online dispun de elementele de securitate și elementele tehnice adecvate pentru ca pe parcursul întregii perioade de colectare să se asigure faptul că:

(a) numai persoanele fizice pot să semneze o declarație de susținere;

(b) informațiile oferite cu privire la inițiativă corespund informațiilor publicate în registru;

(c) obținerea de date de la semnatari are loc în conformitate cu anexa III;

(d) datele furnizate de semnatari sunt colectate și stocate în siguranță.

(5) Până la 1 ianuarie 2020, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru stabilirea specificațiilor tehnice în vederea punerii în aplicare a alineatului (4) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22.

La elaborarea specificațiilor tehnice menționate la primul paragraf, Comisia poate solicita avizul Agenției Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA).

(6) Atunci când declarațiile de susținere se colectează prin intermediul unui sistem separat de colectare online, perioada de colectare începe numai după ce pentru sistemul respectiv s-a eliberat certificatul menționat la alineatul (3).

(7) Prezentul articol se aplică numai inițiativelor înregistrate în conformitate cu articolul 6 până la 31 decembrie 2022.

Articolul 12

Verificarea și certificarea declarațiilor de susținere de către statele membre

(1) Fiecare stat membru (denumit în continuare „statul membru responsabil") verifică declarațiile de susținere semnate de resortisanții săi și certifică faptul că acestea sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament.

(2) În termen de trei luni de la încheierea perioadei de colectare și fără a aduce atingere alineatului (3) din prezentul articol, grupul de organizatori depune declarațiile de susținere, colectate online sau pe hârtie, la autoritățile competente ale statului membru responsabil menționate la articolul 20 alineatul (2).

Grupul de organizatori depune declarațiile de susținere la autoritățile competente numai dacă inițiativa a obținut numărul minim de semnatari prevăzut la articolul 3.

Declarațiile de susținere se depun la fiecare autoritate competentă din statul membru responsabil o singură dată, utilizându-se formularul prevăzut în anexa V.

Declarațiile de susținere colectate online se depun în conformitate cu o schemă electronică pusă la dispoziția publicului de către Comisie.

Declarațiile de susținere colectate pe hârtie se depun separat de cele colectate prin intermediul unui sistem separat de colectare online.

(3) Atât declarațiile de susținere colectate online prin intermediul sistemului central de colectare online, cât și cele colectate pe hârtie și încărcate în temeiul articolului 10 alineatul (3) al doilea paragraf, se depun de către Comisie la autoritatea competentă a statului membru responsabil de îndată ce grupul de organizatori a depus formularul prevăzut în anexa V la autoritatea competentă a statului membru responsabil în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

Dacă a colectat declarații de susținere prin intermediul unui sistem separat de colectare online, grupul de organizatori poate solicita ca respectivele declarații de susținere să fie depuse de către Comisie la autoritatea competentă a statului membru responsabil.

Comisia depune declarațiile de susținere în conformitate cu al doilea și al patrulea paragraf ale alineatului (2) din prezentul articol prin intermediul serviciului de transfer de fișiere la nivelul UE menționat la articolul 4 alineatul (5).

(4) În termen de trei luni de la primirea acestora, autoritățile competente verifică declarațiile de susținere prin efectuarea, eventual prin sondaj, a unor controale corespunzătoare, în conformitate cu dreptul și practicile interne.

Atunci când declarațiile de susținere colectate online se depun separat de cele colectate pe hârtie, termenul respectiv se calculează de la data la care autoritatea competentă a primit toate declarațiile de susținere.

Pentru verificarea declarațiilor de susținere colectate pe hârtie nu este necesară autentificarea semnăturilor.

(5) Pe baza verificărilor efectuate, autoritatea competentă certifică numărul de declarații de susținere valabile pentru statul membru în chestiune. Certificatul se eliberează gratuit grupului de organizatori după modelul prevăzut în anexa VI.

În certificat se indică numărul de declarații de susținere valabile care au fost colectate pe hârtie și online, inclusiv cele colectate pe hârtie și încărcate în temeiul articolului 10 alineatul (3) al doilea paragraf.

Articolul 13

Depunerea inițiativei la Comisie

În termen de trei luni de la obținerea ultimului certificat prevăzut la articolul 12 alineatul (5), grupul de organizatori depune inițiativa la Comisie.

Grupul de organizatori completează formularul prevăzut în anexa VII și îl depune împreună cu copii, pe suport de hârtie sau în format electronic, ale certificatelor menționate la articolul 12 alineatul (5).

Comisia publică în registru formularul prevăzut în anexa VII.

Articolul 14

Publicarea și audierea publică

(1) Când primește o inițiativă valabilă pentru care declarațiile de susținere au fost colectate și certificate în conformitate cu articolele 8-12, Comisia publică fără întârziere în registru o mențiune în acest sens și transmite inițiativa Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European, Comitetului Regiunilor, precum și parlamentelor naționale.

(2) În termen de trei luni de la depunerea inițiativei, grupului de organizatori i se acordă posibilitatea de a prezenta inițiativa în cadrul unei audieri publice organizate la Parlamentul European.

Parlamentul European organizează audierea publică la sediul său.

Comisia trebuie să fie reprezentată în cadrul audierii publice la un nivel corespunzător.

Consiliului, celorlalte instituții și organe consultative ale Uniunii, parlamentelor naționale și societății civile li se acordă posibilitatea de a participa la audieri.

Parlamentul European asigură o reprezentare echilibrată a intereselor publice și private relevante.

(3) În urma audierii publice, Parlamentul European evaluează sprijinul politic pentru inițiativă.

Articolul 15

Examinarea de către Comisie

(1) În termen de o lună de la depunerea inițiativei în conformitate cu articolul 13, Comisia primește grupul de organizatori la un nivel corespunzător pentru a-i da posibilitatea de a explica în detaliu obiectivele inițiativei.

(2) În termen de șase luni de la publicarea inițiativei în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) și după audierea publică menționată la articolul 14 alineatul (2), Comisia publică o comunicare în care își prezintă concluziile de natură juridică și politică cu privire la inițiativă, eventuala acțiune pe care intenționează să o întreprindă și motivele pentru care urmează sau nu să acționeze.

În cazul în care Comisia intenționează să ia măsuri ca răspuns la inițiativă, inclusiv, dacă este cazul, adoptarea uneia sau mai multor propuneri de act juridic al Uniunii, comunicarea prezintă și calendarul preconizat pentru aceste acțiuni.

Comunicarea se notifică grupului de organizatori și Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor și se publică.

(3) Comisia și grupul de organizatori informează semnatarii cu privire la răspunsul la inițiativă, în conformitate cu articolul 18 alineatele (2) și (3).

Comisia furnizează, în registru și pe site-ul public de internet privind inițiativa cetățenească europeană, informații actualizate privind punerea în aplicare a acțiunilor stabilite în comunicarea adoptată ca răspuns la inițiativă.

Articolul 16

Acțiunile întreprinse de Parlamentul European în urma inițiativelor cetățenești încununate de succes

Parlamentul European evaluează măsurile luate de Comisie în urma comunicării sale prevăzute la articolul 15 alineatul (2).

CAPITOLUL III

ALTE DISPOZIȚII

Articolul 17

Transparența

(1) Grupul de organizatori furnizează, în vederea publicării în registru și, dacă este cazul, pe site-ul campaniei sale, informații clare, exacte și cuprinzătoare despre sursele de finanțare a inițiativei care depășesc 500 EUR pe sponsor.

Sursele declarate de finanțare și de sprijin, inclusiv sponsorii, precum și sumele corespunzătoare acestora trebuie să fie identificabile în mod clar.

Grupul de organizatori furnizează, de asemenea, informații cu privire la organizațiile care îl asistă pe bază de voluntariat, în cazul în care sprijinul respectiv nu este cuantificabil din punct de vedere economic.

Informațiile menționate se actualizează cel puțin o dată la două luni în perioada cuprinsă între data la care inițiativa a fost înregistrată și data la care aceasta a fost depusă la Comisie în conformitate cu articolul 13. Acestea sunt puse la dispoziția publicului de către Comisie într-un mod clar și accesibil în registru și pe site-ul public de internet privind inițiativa cetățenească europeană.

(2) Comisia are dreptul să solicite grupului de organizatori să ofere orice informații suplimentare și clarificări cu privire la sursele de finanțare și de sprijin declarate în conformitate cu prezentul regulament.

(3) Comisia dă posibilitatea cetățenilor să depună o plângere referitoare la caracterul complet și corectitudinea informațiilor privind sursele de finanțare și de sprijin, astfel cum au fost declarate de grupurile de organizatori, și pune la dispoziție în registru și pe site-ul public de internet al inițiativei cetățenești europene un formular de contact.

Comisia poate solicita grupului de organizatori orice informații suplimentare referitoare la plângerile primite în conformitate cu prezentul alineat și, dacă este cazul, actualizează informațiile din registru privind sursele declarate de finanțare și de sprijin.

Articolul 18

Comunicarea

(1) Comisia sensibilizează publicul cu privire la existența, obiectivele și funcționarea inițiativei cetățenești europene prin activități de comunicare și campanii de informare, contribuind astfel la promovarea participării active a cetățenilor la viața politică a Uniunii.

Parlamentul European contribuie la activitățile de comunicare ale Comisiei.

(2) Pentru desfășurarea activităților de comunicare și informare cu privire la inițiativa în chestiune, adresele de e-mail ale semnatarilor pot fi colectate, cu consimțământul explicit al acestora, de către grupul de organizatori sau de către Comisie.

Potențialii semnatari trebuie să fie informați că dreptul lor de a susține o inițiativă nu este condiționat de acordarea consimțământului ca adresele lor de e-mail să fie colectate.

(3) Adresele de e-mail nu pot fi colectate în cadrul formularelor de declarație de susținere. Acestea pot fi însă colectate simultan cu declarațiile de susținere, cu condiția să fie prelucrate separat.

Articolul 19

Protecția datelor cu caracter personal

(1) Reprezentantul grupului de organizatori este operatorul de date în sensul Regulamentului (UE) 2016/679 în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal la colectarea declarațiilor de susținere, a adreselor de e-mail și a datelor referitoare la sponsorii inițiativelor. În cazul constituirii entității juridice menționate la articolul 5 alineatul (7) din prezentul regulament, operatorul de date este entitatea respectivă.

(2) Autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din prezentul regulament sunt operatori de date în sensul Regulamentului (UE) 2016/679 în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul verificării și al certificării declarațiilor de susținere.

(3) Comisia este operator de date în sensul Regulamentului (UE) 2018/1725 în legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal din registru, de pe platforma de colaborare online, din sistemul central de colectare online menționat la articolul 10 din prezentul regulament și cu colectarea adreselor de e-mail.

(4) Datele cu caracter personal furnizate în formularele de declarații de susținere se colectează în scopul desfășurării operațiunilor necesare pentru colectarea și stocarea în siguranță, în conformitate cu articolele 9-11, pentru transmiterea către statele membre, pentru efectuarea verificării și a certificării, în conformitate cu articolul 12, și pentru efectuarea controalelor de calitate necesare și a analizelor statistice.

(5) Grupul de organizatori și, dacă este cazul, Comisia distrug toate declarațiile de susținere semnate pentru o inițiativă și eventualele copii ale acestora cel târziu după o lună de la depunerea inițiativei la Comisie în conformitate cu articolul 13 sau cel târziu după 21 de luni după începerea perioadei de colectare, luându-se în considerare prima dintre aceste date. Dacă însă inițiativa este retrasă după începerea perioadei de colectare, declarațiile de susținere și eventualele copii ale acestora se distrug cel târziu după o lună de la retragerea menționată la articolul 7.

(6) Autoritatea competentă distruge toate declarațiile de susținere și copiile acestora cel târziu după trei luni de la eliberarea certificatului menționat la articolul 12 alineatul (5).

(7) Declarațiile de susținere pentru o inițiativă dată și copiile acestora pot fi păstrate dincolo de datele stabilite la alineatele (3) și (4), dacă acest lucru este necesar pentru anumite proceduri judiciare sau administrative referitoare la inițiativa în chestiune. Acestea se distrug cel târziu după o lună de la data încheierii procedurilor în cauză prin hotărâre definitivă.

(8) Comisia și grupul de organizatori distrug listele cu adresele de e-mail colectate în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) cel târziu după o lună de la retragerea inițiativei sau după 12 luni de la încheierea perioadei de colectare sau, respectiv, după depunerea inițiativei la Comisie. Dacă însă Comisia prezintă, în cadrul unei comunicări, acțiunile pe care intenționează să le întreprindă în conformitate cu articolul 15 alineatul (2), listele cu adresele de e-mail se distrug cel târziu după trei ani de la publicarea comunicării.

(9) Fără a aduce atingere drepturilor pe care le au în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1725, membrii grupului de organizatori au dreptul de a cere ca datele lor cu caracter personal să fie șterse din registru după doi ani de la data înregistrării inițiativei în cauză.

Articolul 20

Autoritățile competente din statele membre

(1) În sensul articolului 11, fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente să elibereze certificatul menționat la articolul 11 alineatul (3).

(2) În sensul articolului 12, fiecare stat membru desemnează o autoritate competentă să coordoneze procesul de verificare a declarațiilor de susținere și să elibereze certificatele menționate la articolul 12 alineatul (5).

(3) Până la 1 ianuarie 2020, statele membre transmit Comisiei denumirile și adresele autorităților desemnate în temeiul alineatelor (1) și (2). Acestea aduc la cunoștința Comisiei orice modificare a informațiilor respective.

Comisia publică în registru denumirile și adresele autorităților desemnate în temeiul alineatelor (1) și (2).

Articolul 21

Comunicarea dispozițiilor de drept intern

(1) Până la 1 ianuarie 2020, statele membre comunică Comisiei dispozițiile specifice adoptate în vederea punerii în aplicare a prezentului regulament.

(2) Comisia publică în registru dispozițiile respective, în limba utilizată de statele membre pentru comunicarea efectuată în conformitate cu alineatul (1).

CAPITOLUL IV

ACTE DELEGATE ȘI ACTE DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 22

Procedura comitetului

(1) În scopul punerii în aplicare a articolului 11 alineatul (5) din prezentul regulament, Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 23

Delegarea de competențe

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu articolul 24, pentru modificarea anexelor la prezentul regulament în limitele domeniului de aplicare al dispozițiilor prezentului regulament care sunt relevante pentru acele anexe.

Articolul 24

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competenta de a adopta acte delegate menționată la articolul 23 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 6 iunie 2019.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 23 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 23 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 25

Revizuirea

Comisia revizuiește periodic funcționarea inițiativei cetățenești europene și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentului regulament până la 1 ianuarie 2024 și ulterior o dată la patru ani. Aceste rapoarte se referă și la vârsta minimă necesară pentru a sprijini inițiativele cetățenești europene în statele membre. Rapoartele sunt făcute publice.

Articolul 26

Abrogarea

Regulamentul (UE) nr. 211/2011 se abrogă de la 1 ianuarie 2020.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 27

Dispoziții tranzitorii

Articolele 5-9 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011 continuă să se aplice după 1 ianuarie 2020 în ceea ce privește inițiativele cetățenești europene care sunt înregistrate înainte de 1 ianuarie 2020.

Articolul 28

Intrarea în vigoare și aplicabilitatea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2020.

Cu toate acestea, articolul 9 alineatul (4), articolul 10, articolul 11 alineatul (5) și articolele 20-24 se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 17 aprilie 2019.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*
A. TAJANI	G. CIAMBA

ANEXA I

NUMĂRUL MINIM DE SEMNATARI PENTRU FIECARE STAT MEMBRU

Belgia	15 771
Bulgaria	12 767
Republica Cehă	15 771
Danemarca	9 763
Germania	72 096
Estonia	4 506
Irlanda	8 261
Grecia	15 771
Spania	40 554
Franța	55 574
Croația	8 261
Italia	54 823
Cipru	4 506
Letonia	6 008
Lituania	8 261
Luxemburg	4 506
Ungaria	15 771
Malta	4 506
Țările de Jos	19 526
Austria	13 518
Polonia	38 301
Portugalia	15 771
România	24 032
Slovenia	6 008
Slovacia	9 763
Finlanda	9 763
Suedia	15 020
Regatul Unit	54 823

ANEXA II

INFORMAȚIILE NECESARE PENTRU ÎNREGISTRAREA UNEI INIȚIATIVE

1. Titlul inițiativei, în cel mult 100 de caractere; (*);

2. Obiectivele inițiativei cu privire la care Comisia este invitată să acționeze, în cel mult 1 100 de caractere fără spații; (medie ajustată în funcție de limbă) (*)];

   Grupul de organizatori poate furniza o anexă referitoare la obiectul, obiectivele și contextul inițiativei, în cel mult 5 000 de caractere fără spații (medie ajustată în funcție de limbă) (*)];

   Grupul de organizatori poate furniza informații suplimentare privind obiectul, obiectivele și contextul inițiativei. Acesta poate, dacă dorește, să prezinte și un proiect de act juridic;

3. Dispozițiile tratatelor considerate relevante de către grupul de organizatori pentru acțiunea propusă;

4. Numele complete, adresele poștale, cetățeniile și datele de naștere ale celor șapte membri ai grupului de organizatori care își au reședința în șapte state membre diferite, cu menționarea specială a reprezentantului și a locțiitorului său, precum și a adreselor de e-mail și a numerelor de telefon ale acestora ([1]);

   În cazul în care reprezentantul și/sau locțiitorul său nu se numără printre cei șapte membri menționați în paragraful, numele complete, adresele poștale, cetățeniile, datele de naștere, adresele de e-mail și numerele de telefon ale acestora.

5. Documente doveditoare privind numele complete, adresele poștale, cetățeniile și datele de naștere ale fiecăruia dintre cei șapte membri menționați la punctul 4, precum și ale reprezentantului și ale locțiitorului său, dacă aceștia nu se numără printre cei șapte membri;

6. Numele celorlalți membri ai grupului de organizatori;

7. În situația menționată la articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2019/788, dacă este cazul, documente doveditoare privind constituirea unei entități juridice în conformitate cu dreptul intern al unui stat membru special în scopul gestionării unei anumite inițiative și privind faptul că membrul grupului de organizatori desemnat ca reprezentant al acestuia este împuternicit să acționeze în numele respectivei entități juridice.

8. Toate sursele de sprijin și de finanțare ale inițiativei la momentul înregistrării.

(*) Comisia furnizează traducerea acestor elemente în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii, pentru toate inițiativele înregistrate.

([1]) Numai numele complete ale membrilor grupului de organizatori, țara de reședință a reprezentantului sau, după caz, numele și țara în care se află sediul entității juridice, adresele de e-mail ale persoanelor de contact și informațiile referitoare la sursele de sprijin și de finanțare vor fi puse la dispoziția publicului în registrul online al Comisiei. Persoanele vizate au dreptul să se opună publicării datelor lor cu caracter personal, invocând motive imperioase și legitime legate de situația lor specifică.

ANEXA III

FORMULAR DE DECLARAȚIE DE SUSȚINERE – Partea A [1]

(pentru statele membre în care nu este necesar să se indice un număr de identificare personal/număr al unui document de identificare personal)

Este obligatorie completarea tuturor rubricilor din prezentul formular.

DE COMPLETAT, ÎN PREALABIL, DE CĂTRE ORGANIZATORI:

1. Toți semnatarii prezentului formular sunt cetățeni ai următoarelor state: _____

   Vă rugăm să bifați pentru fiecare listă un singur stat membru.

2. Numărul de înregistrare atribuit de Comisia Europeană: _____

3. Data începerii și data încheierii perioadei de colectare: _____

4. Adresa de internet a inițiativei în registrul Comisiei Europene: _____

5. Titlul inițiativei: _____

6. Obiectivele inițiativei: _____

7. Numele și adresele de e-mail ale persoanelor de contact înregistrate: _____

   [În situația menționată la articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2019/788, dacă este cazul, de menționat în plus: numele și țara în care se află sediul entității juridice]: _____

8. Site-ul internet al inițiativei (dacă este cazul): _____

DE COMPLETAT CU MAJUSCULE DE CĂTRE SEMNATARI:

„Certific prin prezenta că informațiile furnizate în acest formular sunt corecte și că nu am mai susținut anterior această inițiativă."

PRENUMELE COMPLETE	NUMELE DE FAMILIE	REȘEDINȚA [1] (strada, numărul, codul poștal, localitatea, țara)	DATA NAȘTERII	DATA	SEMNĂTURA [2]

[1] Cetățenii germani cu reședința în afara țării, numai în cazul în care și-au înregistrat domiciliul actual la reprezentanța diplomatică a Germaniei responsabilă din străinătate.
[2] Semnătura nu este obligatorie în cazul în care formularul este transmis online prin sistemul centralizat de colectare online, astfel cum se prevede la articolul 10 din Regulamentul (UE) 2019/788 sau printr-un sistem online de colectare individual, astfel cum se menționează la articolul 11 din regulamentul menționat.

[1] Formularul trebuie imprimat pe o singură filă. Grupul de organizatori poate utiliza ambele părți ale filei. În scopul încărcării declarațiilor de susținere colectate pe hârtie în sistemul centralizat de colectare online, trebuie utilizat un cod pus la dispoziție de către Comisia Europeană.

Declarație de confidențialitate ([2]) pentru declarațiile de susținere colectate pe suport de hârtie sau prin intermediul sistemului individual de colectare online:

În conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 (Regulamentul general privind protecția datelor), datele dumneavoastră cu caracter personal furnizate în acest formular vor fi utilizate exclusiv pentru susținerea inițiativei și vor fi puse la dispoziția autorităților naționale competente în scopul verificării și al certificării. Aveți dreptul de a solicita grupului de organizatori ai acestei inițiative accesul la datele dumneavoastră cu caracter personal, rectificarea acestora, ștergerea acestora și restricționarea prelucrării acestora.

Datele dumneavoastră vor fi stocate de către grupul de organizatori pentru o perioadă de păstrare maximă de o lună de la depunerea inițiativei la Comisia Europeană sau de 21 de luni de la începutul perioadei de colectare, luându-se în considerare prima dintre aceste date. Datele dumneavoastră ar putea fi păstrate dincolo de termenele respective în cazul unor proceduri administrative sau judiciare, pentru o perioadă de maximum o lună de la data încheierii procedurilor în cauză.

Fără a aduce atingere posibilității de a introduce orice alte căi de atac administrative sau judiciare, aveți dreptul de a adresa în orice moment o plângere unei autorități pentru protecția datelor, în special în statul membru unde aveți reședința obișnuită, unde vă desfășurați activitatea profesională sau unde a avut loc presupusa încălcare, în cazul în care considerați că datele dumneavoastră sunt prelucrate în mod ilegal.

Reprezentantul grupului de organizatori ai inițiativei sau, dacă este cazul, entitatea juridică constituită de acesta este operatorul în sensul Regulamentului general privind protecția datelor și poate fi contactat utilizând datele de contact furnizate în prezentul formular.

Datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor (dacă există) sunt disponibile la adresa de internet a acestei inițiative din registrul Comisiei Europene, astfel cum se prevede la punctul 4 din prezentul formular.

Datele de contact ale autorității naționale care va primi și va prelucra datele dumneavoastră cu caracter personal și ale autorităților naționale pentru protecția datelor pot fi consultate la adresa: http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=ro

Declarație de confidențialitate pentru declarațiile de susținere colectate online prin intermediul sistemului central de colectare online:

În conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 și cu Regulamentul (UE) 2016/679 (Regulamentul general privind protecția datelor), datele dumneavoastră cu caracter personal furnizate în acest formular vor fi utilizate exclusiv pentru susținerea inițiativei și vor fi puse la dispoziția autorităților naționale competente în scopul verificării și al certificării. Aveți dreptul de a solicita Comisiei Europene și reprezentantului grupului de organizatori ai inițiativei sau, după caz, entității juridice constituite de acesta accesul la datele dumneavoastră cu caracter personal, rectificarea acestora, ștergerea acestora și restricționarea prelucrării acestora.

Datele dumneavoastră vor fi stocate de către Comisia Europeană pentru o perioadă de păstrare maximă de o lună de la depunerea inițiativei la Comisia Europeană sau de 21 de luni după începerea perioadei de colectare, luându-se în considerare prima dintre aceste date. Datele dumneavoastră ar putea fi păstrate dincolo de termenele respective în cazul desfășurării unor proceduri administrative sau judiciare, pentru o perioadă de maximum o lună de la data încheierii procedurilor în cauză.

Fără a aduce atingere posibilității de a introduce orice alte căi de atac administrative sau judiciare, aveți dreptul de a adresa în orice moment o plângere Autorității Europene pentru Protecția Datelor sau unei autorități pentru protecția datelor, în special în statul membru unde aveți reședința obișnuită, unde vă desfășurați activitatea profesională sau unde a avut loc presupusa încălcare, în cazul în care considerați că datele dumneavoastră sunt prelucrate în mod ilegal.

Comisia Europeană și reprezentantul grupului de organizatori ai inițiativei sau, după caz, entitatea juridică constituită de acesta sunt operatori asociați în sensul Regulamentului (UE) 2018/1725 și al Regulamentului general privind protecția datelor și pot fi contactați cu ajutorul datelor furnizate în acest formular.

Datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor din cadrul grupului de organizatori (dacă există) sunt disponibile la adresa de internet a acestei inițiative din registrul Comisiei Europene, astfel cum se prevede la punctul 4 din prezentul formular.

Datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor din cadrul Comisiei Europene, ale autorității naționale care va primi și va prelucra datele dumneavoastră cu caracter personal, ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor și ale autorităților naționale pentru protecția datelor pot fi consultate la adresa: http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=ro

([2]) Se va utiliza numai una dintre cele două versiuni propuse ale declarației de confidențialitate, în funcție de modul de colectare.

FORMULAR DE DECLARAȚIE DE SUSȚINERE – Partea B [3]

(pentru statele membre în care este necesar să se prezinte un număr de identificare personal/numărul unui document de identificare personal)

Este obligatorie completarea tuturor rubricilor din prezentul formular.

DE COMPLETAT, ÎN PREALABIL, DE CĂTRE ORGANIZATORI:

1. Toți semnatarii prezentului formular sunt cetățeni ai următoarelor state: _____

   Vă rugăm să bifați pentru fiecare listă un singur stat membru.

   Pentru numerele de identificare personale/numerele documentelor de identificare personale dintre care trebuie indicat unul singur, a se vedea site-ul internet al Comisiei Europene privind inițiativa cetățenească europeană.

2. Numărul de înregistrare atribuit de Comisia Europeană: _____

3. Data începerii și data încheierii perioadei de colectare: _____

4. Adresa de internet a inițiativei în registrul Comisiei Europene: _____

5. Titlul inițiativei: _____

6. Obiectivele inițiativei: _____

7. Numele și adresele de e-mail ale persoanelor de contact înregistrate: _____

   [În situația menționată la articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2019/788, după caz, în plus: numele și țara în care se află sediul entității juridice]: _____

8. Site-ul internet al inițiativei (dacă este cazul): _____

DE COMPLETAT CU MAJUSCULE DE CĂTRE SEMNATARI:

„Certific prin prezenta că informațiile furnizate în acest formular sunt corecte și că nu am mai susținut anterior această inițiativă."

PRENUMELE COMPLETE	NUMELE DE FAMILIE	NUMĂRUL PERSONAL DE IDENTIFICARE/NUMĂRUL DOCUMENTULUI DE IDENTIFICARE PERSONAL	TIPUL NUMĂRULUI SAU DOCUMENTULUI DE IDENTIFICARE PERSONAL	DATA	SEMNĂTURA [1]

[1] Semnătura nu este obligatorie în cazul în care formularul este transmis online prin sistemul centralizat de colectare online, astfel cum se prevede la articolul 10 din Regulamentul (UE) 2019/788 sau printr-un sistem online de colectare individual, astfel cum se menționează la articolul 11 din regulamentul respectiv.

[3] Formularul trebuie imprimat pe o singură filă. Grupul de organizatori poate utiliza ambele părți ale filei. În scopul încărcării declarațiilor de susținere colectate pe hârtie în sistemul centralizat de colectare online, trebuie utilizat un cod pus la dispoziție de către Comisia Europeană.

Declarație de confidențialitate ([4]) pentru declarațiile de susținere colectate pe suport de hârtie sau prin intermediul sistemului individual de colectare online:

În conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 (Regulamentul general privind protecția datelor), datele dumneavoastră cu caracter personal furnizate în acest formular vor fi utilizate exclusiv pentru susținerea inițiativei și vor fi puse la dispoziția autorităților naționale competente în scopul verificării și al certificării. Aveți dreptul de a solicita grupului de organizatori ai acestei inițiative accesul la datele dumneavoastră cu caracter personal, rectificarea acestora, ștergerea acestora și restricționarea prelucrării acestora.

Datele dumneavoastră vor fi stocate de către grupul de organizatori pentru o perioadă de păstrare maximă de o lună de la depunerea inițiativei la Comisia Europeană sau de 21 de luni de la începutul perioadei de colectare, luându-se în considerare prima dintre aceste date. Datele dumneavoastră ar putea fi păstrate dincolo de termenele respective în cazul unor proceduri administrative sau judiciare, pentru o perioadă de maximum o lună de la data încheierii procedurilor în cauză.

Fără a aduce atingere posibilității de a introduce orice alte căi de atac administrative sau judiciare, aveți dreptul de a adresa în orice moment o plângere unei autorități pentru protecția datelor, în special în statul membru unde aveți reședința obișnuită, unde vă desfășurați activitatea profesională sau unde a avut loc presupusa încălcare, în cazul în care considerați că datele dumneavoastră sunt prelucrate în mod ilegal.

Reprezentantul grupului de organizatori ai inițiativei sau, dacă este cazul, entitatea juridică constituită de acesta este operatorul în sensul Regulamentului general privind protecția datelor și poate fi contactat utilizând datele de contact furnizate în prezentul formular.

Datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor (dacă există) sunt disponibile la adresa de internet a acestei inițiative din registrul Comisiei Europene, astfel cum se prevede la punctul 4 din prezentul formular.

Datele de contact ale autorității naționale care va primi și va prelucra datele dumneavoastră cu caracter personal și ale autorităților naționale pentru protecția datelor pot fi consultate la adresa: http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=ro

Declarație de confidențialitate pentru declarațiile de susținere colectate online prin intermediul sistemului central de colectare online:

În conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 și cu Regulamentul (UE) 2016/679 (Regulamentul general privind protecția datelor), datele dumneavoastră cu caracter personal furnizate în acest formular vor fi utilizate exclusiv pentru susținerea inițiativei și vor fi puse la dispoziția autorităților naționale competente în scopul verificării și al certificării. Aveți dreptul de a solicita Comisiei Europene și reprezentantului grupului de organizatori ai inițiativei sau, după caz, entității juridice constituite de acesta accesul la datele dumneavoastră cu caracter personal, rectificarea acestora, ștergerea acestora și restricționarea prelucrării acestora.

Datele dumneavoastră vor fi stocate de către Comisia Europeană pentru o perioadă de păstrare maximă de o lună de la depunerea inițiativei la Comisia Europeană sau de 21 de luni după începerea perioadei de colectare, luându-se în considerare prima dintre aceste date. Datele dumneavoastră ar putea fi păstrate dincolo de termenele respective în cazul desfășurării unor proceduri administrative sau judiciare, pentru o perioadă de maximum o lună de la data încheierii procedurilor în cauză.

Fără a aduce atingere posibilității de a introduce orice alte căi de atac administrative sau judiciare, aveți dreptul de a adresa în orice moment o plângere Autorității Europene pentru Protecția Datelor sau unei autorități pentru protecția datelor, în special în statul membru unde aveți reședința obișnuită, unde vă desfășurați activitatea profesională sau unde a avut loc presupusa încălcare, în cazul în care considerați că datele dumneavoastră sunt prelucrate în mod ilegal.

Comisia Europeană și reprezentantul grupului de organizatori ai inițiativei sau, după caz, entitatea juridică constituită de acesta sunt operatori asociați în sensul Regulamentului (UE) 2018/1725 și al Regulamentului general privind protecția datelor și pot fi contactați cu ajutorul datelor furnizate în acest formular.

Datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor din cadrul grupului de organizatori (dacă există) sunt disponibile la adresa de internet a acestei inițiative din registrul Comisiei Europene, astfel cum se prevede la punctul 4 din prezentul formular.

Datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor din cadrul Comisiei Europene, ale autorității naționale care va primi și va prelucra datele dumneavoastră cu caracter personal, ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor și ale autorităților naționale pentru protecția datelor pot fi consultate la adresa: http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=ro

([4]) Se va utiliza numai una dintre cele două versiuni propuse ale declarației de confidențialitate, în funcție de modul de colectare.

ANEXA IV

CERTIFICAT DE CONFIRMARE A CONFORMITĂȚII UNUI SISTEM DE COLECTARE ONLINE CU REGULAMENTUL (UE) 2019/788 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI DIN 17 APRILIE 2019 PRIVIND INIȚIATIVA CETĂȚENEASCĂ EUROPEANĂ

… (denumirea autorității competente) din … (denumirea statului membru), certifică prin prezenta că sistemul de colectare online individual … (adresa de internet) utilizat pentru colectarea declarațiilor de susținere pentru … (titlul inițiativei) având numărul de înregistrare … (numărul de înregistrare al inițiativei) respectă dispozițiile relevante ale Regulamentului (UE) 2019/788 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind inițiativa cetățenească europeană.

Data, semnătura și ștampila oficială a autorității competente:

ANEXA V

FORMULAR DE PREZENTARE A DECLARAȚIILOR DE SUSȚINERE ÎN ATENȚIA AUTORITĂȚILOR COMPETENTE ALE STATELOR MEMBRE

1. Numele complete, adresele poștale și adresele de e-mail ale persoanelor de contact (reprezentantul grupului de organizatori și locțiitorul său) sau ale entității juridice care gestionează inițiativa și ale reprezentantului acesteia:

2. Titlul inițiativei:

3. Numărul de înregistrare atribuit de Comisia Europeană:

4. Data înregistrării:

5. Numărul de semnatari care sunt resortisanți ai (denumirea statului membru):

6. Numărul total de declarații de susținere colectate:

7. Numărul de state membre în care a fost atins pragul:

8. Anexe:

   [Anexați toate declarațiile de susținere din partea semnatarilor care sunt resortisanți ai statului membru în cauză.

   Dacă este cazul, includeți certificatul (certificatele) relevant(e) de conformitate a sistemului individual de colectare online cu Regulamentul (UE) 2019/788 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind inițiativa cetățenească.]

9. Declar prin prezenta că informațiile prezentate în acest formular sunt corecte și că declarațiile de susținere au fost colectate în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2019/788 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind inițiativa cetățenească europeană.

10. Data și semnătura uneia dintre persoanele de contact [reprezentant/locțiitor ([1])] sau a reprezentantului entității juridice:

([1]) Se elimină dacă este cazul.

ANEXA VI

CERTIFICAT DE CONFIRMARE A NUMĂRULUI DE DECLARAȚII DE SUSȚINERE VALABILE COLECTATE PENTRU … (DENUMIREA STATULUI MEMBRU)

… (denumirea autorității competente) din … (denumirea statului membru), în urma efectuării verificărilor necesare prevăzute la articolul 12 din Regulamentul (UE) 2019/788 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind inițiativa cetățenească europeană, certifică prin prezentul că … (numărul de declarații de susținere valabile) declarații de susținere pentru inițiativa cu numărul de înregistrare … (numărul de înregistrare al inițiativei) sunt valabile în conformitate cu dispozițiile regulamentului respectiv.

Data, semnătura și ștampila oficială

ANEXA VII

FORMULAR DE DEPUNERE A UNEI INIȚIATIVE LA COMISIA EUROPEANĂ

1. Titlul inițiativei:

2. Numărul de înregistrare atribuit de Comisie:

3. Data înregistrării:

4. Numărul de declarații de susținere valabile primite (trebuie să fie cel puțin un milion):

5. Numărul de semnatari certificat pentru fiecare stat membru:

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU
Numărul de semnatari																
	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	TOTAL			
Numărul de semnatari																

6. Numele complete, adresele poștale și adresele de e-mail ale persoanelor de contact (reprezentantul grupului de organizatori și locțiitorul său) ([1]); sau ale entității juridice care gestionează inițiativa și ale reprezentantului acesteia.

7. Precizați toate sursele de sprijin și finanțare pentru inițiativă, inclusiv valoarea contribuțiilor financiare în momentul depunerii acesteia.

8. Declar prin prezenta că informațiile furnizate în acest formular sunt corecte și că au fost respectate toate procedurile și condițiile relevante prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/788 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind inițiativa cetățenească europeană.

   Data și semnătura uneia dintre persoanele de contact [reprezentant/locțiitor ([2])] sau a reprezentantului entității juridice:

9. Anexe: (Includeți toate certificatele)

([1]) Numai numele complete ale membrilor grupului de organizatori, țara de reședință a reprezentantului sau, după caz, numele și țara în care se află sediul entității juridice, adresele de e-mail ale persoanelor de contact și informațiile referitoare la sursele de sprijin și de finanțare vor fi puse la dispoziția publicului în registrul online al Comisiei. Persoanele vizate au dreptul să se opună publicării datelor lor cu caracter personal, invocând motive imperioase și legitime legate de situația lor specifică.

([2]) Se elimină dacă este cazul.

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2019/789 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 17 aprilie 2019

de stabilire a normelor privind exercitarea dreptului de autor și a drepturilor conexe, aplicabile anumitor transmisii online ale organismelor de radiodifuziune și anumitor retransmisii ale programelor de televiziune și radio și de modificare a Directivei 93/83/CEE a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1) și articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) În vederea bunei funcționări a pieței interne, este necesar să se asigure, în beneficiul utilizatorilor din întreaga Uniune, o difuzare pe scară mai largă în statele membre a programelor de televiziune și radio din alte state membre, prin facilitarea acordării de licențe privind dreptul de autor și drepturile conexe pentru operele și alte obiecte protejate incluse în anumite tipuri de programe de televiziune și radio. Programele de televiziune și radio reprezintă mijloace importante de promovare a diversității culturale și lingvistice și a coeziunii sociale, și de sporire a accesului la informații.

(2) Dezvoltarea tehnologiilor digitale și a internetului a transformat distribuirea programelor de televiziune și radio și accesul la acestea. Utilizatorii se așteaptă într-o măsură din ce în ce mai mare să aibă acces la programele de televiziune și radio atât în direct, cât și la cerere, utilizând nu numai canalele tradiționale, cum ar fi transmisiile prin satelit sau cablu, dar și serviciile online. În consecință, organismele de radiodifuziune oferă din ce în ce mai des, pe lângă propriile programe de televiziune și radio, servicii online auxiliare propriilor emisiuni radiodifuzate, cum ar fi serviciile de transmisie simulcast și serviciile în reluare. Operatorii de servicii de retransmisie, care agregă programele de televiziune și radio în pachete și le furnizează utilizatorilor simultan cu transmisia radiodifuzată inițială a acestora, fără modificări și în formă integrală, utilizează diferite tehnici de retransmisie, cum ar fi retransmisia prin cablu, satelit, sistem digital terestru și rețele mobile sau rețele cu circuit închis pe bază de protocol IP, precum și prin internet deschis. În plus, operatorii care distribuie programe de televiziune și radio utilizatorilor au diferite moduri de a obține semnale purtătoare de programe de la organismele de radiodifuziune, inclusiv introducerea directă. În rândul utilizatorilor există o cerere tot mai mare de acces la programele de televiziune și radio nu numai din statul membru de reședință, ci și din alte state membre ale Uniunii. Astfel de utilizatori includ membrii ai minorităților lingvistice din Uniune, precum și persoane care trăiesc în alt stat membru decât statul membru de origine.

([1]) JO C 125, 21.4.2017, p. 27.
([2]) Poziția Parlamentului European din 28 martie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 15 aprilie 2019.

(3) Organismele de radiodifuziune transmit zilnic multe ore de programe de televiziune și radio. Programele respective includ o mare diversitate de conținut, cum ar fi opere audiovizuale, muzicale, literare sau grafice, protejate în temeiul dreptului Uniunii prin drept de autor sau drepturi conexe sau ambele. Acest lucru are ca rezultat un proces complex de obținere a drepturilor de la o multitudine de titulari de drepturi și pentru diferite categorii de opere și de alte obiecte protejate. Deseori, este necesar ca drepturile să fie obținute într-un interval scurt de timp, în special atunci când se realizează programe de știri sau de actualități. Pentru ca serviciile online să fie puse la dispoziție transfrontalier, este necesar ca organismele de radiodifuziune să dețină, pentru opere și alte obiecte protejate, drepturile necesare pentru toate teritoriile respective, fapt care mărește complexitatea procesului de obținere a drepturilor.

(4) Operatorii de servicii de retransmisie oferă în mod tipic numeroase programe care cuprind o multitudine de opere și de alte obiecte protejate și dispun de un interval foarte scurt de timp pentru a obține licențele necesare și, prin urmare, se confruntă cu dificultăți semnificative în ceea ce privește obținerea drepturilor. Autorii, producătorii și alți titulari de drepturi riscă de asemenea ca operele lor și alte obiecte protejate să fie utilizate fără autorizare sau fără plata unei remunerații adecvate. O astfel de remunerație pentru retransmisia operelor lor și a altor obiecte protejate este importantă pentru a asigura o ofertă de conținut diversă, ceea ce este, de asemenea, în interesul consumatorilor.

(5) Drepturile asupra operelor și a altor obiecte protejate sunt armonizate, printre altele, prin Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) și prin Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([4]), care oferă un nivel ridicat de protecție pentru titularii de drepturi.

(6) Directiva 93/83/CEE a Consiliului ([5]) facilitează transmisia transfrontalieră prin satelit și retransmisia prin cablu a programelor de televiziune și radio din alte state membre. Dispozițiile acestei directive privind transmisiile organismelor de radiodifuziune sunt însă limitate la transmisiile prin satelit și, prin urmare, nu se aplică serviciilor online auxiliare emisiunilor radiodifuzate. În plus, dispozițiile privind retransmisia programelor de televiziune și radio din alte state membre sunt limitate la retransmisia simultană, nemodificată și integrală prin cablu sau sisteme cu microunde și nu reglementează retransmisii prin alte tehnologii.

(7) Prin urmare, furnizarea transfrontalieră de servicii online care sunt auxiliare emisiunilor radiodifuzate și retransmisia programelor de televiziune și radio din alte state membre ar trebui facilitate prin adaptarea cadrului juridic privind exercitarea dreptului de autor și a drepturilor conexe relevante pentru aceste activități. Această adaptare ar trebui să se realizeze ținând seama de finanțarea și producerea de conținut creativ și în special de opere audiovizuale.

(8) Prezenta directivă ar trebui să reglementeze serviciile online auxiliare furnizate de un organism de radiodifuziune și care se află într-un raport clar de subordonare față de emisiunile organismului de radiodifuziune. Acestea includ serviciile care oferă acces la programele de televiziune și radio în mod strict linear, în același timp cu programul radiodifuzat, și serviciile care oferă acces, pe o anumită perioadă de timp după radiodifuzarea programului, la programele de televiziune și radio care au fost difuzate anterior de organismul de radiodifuziune (așa-numitele „servicii în reluare"). În plus, serviciile online auxiliare care intră sub incidența prezentei directive includ și serviciile care oferă acces la materiale ce îmbogățesc sau completează în alt mod programele de televiziune și radio difuzate de organismul de radiodifuziune, inclusiv prin previzualizarea, îmbogățirea, completarea sau revizualizarea conținutului relevant al programului. Prezenta directivă ar trebui să se aplice serviciilor online auxiliare care sunt furnizate utilizatorilor de către organismele de radiodifuziune împreună cu serviciul de radiodifuziune. Aceasta ar trebui să se aplice și serviciilor online auxiliare care, deși au un raport clar de subordonare cu emisiunea radiodifuzată, pot fi accesate de utilizatori separat de serviciul de radiodifuziune, fără a exista o condiție prealabilă ca utilizatorii să fie nevoiți să obțină accesul la serviciul respectiv de radiodifuziune, de exemplu sub forma unui abonament. Acest lucru nu afectează libertatea organismelor de radiodifuziune de a oferi astfel de servicii online auxiliare gratuit sau contra cost. Furnizarea accesului la opere sau la

([3]) Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, 22.6.2001, p. 10).

([4]) Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale (JO L 376, 27.12.2006, p. 28).

([5]) Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile radiodifuziunii prin satelit și retransmisiei prin cablu (JO L 248, 6.10.1993, p. 15).

alte obiecte protejate individuale incluse într-un program de televiziune sau radio sau la opere sau la alte obiecte protejate care nu sunt legate de vreun program difuzat de organismul de radiodifuziune, cum ar fi serviciile care oferă acces la opere muzicale sau audiovizuale, la albume de muzică sau la clipuri video, de exemplu prin intermediul serviciilor video la cerere, nu ar trebui să intre sub incidența serviciilor care fac obiectul prezentei directive.

(9) Cu scopul de a facilita obținerea drepturilor pentru furnizarea peste granițe a serviciilor online auxiliare, este necesar să se prevadă introducerea principiului țării de origine în ceea ce privește exercitarea dreptului de autor și a drepturilor conexe relevante pentru actele care au loc în cursul furnizării, al accesării sau al utilizării serviciului online auxiliar. Principiul respectiv ar trebui să vizeze obținerea tuturor drepturilor necesare pentru ca organismul de radiodifuziune să poată comunica public sau pune la dispoziția publicului programele sale atunci când furnizează servicii online auxiliare, inclusiv obținerea eventualului dreptului de autor și eventualelor drepturi conexe asupra operelor sau a altor obiecte protejate utilizate în programe, de exemplu a drepturilor asupra fonogramelor sau asupra interpretărilor. Principiul țării de origine ar trebui să se aplice exclusiv raportului dintre titularii de drepturi sau entitățile care îi reprezintă pe titularii de drepturi, cum ar fi organismele de gestiune colectivă și organismele de radiodifuziune și exclusiv în scopul furnizării, al accesării sau al utilizării serviciului online auxiliar. Principiul țării de origine nu ar trebui să se aplice niciunei comunicări publice ulterioare sau punerii la dispoziția publicului a operelor sau a altor obiecte protejate, prin mijloace cu fir sau fără fir, astfel încât membrii publicului să poată avea acces la acestea în orice loc și în orice moment ales în mod individual, sau oricărei reproduceri ulterioare a operelor sau a altor obiecte protejate care se regăsesc în serviciul online auxiliar.

(10) Ținând seama de particularitățile mecanismelor de finanțare și de acordare a licențelor pentru anumite opere audiovizuale, care se bazează deseori pe licențe teritoriale exclusive, este oportun, în ceea ce privește programele de televiziune, să se limiteze domeniul de aplicare al principiului țării de origine stabilit în prezenta directivă la anumite tipuri de programe. Tipurile de programe respective ar trebui să includă programele de știri și de actualități, precum și producțiile proprii ale unui organism de radiodifuziune care sunt finanțate exclusiv de acesta, inclusiv când fondurile pentru finanțarea utilizată de organismul de radiodifuziune pentru producțiile sale provin din fonduri publice. În sensul prezentei directive, producții proprii ale organismelor de radiodifuziune ar trebui să fie înțelese ca vizând producțiile realizate de un organism de radiodifuziune folosind propriile resurse, dar excluzând producțiile comandate de organismul de radiodifuziune către producători care sunt independenți de organismul de radiodifuziune sau coproducțiile. Din aceleași motive, principiul țării de origine nu ar trebui să se aplice transmisiilor de evenimente sportive în temeiul prezentei directive. Principiul țării de origine ar trebui să se aplice numai atunci când programele sunt utilizate de organismul de radiodifuziune în cadrul propriilor servicii online auxiliare. Acesta nu ar trebui să se aplice în cazul în care se acordă licențe pentru producțiile proprii ale unui organism de radiodifuziune unor terți, inclusiv altor organisme de radiodifuziune. Principiul țării de origine nu ar trebui să afecteze libertatea titularilor de drepturi și a organismelor de radiodifuziune de a stabili de comun acord, respectând dreptul Uniunii, limitări, inclusiv limitări teritoriale, ale exploatării drepturilor lor.

(11) Principiul țării de origine stabilit în prezenta directivă nu ar trebui să creeze o obligație pentru organismele de radiodifuziune de a comunica public sau de a pune la dispoziția publicului programe în cadrul serviciilor lor online auxiliare sau de a furniza astfel de servicii online auxiliare într-un alt stat membru decât cel în care își au sediul principal.

(12) Întrucât se consideră că furnizarea, accesarea sau utilizarea unui serviciu online auxiliar în temeiul prezentei directive are loc numai în statul membru în care organismul de radiodifuziune își are sediul principal, deși, de fapt, serviciile online auxiliare pot fi furnizate, peste granițe, și în alte state membre, este necesar să se asigure faptul că, atunci când se stabilește suma de plată pentru drepturile în cauză, părțile iau în considerare toate aspectele serviciului online auxiliar, cum ar fi caracteristicile serviciului, inclusiv durata disponibilității online a programelor incluse în serviciu, audiența, inclusiv audiența din statul membru în care organismul de radiodifuziune își are sediul principal și audiența din alte state membre în care serviciul online auxiliar este accesat și utilizat, precum și versiunile lingvistice puse la dispoziție. Ar trebui totuși să fie în continuare posibil să se utilizeze metode specifice de calculare a cuantumului plății pentru drepturile supuse principiului țării de origine, cum ar fi metodele bazate pe veniturile organismului de radiodifuziune generate de serviciul online, care sunt folosite în special de organismele de radiodifuziune care transmit programe radio.

(13) În temeiul principiului libertății contractuale, va rămâne posibil să se limiteze exploatarea drepturilor supuse principiului țării de origine stabilit în prezenta directivă, cu condiția ca orice astfel de limitare să respecte dreptul Uniunii.

(14) Operatorii de servicii de retransmisie pot folosi tehnologii diferite atunci când retransmit simultan, fără modificări și în formă integrală, în scopul recepționării de către public, o transmisie inițială dintr-un alt stat membru a unor programe de televiziune sau radio. Semnalele purtătoare de programe pot fi obținute de către operatorii de servicii de retransmisie de la organismele de radiodifuziune, care le transmit ele însăși publicului, în diferite moduri, de exemplu prin captarea semnalelor transmise de organismele de radiodifuziune sau prin recepționarea semnalelor direct de la acestea prin procesul tehnic al introducerii directe. Serviciile unor astfel de operatori pot fi oferite prin satelit, rețea digitală terestră, rețea mobilă sau pe suport IP în circuit închis și rețele similare sau prin servicii de acces la internet astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului ([6]). Operatorii de servicii de retransmisie care folosesc astfel de tehnologii pentru retransmisiile lor ar trebui, prin urmare, să intre sub incidența prezentei directive și să beneficieze de mecanismul care introduce gestiunea colectivă obligatorie a drepturilor. Pentru a asigura o protecție suficientă împotriva utilizării neautorizate a operelor și a altor obiecte protejate, aspect deosebit de important în cazul serviciilor plătite, serviciile de retransmisie oferite prin intermediul serviciilor de acces la internet ar trebui incluse în domeniul de aplicare al prezentei directive numai dacă respectivele servicii de retransmisie sunt furnizate într-un mediu în care retransmisiile pot fi accesate doar de utilizatori autorizați, iar nivelul de securitate oferit pentru conținutul în cauză este comparabil cu nivelul de securitate al conținutului transmis prin rețele gestionate, ca de exemplu rețelele prin cablu sau rețelele pe suport IP în circuit închis, în care conținutul retransmis este criptat. Respectivele cerințe ar trebui să fie fezabile și adecvate.

(15) În vederea retransmiterii transmisiilor inițiale de programe de televiziune și radio, este necesar ca operatorii de servicii de retransmisie să obțină o autorizație din partea titularilor care dețin dreptul exclusiv de comunicare publică a operelor și a altor obiecte protejate. Pentru a asigura securitate juridică pentru operatorii de servicii de retransmisie și pentru a depăși disparitățile din dreptul național privind aceste servicii de retransmisie, ar trebui să se aplice norme similare cu cele care se aplică în cazul retransmisiei prin cablu, astfel cum este aceasta definită în Directiva 93/83/CEE. Normele prevăzute de directiva respectivă includ obligația exercitării dreptului de a acorda sau de a refuza acordarea unei autorizații către un operator de servicii de retransmisie, prin intermediul unui organism de gestiune colectivă. Conform respectivelor norme, dreptul de a acorda sau refuza autorizarea ca atare rămâne intact și numai exercitarea dreptului în cauză este reglementată într-o anumită măsură. Titularii de drepturi ar trebui să primească o remunerație adecvată pentru retransmisia operelor lor și a altor obiecte protejate. La determinarea condițiilor rezonabile de acordare a licențelor, inclusiv a taxei de licență, pentru o retransmisie în conformitate cu Directiva 2014/26/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([7]), ar trebui să se țină seama, printre altele, de valoarea economică a utilizării drepturilor în cauză, inclusiv de valoarea alocată mijlocului de retransmisie. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere exercitării colective a dreptului la plata unei remunerații echitabile unice artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică a fonogramelor în scopuri comerciale astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 2006/115/CE, și Directivei 2014/26/UE, în special, dispozițiilor acesteia privind drepturile titularilor de drepturi în ceea ce privește alegerea unui organism de gestiune colectivă.

(16) Prezenta directivă ar trebui să permită ca acorduri încheiate între un organism de gestiune colectivă și operatorii de servicii de retransmisie pentru drepturi care fac obiectul gestiunii colective obligatorii în temeiul prezentei directive să fi extinse astfel încât să se aplice drepturilor titularilor de drepturi care nu sunt reprezentați de organismul de gestiune colectivă în cauză, fără ca titularii de drepturi respectivi să aibă posibilitatea de a-și exclude operele lor sau alte obiecte protejate de la aplicarea mecanismului respectiv. În cazurile în care există mai mult de un organism de gestiune colectivă care gestionează drepturile categoriei relevante pentru teritoriul său, ar trebui ca statul membru pe al cărui teritoriu operatorul unui serviciu de retransmisie dorește să obțină drepturi pentru o retransmisie să determine organismul sau organismele de gestiune colectivă care au dreptul de a acorda sau de a refuza autorizația pentru o retransmisie.

(17) Orice drepturi deținute de organismele de radiodifuziune în ceea ce privește emisiunile lor, inclusiv drepturile asupra conținutului programelor, nu ar trebui să facă obiectul gestiunii colective obligatorii a drepturilor aplicabile retransmisiilor. Operatorii de servicii de retransmisie și organismele de radiodifuziune întrețin, în general, relații comerciale permanente și, prin urmare, aceștia cunosc identitatea organismelor de radiodifuziune. În mod corespunzător, pentru operatorii respectivi este, comparativ, simplă obținerea drepturilor de la organismele de radiodifuziune. În consecință, pentru obținerea licențelor necesare de la organismele de radiodifuziune, operatorii de servicii de retransmisie nu se confruntă cu aceleași dificultăți pe care le întâmpină pentru obținerea licențelor de la titularii de drepturi asupra operelor și a altor obiecte protejate incluse în programele de televiziune și radio pe care le retransmit. Prin urmare, nu este necesar să se simplifice procesul de acordare a licențelor în ceea ce privește drepturile deținute de organismele de radiodifuziune. Cu toate acestea, este necesar să se asigure că, în cazul în care organismele de radiodifuziune și operatorii de servicii de retransmisie se lansează

([6]) Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (JO L 310, 26.11.2015, p. 1).

([7]) Directiva 2014/26/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă (JO L 84, 20.3.2014, p. 72).

în negocieri, acestea se desfășoară cu bună credință în ceea ce privește acordarea de licențe pentru drepturile aferente retransmisiilor reglementate de prezenta directivă. Directiva 2014/26/UE prevede norme similare aplicabile organismelor de gestiune colectivă.

(18) Normele prevăzute în prezenta directivă privind drepturile de retransmisie exercitate de către organismele de radiodifuziune în ceea ce privește propriile transmisii nu ar trebui să limiteze posibilitatea titularilor de drepturi de a alege să-și transfere drepturile fie către un organism de radiodifuziune, fie către un organism de gestiune colectivă și, prin urmare, de a le permite să aibă o cotă directă din remunerația plătită de către operatorul unui serviciu de retransmisie.

(19) Statele membre ar trebui să poată aplica normele privind retransmisia stabilite în prezenta directivă și în Directiva 93/83/CEE în situațiile în care atât transmisia inițială, cât și retransmisia au loc pe teritoriul lor.

(20) Pentru a asigura securitatea juridică și pentru a menține un nivel ridicat de protecție a titularilor de drepturi, este oportun să se prevadă ca, în cazul în care organismele de radiodifuziune transmit prin introducere directă semnalele lor purtătoare de programe numai către distribuitorii de semnale, fără ca acestea să își transmită programele și direct către public, iar distribuitorii de semnale transmit respectivele semnale purtătoare de programe utilizatorilor lor pentru a le permite să vizioneze sau să asculte programele, se consideră că are loc un singur act de comunicare publică, la care atât organismele de radiodifuziune, cât și distribuitorii de semnale participă cu contribuțiile lor aferente. Prin urmare, organismele de radiodifuziune și distribuitorii de semnale ar trebui să obțină o autorizație din partea titularilor de drepturi pentru contribuția lor specifică la actul unic de comunicare către public. Participarea unui organism de radiodifuziune și a unui distribuitor de semnale la actul unic de comunicare publică nu ar trebui să ducă la răspunderea solidară a organismului de radiodifuziune și a distribuitorului de semnale pentru actul respectiv de comunicare publică. Statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a prevedea la nivel național modalitățile de obținere a autorizației pentru un astfel de act unic de comunicare publică, inclusiv plățile relevante care urmează să fie efectuate către titularii de drepturi în cauză, ținând seama de exploatarea aferentă a operelor și a altor obiecte protejate de către organismul de radiodifuziune și de către distribuitorul de semnale în legătură cu actul unic de comunicare publică. Distribuitorii de semnale se confruntă, în mod similar cu operatorii de servicii de retransmisie, cu o sarcină semnificativă de obținere a drepturilor, excepție făcând drepturile deținute de organismele de radiodifuziune. Prin urmare, statelor membre ar trebui să li se permită să prevadă ca distribuitorii de semnale să beneficieze de un mecanism de gestiune colectivă obligatorie a drepturilor pentru transmisiile lor, în același mod și în aceeași măsură ca operatorii de servicii de retransmisie pentru retransmisiile reglementate de Directiva 93/83/CEE și de prezenta directivă. În cazurile în care distribuitorii de semnale le oferă organismelor de radiodifuziune doar „modalități tehnice", în sensul jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, pentru a asigura sau îmbunătăți recepția radiodifuziunii, nu ar trebui să se considere că distribuitorii de semnale participă la un act de comunicare publică.

(21) Atunci când organismele de radiodifuziune își transmit semnalele purtătoare de programe direct publicului, realizând astfel un act inițial de transmisie, și, în același timp, transmițând semnalele respective altor organisme prin procesul tehnic de introducere directă, de exemplu pentru a asigura calitatea semnalelor în scopul retransmisiei, transmisiile realizate de către respectivele alte organisme constituie un act separat de comunicare publică față de cel realizat de organismul de radiodifuziune. În aceste situații, ar trebui să se aplice normele privind retransmisiile prevăzute în prezenta directivă și în Directiva 93/83/CEE, astfel cum este modificată prin prezenta directivă.

(22) Pentru a asigura gestiunea colectivă eficientă a drepturilor și distribuția corectă a veniturilor colectate în cadrul mecanismului de gestiune colectivă obligatorie introdus de prezenta directivă, este important ca organismele de gestiune colectivă să țină o evidență corespunzătoare a membrilor, a licențelor și a utilizării operelor și a altor obiecte protejate, în conformitate cu obligațiile de transparență prevăzute în Directiva 2014/26/UE.

(23) Pentru a preveni eludarea aplicării principiului țării de origine prin prelungirea duratei acordurilor existente privind exercitarea dreptului de autor și a drepturilor conexe relevante pentru furnizarea unui serviciu online auxiliar, precum și pentru accesarea sau utilizarea respectivului serviciu, este necesar ca principiul țării de origine să se aplice și la acordurile existente, dar după trecerea unei perioade de tranziție. Pe parcursul perioadei respective de tranziție, principiul nu ar trebui să se aplice acordurilor existente, lăsând astfel timp pentru adaptarea lor, după caz, în conformitate cu prezenta directivă. De asemenea, este necesar să se prevadă o perioadă de tranziție pentru a permite organismelor de radiodifuziune, distribuitorilor de semnale și titularilor de drepturi să se adapteze la noile norme cu privire la exploatarea operelor și a altor obiecte protejate prin introducere directă stabilite în dispozițiile din prezenta directivă referitoare la transmisia de programe prin introducere directă.

(24) În conformitate cu principiile unei mai bune reglementări, ar trebui efectuată o reexaminare a prezentei directive, inclusiv a dispozițiilor sale privind introducerea directă, după o perioadă de timp de la intrarea în vigoare a acesteia, pentru a evalua, printre altele, beneficiile sale pentru consumatorii Uniunii, impactul său asupra industriilor creative din Uniune și asupra nivelului investițiilor în conținut nou și, prin urmare, beneficiile referitoare la diversitatea culturală sporită în Uniune.

(25) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Deși prezenta directivă ar putea să determine o interferență în exercitarea drepturilor titularilor de drepturi, în măsura în care gestiunea colectivă obligatorie este realizată pentru exercitarea dreptului de comunicare publică în ceea ce privește serviciile de retransmisie, este necesar să se stabilească aplicarea gestiunii colective obligatorii în mod circumstanțiat către servicii specifice și să fie limitată la anumite servicii.

(26) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume promovarea furnizării transfrontaliere de servicii online auxiliare pentru anumite tipuri de programe și facilitarea retransmisiei programelor de televiziune și radio din alte state membre, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective. În ceea ce privește furnizarea transfrontalieră de servicii online auxiliare, prezenta directivă nu obligă organismele de radiodifuziune să furnizeze astfel de servicii la nivel transfrontalier. De asemenea, prezenta directivă nu obligă operatorii de servicii de retransmisie să includă în serviciile lor programe de televiziune sau radio din alte state membre. Prezenta directivă se referă numai la exercitarea anumitor drepturi de retransmisie în măsura necesară pentru a simplifica acordarea de licențe privind dreptul de autor și drepturile conexe pentru astfel de servicii și în ceea ce privește programele de televiziune și radio din alte state membre.

(27) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ([8]), statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește norme care vizează îmbunătățirea accesului transfrontalier la un număr mai mare de programe de televiziune și radio, prin facilitarea obținerii de drepturi pentru furnizarea de servicii online care sunt auxiliare difuzării de anumite tipuri de programe de televiziune și radio și pentru retransmisia programelor de televiziune și radio. Prezenta directivă stabilește, de asemenea, norme pentru transmisia de programe de televiziune și radio prin procesul de introducere directă.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „serviciu online auxiliar” înseamnă un serviciu online care constă în furnizarea către public, de către sau sub controlul și responsabilitatea unui organism de radiodifuziune, de programe de televiziune sau radio, simultan cu difuzarea lor de către organismul de radiodifuziune sau în cursul unei perioade definite de timp după această difuzare, precum și a oricărui material care are caracter auxiliar în raport cu această difuzare;

([8]) JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

2. „retransmisie” înseamnă orice retransmitere simultană, nealterată și integrală, alta decât retransmisia prin cablu definită în Directiva 93/83/CEE, pentru recepționarea de către public a unei transmisii inițiale pornind din alt stat membru de programe de televiziune sau de radio destinate recepționării de către public, în cazul în care o astfel de transmisie inițială este efectuată prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin satelit, dar nu online, cu condiția ca:

   (a) retransmisia să fie efectuată de o altă parte decât organismul de radiodifuziune care a efectuat transmisia inițială sau sub controlul și responsabilitatea căruia a fost efectuată transmisia inițială, indiferent de modul în care partea care realizează retransmisia obține semnalele purtătoare de program de la organismul de radiodifuziune în scopul retransmisiei; și

   (b) atunci când retransmisia se face printr-un serviciu de acces la internet, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 2 al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2015/2120, aceasta să aibă loc într-un mediu gestionat;

3. „mediu gestionat” înseamnă un mediu în care un operator a unui serviciu de retransmisie furnizează o retransmisie securizată unor utilizatori autorizați;

4. „introducere directă” înseamnă un proces tehnic prin care un organism de radiodifuziune își transmite semnalele purtătoare de programe unui organism care nu este un organism de radiodifuziune, astfel încât semnalele purtătoare de programe nu sunt accesibile publicului în timpul transmisiei respective.

CAPITOLUL II

Serviciile online auxiliare ale organismelor de radiodifuziune

Articolul 3

Aplicarea principiului „țării de origine” la serviciile online auxiliare

(1) Actele de comunicare publică și de punere la dispoziția publicului a operelor sau altor obiecte protejate, prin mijloace cu fir sau fără fir, astfel încât membrii publicului să poată avea acces la acestea în orice loc și în orice moment ales în mod individual, care au loc în cazul furnizării către public:

(a) a unor programe de radio; și

(b) a unor programe de televiziune care sunt:

   (i) programe de știri și actualități; sau

   (ii) producții proprii, finanțate integral de organismul de radiodifuziune,

în cadrul unui serviciu online auxiliar de către sau sub controlul și responsabilitatea unui organism de radiodifuziune, precum și actele de reproducere a operelor sau altor obiecte protejate care sunt necesare pentru furnizarea, accesarea sau utilizarea acestui serviciu online pentru aceleași programe, în scopul exercitării dreptului de autor și a drepturilor conexe relevante pentru respectivele acte, se consideră a avea loc numai în statul membru în care organismul de radiodifuziune își are sediul principal.

Litera (b) de la primul paragraf nu se aplică transmisiilor de evenimente sportive și de opere și alte obiecte protejate incluse în acestea.

(2) Statele membre se asigură că, atunci când se stabilește remunerația pentru drepturile cărora li se aplică principiul țării de origine prevăzut la alineatul (1), părțile iau în considerare toate aspectele serviciului online auxiliar, cum ar fi caracteristicile serviciului, inclusiv durata disponibilității online a programelor furnizate în cadrul serviciului, audiența și versiunile lingvistice oferite.

Primul paragraf nu exclude calcularea remunerației pe baza veniturilor organismului de radiodifuziune.

(3) Principiul țării de origine prevăzut la alineatul (1) nu aduce atingere libertății contractuale a titularilor de drepturi și a organismelor de radiodifuziune de a încheia acorduri, în conformitate cu dreptul Uniunii, de limitare a exploatării respectivelor drepturi, inclusiv a celor prevăzute de Directiva 2001/29/CE.

CAPITOLUL III

Retransmisia programelor de televiziune și radio

Articolul 4

Exercitarea de către alți titulari de drepturi decât organismele de radiodifuziune a drepturilor asupra retransmisiei

(1) Actele de retransmisie a programelor trebuie să fie autorizate de către titularii care dețin dreptul exclusiv de comunicare către public.

Statele membre se asigură că titularii de drepturi își pot exercita dreptul de a acorda sau de a refuza autorizarea pentru o retransmisie numai prin intermediul unui organism de gestiune colectivă.

(2) Dacă un titular de drepturi nu a transferat gestiunea dreptului menționat la al doilea paragraf al alineatului (1) unui organism de gestiune colectivă, se consideră că organismul de gestiune colectivă care gestionează drepturi din aceeași categorie pentru teritoriul statului membru pentru care operatorul de servicii de retransmisie dorește să obțină drepturi de retransmisie este îndreptățit să acorde sau să refuze autorizarea de retransmisie pentru respectivul titular de drepturi.

Cu toate acestea, dacă există mai multe organisme de gestiune colectivă care gestionează drepturi din respectiva categorie pentru teritoriul statului membru respectiv, statul membru pentru teritoriul căruia operatorul unui serviciu de retransmisie dorește să obțină drepturi de retransmisie decide organismul sau organismele de gestiune colectivă care au dreptul de a acorda sau de a refuza autorizarea de retransmisie.

(3) Statele membre se asigură că un titular de drepturi are aceleași drepturi și obligații, decurgând dintr-un acord între operatorul unui serviciu de retransmisie și un organism sau organisme de gestiune colectivă care acționează în conformitate cu alineatul (2), ca și titularii de drepturi care au mandatat organismul sau organismele respective de gestiune colectivă. Statele membre se asigură de asemenea că titularul respectiv își poate revendica drepturile respective într-o perioadă de timp care se stabilește de către statul membru în cauză și a cărei durată este de cel puțin trei ani de la data retransmisiei care include opera sa sau alt obiect protejat.

Articolul 5

Exercitarea de către organismele de radiodifuziune a drepturilor asupra retransmisiei

(1) Statele membre se asigură că articolul 4 nu se aplică drepturilor de retransmisie exercitate de un organism de radiodifuziune asupra propriilor transmisii, indiferent dacă aceste drepturi îi aparțin sau i-au fost transferate de alți titulari de drepturi.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care organismele de radiodifuziune și operatorii serviciilor de retransmisie încep negocieri privind autorizarea retransmisiei în temeiul prezentei directive, negocierile în cauză urmează să se desfășoară cu bună credință.

Articolul 6

Medierea

Statele membre se asigură că există posibilitatea de face apel la unul sau mai mulți mediatori, astfel cum se prevede la articolul 11 din Directiva 93/83/CEE, în cazul în care nu se încheie niciun acord între organismul de gestiune colectivă și operatorul unui serviciu de retransmisie, sau între operatorul unui serviciu de retransmisie și organismul de radiodifuziune în ceea ce privește autorizația de retransmisie a programelor difuzate.

Articolul 7

Retransmisia unei transmisii inițiale provenind din același stat membru

Statele membre pot prevedea că normele din prezentul capitol și din capitolul III din Directiva 93/83/CEE se aplică în situațiile în care atât transmisia inițială, cât și retransmisia au loc pe teritoriul lor.

CAPITOLUL IV

Transmisia de programe prin introducere directă

Articolul 8

Transmisia de programe prin introducere directă

(1) În cazul în care un organism de radiodifuziune transmite prin introducere directă semnalele sale purtătoare de programe unui distribuitor de semnale fără ca organismul de radiodifuziune să transmită, el însuși, simultan respectivele semnale purtătoare de programe direct publicului, iar distribuitorul de semnale transmite respectivele semnale purtătoare de programe către public, se consideră că organismul de radiodifuziune și distribuitorul de semnale participă la un act unic de comunicare publică pentru care obțin o autorizare din partea titularilor de drepturi. Statele membre pot să prevadă modalități de obținere a autorizării din partea titularilor de drepturi.

(2) Statele membre pot prevedea ca articolele 4, 5 și 6 din prezenta directivă să se aplice *mutatis mutandis* exercitării de către titularii de drepturi a dreptului de a acorda sau refuza distribuitorilor de semnale autorizarea pentru o transmisie menționată la alineatul (1), care are loc printr-unul dintre mijloacele tehnice menționate la articolul 1 alineatul (3) din Directiva 93/83/CEE sau la articolul 2 punctul 2 din prezenta directivă.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Articolul 9

Modificarea Directivei 93/83/CEE

La articolul 1 din Directiva 93/83/CEE, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În înțelesul prezentei directive, «retransmisie prin cablu» înseamnă retransmiterea simultană, nealterată și integrală, prin cablu sau printr-un sistem de difuzare prin unde ultrascurte pentru recepționarea de către public a unei transmisii inițiale pornind din alt stat membru, prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin satelit, de programe de televiziune sau de radio destinate recepționării de către public, indiferent de modul în care operatorul unui serviciu de retransmisie prin cablu obține semnalele purtătoare de program de la organismul de radiodifuziune în scopul retransmisiei.”

Articolul 10

Reexaminare

(1) Până la 7 iunie 2025, Comisia efectuează o reexaminare a prezentei directive și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind principalele constatări. Raportul se publică și se pune la dispoziția publicului pe site-ul internet al Comisiei.

(2) Statele membre furnizează Comisiei, în timp util, informațiile relevante și necesare pentru elaborarea raportului menționat la alineatul (1).

Articolul 11

Dispoziție tranzitorie

Acordurile privind exercitarea dreptului de autor și a drepturilor conexe relevante pentru actele de comunicare publică a operelor sau altor obiecte protejate, prin mijloace cu fir sau fără fir, și de punere la dispoziția publicului a operelor sau altor obiecte protejate, prin mijloace cu fir sau fără fir, astfel încât membrii publicului să poată avea acces la acestea în orice loc și în orice moment ales în mod individual, care au loc în cursul furnizării unui serviciu online auxiliar, precum și pentru actele de reproducere necesare pentru furnizarea, accesarea sau utilizarea unui astfel de serviciu online, care sunt în vigoare la 7 iunie 2021, fac obiectul articolului 3 începând cu 7 iunie 2023, dacă expiră după respectiva dată.

Autorizațiile obținute pentru actele de comunicare către public care intră sub incidența articolului 8 și care sunt în vigoare la 7 iunie 2021 fac obiectul articolului 8 începând cu 7 iunie 2025, dacă expiră după respectiva dată.

Articolul 12

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 7 iunie 2021. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 13

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 14

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 17 aprilie 2019.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*
A. TAJANI	G. CIAMBA

DIRECTIVA (UE) 2019/790 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 17 aprilie 2019

privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1) și articolele 62 și 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([3]),

întrucât:

(1) Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) prevede instituirea unei piețe interne și crearea unui sistem care să garanteze faptul că nu există denaturări ale concurenței pe piața internă. Armonizarea într-o mai mare măsură a actelor cu putere de lege ale statelor membre referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe ar trebui să contribuie la realizarea acestor obiective.

(2) Directivele adoptate în materia dreptului de autor și a drepturilor conexe contribuie la funcționarea pieței interne, asigură un nivel ridicat de protecție a titularilor de drepturi, facilitează procesul de obținere a drepturilor și creează un cadru în care poate avea loc exploatarea operelor și a altor obiecte protejate. Acest cadru juridic armonizat contribuie la buna funcționare a pieței interne și stimulează inovarea, creativitatea, investițiile și producerea de conținut nou, inclusiv în mediul digital, pentru a se evita fragmentarea pieței interne. Protecția oferită de prezentul cadru juridic contribuie, de asemenea, la obiectivul Uniunii de a respecta și a promova diversitatea culturală și, în același timp, de a aduce în prim-plan patrimoniul cultural comun european. Articolul 167 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene conține cerința ca Uniunea să țină seama de aspectele culturale în acțiunile sale.

(3) Rapidele evoluții tehnologice continuă să transforme modul în care sunt create, produse, distribuite și exploatate operele și alte obiecte protejate. Continuă să apară noi modele de afaceri și noi actori. Este esențial ca legislația relevantă să fie concepută astfel încât să permită aplicarea sa în viitor, pentru a nu limita evoluțiile tehnologice. Obiectivele și principiile stabilite în cadrul juridic al Uniunii privind drepturile de autor sunt în continuare valabile. Cu toate acestea, atât pentru titularii de drepturi, cât și pentru utilizatori continuă să existe insecuritate juridică în ceea ce privește anumite utilizări, printre care și utilizările transfrontaliere, ale operelor și ale altor obiecte protejate în mediul digital. După cum s-a enunțat în Comunicarea Comisiei din 9 decembrie 2015 intitulată „Către un cadru modern, mai european privind drepturile de autor”, este necesar ca actualul cadru juridic al Uniunii privind drepturile de autor să fie adaptat și completat în anumite domenii, menținându-se în același timp un nivel ridicat de protecție a dreptului de autor și a drepturilor conexe. Prezenta directivă prevede norme pentru adaptarea anumitor excepții și limitări ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe la mediul digital și la cel transfrontalier, precum și măsuri pentru facilitarea anumitor practici de acordare a licențelor, în special dar nu în mod exclusiv în ceea ce privește difuzarea operelor aflate în afara circuitului comercial și a altor obiecte protejate și disponibilitatea online a operelor audiovizuale pe platforme de video la cerere, în scopul asigurării unui acces mai larg la conținut. Prezenta directivă conține, de asemenea, norme pentru facilitarea utilizării conținutului aflat în domeniul public. În vederea asigurării unei piețe performante și echitabile a dreptului de autor, ar trebui să existe norme privind drepturile referitoare la publicații, privind utilizarea operelor sau a altor obiecte protejate de către prestatorii de servicii online care stochează și oferă acces la

([1]) JO C 125, 21.4.2017, p. 27.
([2]) JO C 207, 30.6.2017, p. 80.
([3]) Poziția Parlamentului European din 26 martie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 15 aprilie 2019.

conținutul încărcat de utilizatori, privind transparența contractelor autorilor și ale artiștilor interpreți sau executanți, privind remunerarea autorilor și a artiștilor interpreți sau executanți, precum și un mecanism pentru revocarea drepturilor pe care autorii și artiștii interpreți sau executanți le-au cedat în condiții de exclusivitate.

(4) Prezenta directivă se bazează și completează normele stabilite în directivele aflate în vigoare în acest domeniu, în special Directivele 96/9/CE ([4]), 2000/31/CE ([5]), 2001/29/CE ([6]), 2006/115/CE ([7]), 2009/24/CE ([8]), 2012/28/UE ([9]) și 2014/26/UE ([10]) ale Parlamentului European și ale Consiliului.

(5) În domeniul cercetării, al inovării, al educației și al conservării patrimoniului cultural, tehnologiile digitale permit noi tipuri de utilizări care nu sunt reglementate în mod clar de normele actuale ale Uniunii în materie de excepții și limitări. În plus, caracterul opțional al excepțiilor și limitărilor prevăzute de Directivele 96/9/CE, 2001/29/CE și 2009/24/CE în aceste domenii ar putea avea un impact negativ asupra funcționării pieței interne. Acest lucru este deosebit de relevant în ceea ce privește utilizările transfrontaliere, care devin tot mai importante în mediul digital. Prin urmare, excepțiile și limitările care sunt prevăzute în prezent în dreptul Uniunii și care au relevanță pentru cercetarea științifică, inovare, activitățile didactice și conservarea patrimoniului cultural ar trebui să fie reevaluate prin prisma noilor utilizări respective. Ar trebui introduse excepții sau limitări obligatorii pentru utilizarea tehnologiilor de extragere a textului și a datelor, pentru ilustrarea didactică în mediul digital și pentru conservarea patrimoniului cultural. Ar trebui să se aplice în continuare excepțiile și limitările existente în dreptul Uniunii, inclusiv în ceea ce privește extragerea textului și a datelor, educația și activitățile de conservare, atât timp cât acestea nu limitează domeniul de aplicare al excepțiilor sau limitărilor obligatorii prevăzute în prezenta directivă, care trebuie să fie puse în aplicare de statele membre în dreptul lor intern. Directivele 96/9/CE și 2001/29/CE ar trebui prin urmare modificate.

(6) Excepțiile și limitările prevăzute în prezenta directivă au scopul de a asigura un echilibru corect între drepturile și interesele autorilor și ale altor titulari de drepturi, pe de o parte, și cele ale utilizatorilor, pe de altă parte. Acestea pot fi aplicate doar în anumite cazuri speciale care nu sunt în contradicție cu exploatarea normală a operelor sau a altor obiecte protejate și în care interesele legitime ale titularilor de drepturi nu sunt lezate în mod nejustificat.

(7) Protecția măsurilor tehnice stabilită în Directiva 2001/29/CE rămâne esențială pentru asigurarea protecției și a exercitării efective a drepturilor pe care autorii și alți titulari de drepturi le au în temeiul dreptului Uniunii. Ar trebui ca această protecție să fie menținută și, în același timp, să se asigure că prin utilizarea măsurilor tehnice nu se împiedică aplicarea excepțiilor și a limitărilor prevăzute în prezenta directivă. Titularii de drepturi ar trebui să aibă posibilitatea de a asigura acest lucru prin măsuri voluntare. Aceștia ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a alege metodele adecvate care le permit beneficiarilor excepțiilor și ai limitărilor prevăzute în prezenta directivă să beneficieze de acestea. În lipsa unor măsuri voluntare, statele membre ar trebui să ia măsuri corespunzătoare în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 2001/29/CE, inclusiv atunci când operele sau obiectele protejate sunt puse la dispoziția publicului prin servicii la cerere.

(8) Noile tehnologii permit analiza numerică automatizată a informațiilor în formă digitală, cum ar fi texte, sunete, imagini sau alte date, procedeu cunoscut în general sub denumirea de extragere a textului și a datelor. Extragerea textului și a datelor face posibilă prelucrarea unor volume mari de informații pentru dobândirea de noi cunoștințe și descoperirea de noi tendințe. Tehnologiile de extragere a textelor și a datelor predomină în economia digitală, însă este general recunoscut faptul că extragerea textelor și a datelor poate fi utilă mai ales

([4]) Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date (JO L 77, 27.3.1996, p. 20).

([5]) Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

([6]) Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, 22.6.2001, p. 10).

([7]) Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale (JO L 376, 27.12.2006, p. 28).

([8]) Directiva 2009/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind protecția juridică a programelor pentru calculator (JO L 111, 5.5.2009, p. 16).

([9]) Directiva 2012/28/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind anumite utilizări permise ale operelor orfane (JO L 299, 27.10.2012, p. 5).

([10]) Directiva 2014/26/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă (JO L 84, 20.3.2014, p. 72).

cercetătorilor și, astfel, să sprijine inovarea. Astfel de tehnologii sunt în beneficiul universităților și al altor organizații de cercetare, precum și al instituțiilor de conservare a patrimoniului cultural pentru că ar putea desfășura și cercetări în contextul activităților lor principale. În Uniune, astfel de organizații și instituții se confruntă însă cu insecuritate juridică în ceea ce privește măsura în care pot proceda la extragerea textului și a datelor din anumite conținuturi. În anumite cazuri, extragerea textului și a datelor poate presupune acte protejate prin drept de autor, prin dreptul sui generis privind bazele de date sau prin ambele, în special reproducerea operelor sau a altor obiecte protejate, extragerea de conținuturi dintr-o bază de date sau ambele, acte care survin, de exemplu, atunci când datele sunt normalizate în procesul de extragere a textului și a datelor. Dacă nu se aplică nicio excepție sau limitare, este necesară o autorizație din partea titularilor de drepturi pentru ca astfel de acte să poată fi întreprinse.

(9) Extragerea textului și a datelor poate fi efectuată și cu privire la simple fapte sau la date care nu sunt protejate prin drept de autor, iar în astfel de cazuri nu este necesară o autorizație în temeiul dreptului privind dreptul de autor. Pot exista și cazuri de extragere a textului și a datelor care nu implică acte de reproducere sau în care reproducerile efectuate intră sub incidența excepției obligatorii pentru actele provizorii de reproducere, prevăzută la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE, care ar trebui să continue să se aplice în cazul tehnicilor de extragere a textului și a datelor care nu implică realizarea de copii care depășesc domeniul de aplicare al excepției respective.

(10) În dreptul Uniunii sunt prevăzute anumite excepții și limitări care acoperă utilizările în scopuri de cercetare științifică și care se pot aplica în cazul actelor de extragere a textului și a datelor. Cu toate acestea, respectivele excepții și limitări sunt opționale și nu sunt adaptate pe deplin la utilizarea tehnologiilor în cercetarea științifică. În plus, în cazurile în care cercetătorii au acces legal la conținut, de exemplu prin intermediul unor abonamente la publicații sau al unor licențe de acces liber, este posibil ca extragerea textului și a datelor să nu fie permisă în baza contractelor de licență. Întrucât cercetarea se face tot mai des cu ajutorul tehnologiei digitale, există riscul ca poziția competitivă a Uniunii ca spațiu de cercetare să aibă de suferit dacă nu se iau măsuri pentru rezolvarea problemei reprezentate de insecuritatea juridică privind extragerea textului și a datelor.

(11) Problema insecurității juridice privind extragerea textului și a datelor ar trebui rezolvată prin prevederea unei excepții obligatorii pentru universități și alte organizații de cercetare, precum și pentru instituțiile de conservare a patrimoniului cultural, de la dreptul exclusiv de reproducere și de la dreptul de interzicere a extragerii dintr-o bază de date. În conformitate cu politicile actuale în domeniul cercetării în Uniune, care încurajează universitățile și institutele de cercetare să colaboreze cu sectorul privat, organizațiile de cercetare ar trebui să beneficieze, de asemenea, de o astfel de excepție în cazul în care activitățile lor de cercetare se desfășoară în cadrul unor parteneriate public-privat. Deși organizațiile de cercetare și instituțiile de conservare a patrimoniului cultural ar trebui să continue să fie beneficiarii excepției respective, acestea ar trebui de asemenea să se poată baza pe partenerii lor privați pentru extragerea textului și a datelor, inclusiv prin utilizarea instrumentelor lor tehnologice.

(12) Organizațiile de cercetare din întreaga Uniune cuprind un spectru larg de entități, al căror scop principal este să desfășoare activități de cercetare științifică sau să facă acest lucru în paralel cu furnizarea de servicii de învățământ. În sensul prezentei directive, termenul „cercetare științifică” ar trebui înțeles ca incluzând atât științele naturale, cât și științele umaniste. Dată fiind diversitatea acestor entități, este important să existe o concepție comună privind organizațiile de cercetare. Ele ar trebui, de exemplu, să includă, pe lângă universități sau alte instituții de învățământ superior și bibliotecile acestora, și entități precum institute de cercetare și spitale care desfășoară activități de cercetare. În ciuda diferitelor forme și structuri juridice, organizațiile de cercetare în statele membre au, în general, în comun faptul că acțiunile lor se înscriu fie într-un cadru fără scop lucrativ, fie în contextul unei misiuni de interes public care este recunoscută de stat. O astfel de misiune de interes public ar putea fi reflectată, de exemplu, prin finanțare publică sau prin dispoziții din dreptul intern sau din contracte publice. Totodată, organizațiile asupra cărora societățile comerciale au o influență decisivă care permite societăților comerciale să exercite controlul datorită situațiilor structurale, cum ar fi prin calitatea lor de acționar sau membru, ceea ce ar putea determina accesul preferențial al acestora la rezultatele cercetării, nu ar trebui să fie considerate organisme de cercetare în sensul prezentei directive.

(13) Instituțiile de conservare a patrimoniului cultural ar trebui să fie înțelese ca incluzând biblioteci accesibile publicului și muzee, indiferent de categoria de opere sau alte obiecte protejate pe care le dețin în colecțiile lor permanente, precum și arhive și instituții de conservare a patrimoniului cinematografic sau audio. Acestea ar trebui de asemenea să fie înțelese ca incluzând, printre altele, biblioteci naționale și arhive naționale și, în ceea ce privește arhivele lor și bibliotecile lor accesibile publicului, instituții de învățământ, organizații de cercetare și organisme de radiodifuziune din sectorul public.

(14) Organizațiile de cercetare și instituțiile de conservare a patrimoniului cultural, inclusiv persoanele care sunt atașate la acestea, ar trebui să facă obiectul excepției privind extragerea textului și a datelor în ceea ce privește conținutul la care au acces legal. Accesul legal ar trebui înțeles ca incluzând accesul la conținut pe baza unei politici de acces liber sau prin acorduri contractuale între titularii de drepturi și organizațiile de cercetare sau instituțiile de conservare a patrimoniului cultural, cum ar fi abonamentele sau alte mijloace legale. De exemplu, în cazul abonamentelor contractate de organizații de cercetare sau de instituții de conservare a patrimoniului cultural, ar trebui să se considere că persoanele care sunt atașate la acestea și care sunt vizate de abonamente au acces legal. Accesul legal ar trebui să acopere, de asemenea, accesul la conținutul care este disponibil gratuit online.

(15) Organizațiile de cercetare și instituțiile de conservare a patrimoniului cultural ar putea, în anumite cazuri, de exemplu pentru verificarea ulterioară a rezultatelor cercetării științifice, să necesite să păstreze copii făcute în temeiul excepției, în scopurile efectuării de extragere a textului și a datelor. În astfel de cazuri, copiile ar trebui păstrate într-un mediu sigur. Statele membre ar trebui să poată stabili, la nivel național și în urma discuțiilor cu părțile interesate relevante, modalități specifice suplimentare de păstrare a copiilor, inclusiv posibilitatea de a desemna instituții de încredere în scopul stocării acestora. Pentru a nu limita în mod nejustificat aplicarea excepției, astfel de modalități ar trebui să fie proporționale și limitate la ceea ce este necesar pentru păstrarea copiilor în condiții de siguranță și pentru a preveni utilizarea lor neautorizată. Utilizarea în scopul cercetării științifice, altul decât extragerea textului și a datelor, precum evaluarea științifică *inter pares* și cercetarea comună, ar trebui să fie în continuare vizate, după caz, de excepția sau limitarea prevăzută la articolul 5 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2001/29/CE.

(16) Având în vedere numărul potențial ridicat de cereri de accesare și de descărcări ale operelor lor sau a altor obiecte protejate, titularii de drepturi ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica măsuri atunci când există un risc ca securitatea și integritatea sistemelor lor sau a bazelor lor de date să fie puse în pericol. Astfel de măsuri ar putea fi utilizate, de exemplu, pentru a se asigura că numai persoanele care au acces legal la datele lor pot avea acces la acestea, inclusiv prin intermediul validării adresei IP sau a autentificării utilizatorilor. Măsurile respective ar trebui să fie proporționale cu riscurile asociate și nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului de garantare a securității și a integrității sistemului și nu ar trebui să submineze aplicarea efectivă a excepției.

(17) Având în vedere natura și domeniul de aplicare al excepției, care este limitată la entități care desfășoară activități de cercetare științifică, orice potențial prejudiciu adus titularilor de drepturi prin această excepție ar fi minim. Prin urmare, statele membre nu ar trebui să prevadă o compensație pentru titularii de drepturi în ceea ce privește utilizările care fac obiectul excepțiilor privind extragerea textului și a datelor, introduse prin prezenta directivă.

(18) În plus față de importanța lor în contextul cercetării științifice, tehnicile de extragere a textului și a datelor sunt utilizate pe scară largă atât de entități private, cât și de entități publice pentru a analiza volume mari de date în cele mai diferite domenii și în diverse scopuri, inclusiv pentru servicii guvernamentale, decizii de afaceri complexe și dezvoltarea de noi aplicații sau tehnologii. Titularii de drepturi ar trebui să dispună în continuare de posibilitatea de a acorda licențe pentru utilizările operelor lor sau ale altor obiecte protejate care nu se încadrează în domeniul de aplicare al excepției obligatorii prevăzute în prezenta directivă privind extragerea textului și a datelor în scopuri de cercetare științifică și al excepțiilor și limitărilor prevăzute în Directiva 2001/29/CE. Totodată, ar trebui să se acorde atenție faptului că utilizatorii de extragere a textului și a datelor s-ar putea confrunta cu situații de insecuritate juridică cu privire la situația dacă reproducerile și extragerile făcute în scopul extragerii textului și a datelor pot fi efectuate cu privire la opere sau alte obiecte protejate accesate în mod legal, în special în cazul în care reproducerile sau extragerile efectuate în scopul prelucrării tehnice nu îndeplinesc toate condițiile excepției în vigoare privind actele provizorii de reproducere, prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE. Pentru a asigura o mai mare securitate juridică în astfel de cazuri și pentru a încuraja inovarea și în sectorul privat, prezenta directivă ar trebui să prevadă, în anumite condiții, o excepție sau o limitare pentru reproduceri și extrageri cu privire la opere sau alte obiecte protejate efectuate în scopurile extragerii textului și a datelor și ar trebui să permită păstrarea copiilor atât timp cât este necesar în scopurile extragerii textului și a datelor.

Această excepție sau limitare ar trebui să se aplice numai atunci când beneficiarul accesează în mod legal opera sau alt obiect protejat, inclusiv atunci când acestea au fost puse la dispoziția publicului pe internet și în măsura în care titularii de drepturi nu și-au rezervat în mod corespunzător drepturile de a face reproduceri și extrageri pentru extragerea textului și a datelor. În cazul în care conținutul a fost pus la dispoziția publicului online, ar

trebui să se considere adecvată doar rezervarea drepturilor respective prin utilizarea unor mijloace care pot fi citite automat, inclusiv metadatele și termenii și condițiile unui site internet sau ale unui serviciu. Alte utilizări nu ar trebui să fie afectate de rezervarea drepturilor în scopul extragerii textului și a datelor. În alte cazuri, poate fi adecvată rezervarea drepturilor prin alte mijloace, cum ar fi acorduri contractuale sau o declarație unilaterală. Titularii de drepturi ar trebui să poată aplica măsuri pentru a se asigura că este respectată rezervarea drepturilor. Această excepție sau limitare nu ar trebui să afecteze excepția obligatorie privind extragerea textului și a datelor în scopuri de cercetare prevăzută în prezenta directivă, și nici excepția în vigoare pentru actele temporare de reproducere prevăzută la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE.

(19) Prin articolul 5 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2001/29/CE, statelor membre le este permis să introducă o excepție sau o limitare a dreptului de reproducere, a dreptului de comunicare publică și a dreptului de punere la dispoziția publicului a operelor sau a altor obiecte protejate, astfel încât oricine să poată avea acces la acestea din orice loc și în orice moment ales în mod individual, în scopul unic de ilustrare în cadrul procesului educativ. În plus, prin articolul 6 alineatul (2) litera (b) și articolul 9 litera (b) din Directiva 96/9/CE, se permite utilizarea unei baze de date și extragerea unei părți substanțiale a conținutului acesteia în scopul ilustrării didactice. Domeniul de aplicare al acestor excepții sau limitări în cazul utilizărilor digitale este neclar. În plus, există incertitudine asupra faptului dacă respectivele excepții sau limitări se aplică în cazul în care serviciul didactic este furnizat online și la distanță. De asemenea, cadrul juridic actual nu prevede niciun efect transfrontalier. Această situație ar putea împiedica dezvoltarea activităților de predare pe suport digital și învățământul la distanță. Prin urmare, introducerea unei noi excepții obligatorii sau a unei limitări este necesară pentru a se asigura faptul că instituțiile de învățământ beneficiază de securitate juridică deplină atunci când utilizează opere sau alte obiecte protejate în activitățile didactice digitale, inclusiv în mediul online și în cel transfrontalier.

(20) Deși programele de învățare la distanță și programele educaționale transfrontaliere sunt dezvoltate cel mai adesea la nivelul învățământului superior, instrumentele și resursele digitale sunt utilizate din ce în ce mai mult la toate nivelurile de învățământ, în special pentru a îmbunătăți și a îmbogăți experiența de învățare. De excepția sau limitarea prevăzută în prezenta directivă ar trebui, prin urmare, să beneficieze toate instituțiile de învățământ recunoscute de un stat membru, inclusiv cele din învățământul primar, secundar, profesional și superior. Aceasta ar trebui să se aplice numai în măsura în care utilizările sunt justificate de natura necomercială a respectivei activități didactice. Structura de organizare și mijloacele de finanțare ale unei instituții de învățământ nu ar trebui să fie factorii decisivi pentru a stabili dacă activitatea este de natură necomercială.

(21) Excepția sau limitarea prevăzută în prezenta directivă în scopul unic al ilustrării didactice ar trebui înțeleasă ca vizând utilizările digitale ale operelor sau ale altor obiecte protejate pentru a sprijini, a îmbogăți sau a completa procesul de predare, inclusiv activitățile de învățare. Distribuirea de software permisă în temeiul respectivei excepții sau limitări ar trebui limitată la transmisia digitală a programelor informatice. În cele mai multe cazuri, conceptul de ilustrare ar implica, prin urmare, utilizarea doar a unor părți sau extrase de opere, care nu ar trebui să înlocuiască achiziționarea de materiale destinate în principal pieței educaționale. La punerea în aplicare a excepției sau a limitării, statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a specifica, pentru diferitele categorii de opere sau alte obiecte protejate, în mod echilibrat, ce proporție dintr-o operă sau alt obiect poate fi utilizată în scopul unic de ilustrare didactică. Utilizarea permisă în temeiul excepției sau limitării ar trebui să fie înțeleasă ca acoperind utilizările pentru nevoile specifice de accesibilitate ale persoanelor cu dizabilități în contextul ilustrării în scopuri didactice.

(22) Utilizarea operelor sau a altor obiecte protejate în temeiul excepției sau al limitării în scopul unic al ilustrării didactice prevăzută în prezenta directivă ar trebui să se facă numai în contextul activităților de predare și de învățare desfășurate sub responsabilitatea instituțiilor de învățământ sau a entităților care oferă activități educaționale, inclusiv în cursul examenelor, sau când activitățile didactice se desfășoară în afara spațiilor instituției de învățământ, de exemplu în muzee, biblioteci sau alte instituții de conservare a patrimoniului cultural și ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar pentru desfășurarea activităților respective. Excepția sau limitarea ar trebui să vizeze atât utilizările operelor sau ale altor obiecte protejate în sălile de clasă, și în alte locuri, prin mijloace digitale, de exemplu panouri electronice sau dispozitive digitale care ar putea fi conectate la internet, cât și utilizările la distanță prin medii electronice securizate, cum ar fi în contextul cursurilor online sau al accesului la material didactic în completarea unui anumit curs. Prin mediu electronic securizat ar trebui să se înțeleagă un mediu digital de învățare și predare, la care au acces numai personalul didactic și elevii sau studenții înscriși într-un program de studiu ai instituției de învățământ, prin proceduri de autentificare adecvate, inclusiv autentificare prin parolă.

(23) Pentru a facilita utilizările educaționale ale operelor și ale altor obiecte protejate, într-o serie de state membre sunt în vigoare mecanisme diferite, bazate pe punerea în aplicare a excepției sau limitării prevăzute în Directiva 2001/29/CE sau pe contracte de licență care vizează alte utilizări. De obicei, astfel de mecanisme au fost elaborate ținând seama de necesitățile instituțiilor de învățământ și ale diferitelor niveluri de învățământ. Deși este esențial să se armonizeze domeniul de aplicare al noii excepții sau limitări obligatorii în ceea ce privește utilizările digitale și activitățile didactice transfrontaliere, modalitățile de punere în aplicare pot varia de la un stat membru la altul în măsura în care nu împiedică aplicarea efectivă a excepției sau a limitării sau utilizările transfrontaliere. De exemplu, statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a solicita ca utilizarea operelor sau a altor obiecte protejate să respecte drepturile morale ale autorilor și artiștilor interpreți sau executanți. Acest lucru ar trebui să permită statelor membre să folosească drept punct de plecare mecanismele existente la nivel național. Mai precis, statele membre ar putea decide să condiționeze aplicarea excepției sau a limitării, integral sau parțial, de disponibilitatea unor licențe adecvate, care să acopere cel puțin aceleași utilizări ca și cele autorizate în temeiul excepției sau al limitării. Statele membre ar trebui să se asigure că, în cazul în care licențele acoperă doar parțial utilizările permise în temeiul excepției sau al limitării, toate celelalte utilizări fac în continuare obiectul excepției sau al limitării.

Statele membre ar putea, de exemplu, să folosească acest mecanism pentru a da prioritate licențelor pentru materiale care sunt destinate în principal pieței educaționale sau licențelor pentru partituri muzicale. Pentru a evita situațiile în care condiționarea aplicării excepției de disponibilitatea licențelor ar genera insecuritate juridică sau sarcini administrative excesive pentru instituțiile de învățământ, statele membre care adoptă o astfel de abordare ar trebui să ia măsuri concrete pentru a se asigura că sistemele de acordare a licențelor ce permit utilizări digitale ale operelor sau ale altor obiecte protejate în scopul ilustrării didactice sunt ușor accesibile și că instituțiile de învățământ au cunoștință de existența unor astfel de sisteme de acordare a licențelor. Astfel de sisteme de acordare a licențelor ar trebui să răspundă nevoilor instituțiilor de învățământ. De asemenea, ar putea fi dezvoltate instrumente de informare care să asigure vizibilitatea sistemelor existente de acordare a licențelor. Acestea ar putea, de exemplu, să se bazeze pe licențe colective sau licențe colective cu efect extins, pentru a evita situațiile în care instituțiile de învățământ trebuie să negocieze individual cu titularii de drepturi. Pentru a asigura securitatea juridică, statele membre ar trebui să specifice condițiile în care o instituție de învățământ poate utiliza opere sau alte obiecte protejate în baza excepției respective și, respectiv, situațiile în care ar trebui să recurgă la un sistem de acordare a licențelor.

(24) Statele membre ar trebui să își păstreze libertatea de a dispune ca titularii de drepturi să primească o compensație echitabilă pentru utilizările digitale ale operelor lor sau ale altor obiecte protejate în temeiul excepției sau limitării prevăzute de prezenta directivă pentru ilustrări didactice. Pentru a determina nivelul compensației echitabile, ar trebui ținut cont, printre altele, de obiectivele educaționale ale statelor membre și de prejudiciul titularului de drepturi. Statele membre care decid să prevadă o compensație echitabilă ar trebui să încurajeze utilizarea unor sisteme care să nu creeze sarcini administrative pentru instituțiile de învățământ.

(25) Instituțiile de conservare a patrimoniului cultural s-au angajat să își conserve colecțiile pentru generațiile viitoare. Pentru un act de conservare a unei opere sau a unui alt obiect protejat din colecția unei instituții de conservare a patrimoniului cultural ar putea fi necesară reproducerea acestuia și, prin urmare, autorizarea în acest scop de către titularii de drepturi în cauză. Tehnologiile digitale oferă noi modalități de conservare a patrimoniului conținut în aceste colecții, dar creează și noi provocări. Având în vedere aceste noi provocări, este necesar să se adapteze cadrul juridic actual prin prevederea unei excepții obligatorii de la dreptul de reproducere, pentru a permite astfel de acte de conservare de către astfel de instituții.

(26) Faptul că statele membre abordează în mod diferit actele de reproducere în scopuri de conservare de către instituțiile de conservare a patrimoniului cultural îngreunează cooperarea transfrontalieră, schimbul de mijloace de conservare și crearea unor rețele de conservare transfrontaliere în cadrul pieței interne, de către aceste instituții, ceea ce duce la o utilizare ineficientă a resurselor. Acest lucru poate avea consecințe negative asupra conservării patrimoniului cultural.

(27) Prin urmare, statele membre ar trebui să fie obligate să prevadă o excepție care să permită instituțiilor de conservare a patrimoniului cultural să reproducă opere și alte obiecte protejate din colecțiile lor permanente în scopurile conservării, de exemplu pentru a rezolva problema uzurii tehnologice sau a degradării suporturilor inițiale ori pentru a asigura operele. O astfel de excepție ar trebui să permită realizarea de copii cu ajutorul instrumentelor, mijloacelor sau tehnologiilor de conservare adecvate, în orice format sau mediu, în numărul necesar, în orice moment pe durata de viață a unei opere sau a unui alt obiect protejat și în măsura necesară în scopul conservării. Actele de reproducere realizate de instituțiile de conservare a patrimoniului cultural în alte scopuri

decât conservarea operelor și a altor obiecte protejate în colecțiile lor permanente ar trebui să facă în continuare obiectul autorizării de către titularii de drepturi, cu excepția cazului în care acest lucru este permis de alte excepții sau limitări prevăzute în dreptul Uniunii.

(28) Instituțiile de patrimoniu cultural nu dispun întotdeauna de mijloacele tehnice sau de expertiza necesare pentru a întreprinde acțiunile necesare conservării colecțiilor lor, în special în mediul digital și, prin urmare, ar putea recurge la asistența altor instituții culturale sau terți în acest scop. În cadrul excepției în scopuri de conservare prevăzută de prezenta directivă, instituțiilor de patrimoniu cultural ar trebui să li se permită să se bazeze pe terți care acționează în numele și sub răspunderea lor, inclusiv pe cei care își au sediul în alte state membre, pentru realizarea de copii.

(29) În sensul prezentei directive, ar trebui să se considere că operele și alte obiecte protejate se află în colecția permanentă a unei instituții de conservare a patrimoniului cultural atunci când instituția respectivă are în proprietate sau în păstrare permanentă copii ale acestora, de exemplu ca urmare a unui transfer de proprietate, a unui contract de licență, a unor obligații de depozit legal sau a unui acord de păstrare permanentă.

(30) Instituțiile de conservare a patrimoniului cultural ar trebui să beneficieze de un cadru clar privind digitalizarea și difuzarea, inclusiv la nivel transfrontalier, a operelor sau a altor obiecte protejate considerate a fi în afara circuitului comercial în sensul prezentei directive. Cu toate acestea, caracteristicile colecțiilor de opere aflate în afara circuitului comercial sau de alte obiecte protejate, alături de volumul de opere și de alte obiecte protejate implicate în proiecte de digitalizare în masă, pot face extrem de dificilă obținerea autorizației prealabile din partea fiecărui titular de drepturi. Acest lucru poate fi datorat, de exemplu, vechimii operelor sau a altor obiecte protejate, valorii lor comerciale limitate, faptului că nu au fost niciodată destinate utilizării în scop comercial sau nu au fost niciodată exploatate comercial. Prin urmare, este necesar să se prevadă măsuri pentru a facilita anumite utilizări ale operelor sau ale altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial care fac parte din colecțiile permanente ale instituțiilor de conservare a patrimoniului cultural.

(31) În toate statele membre ar trebui să existe mecanisme juridice care să permită ca licențele acordate de organismele de gestiune colectivă relevante și suficient de reprezentative instituțiilor de conservare a patrimoniului cultural pentru anumite utilizări ale operelor sau altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial să se aplice și drepturilor titularilor de drepturi care nu au mandatat un organism de gestiune colectivă reprezentativ în această privință. Ar trebui să fie posibil, în temeiul prezentei directive, ca licențele respective să acopere toate statele membre.

(32) Dispozițiile privind licențele colective privind opere sau alte obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial introduse prin prezenta directivă ar putea să nu reprezinte o soluție pentru toate cazurile în care instituțiile de conservare a patrimoniului cultural întâmpină dificultăți în obținerea tuturor autorizațiilor necesare de la titularii de drepturi pentru utilizarea unor asemenea opere sau alte obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial. De exemplu, acesta ar putea fi cazul în care nu există nicio practică de gestiune colectivă a drepturilor pentru o anumită categorie de operă sau alte obiecte protejate sau în care organismul de gestiune colectivă în cauză nu este suficient de reprezentativ pentru categoria titularilor de drepturi vizată și pentru drepturile respective. În astfel de situații speciale, instituțiile de conservare a patrimoniului cultural ar trebui să aibă posibilitatea de a pune la dispoziție online, în toate statele membre, opere și alte obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial din colecția lor permanentă, în conformitate cu o excepție sau limitare armonizată a drepturilor de autor și a drepturilor conexe. Este important ca utilizările în baza unei asemenea excepții sau limitări să aibă loc numai atunci când sunt îndeplinite anumite condiții, în special în ceea ce privește disponibilitatea soluțiilor de acordare de licențe. Absența unui acord privind condițiile licenței nu ar trebui interpretată ca inexistență a soluțiilor de acordare de licențe.

(33) Statele membre ar trebui, în cadrul prevăzut în prezenta directivă, să dispună de flexibilitate la alegerea tipului specific de mecanism de acordare a licențelor, cum ar fi acordarea licențelor colective cu efect extins sau prezumția de reprezentare, pe care îl instituie pentru utilizarea operelor sau a altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial de către instituțiile de conservare a patrimoniului cultural, în conformitate cu tradițiile, practicile sau circumstanțele lor juridice. Statele membre ar trebui să aibă flexibilitate și în stabilirea cerințelor pe care le impun organismelor de gestiune colectivă pentru a fi suficient de reprezentative, atât timp cât o asemenea calificare se face pe baza unui număr semnificativ de titulari de drepturi în categoria respectivă de opere sau alte obiecte protejate care au acordat un mandat care permite acordarea de licențe pentru tipul de utilizare relevant.

Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a stabili norme specifice aplicabile cazurilor în care mai multe organisme de gestiune colectivă sunt reprezentative pentru operele sau obiectele protejate în cauză, impunând, de exemplu, licențe comune sau un acord între organizațiile respective.

(34) În scopul aplicării acestor mecanisme de acordare a licențelor, este important să existe un sistem riguros și performant de gestiune colectivă. Directiva 2014/26/UE prevede un astfel de sistem și sistemul respectiv cuprinde în special norme de bună guvernanță, transparență și raportare, precum și repartizarea și plata cu regularitate, cu diligență și cu exactitate a sumelor datorate fiecărui titular de drepturi.

(35) Ar trebui să fie disponibile garanții corespunzătoare pentru toți titularii de drepturi, care ar trebui să aibă posibilitatea de a exclude aplicarea mecanismelor de acordare a licențelor și a excepției sau limitării introduse de prezenta directivă pentru utilizarea operelor sau a altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial, în legătură cu toate operele lor sau alte obiecte protejate, în legătură cu toate licențele sau utilizările în temeiul excepției sau al limitării, în legătură cu anumite opere sau obiecte protejate sau în legătură cu anumite licențe sau utilizări în temeiul excepției sau al limitării, în orice moment înainte sau pe durata licenței sau înainte sau pe durata utilizărilor în temeiul excepției sau al limitării. Condițiile care guvernează aceste mecanisme de acordare a licențelor nu ar trebui să aducă atingere relevanței lor practice pentru instituțiile de conservare a patrimoniului cultural. Este important ca, în cazul în care un titular de drepturi exclude aplicarea unor astfel de mecanisme sau a unei astfel de excepții ori limitări la una sau mai multe opere sau alte obiecte protejate, orice utilizare în curs se încheie într-un termen rezonabil și, în cazul în care are loc pe baza unei licențe colective, ca organismul de gestiune colectivă, o dată informat, să înceteze să emită licențe pentru utilizările în cauză. O astfel de excludere din partea titularilor de drepturi nu ar trebui să le afecteze pretențiile de remunerare pentru utilizarea efectivă a operei sau a altui obiect protejat în baza licenței.

(36) Prezenta directivă nu afectează dreptul statelor membre de a stabili cui îi aparține răspunderea juridică în ceea ce privește conformitatea acordării licențelor pentru operele sau alte obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial și a utilizării acestora cu condițiile stabilite în prezenta directivă și în ceea ce privește respectarea de către părțile în cauză a condițiilor acestor licențe.

(37) Având în vedere diversitatea operelor și a altor obiecte protejate din colecțiile instituțiilor de conservare a patrimoniului cultural, este important ca mecanismele de acordare a licențelor și excepția sau limitarea prevăzută în prezenta directivă să fie disponibile și să poată fi utilizate în practică pentru diferite categorii de opere și de alte obiecte protejate, inclusiv fotografii, software, fonograme, opere audiovizuale și opere de artă unice, inclusiv dacă nu au fost niciodată disponibile comercial. Operele care nu s-au aflat niciodată în circuitul comercial pot include afișe, pliante, ziare din război sau opere audiovizuale de amatori, dar și opere sau alte obiecte protejate nepublicate, fără a aduce atingere altor constrângeri juridice aplicabile, cum ar fi normele naționale privind drepturile morale. Atunci când o operă sau un alt obiect protejat este disponibil în oricare dintre diferitele sale versiuni, cum ar fi edițiile ulterioare ale operelor literare sau versiunile brute ale operelor cinematografice, sau în oricare dintre diferitele sale manifestările, cum ar fi formatele digitale și imprimate ale aceleiași opere, opera sau obiectul protejat respectiv nu ar trebui considerat ca fiind în afara circuitului comercial. În schimb, disponibilitatea comercială a adaptărilor, inclusiv a altor versiuni lingvistice sau a adaptărilor audiovizuale ale operelor literare, nu ar trebui să excludă posibilitatea de a considera o operă sau un alt obiect protejat a fi în afara circuitului comercial într-o anumită limbă. Pentru a reflecta particularitățile diferitelor categorii de opere și de alte obiecte protejate în ceea ce privește modurile de publicare și de distribuție, și pentru a facilita utilizarea acestor mecanisme, ar putea fi necesară stabilirea unor cerințe și proceduri specifice pentru aplicarea practică a respectivelor mecanisme de acordare a licențelor, cum ar fi cerința privind o anumită perioadă care trebuie să fi trecut de la primul moment când opera sau alt obiect protejat a fost disponibil(ă) comercial. Este oportun ca statele membre să consulte titularii de drepturi, instituțiile de conservare a patrimoniului cultural și organismele de gestiune colectivă atunci când stabilesc astfel de cerințe și proceduri.

(38) Atunci când se stabilește dacă operele sau alte obiecte protejate se află în afara circuitului comercial, ar trebui să se depună un efort rezonabil pentru a evalua disponibilitatea acestora pentru public prin canalele comerciale obișnuite, ținând cont de caracteristicile operei sau a altui obiect protejat sau a setului specific de opere sau alte obiecte protejate. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a stabili atribuirea responsabilităților pentru a face efortul rezonabil respectiv. Efortul rezonabil nu ar trebui să presupună acțiuni repetate în timp, dar ar trebui totuși să presupună luarea în considerare a oricărei dovezi ușor accesibile a disponibilității viitoare a operelor sau a altor obiecte protejate în circuitele comerciale obișnuite. Ar trebuie impusă o evaluare individuală a operelor numai în cazul în care se consideră că acest lucru este rezonabil, având în vedere disponibilitatea informațiilor

relevante, probabilitatea disponibilității comerciale și costul estimat al tranzacției. Verificarea disponibilității unei opere sau a altui obiect protejat ar trebui să aibă loc, în mod normal, în statul membru în care este stabilită instituția de conservare a patrimoniului cultural, cu excepția cazului în care verificarea transfrontalieră este considerată rezonabilă, de exemplu atunci când există informații ușor accesibile cu privire la faptul că o operă literară a fost publicată pentru prima dată într-o anumită versiune lingvistică într-un alt stat membru. În multe cazuri, statutul de în afara circuitului comercial al unei serii de opere sau de alte obiecte protejate ar putea fi stabilit printr-un mecanism proporționat, cum ar fi eșantionarea. Disponibilitatea limitată a unei opere sau alt obiect protejat, cum ar fi disponibilitatea sa în magazinele de ocazii, sau posibilitatea teoretică de a obține o licență pentru o operă sau un alt obiect protejat nu ar trebui considerată ca disponibilitate pentru public prin canalele comerciale obișnuite.

(39) Din motive de curtoazie internațională, mecanismul de acordare a licențelor și excepția sau limitarea prevăzute în prezenta directivă în vederea digitalizării și difuzării operelor sau a altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial nu ar trebui să se aplice seturilor de opere sau alte obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial atunci când există indicii disponibile pentru a presupune că acestea constau în principal din opere sau alte obiecte protejate din țări terțe, cu excepția cazului în care organismul de gestiune colectivă în cauză este suficient de reprezentativ pentru țara terță respectivă, de exemplu prin intermediul unui acord de reprezentare. Evaluarea respectivă s-ar putea baza pe elementele de probă obținute în urma eforturilor rezonabile de a stabili dacă opere sau alte obiecte protejate se află în afara circuitului comercial, fără a mai fi nevoie să se caute dovezi suplimentare. Evaluarea individuală a originii operelor sau a altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial ar trebui să fie obligatorie numai dacă este necesară și pentru eforturile rezonabile de stabilire a disponibilității comerciale a acestora.

(40) Instituțiile de conservare a patrimoniului cultural contractante și organismele de gestiune colectivă ar trebui să își păstreze libertatea de a conveni asupra domeniului de aplicare teritorială a licențelor, inclusiv asupra posibilității de a acoperi toate statele membre, asupra taxei de licență și a utilizărilor permise. Utilizările în baza acestor licențe nu ar trebui să aibă scop lucrativ, inclusiv atunci când instituția de conservare a patrimoniului cultural distribuie copii, cum ar fi în cazul materialelor promoționale despre o expoziție. În același timp, având în vedere că digitalizarea colecțiilor instituțiilor de conservare a patrimoniului cultural poate presupune investiții semnificative, orice licențe acordate în cadrul mecanismului prevăzut în prezenta directivă nu ar trebui să împiedice instituțiile de conservare a patrimoniului cultural să acopere costurile licenței și costurile legate de digitalizarea și difuzarea operelor sau a altor obiecte protejate care intră în domeniul de aplicare al licenței.

(41) Ar trebui să se publice în mod corespunzător, atât înainte, cât și în cursul utilizării unei licențe sau utilizării unei excepții sau unei limitări, după caz, informații referitoare la utilizarea actuală și viitoare, în temeiul prezentei directive, de către instituțiile de conservare a patrimoniului cultural, a operelor și a altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial precum și mecanismele în vigoare care le permit tuturor titularilor de drepturi să excludă aplicarea licențelor sau a excepțiilor sau limitărilor în cazul operelor lor sau al altor obiecte protejate. Această publicare este deosebit de importantă atunci când utilizările au un caracter transfrontalier în cadrul pieței interne. Prin urmare, este oportun să se prevadă crearea unui portal online unic, accesibil publicului, pentru Uniune pentru ca aceste informații să fie puse la dispoziția publicului pentru o perioadă de timp rezonabilă înainte ca utilizarea să aibă loc. Un astfel de portal ar trebui să faciliteze titularilor de drepturi excluderea aplicării unei licențe sau a unei excepții sau limitări la operele lor sau la alte obiecte protejate. În temeiul Regulamentului (UE) nr. 386/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]), Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală i se încredințează anumite sarcini și activități, finanțate din mijloace bugetare proprii și menite să faciliteze și să sprijine activitățile autorităților naționale, ale sectorului privat și ale instituțiilor Uniunii de combatere și de prevenire a încălcării drepturilor de proprietate intelectuală. Prin urmare, este oportun să se recurgă la oficiul în cauză în vederea creării și gestionării portalului pe care să fie puse la dispoziție astfel de informații.

Pe lângă comunicarea informațiilor pe portal, ar putea fi necesară, de la caz la caz, adoptarea unor măsuri de publicitate adecvate suplimentare pentru a crește gradul de conștientizare în această privință a titularilor de drepturi afectați, de exemplu prin utilizarea unor canale suplimentare de comunicare, pentru a ajunge la un public mai larg. Necesitatea, natura și acoperirea geografică a măsurilor suplimentare de publicitate ar trebui adaptată în funcție de caracteristicile operelor sau altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial în cauză, de condițiile licențelor sau de tipul de utilizare acoperită de excepție sau limitare, precum și de practicile existente în statele membre. Măsurile de publicitate ar trebui să fie eficiente fără a mai fi nevoie să fie informat fiecare titular de drepturi în parte.

([11]) Regulamentul (UE) nr. 386/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 aprilie 2012 privind atribuirea către Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (Mărci, desene și modele industriale) a unor sarcini legate de asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv reunirea reprezentanților sectorului public și privat în cadrul Observatorului European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală (JO L 129, 16.5.2012, p. 1).

(42) Pentru a se asigura că mecanismele de acordare a licențelor instituite de prezenta directivă pentru opere sau alte obiecte protejate din afara circuitului comercial sunt relevante și funcționează corespunzător, că titularii de drepturi sunt protejați în mod adecvat, că licențele sunt corespunzător mediatizate și că este garantată securitatea juridică în ceea ce privește reprezentativitatea organismelor de gestiune colectivă și clasificarea operelor, statele membre ar trebui să încurajeze dialogul între actorii fiecărui sector.

(43) Măsurile prevăzute în prezenta directivă pentru facilitarea acordării de licențe colective de drepturi privind opere sau alte obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial care se găsesc în colecțiile permanente ale instituțiilor de conservare a patrimoniului cultural nu ar trebui să aducă atingere utilizării acestor opere sau altor obiecte protejate în temeiul excepțiilor sau limitărilor prevăzute în dreptul Uniunii sau în temeiul altor licențe cu efect extins, dacă aceste licențe nu se bazează pe statutul din afara circuitului comercial al operelor sau altor obiecte protejate în cauză. De asemenea, aceste măsuri nu ar trebui să aducă atingere mecanismelor naționale pentru utilizarea operelor sau a altor obiecte protejate în afara circuitului comercial pe baza unor licențe între organismele de gestiune colectivă și utilizatori care nu sunt instituții de conservare a patrimoniului cultural.

(44) Mecanismele de acordare a licențelor colective cu efect extins permit organismelor de gestiune colectivă să ofere licențe ca organisme de acordare de licențe colective în numele titularilor de drepturi, indiferent dacă aceștia au autorizat organizația să facă acest lucru. Sistemele bazate pe mecanisme, cum ar fi acordarea de licențe colective cu efect extins, mandate legale sau prezumțiile de reprezentare, constituie o practică consacrată în mai multe state membre și pot fi utilizate în diferite domenii. Pentru un cadru eficient al dreptului de autor, care să funcționeze pentru toate părțile, sunt necesare mecanisme juridice proporționale de acordare a licențelor privind operele sau alte obiecte protejate. Prin urmare, statele membre ar trebui să fie în măsură să dispună de soluții care să permită organismelor de gestiune colectivă să ofere licențe care să poată acoperi un volum potențial mare de opere sau de alte obiecte protejate pentru anumite tipuri de utilizare și să distribuie veniturile obținute pe baza acestor licențe titularilor de drepturi, în conformitate cu Directiva 2014/26/UE.

(45) Având în vedere natura anumitor utilizări, pe lângă numărul mare de opere sau alte obiecte protejate implicate, costul de tranzacționare pentru obținerea drepturilor individuale de la fiecare titular de drepturi în cauză este excesiv de ridicat. Prin urmare, în absența unor mecanisme eficiente de acordare a licențelor colective, este puțin probabil să aibă loc toate tranzacțiile în domeniile vizate care sunt necesare pentru a permite utilizarea unor astfel de opere sau alte obiecte protejate. Acordarea de licențe colective cu efect extins de către organismele de gestiune colectivă și mecanismele similare pot permite încheierea unor acorduri în domeniile respective în care sistemul de acordare a licențelor colective pe baza unei autorizări din partea titularilor de drepturi nu oferă o soluție completă pentru toate operele sau alte obiecte protejate care urmează a fi utilizate. Astfel de mecanisme completează gestiunea colectivă a drepturilor pe bază de autorizație individuală din partea titularilor de drepturi, oferind utilizatorilor o securitate juridică totală în anumite cazuri. De asemenea, ele oferă titularilor de drepturi ocazia de a obține beneficii în urma unei utilizări legitime a operelor lor.

(46) Având în vedere că, în era digitală, este din ce în ce mai important să existe posibilitatea unor sisteme flexibile de acordare a licențelor, și ca aceste sisteme să fie utilizate din ce în ce mai extins, statele membre ar trebui să fie în măsură să prevadă mecanisme de acordare a licențelor care să permită organismelor de gestiune colectivă să încheie licențe, pe bază de voluntariat, chiar dacă nu toți titularii de drepturi au autorizat organizația în cauză să facă acest lucru. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să mențină sau să introducă astfel de mecanisme în conformitate cu tradițiile, practicile și circumstanțele lor naționale, cu condiția respectării garanțiilor prevăzute în prezenta directivă și a respectării dreptului Uniunii și a obligațiilor internaționale ale Uniunii. Astfel de mecanisme ar produce efecte numai pe teritoriul statului membru în cauză, cu excepția cazului în care se prevede altfel în dreptul Uniunii. Statele membre ar trebui să dispună de flexibilitate la alegerea tipului specific de mecanism care să permită extinderea licențelor pentru opere sau alte obiecte protejate la drepturile titularilor de drepturi care nu au autorizat organismul care încheie acordul, cu condiția ca mecanismul respectiv să fie în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu normele privind gestiunea colectivă a drepturilor prevăzute în Directiva 2014/26/UE. În special, asemenea mecanisme ar trebui să asigure și faptul că articolul 7 din Directiva 2014/26/UE se aplică titularilor de drepturi care nu sunt membri ai organismului care încheie acordul. Astfel de mecanisme ar putea include acordarea de licențe colective cu efect extins, mandate legale și prezumții de reprezentare. Dispozițiile prezentei directive referitoare la acordarea de licențe colective nu ar trebui să afecteze posibilitatea statelor membre de a aplica o gestiune colectivă obligatorie a drepturilor sau alte mecanisme de acordare de licențe colective cu efect extins, cum ar fi cea prevăzută la articolul 3 din Directiva 93/83/CEE a Consiliului ([12]).

([12]) Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu (JO L 248, 6.10.1993, p. 15).

(47) Este important ca mecanismele de acordare a licențelor colective cu efect extins să fie aplicate numai în domenii de utilizare bine definite, în care obținerea unei autorizații din partea titularilor de drepturi pe bază individuală este în mod obișnuit atât de oneroasă și nepractică încât tranzacția de acordare a licențelor necesare, și anume o tranzacție care implică o licență care acoperă toți titularii de drepturi vizați, devine puțin probabilă, ca urmare a naturii utilizării sau a categoriilor de opere sau de alte obiecte protejate în cauză. Astfel de mecanisme ar trebui să se bazeze pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii în ceea ce privește tratamentul aplicat titularilor de drepturi, inclusiv titularilor de drepturi care nu sunt membri ai organismului de gestiune colectivă. În special, simplul fapt că titularii de drepturi afectați nu sunt resortisanți, rezidenți sau nu sunt stabiliți în statul membru al utilizatorului care solicită licența nu ar trebui să fie în sine un motiv pentru a considera obținerea drepturilor atât de oneroasă și nepractică încât să justifice utilizarea acestor mecanisme. Este la fel de important ca utilizarea care face obiectul licenței să nu afecteze în mod negativ valoarea economică a drepturilor relevante și să nu îi priveze pe titularii de drepturi de beneficii comerciale semnificative.

(48) Statele membre ar trebui să se asigure că există garanții adecvate pentru a proteja interesele legitime ale titularilor de drepturi care nu au acordat un mandat organismului care oferă licența și că respectivele garanții sunt aplicate în mod nediscriminatoriu. Concret, pentru a justifica efectul extins al mecanismelor, un astfel de organism ar trebui să fie, pe baza autorizațiilor din partea titularilor de drepturi, suficient de reprezentative pentru categoria de opere sau alte obiecte protejate și pentru drepturile care fac obiectul licenței. Statele membre ar trebui să stabilească cerințele ce trebuie îndeplinite pentru ca organismele respective să fie considerate reprezentative, ținând seama de categoria de drepturi pe care le gestionează, de capacitatea lor de a gestiona în mod eficace drepturile, de sectorul creativ în care activează, precum și dacă organismul acoperă un număr semnificativ de titulari de drepturi privind categoria relevantă de opere sau alte obiecte protejate, care i-au acordat un mandat care permite acordarea de licențe pentru tipul de utilizare relevant, în conformitate cu Directiva 2014/26/UE. Pentru a asigura securitatea juridică și încrederea în aceste mecanisme, statele membre ar trebui să poată să decidă cui îi aparține răspunderea juridică în ceea ce privește utilizările autorizate prin acordul de licență. Ar trebui garantată egalitatea de tratament a tuturor titularilor de drepturi ale căror opere sunt exploatate pe baza licenței, în special în ceea ce privește accesul la informații privind acordarea de licențe și distribuirea remunerațiilor. Măsurile de publicitate ar trebui să fie eficiente pe toată durata licenței și nu ar trebui să impună sarcini administrative disproporționate utilizatorilor, organismelor de gestiune colectivă sau titularilor de drepturi, și fără a fi nevoie să informeze fiecare titular de drepturi în parte.

Pentru ca titularii de drepturi să își poată recâștiga cu ușurință controlul asupra operelor lor și pentru a împiedica orice utilizări a operelor lor care le-ar prejudicia interesele, este esențial ca titularii de drepturi să aibă posibilitatea efectivă de a exclude aplicarea unor asemenea mecanisme în privința operelor lor sau altor obiecte protejate pentru toate utilizările și operele sau alte obiecte protejate, sau pentru utilizări specifice și opere sau alte obiecte protejate specifice, inclusiv înainte de încheierea unei licențe și pe durata licenței. În astfel de cazuri, orice utilizare în curs ar trebui încheiată într-un termen rezonabil. O astfel de excludere din partea titularilor de drepturi nu ar trebui să le afecteze pretențiile de remunerare pentru utilizarea efectivă a operei sau a altui obiect protejat în baza licenței. Statele membre ar trebui de asemenea, să poată decide că sunt necesare măsuri suplimentare pentru a proteja titularii de drepturi. Astfel de măsuri suplimentare ar putea include, de exemplu, încurajarea schimbului de informații între organismele de gestiune colectivă și alte părți interesate din întreaga Uniune, pentru a crește gradul de conștientizare cu privire la astfel de mecanisme și posibilitatea titularilor de drepturi de a exclude operele lor sau alte obiecte protejate de la mecanismele respective.

(49) Statele membre ar trebui să se asigure că scopul și domeniul de aplicare ale oricărei licențe acordate ca urmare a mecanismelor de acordare a licențelor colective cu efect extins, precum și utilizările posibile, sunt întotdeauna definite cu atenție și în mod clar în drept sau, dacă sursa de drept este o dispoziție generală, în practicile de acordare a licențelor aplicate ca urmare a unor astfel de dispoziții generale, sau în licențele acordate. Capacitatea de a exploata o licență în baza unor astfel de mecanisme ar trebui, de asemenea, să se limiteze la organismele de gestiune colectivă care intră sub incidența dreptului intern de punere în aplicare a Directivei 2014/26/UE.

(50) Având în vedere tradițiile și experiențele diferite în ceea ce privește mecanismele de acordare de licențe colective cu efect extins în statele membre și aplicabilitatea acestora pentru titularii de drepturi indiferent de cetățenia sau de statul lor membru de reședință, este important să se asigure transparența și dialogul la nivelul Uniunii cu privire la funcționarea practică a acestor mecanisme, inclusiv în ceea ce privește eficacitatea garanțiilor pentru titularii de drepturi, posibilitatea de utilizare a unor asemenea mecanisme, efectul acestora asupra titularilor de drepturi care nu sunt membri ai organismului de gestiune colectivă sau asupra titularilor de drepturi care sunt

resortisanți sau rezidenți în alt stat membru, și în ceea ce privește impactul asupra furnizării transfrontaliere de servicii, inclusiv eventuala necesitate de a stabili norme pentru a acorda unor astfel de mecanisme efect transfrontalier în cadrul pieței interne. Pentru a asigura transparența, Comisia ar trebui să publice periodic informații cu privire la utilizarea unor astfel de mecanisme în temeiul prezentei directive. Statele membre care au introdus astfel de mecanisme ar trebui, prin urmare, să informeze Comisia cu privire la dispozițiile naționale relevante și la aplicarea acestora în practică, inclusiv cu privire la domeniul de aplicare și tipurile de licențe introduse pe baza dispozițiilor generale, la amploarea licențelor acordate și la organismele de gestiune colectivă implicate. Aceste informații ar trebui discutate cu statele membre în cadrul comitetului de contact constituit în temeiul articolului 12 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE. Comisia ar trebui să publice un raport privind utilizarea unor astfel de mecanisme în Uniune și impactul lor asupra acordării de licențe și asupra titularilor de drepturi, asupra difuzării conținutului cultural și asupra furnizării transfrontaliere de servicii în domeniul gestiunii colective a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, precum și privind impactul asupra concurenței.

(51) Serviciile de video la cerere pot juca un rol decisiv în difuzarea operelor audiovizuale peste tot în Uniune. Totuși, disponibilitatea unor asemenea opere, în special a celor europene, pe serviciile de video la cerere rămâne limitată. Încheierea de contracte privind exploatarea online a operelor respective poate fi dificilă din cauza aspectelor legate de acordarea de licențe privind drepturile. Astfel de probleme ar putea apărea, de exemplu, atunci când titularul drepturilor pentru un anumit teritoriu are un stimulent economic scăzut pentru a exploata o operă online și nu acordă licență sau reține drepturile online, ceea ce poate duce la indisponibilitatea operelor audiovizuale pe serviciile de video la cerere. Alte aspecte ar putea fi legate de posibilitățile de exploatare.

(52) Pentru a facilita acordarea de licențe privind drepturile asupra operelor audiovizuale către serviciile de video la cerere, statele membre ar trebui să fie obligate să prevadă un mecanism de negociere care să permită părților care doresc să încheie un contract să se bazeze pe asistența unui organism imparțial sau a unuia sau mai multor mediatori. În acest scop, statele membre ar trebui să poată fie să creeze un organism nou, fie să utilizeze un organism existent care îndeplinește condițiile stabilite de prezenta directivă. Statele membre ar trebui să poată desemna una sau mai multe organisme competente sau mediatori. Organismul respectiv sau mediatorii ar trebui să se întâlnească cu părțile și să le ajute să negocieze oferind consiliere profesională, imparțială și externă. Atunci când negocierea implică părți din state membre diferite și atunci când părțile respective decid să recurgă la mecanismul de negociere, acestea ar trebui să convină în prealabil asupra statului membru competent. Organismul sau mediatorii s-ar putea întâlni cu părțile pentru a facilita începerea negocierilor sau se pot întâlni în cursul negocierilor pentru a facilita încheierea unui acord. Participarea la mecanismul respectiv de negociere și încheierea ulterioară a acordurilor ar trebui să fie voluntare și nu ar trebui să afecteze libertatea contractuală a părților. Statele membre ar trebui să fie libere să decidă modalitățile specifice de funcționare a mecanismului de negociere, inclusiv când și pentru cât timp se acordă asistență pentru negocieri, precum și cine suportă costurile. Statele membre ar trebui să se asigure că sarcinile administrative și financiare rămân proporționale, pentru a garanta eficiența mecanismului de negociere. Statele membre ar trebui să încurajeze dialogul dintre organizațiile reprezentative, fără a avea însă o obligație în acest sens.

(53) Expirarea termenului de protecție a unei opere are ca rezultat intrarea operei respective în domeniul public și expirarea drepturilor pe care dreptul Uniunii în materie de drept de autor le conferă operei respective. În domeniul artelor vizuale, circulația reproducerilor fidele ale operelor aparținând domeniului public contribuie la accesul la cultură, la promovarea culturii și la accesul la patrimoniul cultural. În mediul digital, protecția unor astfel de reproduceri prin drept de autor sau drepturi conexe este incompatibilă cu expirarea protecției prin drept de autor a operelor. În plus, diferențele dintre drepturile interne în materie de drept de autor care reglementează protecția acestor reproduceri dau naștere la insecuritate juridică și afectează difuzarea transfrontalieră a operelor de artă vizuală în domeniul public. Prin urmare, anumite reproduceri ale operelor de artă vizuală în domeniul public nu ar trebui să fie protejate prin drept de autor sau drepturi conexe. Toate acestea nu ar trebui să împiedice instituțiile de conservare a patrimoniului cultural să vândă reproduceri, cum ar fi cărți poștale.

(54) O presă liberă și pluralistă este esențială pentru a asigura un jurnalism de calitate și accesul cetățenilor la informații. Aceasta are o contribuție fundamentală la dezbaterea publică și la buna funcționare a unei societăți democratice. Disponibilitatea pe scară largă a publicațiilor de presă online a dus la apariția unor noi servicii online, cum ar fi agregatoarele de știri sau serviciile de monitorizare a mass-mediei, pentru care reutilizarea publicațiilor de presă constituie o parte importantă a modelelor lor de afaceri și o sursă de venit. Editorii de

publicații de presă se confruntă cu probleme în ceea ce privește acordarea de licențe pentru utilizarea online a publicațiilor lor către prestatorii de astfel de servicii, ceea ce le îngreunează recuperarea investițiilor. Atât timp cât editorii de publicații de presă nu sunt recunoscuți ca titulari de drepturi, acordarea de licențe și asigurarea respectării drepturilor privind publicațiile de presă referitoare la utilizările online de către prestatorii de servicii ale societății informaționale în mediul digital sunt adesea complexe și ineficiente.

(55) Contribuția organizatorică și financiară a editorilor la producerea publicațiilor de presă trebuie să fie recunoscută și încurajată în continuare pentru a asigura viabilitatea sectorului editorial și a încuraja astfel disponibilitatea unor informații fiabile. Prin urmare, este necesar să se prevadă, la nivelul Uniunii, o protecție juridică armonizată pentru publicațiile de presă în cazul utilizărilor online de către prestatorii de servicii ale societății informaționale, ceea ce nu afectează normele în vigoare în materie de drept de autor din dreptul Uniunii aplicabile utilizărilor private sau necomerciale ale publicațiilor de presă de către utilizatori individuali, inclusiv atunci când acești utilizatori partajează publicațiile de presă online. O astfel de protecție ar trebui să fie garantată în mod efectiv prin introducerea, în dreptul Uniunii, a unor drepturi conexe dreptului de autor pentru reproducerea și punerea la dispoziția publicului a publicațiilor de presă ale editorilor stabiliți într-un stat membru în ceea ce privește utilizările online de către prestatorii de servicii ale societății informaționale, în înțelesul Directivei (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului ([13]). Protecția juridică oferită publicațiilor de presă stabilită prin prezenta directivă ar trebui să fie în beneficiul editorilor care sunt stabiliți într-un stat membru și care își au sediul social, administrația centrală sau punctul principal de lucru în Uniune.

Conceptul de editor de publicații de presă ar trebui înțeles ca incluzând prestatorii de servicii cum ar fi editorii de știri sau agențiile de știri, atunci când publică publicații de presă în sensul prezentei directive.

(56) În sensul prezentei directive, este necesar ca noțiunea de „publicație de presă” să fie definită în așa fel încât să cuprindă numai publicațiile jurnalistice, publicate în orice formă de media, inclusiv pe hârtie, în contextul unei activități economice care constituie o prestare de servicii în temeiul dreptului Uniunii. Printre publicațiile de presă care ar trebui incluse s-ar număra, de exemplu, cotidienele, revistele săptămânale sau lunare de interes general sau de specialitate, inclusiv revistele disponibile pe bază de abonament, precum și site-urile de știri. Publicațiile de presă conțin mai ales materiale de tip text, dar includ din ce în ce mai mult și alte categorii de opere și alte obiecte protejate, în special fotografii și materiale video. Publicațiile periodice publicate în scop științific sau academic, cum ar fi revistele științifice, nu ar trebui să intre în domeniul de aplicare al protecției acordate publicațiilor de presă în temeiul prezentei directive. Această protecție nu ar trebui să se aplice nici site-urilor de internet, cum ar fi blogurile, care furnizează informații ca parte a unei activități care nu se desfășoară la inițiativa sau sub responsabilitatea și controlul editorial al unui prestator de servicii, cum ar fi editorii de publicații de știri.

(57) Drepturile acordate editorilor de publicații de presă în temeiul prezentei directive ar trebui să aibă același domeniu de aplicare ca și drepturile de reproducere și de punere la dispoziția publicului prevăzute în Directiva 2001/29/CE, în măsura în care sunt vizate utilizările online de către prestatorii de servicii ale societății informaționale. Drepturile acordate editorilor de publicații de presă nu ar trebui să se extindă la actele de introducere de hyperlinkuri și nici la simplele fapte raportate în publicațiile de presă. De asemenea, drepturile acordate editorilor de publicații de presă ar trebui să fie reglementate de aceleași dispoziții referitoare la excepții și limitări precum cele aplicabile drepturilor prevăzute în Directiva 2001/29/CE, inclusiv excepția referitoare la utilizarea de citate în scopuri cum sunt cel al criticii sau al recenziei, prevăzută la articolul 5 alineatul (3) litera (d) din respectiva directivă.

(58) Utilizările publicațiilor de presă de către prestatorii de servicii ale societății informaționale pot consta în utilizarea de publicații sau articole întregi, dar și în utilizarea de părți ale publicațiilor de presă. Astfel de utilizări ale unor părți ale publicațiilor de presă au câștigat, de asemenea, relevanță din punct de vedere economic. În același timp, utilizarea cuvintelor individuale sau a unor extrase foarte scurte din publicațiile de presă de către prestatorii de servicii ale societății informaționale nu poate submina investițiile făcute de editorii de publicații de presă în producerea conținutului. Prin urmare, este necesar să se prevadă că utilizarea unor cuvinte individuale sau a unor extrase foarte scurte de publicații de presă nu ar trebui să intre în domeniul de aplicare al drepturilor prevăzute în prezenta directivă. Având în vedere agregarea și utilizarea masivă a publicațiilor de presă de către prestatorii de servicii ale societății informaționale, este important ca excluderea extraselor foarte scurte să fie interpretată într-un mod care să nu afecteze eficacitatea drepturilor prevăzute în prezenta directivă.

([13]) Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

(59) Protecția acordată editorilor de publicații de presă în temeiul prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere drepturilor autorilor și ale altor titulari de drepturi privind operele și alte obiecte protejate încorporate în acestea, inclusiv în ceea ce privește măsura în care autorii și alți titulari de drepturi își pot exploata operele sau alte obiecte protejate independent de publicația de presă în care acestea sunt încorporate. Prin urmare, editorii de publicații de presă nu ar trebui să poată invoca protecția care le este acordată în temeiul prezentei directive împotriva autorilor și a altor titulari de drepturi sau împotriva altor utilizatori autorizați ai aceloraşi opere sau alte obiecte protejate. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere angajamentelor contractuale încheiate între editorii de publicații de presă, pe de o parte, și autori și alți titulari de drepturi, pe de altă parte. Autorii ale căror opere sunt încorporate într-o publicație de presă ar trebui să aibă dreptul la o parte corespunzătoare din veniturile primite de editorii de presă pentru utilizarea publicațiilor lor de presă de către prestatorii de servicii ale societății informaționale. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere dreptului intern privind dreptul de proprietate sau exercitarea drepturilor în contextul contractelor de muncă, cu condiția ca acesta să fie conform cu dreptul Uniunii.

(60) Editorii, inclusiv cei de publicații de presă, de cărți, de publicații științifice și de publicații muzicale, își desfășoară adesea activitatea pe baza transferului drepturilor autorilor prin acorduri contractuale sau dispoziții legale. În acest context, editorii realizează o investiție în vederea exploatării operelor cuprinse în publicațiile lor și, în anumite cazuri, pot fi privați de venituri atunci când aceste opere sunt utilizate în temeiul excepțiilor sau al limitărilor de tipul celor pentru copierea privată și reprografie, inclusiv al sistemelor naționale în vigoare aplicabile actelor de reprografie în statele membre, sau în temeiul sistemelor publice de împrumut. În câteva state membre, compensația pentru utilizările care fac obiectul excepțiilor sau limitărilor respective este împărțită între autori și editori. Pentru a ține seama de această situație și pentru a îmbunătăți securitatea juridică pentru toate părțile interesate, prezenta directivă permite statelor membre în care există sisteme de partajare a compensației între autori și editori să le mențină. Acest lucru este deosebit de important pentru statele membre în care au existat înainte de 12 noiembrie 2015 astfel de mecanisme de partajare a compensației, deși în alte state membre compensația nu este partajată și este datorată doar autorilor, în conformitate cu politicile culturale naționale. Prezenta directivă ar trebui să se aplice în mod nediscriminatoriu tuturor statelor membre, dar ar trebui să respecte tradițiile din acest domeniu și nu ar trebui să oblige statele membre în care nu există în prezent astfel de sisteme de partajare a compensației să le introducă. Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze mecanismele existente sau viitoare din statele membre referitoare la remunerare în contextul împrumuturilor publice.

De asemenea, prezenta directiva ar trebui să nu afecteze mecanismele naționale referitoare la gestiunea drepturilor și la drepturile de remunerare, cu condiția ca acestea să respecte dreptul Uniunii. Toate statele membre ar trebui să aibă posibilitatea, dar nu o obligație, de a stabili că, atunci când autorii și-au transferat drepturile sau au acordat o licență unui editor sau au contribuit în alt mod cu operele lor la o publicație și când sunt instituite sisteme pentru a compensa prejudiciul care le-a fost cauzat de o excepție sau o limitare, inclusiv prin intermediul organismelor de gestiune colectivă care reprezintă și autori și editori, editorii au dreptul la o parte din această compensație. Statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a stabili cum urmează editorii să își motiveze cererile de compensație sau de remunerare și de a stabili condițiile de repartizare a respectivei compensații sau remunerații între autori și editori în conformitate cu sistemele lor naționale.

(61) În ultimii ani, funcționarea pieței conținuturilor online a devenit din ce în ce mai complexă. Serviciile online de partajare de conținut care oferă acces la o cantitate mare de conținuturi protejate prin drept de autor încărcate de utilizatorii lor au devenit o sursă principală de acces la conținuturile online. Serviciile online reprezintă mijloace de a oferi un acces mai larg la opere culturale și creative și oferă oportunități deosebite pentru industriile culturale și creative de a dezvolta noi modele de afaceri. Cu toate acestea, deși oferă diversitate și un acces facil la conținut, serviciile online generează și provocări atunci când un conținut protejat prin drept de autor este încărcat fără autorizarea prealabilă a titularilor de drepturi. Nu există securitate juridică cu privire la faptul dacă prestatorii de astfel de servicii participă la acte relevante din punctul de vedere al dreptului de autor și dacă pentru ele este necesar să se obțină autorizație din partea titularilor de drepturi pentru conținutul încărcat de utilizatorii lor care nu dețin drepturile relevante privind conținutul încărcat, fără a aduce atingere aplicării excepțiilor și limitărilor prevăzute în dreptul Uniunii. Această lipsă de securitate afectează posibilitățile titularilor de drepturi de a stabili dacă și în ce condiții operele lor și alte obiecte protejate sunt utilizate, precum și posibilitățile lor de a obține o remunerație adecvată pentru utilizarea respectivă. Prin urmare, este important să se promoveze dezvoltarea pieței de acordare a licențelor între titularii de drepturi și prestatorii de servicii online de partajare de conținut. Aceste acorduri de licență ar trebui să fie echitabile și să mențină un echilibru rezonabil

între ambele părți. Titularii de drepturi ar trebui să primească o remunerație adecvată pentru utilizarea operelor lor sau a altor obiecte protejate. Cu toate acestea, întrucât libertatea contractuală nu ar trebui afectată de respectivele dispoziții, titularii de drepturi nu ar trebui să fie obligați să acorde autorizații sau să încheie acorduri de licență.

(62) Anumite servicii ale societății informaționale sunt concepute astfel încât să ofere publicului acces la conținut protejat prin drept de autor sau la alte obiecte protejate încărcate de către utilizatorii acestora, ca parte din utilizarea lor normală. Definiția unui prestator de servicii online de partajare de conținut prevăzută în prezenta directivă ar trebui să vizeze numai serviciile online care joacă un rol important pe piața conținutului online, concurând cu alte servicii online de conținut, cum ar fi serviciile de streaming online audio și video, destinate aceluiași public. Serviciile reglementate de prezenta directivă sunt serviciile care au ca scop principal sau ca unul dintre principalele scopuri să stocheze și să permită utilizatorilor să încarce și să partajeze o cantitate mare de conținut protejat prin drept de autor, cu scopul de a obține profit de pe urma acestor activități, fie direct, fie indirect, prin organizarea și promovarea conținutului respectiv, pentru a atrage un public mai larg, inclusiv prin clasificarea acestuia și prin utilizarea unei promovări direcționate în cadrul acestuia. Astfel de servicii nu ar trebui să includă servicii care au alt scop principal decât să permită utilizatorilor să încarce și să partajeze o cantitate mare de conținut protejat prin drept de autor, cu scopul de a obține profit de pe urma acestei activități. Printre acestea din urmă se numără, de exemplu, serviciile de comunicații electronice în înțelesul Directivei (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului ([14]), precum și prestatorii de servicii de cloud între întreprinderi și de servicii de cloud, care permit utilizatorilor să încarce conținuturi pentru uz propriu, cum ar fi platformele cyberlocker sau piețele online, a căror activitate principală constă în comerțul cu amănuntul online, și nu oferirea de acces la conținuturi protejate prin drept de autor.

De asemenea, ar trebui să fie excluși din definiția prestatorului de servicii online de partajare de conținut prestatorii de servicii cum ar fi platformele de dezvoltare și de partajare de software cu sursă deschisă, bazele de date științifice sau educaționale fără scop lucrativ, precum și enciclopediile online fără scop lucrativ. În cele din urmă, pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a dreptului de autor, mecanismul de scutire de răspundere prevăzut în prezenta directivă nu ar trebui să se aplice prestatorilor de servicii al căror scop principal este să participe la pirateria în domeniul dreptului de autor sau să o faciliteze.

(63) Evaluarea cu scopul de a stabili dacă un prestator de servicii online de partajare de conținut stochează și oferă acces la o cantitate mare de conținut protejat prin drept de autor ar trebui efectuată de la caz la caz și ar trebui să ia în considerare o combinație de elemente, cum ar fi publicul căruia îi este destinat serviciul și numărul de fișiere cu conținut protejat prin drept de autor încărcate de utilizatorii serviciului.

(64) Este oportun să se clarifice în prezenta directivă faptul că prestatorii de servicii online de partajare de conținut realizează un act de comunicare publică sau un act de punere la dispoziția publicului atunci când acordă publicului acces la opere protejate prin drept de autor sau la alte obiecte protejate încărcate de către utilizatorii lor. Prin urmare, prestatorii de servicii online de partajare de conținut ar trebui să obțină o autorizație din partea titularilor de drepturi în cauză, inclusiv prin intermediul unui acord de licență. Acest lucru nu afectează conceptul de comunicare publică sau de punere la dispoziția publicului în alte cazuri, în temeiul dreptului Uniunii, și nici nu afectează posibila aplicare a articolului 3 alineatele (1) și (2) din Directiva 2001/29/CE altor prestatori de servicii care utilizează conținut protejat prin drept de autor.

(65) Atunci când prestatorii de servicii online de partajare de conținut sunt responsabili de acte de comunicare publică sau de acte de punere la dispoziția publicului, în condițiile stabilite în prezenta directivă, articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE nu ar trebui să se aplice răspunderii ce decurge din dispoziția prezentei directive privind utilizarea de conținut protejat de către prestatorii de servicii online de partajare de conținut. Acest lucru nu ar trebui să afecteze aplicarea articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE unor asemenea prestatori de servicii pentru scopuri care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.

(66) Având în vedere că prestatorii de servicii online de partajare de conținut oferă acces la un conținut care nu este încărcat de ei, ci de utilizatorii lor, este oportun să se prevadă un mecanism specific privind răspunderea, în sensul prezentei directive, pentru cazurile în care nu a fost acordată nicio autorizație. Acest lucru nu ar trebui să

([14]) Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36).

aducă atingere măsurilor reparatorii prevăzute de dreptul intern pentru alte cazuri decât cele legate de răspunderea pentru încălcarea dreptului de autor și nici posibilității instanțelor naționale sau a autorităților administrative de a emite ordine judecătorești sau acte administrative, în conformitate cu dreptul Uniunii. În special, regimul specific aplicabil noilor prestatori de servicii online de partajare de conținut cu o cifră de afaceri anuală mai mică de 10 milioane EUR, al căror număr mediu lunar de vizitatori unici în Uniune nu depășește cinci milioane, nu ar trebui să afecteze disponibilitatea măsurilor reparatorii în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern. În cazul în care prestatorilor de servicii nu le-a fost acordată nicio autorizație, aceștia ar trebui să depună toate eforturile, la standarde ridicate de diligență profesională din domeniu, pentru a evita disponibilitatea, în cadrul serviciilor lor, a unor opere și a altor obiecte protejate neautorizate, astfel cum au fost identificate de titularii de drepturi relevanți. În acest scop, titularii de drepturi ar trebui să ofere prestatorilor de servicii informațiile relevante și necesare, luând în considerare, printre alți factori, dimensiunea titularilor de drepturi și categoria operelor lor și a altor obiecte protejate. Măsurile luate de prestatorii de servicii online de partajare de conținut în cooperare cu titularii de drepturi nu ar trebui să împiedice disponibilitatea conținutului care nu încalcă dreptul de autor, inclusiv a operelor sau a altor obiecte protejate a căror utilizare face obiectul unui acord de licență sau al unei excepții sau limitări privind dreptul de autor. Prin urmare, măsurile luate de astfel de prestatori de servicii nu ar trebui să afecteze utilizatorii care folosesc serviciile online de partajare de conținut pentru a încărca și accesa în mod legal informații cu privire la astfel de servicii.

În plus, obligațiile prevăzute în prezenta directivă nu ar trebui să conducă la impunerea unei obligații generale de supraveghere de către statele membre. Atunci când se evaluează dacă un prestator de servicii online de partajare de conținut a depus toate eforturile, la standarde ridicate de diligență profesională din domeniu, ar trebui să se aibă în vedere dacă prestatorul de servicii a luat toate măsurile care ar fi luate de un operator diligent pentru a atinge obiectivul de a preveni disponibilitatea operelor sau a altor obiecte protejate neautorizate pe site-ul său, ținând seama de cele mai bune practici din sector și de eficacitatea măsurilor luate în lumina tuturor factorilor și evoluțiilor relevante, precum și de principiul proporționalității. În scopul respectivei evaluări, ar trebui să se ia în considerare o serie de elemente, cum ar fi dimensiunea serviciului, evoluția tehnologică a mijloacelor existente, inclusiv potențialele evoluții viitoare, pentru a se evita disponibilitatea unor diferite tipuri de conținut și costul unor astfel de mijloace pentru servicii. În funcție de tipul de conținut, ar putea fi adecvate și proporționale diferite mijloace de a evita disponibilitatea conținutului protejat prin drept de autor neautorizat și, prin urmare, nu poate fi exclus ca, în unele cazuri, disponibilitatea conținutului neautorizat să poată fi evitată numai după notificarea titularilor de drepturi. Orice măsură luată de furnizorii de servicii ar trebui să fie eficientă în raport cu obiectivele urmărite, dar nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul de evitare și întrerupere a disponibilității operelor neautorizate și a altor obiecte protejate neautorizate.

În cazul în care opere și alte obiecte protejate neautorizate devin disponibile în ciuda tuturor eforturilor depuse în cooperare cu titularii de drepturi, astfel cum se prevede în prezenta directivă, prestatorii de servicii online de partajare de conținut ar trebui să răspundă în privința respectivelor opere și obiecte protejate pentru care au primit informațiile necesare și relevante de la titularii de drepturi, cu excepția cazului în care prestatorii respectivi demonstrează că au depus toate eforturile la standarde ridicate de diligență profesională din domeniu.

În plus, dacă în cadrul serviciilor online de partajare de conținut au devenit disponibile anumite opere neautorizate sau alte obiecte protejate neautorizate, chiar și în situația în care au fost depuse toate eforturile și indiferent dacă titularii de drepturi au furnizat sau nu în prealabil informațiile relevante și necesare, prestatorii de servicii online de partajare de conținut ar trebui să răspundă pentru actele neautorizate de comunicare publică a operelor sau a altor obiecte protejate, atunci când, la primirea unei notificări motivate corespunzător, nu acționează rapid pentru a opri accesul la opere sau la alte obiecte protejate care fac obiectul notificării sau pentru a le elimina de pe site-urile lor. În plus, astfel de prestatori de servicii online de partajare de conținut ar trebui să răspundă și dacă nu demonstrează că au depus toate eforturile pentru a preveni încărcarea pe viitor a anumitor opere neautorizate, pe baza informațiilor relevante și necesare furnizate de titularii de drepturi în acest scop.

Atunci când titularii de drepturi nu oferă prestatorilor de servicii online de partajare de conținut informațiile relevante și necesare cu privire la anumite opere sau alte obiecte protejate sau atunci când titularii de drepturi nu au trimis nicio notificare privind oprirea accesului la anumite opere neautorizate sau alte obiecte protejate neautorizate sau eliminarea acestora, iar, în consecință, prestatorii de servicii nu pot depune toate eforturile

pentru a evita disponibilitatea unui conținut neautorizat în cadrul serviciilor lor, la standarde ridicate de diligență profesională din domeniu, astfel de prestatori de servicii nu ar trebui să răspundă pentru actele neautorizate de comunicare publică sau pentru punerea la dispoziția publicului a astfel de opere sau alte obiecte protejate neidentificate.

(67) Asemănător cu ce se prevede la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/26/UE, prezenta directivă cuprinde norme cu privire la serviciile online noi. Normele prevăzute în prezenta directivă sunt menite să țină seama de cazul specific al întreprinderilor nou-înființate care lucrează cu materiale încărcate de utilizatori pentru a dezvolta noi modele de afaceri. Regimul specific aplicabil noilor prestatori de servicii cu o cifră de afaceri mică și cu un public puțin numeros ar trebui să fie în avantajul întreprinderilor cu adevărat noi și, prin urmare, ar trebui să înceteze să se aplice la trei ani de la data la care serviciile lor au devenit disponibile online pentru prima dată în Uniune. Regimul respectiv nu ar trebui să fie abuzat prin măsuri menite să extindă beneficiile acestuia dincolo de primii trei ani. În special, respectivul regim nu ar trebui să se aplice serviciilor nou-create sau serviciilor furnizate sub o nouă denumire, dar care continuă activitatea unui prestator deja existent de servicii online de partajare de conținut, care nu ar putea beneficia sau care nu mai beneficiază de acesta.

(68) Prestatorii de servicii online de partajare de conținut ar trebui să fie transparenți față de titularii de drepturi în ceea ce privește măsurile luate în contextul cooperării. Întrucât prestatorii de servicii online de partajare de conținut ar putea întreprinde diverse acțiuni, aceștia ar trebui să furnizeze titularilor de drepturi, la cererea titularilor, informații adecvate privind tipul de acțiuni întreprinse și modul în care acestea sunt puse în aplicare. Astfel de informații ar trebui să fie destul de specifice pentru a oferi transparență suficientă titularilor de drepturi, fără a aduce atingere secretelor de afaceri ale prestatorilor de servicii online de partajare de conținut. Cu toate acestea, prestatorii de servicii nu ar trebui să aibă obligația de a furniza titularilor de drepturi informații detaliate și individualizate pentru fiecare operă sau alte obiecte protejate identificate. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere înțelegerilor contractuale care ar putea conține prevederi mai specifice privind informațiile care trebuie furnizate în cazul în care se încheie acorduri între prestatorii de servicii și titularii de drepturi.

(69) În cazul în care prestatorii de servicii online de partajare de conținut obțin autorizații, inclusiv prin acorduri de licență, pentru utilizarea, în cadrul serviciului lor, a conținutului încărcat de utilizatorii serviciului, respectivele autorizații ar trebui să acopere, de asemenea, actele care fac obiectul dreptului de autor legate de încărcările efectuate de utilizatori, în domeniul acoperit de autorizația acordată prestatorilor de servicii, dar numai în cazurile în care utilizatorii respectivi acționează în scopuri necomerciale, cum ar fi partajarea conținutului lor fără niciun scop lucrativ, sau când veniturile generate de încărcările acestora nu sunt semnificative în ceea ce privește actele relevante care fac obiectul dreptului de autor ale utilizatorilor acoperite de astfel de autorizații. Atunci când titularii de drepturi au autorizat în mod explicit utilizatorii să încarce și să pună la dispoziție opere sau alte obiecte protejate prin intermediul unui serviciu online de partajare de conținut, actul de comunicare publică a prestatorului de servicii este autorizat în limitele autorizației acordate de titularul de drepturi. Cu toate acestea, nu ar trebui să existe o prezumție în favoarea prestatorilor de servicii online de partajare de conținut cum că utilizatorii lor au obținut toate drepturile necesare.

(70) Măsurile întreprinse de prestatorii de servicii online de partajare de conținut nu ar trebui să afecteze aplicarea excepțiilor sau a limitărilor privind dreptul de autor, incluzând în special acele excepții sau limitări care garantează libertatea de exprimare a utilizatorilor. Utilizatorii ar trebui să aibă dreptul de a încărca și de a pune la dispoziție conținuturi generate de utilizatori în scopuri specifice precum citarea, critica, recenzia, realizarea de caricaturi, parodieri sau pastișe. Acest lucru este deosebit de important pentru a se asigura un echilibru între drepturile fundamentale prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta"), în special între libertatea de exprimare și libertatea expresiei artistice, pe de o parte, și dreptul la proprietate, inclusiv la proprietatea intelectuală, pe de altă parte. Excepțiile și limitările respective ar trebui prin urmare să fie obligatorii, pentru a le asigura utilizatorilor o protecție uniformă peste tot în Uniune. Este important să se asigure faptul că prestatorii de servicii online de partajare de conținut au mecanisme eficace de soluționare a plângerilor și a căilor de atac care să sprijine utilizarea în aceste scopuri specifice.

Prestatorii de servicii online de partajare de conținut ar trebui să instituie, de asemenea, mecanisme eficace și rapide de soluționare a plângerilor și a căilor de atac care să le permită utilizatorilor să depună plângeri privind măsurile întreprinse cu privire la materialele încărcate de aceștia, mai ales în cazul în care ar putea beneficia de o excepție sau limitare privind dreptul de autor în legătură cu un material încărcat la care a fost oprit accesul sau care a fost eliminat. Orice plângere depusă prin intermediul acestor mecanisme ar trebui tratată fără întârzieri

nejustificate și ar trebui să fie examinată de către o persoană. Atunci când titularii de drepturi solicită prestatorilor de servicii să întreprindă măsuri împotriva materialelor încărcate de utilizatori, precum oprirea accesului la conținutul încărcat sau eliminarea acestuia, titularii de drepturi ar trebui să își justifice în mod corespunzător solicitările. În plus, cooperarea nu ar trebui să conducă la o identificare a utilizatorilor individuali și nici la prelucrarea datelor cu caracter personal, cu excepția cazului în care are loc în conformitate cu Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([15]) și cu Regulamentul (UE) 2016/679 a Parlamentului European și a Consiliului ([16]). Statele membre ar trebui, de asemenea, să asigure accesul utilizatorilor la mecanisme extrajudiciare de recurs în vederea soluționării litigiilor. Astfel de mecanisme ar trebui să permită soluționarea litigiilor în mod imparțial. Utilizatorii ar trebui să aibă, de asemenea, acces la o instanță sau la o altă autoritate judiciară competentă pentru a beneficia de aplicarea unei excepții sau a unei limitări privind dreptul de autor și drepturile conexe.

(71) În cel mai scurt timp posibil după data de intrare în vigoare a prezentei directive, Comisia, în cooperare cu statele membre, ar trebui să organizeze dialoguri între părțile interesate în vederea asigurării unei aplicări uniforme a obligației de cooperare dintre prestatorii de servicii online de partajare de conținut și titularii de drepturi și pentru a stabili cele mai bune practici în ceea ce privește standardele corespunzătoare de diligență profesională din domeniu. Pentru aceasta, Comisia ar trebui să se consulte cu părțile interesate vizate, inclusiv cu organizațiile utilizatorilor și cu prestatorii de tehnologii, precum și să țină seama de evoluția pieței. Organizațiile utilizatorilor ar trebui de asemenea să aibă acces la informațiile privind măsurile întreprinse de către prestatorii de servicii online de partajare de conținut pentru a gestiona conținutul online.

(72) Autorii și artiștii interpreți sau executanți se află de obicei într-o poziție de negociere mai slabă atunci când acordă licențe sau își transferă drepturile prin contract, inclusiv prin intermediul propriilor societăți comerciale, în scopul exploatării lor în schimbul unei remunerații, și respectivele persoane fizice au nevoie de protecția asigurată de prezenta directivă pentru a putea beneficia pe deplin de drepturile armonizate în temeiul dreptului Uniunii. Această nevoie de protecție nu apare atunci când celălalt partener contractual este un utilizator final și nu exploatează opera, sau interpretarea sau execuția propriu-zisă, situație ce se poate regăsi, de exemplu, în unele contracte de muncă.

(73) Remunerarea autorilor și artiștilor interpreți sau executanți ar trebui să fie adecvată și proporțională cu valoarea economică reală sau potențială a drepturilor acordate prin licență sau transferate, ținându-se seama de contribuția autorului, sau a artistului interpret sau executant la ansamblul operei sau al altor obiecte protejate, precum și de toate celelalte împrejurări ce determină un caz, cum ar fi practicile de piață sau exploatarea efectivă a operei. Plata unei sume forfetare poate de asemenea constitui o remunerare proporțională, însă nu ar trebui să reprezinte regula. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a defini cazuri specifice în care se poate aplica plata forfetară, ținând seama de caracteristicile specifice ale fiecărui sector. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a pune în practică principiul unei remunerări adecvate și proporționale prin intermediul unor mecanisme existente sau nou-introduse, printre care se pot afla negocierile colective și alte mecanisme, cu condiția ca acestea să respecte dreptul aplicabil al Uniunii.

(74) Autorii și artiștii interpreți sau executanți au nevoie de informații pentru a evalua valoarea economică a acelora dintre drepturile lor care sunt armonizate în temeiul dreptului Uniunii. Acest lucru este valabil în special în cazul în care persoanele fizice acordă o licență sau transferă drepturi în scopul exploatării lor în schimbul unei remunerații. Această nevoie nu apare atunci când exploatarea a încetat sau când autorul ori artistul interpret sau executant a acordat o licența fără remunerație publicului larg.

(75) Având în vedere că autorii și artiștii interpreți sau executanți se află de obicei într-o poziție de negociere mai slabă atunci când acordă licențe sau își transferă drepturile prin contract, aceștia au nevoie de informații pentru a evalua valoarea economică continuă a drepturilor lor în comparație cu remunerația primită pentru licență sau transfer, însă se confruntă adesea cu o lipsă de transparență. Prin urmare, comunicarea de informații adecvate și exacte de către partenerii lor contractuali sau succesorii în drepturi ai acestora este importantă pentru a asigura transparența și echilibrul în cadrul sistemului care reglementează remunerarea autorilor și a artiștilor interpreți

([15]) Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

([16]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

sau executanți. Informațiile respective ar trebui să fie la zi ca să permită accesul la date recente, pertinente pentru exploatarea operei, sau a interpretării sau executării, și cuprinzătoare, astfel încât să acopere toate sursele de venituri pertinente pentru cazul respectiv, inclusiv, dacă este cazul, veniturile generate de produsele promoționale. Atât timp cât are loc exploatarea, partenerii contractuali ai autorilor și artiștilor interpreți sau executanți ar trebui să pună la dispoziție informațiile pe care le dețin cu privire la toate modalitățile de exploatare și la toate veniturile relevante generate la nivel mondial, cu o periodicitate corespunzătoare sectorului în cauză, dar nu mai rar de o dată pe an. Informațiile respective ar trebui prezentate într-o formă pe înțelesul autorului sau al artistului interpret sau executant și ar trebui să permită evaluarea efectivă a valorii economice a drepturilor în cauză. Cu toate acestea, obligația de transparență ar trebui să se aplice doar în cazul în care sunt vizate drepturi ce țin de dreptul de autor. Prelucrarea datelor cu caracter personal, cum ar fi informațiile de contact și cele privind remunerarea, care sunt necesare pentru informarea autorilor și artiștilor interpreți sau executanți cu privire la exploatarea operelor și interpretărilor sau executărilor acestora, ar trebui efectuată în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2016/679.

(76) Pentru a se asigura transmiterea corespunzătoare către autori și artiști interpreți sau executanți a informațiilor legate de exploatare și în cazul în care drepturile au fost acordate altor părți care le exploatează în temeiul unor sublicențe, prezenta directivă le permite autorilor și artiștilor interpreți sau executanți să solicite informații suplimentare relevante privind exploatarea drepturilor, în cazul în care primul partener contractual a transmis informațiile de care dispune, însă informațiile primite nu sunt suficiente pentru evaluarea valorii economice a drepturilor acestora. O astfel de solicitare ar trebui făcută fie direct către părțile care dețin sublicențele sau prin intermediul partenerilor contractuali ai autorilor și artiștilor interpreți sau executanți. Autorii și artiștii interpreți sau executanți ar trebui să poată conveni cu partenerii lor contractuali să păstreze confidențiale informațiile transmise, însă autorii și artiștii interpreți sau executanți ar trebui să aibă întotdeauna posibilitatea de a folosi informațiile transmise pentru a-și exercita drepturile în temeiul prezentei directive. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea, în conformitate cu dreptul Uniunii, de a adopta alte măsuri care să asigure transparența față de autori și artiștii interpreți sau executanți.

(77) Atunci când se pune în aplicare obligația în materie de transparență prevăzută în prezenta directivă, statele membre ar trebui să ia în considerare particularitățile diferitelor sectoare de conținut, cum ar fi cele ale sectorului muzical, sectorului audiovizual și ale sectorului editorial, iar la stabilirea obligațiilor specifice fiecărui sector ar trebui să participe toate părțile interesate relevante. Atunci când este cazul, ar trebui să se aibă în vedere, de asemenea, importanța contribuției autorului ori a artistului interpret sau executant la opera ori la interpretarea sau execuția în ansamblu. Negocierile colective ar trebui considerate o posibilitate prin care părțile interesate relevante să ajungă la un acord în ceea ce privește transparența. Astfel de acorduri ar trebui să le asigure autorilor și artiștilor interpreți sau executanți un nivel de transparență cel puțin egal cu cerințele minime prevăzute în prezenta directivă. Pentru a permite adaptarea practicilor actuale de raportare la obligația de transparență, ar trebui prevăzută o perioadă de tranziție. Nu ar trebui să fie necesară aplicarea obligației de transparență la acordurile încheiate între titularii de drepturi și organismele de gestiune colectivă, entitățile de gestiune independente sau alte entități care fac obiectul normelor naționale de punere în aplicare a Directivei 2014/26/UE, deoarece respectivele organisme sau entități sunt deja supuse obligațiilor de transparență prevăzute la articolul 18 din Directiva 2014/26/UE. Articolul 18 din Directiva 2014/26/UE se aplică organismelor care gestionează dreptul de autor sau drepturile conexe în numele mai multor titulari de drepturi pentru beneficiul colectiv al titularilor de drepturi respectivi. Cu toate acestea, acordurile negociate în mod individual și încheiate între titularii de drepturi și acei parteneri contractuali care acționează în interes propriu ar trebui să facă obiectul obligațiilor de transparență prevăzute de prezenta directivă.

(78) Anumite contracte privind exploatarea drepturilor armonizate la nivelul Uniunii sunt de lungă durată și oferă autorilor și artiștilor interpreți sau executanți puține posibilități de a le renegocia cu partenerii lor contractuali sau cu succesorii în drepturi ai acestora în cazul în care valoarea economică a drepturilor se dovedește a fi cu mult mai mare decât estimarea inițială. Prin urmare, fără a aduce atingere dreptului din statele membre aplicabil contractelor, ar trebui stabilit un mecanism de ajustare a remunerațiilor pentru cazurile în care remunerația convenită inițial pe baza unei licențe sau a unui transfer de drepturi devine în mod clar disproporționat de scăzută în comparație cu veniturile relevante generate de exploatarea ulterioară a operei sau de fixarea interpretării ori a execuției de către partenerul contractual al autorului sau al artistului interpret sau executant. Toate veniturile relevante pentru cazul respectiv, inclusiv, după caz, veniturile generate de materialele promoționale ar trebui luate în considerare pentru evaluarea faptului dacă remunerația este disproporționat de scăzută. La evaluarea situației ar trebui să se țină seama de circumstanțele specifice fiecărui caz în parte, inclusiv de contribuția autorului sau a artistului interpret sau executant, precum și de particularitățile și practicile de remunerare în diferite sectoare de conținut și de faptul dacă contractul se bazează pe o negociere colectivă. Reprezentanții autorilor și artiștilor interpreți sau executanți, mandatați în mod corespunzător în conformitate cu dreptul intern cu respectarea dreptului Uniunii, ar trebui să poată acorda asistență unuia sau mai multor autori sau artiști interpreți sau executanți, în legătură cu solicitări de ajustare a contractelor, ținând seama, de asemenea, dacă este cazul, de interesele altor autori sau artiști interpreți sau executanți.

Reprezentanții respectivi ar trebui să protejeze identitatea autorilor și artiștilor interpreți sau executanți pe care îi reprezintă atât timp cât acest lucru este posibil. În cazul în care părțile nu ajung la un acord privind ajustarea remunerațiilor, autorul ori artistul interpret sau executant ar trebui să aibă dreptul de a introduce o acțiune în fața unei instanțe judecătorești sau a unei alte autorități competente. Un astfel de mecanism nu ar trebui să se aplice în cazul contractelor încheiate de entitățile definite la articolul 3 literele (a) și (b) din Directiva 2014/26/UE sau de alte entități care intră sub incidența normelor naționale de punere în aplicare a Directivei 2014/26/UE.

(79) Autorii și artiștii interpreți sau executanți sunt adesea reticenți să apeleze la instanțele judecătorești pentru a asigura respectarea drepturilor lor de către partenerii lor contractuali. Statele membre ar trebui, prin urmare, să prevadă o procedură de soluționare alternativă a litigiilor care să vizeze cererile introduse de autori, de artiști interpreți sau executanți sau de reprezentanți ai acestora în numele lor, legate de obligațiile de transparență și de mecanismul de ajustare a contractului. În acest scop, statele membre ar trebui să poată fie să creeze un organism sau un mecanism nou, fie să utilizeze unul existent care îndeplinește condițiile stabilite de prezenta directivă, indiferent de faptul dacă astfel de organisme sau mecanisme sunt conduse de reprezentanții sectorului sau de entități publice, inclusiv în cazul în care sunt integrate în sistemul judiciar național. Statele membre ar trebui să se bucure de flexibilitate atunci când decid cu privire la modul de repartizare a costurilor legate de procedura de soluționare a litigiilor. O asemenea procedură alternativă de soluționare a litigiilor nu ar trebui să aducă atingere dreptului părților de a-și invoca și apăra drepturile prin introducerea unei acțiuni în instanță.

(80) Atunci când autorii și artiștii interpreți sau executanți acordă licențe sau își transferă drepturile, aceștia se așteaptă ca opera, ori interpretarea sau execuția lor să fie exploatate. Cu toate acestea, s-ar putea întâmpla ca opere sau interpretări sau execuții pentru care s-a acordat o licență sau s-a făcut un transfer să nu fie exploatate deloc. Atunci când aceste drepturi sunt transferate în mod exclusiv, autorii și artiștii interpreți sau executanți nu pot apela la un alt partener pentru exploatarea operelor sau a interpretărilor sau execuțiilor lor. Într-un astfel de caz, și după o perioadă de timp rezonabilă, autorii și artiștii interpreți sau executanți ar trebui să dispună de un drept de revocare a drepturilor, care să le permită să își transfere drepturile sau să acorde o licență unei alte persoane. Întrucât exploatarea operelor sau a interpretărilor sau execuțiilor poate varia în funcție de sector, ar putea fi prevăzute la nivel național dispoziții specifice pentru a lua în considerare particularitățile sectoarelor, cum ar fi sectorul audiovizual, sau ale operelor sau ale interpretărilor sau execuțiilor, în special prevăzând termene pentru dreptul de revocare. Pentru a proteja interesele legitime ale deținătorilor de licențe și ale persoanelor cărora le-au fost transferate drepturile și pentru a preveni abuzurile, și având în vedere că este necesară o anumită perioadă de timp înainte ca o operă sau o interpretare sau execuție să fie exploatată efectiv, autorii și artiștii interpreți sau executanți ar trebui să aibă posibilitatea să își exercite dreptul de revocare în conformitate cu anumite cerințe procedurale și numai după o anumită perioadă de timp de la încheierea contractului de licență sau de transfer. Statele membre ar trebui să poată reglementa exercitarea dreptului de revocare în cazul operelor sau interpretărilor sau execuțiilor care implică mai mulți autori sau artiști interpreți sau executanți, luând în considerare importanța relativă a contribuțiilor individuale.

(81) Dispozițiile privind obligația de transparență, mecanismele de ajustare a contractelor și procedurile de soluționare alternativă a litigiilor prevăzute în prezenta directivă ar trebui să aibă caracter obligatoriu, iar părțile nu ar trebui să aibă posibilitatea de a deroga de la acestea, fie în contracte între autori, artiști interpreți sau executanți și partenerii lor contractuali fie în acordurile dintre acești parteneri și părți terțe, cum ar fi acordurile de nedivulgare. Prin urmare, articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([17]) ar trebui să se aplice astfel încât, în cazul în care toate celelalte elemente relevante pentru situația respectivă, în momentul în care are loc alegerea legii aplicabile, se află în unul sau mai multe state membre, alegerea de către părți a unei legi aplicabile, alta decât cea a unui stat membru, nu aduce atingere aplicării dispozițiilor privind obligația de transparență, mecanismele de ajustare a contractelor și procedurile de soluționare alternativă a litigiilor prevăzute în prezenta directivă, astfel cum au fost puse în aplicare în statul membru al instanței competente.

(82) Nicio dispoziție din prezenta directivă nu ar trebui interpretată ca o interdicție pentru titularii de drepturi exclusive în temeiul dreptului Uniunii în materia dreptului de autor de a autoriza utilizarea gratuită a operelor sau a altor obiecte protejate ale acestora, inclusiv prin intermediul unor licențe fără caracter exclusiv și gratuite acordate oricăror utilizatori.

(83) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume modernizarea anumitor aspecte ale cadrului juridic al Uniunii în materia dreptului de autor pentru a ține seama de evoluțiile tehnologice și de noile canale de distribuție a conținuturilor protejate din cadrul pieței interne, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea lor, efectele lor și dimensiunea lor transfrontalieră, acestea pot fi realizate mai bine la

([17]) Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

(84) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Cartă. În consecință, prezenta directivă ar trebui interpretată și aplicată în conformitate cu drepturile și principiile respective.

(85) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată în temeiul prezentei directive ar trebui să se realizeze cu respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv dreptul la respectarea vieții private și de familie și dreptul la protecția datelor cu caracter personal prevăzute la articolele 7 și respectiv 8 din Cartă, și trebuie să fie conformă cu Directiva 2002/58/CE și cu Regulamentul (UE) 2016/679.

(86) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ([18]), statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă stabilește norme care vizează armonizarea într-o mai mare măsură a dreptului Uniunii în materia dreptului de autor și drepturilor conexe în cadrul pieței interne, ținând seama în special de utilizările digitale și transfrontaliere ale conținuturilor protejate. Prezenta directivă stabilește, de asemenea, norme privind excepții și limitări ale dreptului de autor și a drepturilor conexe și privind facilitarea licențelor, precum și norme care vizează asigurarea unei piețe performante pentru exploatarea operelor și a altor obiecte protejate.

(2) Cu excepția cazurilor menționate la articolul 24, prezenta directivă lasă intacte și nu afectează în niciun fel normele existente stabilite în directivele care sunt în vigoare în acest domeniu, în special Directivele 96/9/CE, 2000/31/CE, 2001/29/CE, 2006/115/CE, 2009/24/CE, 2012/28/UE și 2014/26/UE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „organizație de cercetare” înseamnă o universitate, inclusiv bibliotecile acesteia, un institut de cercetare sau orice altă entitate, al căror scop principal este efectuarea de cercetări științifice sau desfășurarea de activități educaționale care includ, de asemenea, efectuarea de cercetări științifice:

   (a) în regim fără scop lucrativ sau prin reinvestirea tuturor profiturilor în cercetarea științifică; sau

   (b) în temeiul unei misiuni de interes public recunoscute de un stat membru,

   astfel încât de accesul la rezultatele generate de o astfel de cercetarea științifică să nu poată beneficia în mod preferențial o întreprindere care exercită o influență decisivă asupra unei astfel de organizații;

2. „extragerea textului și a datelor” înseamnă orice tehnică analitică automatizată care vizează analizarea textului și a datelor în formă digitală pentru a genera informații precum modele, tendințe și corelații, fără însă a se limita la acestea;

3. „instituție de conservare a patrimoniului cultural” înseamnă o bibliotecă deschisă publicului sau un muzeu, o arhivă sau o instituție de conservare a patrimoniului cinematografic sau sonor;

([18]) JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

4. „publicație de presă” înseamnă o colecție alcătuită în principal din opere literare cu caracter jurnalistic, dar care poate include și alte opere sau alte obiecte protejate, și care:

   (a) constituie un element individual în cadrul unei publicații periodice sau publicații actualizate regulat sub un singur titlu, cum ar fi un ziar sau o revistă de interes general ori de specialitate;

   (b) are scopul de a oferi publicului larg informații referitoare la știri sau alte subiecte; și

   (c) este publicată în orice formă de mass-media la inițiativa, pe răspunderea editorială și sub supravegherea unui prestator de servicii.

   Publicațiile periodice care sunt publicate în scop științific sau academic, cum ar fi revistele științifice, nu sunt considerate publicații de presă în sensul prezentei directive;

5. „serviciu al societății informaționale” înseamnă un serviciu în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2015/1535;

6. „prestator al unui serviciu online de partajare de conținut” înseamnă un prestator al unui serviciu al societății informaționale, al cărui scop principal sau unul dintre scopurile principale este de a stoca și de a oferi publicului acces la un volum semnificativ de opere protejate prin drept de autor sau de alte obiecte protejate încărcate de către utilizatorii săi, pe care le organizează și le promovează în scop lucrativ.

   Prestatorii de servicii precum enciclopediile online fără scop lucrativ, arhivele educaționale sau științifice fără scop lucrativ, platformele de elaborare și de partajare de softuri cu sursă deschisă, prestatorii de servicii de comunicații electronice definite în Directiva (UE) 2018/1972, piețele online, serviciile cloud destinate întreprinderilor, precum și serviciile cloud care le permit utilizatorilor să încarce conținuturi pentru propriul uz nu sunt prestatori de servicii online de partajare de conținut în sensul prezentei directive;

TITLUL II

MĂSURI PENTRU ADAPTAREA EXCEPȚIILOR ȘI A LIMITĂRILOR LA MEDIUL DIGITAL ȘI LA CEL TRANSFRONTALIER

Articolul 3

Extragerea textului și a datelor în scopuri de cercetare științifică

(1) Statele membre prevăd o excepție privind drepturile prevăzute la articolul 5 litera (a) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 96/9/CE, la articolul 2 din Directiva 2001/29/CE și la articolul 15 alineatul (1) din prezenta directivă pentru reproducerile și extragerile efectuate de organizațiile de cercetare și de instituțiile de conservare a patrimoniului cultural pentru a realiza extragere a textului și a datelor în scopuri de cercetare științifică privind opere sau alte obiecte protejate la care au acces în mod legal.

(2) Copiile operelor sau ale altor obiecte protejate realizate în conformitate cu alineatul (1) se păstrează cu luarea unor măsuri de securitate adecvate și pot fi păstrate în scopuri de cercetare științifică, inclusiv pentru a verifica rezultatele cercetării.

(3) Titularilor de drepturi li se permite să aplice măsuri menite să asigure securitatea și integritatea rețelelor și a bazelor de date în care sunt găzduite operele sau alte obiecte protejate. Astfel de măsuri nu pot depăși ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

(4) Statele membre încurajează titularii de drepturi, organizațiile de cercetare și instituțiile de conservare a patrimoniului cultural să elaboreze, de comun acord, cele mai bune practici referitoare la aplicarea obligației și a măsurilor menționate la alineatul (2) și, respectiv, la alineatul (3).

Articolul 4

Excepția sau limitarea în cazul extragerii textului și a datelor

(1) Statele membre prevăd o excepție sau o limitare privind drepturile prevăzute la articolul 5 litera (a) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 96/9/CE, la articolul 2 din Directiva 2001/29/CE, la articolul 4 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2009/24/CE și la articolul 15 alineatul (1) din prezenta directivă pentru reproduceri și extrageri din opere și din alte obiecte protejate accesibile în mod legal în scopul extragerii textului și a datelor.

(2) Reproducerile și extragerile efectuate în conformitate cu alineatul (1) pot fi păstrate atâta timp cât este necesar pentru extragerea textului și a datelor.

(3) Excepția sau limitarea prevăzută la alineatul (1) se aplică cu condiția ca utilizarea operelor și a altor obiecte protejate menționate la respectivul alineat să nu fi fost rezervată în mod expres de către titularii de drepturi în mod corespunzător, cum ar fi mijloace care pot fi citite automat în cazul conținutului făcut public online.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere aplicării articolului 3 din prezenta directivă.

Articolul 5

Utilizarea operelor și a altor obiecte protejate în activități didactice digitale și transfrontaliere

(1) Statele membre prevăd o excepție sau o limitare privind drepturile prevăzute la articolul 5 literele (a), (b), (d) și (e) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 96/9/CE, la articolele 2 și 3 din Directiva 2001/29/CE, la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2009/24/CE și la articolul 15 alineatul (1) din prezenta directivă pentru a permite utilizarea digitală a operelor și a altor obiecte protejate în scopul unic de ilustrare didactică, în măsura justificată de scopul necomercial urmărit, cu condiția ca o astfel de utilizare:

(a) să aibă loc sub responsabilitatea unei instituții de învățământ, în clădirea acesteia sau în alt loc, sau într-un mediu electronic securizat la care au acces doar elevii sau studenții și cadrele didactice ale instituției de învățământ; și

(b) să fie însoțită de indicarea sursei, inclusiv a numelui autorului, cu excepția cazurilor în care acest lucru se dovedește imposibil.

(2) În pofida articolului 7 alineatul (1), statele membre pot prevedea că excepția sau limitarea adoptată în temeiul alineatului (1) nu se aplică sau nu se aplică în privința anumitor utilizări sau categorii de opere sau alte obiecte protejate, cum ar fi materialele care sunt destinate în principal pieței educaționale sau partiturile, în măsura în care pe piață sunt disponibile cu ușurință licențe adecvate de autorizare a actelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol și care acoperă nevoile și particularitățile instituțiilor de învățământ.

Statele membre care decid să recurgă la primul paragraf din prezentul alineat iau măsurile necesare pentru a asigura disponibilitatea și vizibilitatea corespunzătoare a licențelor de autorizare a actelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol pentru instituțiile de învățământ.

(3) Se consideră că utilizarea operelor și a altor obiecte protejate în scopul unic de ilustrare didactică prin intermediul unor medii electronice securizate în conformitate cu dispozițiile de drept intern adoptate în temeiul prezentului articol are loc numai în statul membru în care este stabilită instituția de învățământ.

(4) Statele membre pot prevedea compensații echitabile pentru titularii de drepturi în schimbul utilizării operelor sau a altor obiecte protejate ale acestora în temeiul alineatului (1).

Articolul 6

Conservarea patrimoniului cultural

Statele membre prevăd o excepție privind drepturile prevăzute la articolul 5 litera (a) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 96/9/CE, la articolul 2 din Directiva 2001/29/CE, la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/24/CE și la articolul 15 alineatul (1) din prezenta directivă, pentru a permite instituțiilor de conservare a patrimoniului cultural să realizeze copii ale oricăror opere sau alte obiecte protejate din colecțiile lor permanente, în orice format sau pe orice suport, în scopuri de conservare a acestor opere sau altor obiecte protejate și în măsura în care este necesar pentru o astfel de conservare.

Articolul 7

Dispoziții comune

(1) Orice dispoziție contractuală care nu respectă excepțiile prevăzute la articolele 3, 5 și 6 nu are forță executorie.

(2) Excepțiilor și limitărilor prevăzute în prezentul titlu li se aplică articolul 5 alineatul (5) din Directiva 2001/29/CE. Articolul 6 alineatul (4) primul, al treilea și al cincilea paragraf din Directiva 2001/29/CE se aplică articolelor 3-6 din prezenta directivă.

TITLUL III

MĂSURI PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA PRACTICILOR DE ACORDARE A LICENȚELOR ȘI PENTRU LĂRGIREA ACCESULUI LA CONȚINUT

CAPITOLUL 1

Operele și alte obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial

Articolul 8

Utilizarea operelor și altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial de către instituțiile de conservare a patrimoniului cultural

(1) Statele membre prevăd că un organism de gestiune colectivă, în conformitate cu mandatele sale din partea titularilor de drepturi, poate încheia o licență neexclusivă pentru scopuri necomerciale cu o instituție de conservare a patrimoniului cultural pentru reproducerea, distribuirea, comunicarea publică sau punerea la dispoziția publicului a operelor sau altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial care sunt prezente în colecția permanentă a instituției, chiar dacă nu toți titularii de drepturi vizați de licență au mandatat organismul de gestiune colectivă, cu condiția ca:

(a) organismul de gestiune colectivă să fie, pe baza mandatelor sale, suficient de reprezentativ în privința titularilor de drepturi pentru categoria relevantă de opere sau alte obiecte protejate și în privința drepturilor care fac obiectul licenței; și

(b) tuturor titularilor de drepturi să li se garanteze egalitate de tratament în ceea ce privește condițiile licenței.

(2) Statele membre prevăd o excepție sau o limitare privind drepturile prevăzute la articolul 5 literele (a), (b), (d) și (e) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 96/9/CE, la articolele 2 și 3 din Directiva 2001/29/CE, la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2009/24/CE și la articolul 15 alineatul (1) din prezenta directivă, pentru a permite instituțiilor de conservare a patrimoniului cultural să pună la dispoziție în scopuri necomerciale opere sau alte obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial prezente în colecția lor permanentă, cu condiția ca:

(a) numele autorului sau al oricărui alt titular de drepturi identificabil să fie indicat, cu excepția cazului în care acest lucru se dovedește imposibil; și

(b) astfel de opere sau alte obiecte protejate să fie puse la dispoziție pe site-uri necomerciale.

(3) Statele membre prevăd că excepția sau limitarea prevăzută la alineatul (2) se aplică numai categoriilor de opere sau alte obiecte protejate pentru care nu există un organism de gestiune colectivă care să îndeplinească condițiile stabilite la alineatul (1) litera (a).

(4) Statele membre prevăd că toți titularii de drepturi pot, în orice moment, să excludă ușor și efectiv operele sau alte obiecte protejate ale acestora de la mecanismul de acordare a licențelor stabilit la alineatul (1) sau de la aplicarea excepției sau limitării prevăzute la alineatul (2), fie în general, fie în cazuri specifice, inclusiv după încheierea unei licențe sau după începutul utilizării în cauză.

(5) Se consideră că o operă sau un alt obiect protejat se află în afara circuitului comercial atunci când se poate presupune cu bună credință că întreaga operă sau întregul alt obiect protejat nu se află la dispoziția publicului prin canalele comerciale obișnuite, după ce s-a depus un efort rezonabil pentru a determina dacă este disponibil publicului.

Statele membre pot prevedea cerințe specifice, precum o dată-limită, pentru a stabili dacă pentru opere și alte obiecte protejate pot fi acordate licențe în conformitate cu alineatul (1) sau dacă acestea pot fi utilizate în baza excepției sau limitării prevăzute la alineatul (2). Astfel de cerințe nu trebuie să depășească ceea ce este necesar și rezonabil și nu trebuie să excludă posibilitatea de a considera un ansamblu de opere sau alte obiecte protejate, în ansamblu, ca aflat în afara circuitului comercial, atunci când este rezonabil să se presupună că toate operele sau alte obiecte protejate se află în afara circuitului comercial.

(6) Statele membre prevăd că licențele menționate la alineatul (1) urmează să fie solicitate de la un organism de gestiune colectivă care este reprezentativ pentru statul membru în care își are sediul instituția de conservare a patrimoniului cultural.

(7) Prezentul articol nu se aplică unor ansambluri de opere sau alte obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial dacă, pe baza efortului rezonabil menționat la alineatul (5), există dovezi că astfel de ansambluri constau preponderent din:

(a) opere sau alte obiecte protejate, cu excepția operelor cinematografice sau audiovizuale, publicate pentru prima dată sau, în absența publicării, difuzate pentru prima dată într-o țară terță;

(b) opere cinematografice sau audiovizuale ale căror producători își au sediul sau reședința obișnuită într-o țară terță; sau

(c) opere sau alte obiecte protejate ale unor resortisanți din țări terțe, în cazul în care, după depunerea unui efort rezonabil, nu s-a putut determina un stat membru sau o țară terță, în temeiul literelor (a) și (b).

Prin derogare de la primul paragraf, prezentul articol se aplică atunci când organismul de gestiune colectivă este suficient de reprezentativ, în înțelesul alineatului (1) litera (a) în privința titularilor de drepturi din țara terță în cauză.

Articolul 9

Utilizările transfrontaliere

(1) Statele membre se asigură că licențele acordate în conformitate cu articolul 8 pot permite utilizarea operelor sau a altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial de către instituții de conservare a patrimoniului cultural în oricare stat membru.

(2) Utilizările operelor și ale altor obiecte protejate în temeiul excepției sau limitării prevăzute la articolul 8 alineatul (2) se consideră că au loc numai în statul membru unde își are sediul instituția de conservare a patrimoniului cultural care recurge la respectiva utilizare.

Articolul 10

Măsuri de publicitate

(1) Statele membre se asigură că informațiile primite de la instituțiile de conservare a patrimoniului cultural, organismele de gestiune colectivă sau autoritățile publice relevante, în scopul identificării operelor sau a altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial, care intră în domeniul de aplicare al unei licențe acordate în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) sau utilizate în temeiul excepției sau limitării prevăzute la articolul 8 alineatul (2), precum și informațiile despre posibilitățile titularilor de drepturi prevăzute la articolul 8 alineatul (4) și, de îndată ce sunt disponibile și atunci când sunt relevante, informațiile privind părțile la licență, privind teritoriile vizate și privind utilizările, devin accesibile permanent, ușor și efectiv pe un portal public online unic cu cel puțin șase luni înainte ca operele sau alte obiecte protejate să fie distribuite, comunicate public sau puse la dispoziția publicului în conformitate cu licența sau în temeiul excepției sau limitării.

Portalul este creat și administrat de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 386/2012.

(2) Statele membre prevăd că, în cazul în care acest lucru este necesar pentru sensibilizarea la nivel general a titularilor de drepturi, sunt luate măsuri suplimentare de publicitate adecvate în ceea ce privește posibilitatea ca organismele de gestiune colectivă să acorde licențe pentru opere sau alte obiecte protejate în conformitate cu articolul 8, licențele acordate, utilizările în temeiul excepției sau limitării prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și posibilitățile titularilor de drepturi prevăzute la articolul 8 alineatul (4).

Măsurile de publicitate adecvate menționate la primul paragraf din prezentul alineat sunt luate în statul membru unde se solicită licența în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) sau, pentru utilizările în temeiul excepției sau limitării prevăzute la articolul 8 alineatul (2), în statul membru unde își are sediul instituția de conservare a patrimoniului cultural. Dacă există dovezi, cum ar fi originea operelor sau a altor obiecte protejate, care sugerează că gradul de conștientizare al titularilor de drepturi ar putea fi crescut mai eficient în alte state membre sau în țări terțe, astfel de măsuri de publicitate acoperă, de asemenea, respectivele state membre și țări terțe.

Articolul 11

Dialogul cu părțile interesate

Statele membre consultă titularii de drepturi, organismele de gestiune colectivă și instituțiile de conservare a patrimoniului cultural din fiecare sector înainte de a stabili cerințe specifice în temeiul articolului 8 alineatul (5) și încurajează dialogul periodic între organizațiile de reprezentare ale utilizatorilor și titularilor de drepturi, inclusiv organismele de gestiune colectivă, și alte organizații ale părților interesate relevante, pentru fiecare sector, cu scopul de a îmbunătăți relevanța și utilizarea mecanismelor de acordare a licențelor stabilite la articolul 8 alineatul (1) și de a asigura eficacitatea garanțiilor pentru titularii de drepturi menționate în prezentul capitol.

CAPITOLUL 2

Măsuri de facilitare a acordării de licențe colective

Articolul 12

Acordarea de licențe colective cu efect extins

(1) Statele membre pot prevedea, în ceea ce privește utilizarea pe teritoriul lor și sub rezerva garanțiilor prevăzute în prezentul articol, că, atunci când un organism de gestiune colectivă ce intră sub incidența normelor naționale de punere în aplicare a Directivei 2014/26/UE, încheie un acord de licență în conformitate cu mandatele sale din partea titularilor de drepturi, pentru exploatarea operelor sau a altor obiecte protejate:

(a) un astfel de acord poate fi extins pentru a se aplica drepturilor titularilor de drepturi care nu au autorizat respectivul organism de gestiune colectivă să îi reprezinte prin atribuire, licență sau alt tip de înțelegere contractuală; sau

(b) în ceea ce privește un astfel de acord, organismul deține un mandat legal sau se prezumă că acesta reprezintă titularii de drepturi care nu au acordat organismului o autorizație în acest sens.

(2) Statele membre se asigură că mecanismul de acordare a licențelor menționat la alineatul (1) se aplică numai în domenii de utilizare bine definite, în care obținerea de autorizații din partea titularilor de drepturi pe bază individuală este în mod obișnuit atât de oneroasă și nepractică încât tranzacția de acordare a licențelor necesare devine puțin probabilă, ca urmare a naturii utilizării sau a categoriilor de opere sau alte obiecte protejate în cauză, și se asigură că un astfel de mecanism de acordare a licențelor protejează interesele legitime ale titularilor de drepturi.

(3) În sensul alineatului (1), statele membre prevăd următoarele garanții:

(a) organismul de gestiune colectivă, pe baza mandatelor sale, este suficient de reprezentativ pentru titularii de drepturi pentru categoria relevantă de opere sau alte obiecte protejate și pentru drepturile care fac obiectul licenței pentru statul membru relevant;

(b) tuturor titularilor de drepturi li se garantează egalitatea de tratament, inclusiv în ceea ce privește condițiile licenței;

(c) titularii de drepturi care nu au autorizat organismul ce acordă licența pot exclude, în orice moment, cu ușurință și efectiv, operele sau alte obiecte protejate ale acestora din mecanismul de acordare a licențelor instituit în conformitate cu prezentul articol; și

(d) sunt luate măsuri de publicitate adecvate începând cu o perioadă de timp rezonabilă înainte ca operele sau alte obiecte protejate să fie utilizate în temeiul licenței, pentru a informa titularii de drepturi cu privire la posibilitatea ca organismul de gestiune colectivă să acorde licențe pentru opere sau alte obiecte protejate, la acordarea de licențe în conformitate cu prezentul articol, și la posibilitățile titularilor de drepturi menționate la litera (c). Măsurile de publicitate trebuie să fie eficace fără a fi nevoie să fie informat fiecare titular de drepturi în parte.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere aplicării unor mecanisme de acordare a unor licențe colective cu un efect extins în conformitate cu alte dispoziții din dreptul Uniunii, inclusiv cu dispoziții care permit excepții sau limitări.

Prezentul articol nu se aplică gestiunii colective obligatorii a drepturilor.

Mecanismului de acordare de licențe prevăzut în prezentul articol i se aplică articolul 7 din Directiva 2014/26/UE.

(5) Dacă un stat membru prevede în dreptul său intern un mecanism de acordare a licențelor în conformitate cu prezentul articol, statul membru respectiv informează Comisia cu privire la domeniul de aplicare al respectivelor dispoziții naționale, la scopul și tipurile licențelor care pot fi introduse în temeiul respectivelor dispoziții, la datele de contact ale organismelor care eliberează licențe în conformitate cu respectivul mecanism de acordare a licențelor, și cu privire la mijloacele prin care se pot obține informații despre acordarea de licențe și despre posibilitățile titularilor de drepturi menționate la alineatul (3) litera (c). Comisia publică aceste informații.

(6) Pe baza informațiilor primite în temeiul alineatului (5) din prezentul articol și pe baza dezbaterilor din cadrul comitetului de contact instituit în temeiul articolului 12 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 10 aprilie 2021, un raport privind utilizarea în Uniune a mecanismelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol, privind impactul acestora asupra acordării de licențe și asupra titularilor de drepturi, inclusiv titularii de drepturi care nu sunt membri ai organismului care acordă licențele sau care sunt resortisanți sau rezidenți ai unui alt stat membru, privind eficacitatea lor în a facilita diseminarea conținutului cultural și impactul acestora asupra pieței interne, inclusiv prestarea de servicii transfrontaliere și concurența. Raportul respectiv trebuie să fie însoțit, după caz, de o propunere legislativă, inclusiv în ceea ce privește efectul transfrontalier al acestor mecanisme naționale.

CAPITOLUL 3

Accesarea și disponibilitatea operelor audiovizuale pe platformele de video la cerere

Articolul 13

Mecanismul de negociere

Statele membre se asigură că părțile care se confruntă cu dificultăți legate de acordarea unei licențe privind drepturi atunci când urmăresc să încheie un acord pentru punerea la dispoziție a unor opere audiovizuale prin servicii video la cerere pot recurge la asistența unui organism imparțial sau a unor mediatori. Organismul imparțial instituit sau desemnat de un stat membru în scopul prezentului articol și mediatorii oferă părților asistență la negocierile acestora și ajută părțile să ajungă la un acord, inclusiv, după caz, prezentându-le propuneri.

Statele membre notifică Comisiei organismul sau mediatorii menționați la primul paragraf cel târziu până la 7 iunie 2021. În cazul în care statele membre au ales să recurgă la mediere, notificarea către Comisie include, cel puțin, dacă este disponibilă, sursa unde pot fi găsite informațiile relevante despre mediatorii aleși.

CAPITOLUL 4

Operele de artă vizuală în domeniul public

Articolul 14

Operele de artă vizuală în domeniul public

Statele membre se asigură că, atunci când termenul de protecție a unei opere de artă vizuală a expirat, orice material rezultat dintr-un act de reproducere a operei respective nu face obiectul dreptului de autor sau al drepturilor conexe, cu excepția cazului în care materialul rezultat din actul de reproducere este original, în sensul că reprezintă o creație intelectuală proprie a autorului.

TITLUL IV

MĂSURI DE ASIGURARE A UNEI PIEȚE PERFORMANTE A DREPTULUI DE AUTOR

CAPITOLUL 1

Drepturile referitoare la publicații

Articolul 15

Protejarea publicațiilor de presă în cazul utilizărilor online

(1) Statele membre acordă editorilor de publicații de presă stabiliți într-un stat membru drepturile prevăzute la articolul 2 și la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2001/29/CE pentru utilizarea online a publicațiilor lor de presă de către prestatorii de servicii ale societății informaționale.

Drepturile prevăzute la primul paragraf nu se aplică utilizării publicațiilor de presă în scop privat sau necomercial de către utilizatori individuali.

Protecția acordată în temeiul primului paragraf nu se aplică actelor de introducere de hyperlinkuri.

Drepturile prevăzute la primul paragraf nu se aplică în cazul utilizării unor cuvinte individuale sau a unor extrase foarte scurte dintr-o publicație de presă.

(2) Drepturile prevăzute la alineatul (1) lasă intacte și nu afectează în niciun fel drepturile de care beneficiază, în temeiul dreptului Uniunii, autorii și alți titulari de drepturi în ceea ce privește operele și alte obiecte protejate încorporate într-o publicație de presă. Drepturile prevăzute la alineatul (1) nu pot fi invocate împotriva respectivilor autori și alți titulari de drepturi și, în special, nu îi pot priva de dreptul de a-și exploata operele și alte obiecte protejate independent de publicația de presă în care sunt încorporate.

Atunci când o operă sau un alt obiect protejat este încorporat într-o publicație de presă pe baza unei licențe neexclusive, drepturile prevăzute la alineatul (1) nu pot fi invocate pentru a interzice utilizarea de către alți utilizatori autorizați. Drepturile prevăzute la alineatul (1) nu pot fi invocate pentru a interzice utilizarea operelor sau a altor obiecte protejate a căror protecție a expirat.

(3) În ceea ce privește drepturile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, se aplică *mutatis mutandis* articolele 5-8 din Directiva 2001/29/CE, Directiva 2012/28/UE și Directiva (UE) 2017/1564 a Parlamentului European și a Consiliului ([19]).

(4) Drepturile prevăzute la alineatul (1) expiră după doi ani de la publicarea publicației de presă. Respectivul termen se calculează începând de la data de1 ianuarie a anului care urmează datei în care respectiva publicație de presă a fost publicată.

Alineatul (1) nu se aplică publicațiilor de presă publicate pentru prima dată înainte de 6 iunie 2019.

(5) Statele membre prevăd că autorii operelor încorporate într-o publicație de presă primesc o parte corespunzătoare din veniturile pe care le obțin editorii de presă în urma utilizării publicațiilor lor de presă de către prestatorii de servicii ai societății informaționale.

Articolul 16

Pretențiile la compensații echitabile

Statele membre pot prevedea că, în cazul în care un autor și-a transferat un drept sau a acordat o licență unui editor, transferul sau licența respectivă constituie un temei juridic suficient pentru ca editorul să fie îndreptățit la o parte din compensația pentru utilizarea operelor efectuate în temeiul unei excepții de la dreptul care face obiectul transferului sau al licenței ori în temeiul unei limitări a acestui drept.

Primul paragraf nu aduce atingere regimurilor actuale sau viitoare prevăzute de statele membre în ceea ce privește dreptul de împrumut public.

CAPITOLUL 2

Anumite utilizări ale conținutului protejat de către serviciile online

Articolul 17

Utilizarea conținutului protejat de către prestatorii de servicii online de partajare de conținut

(1) Statele membre prevăd că prestatorul de servicii online de partajare de conținut realizează un act de comunicare publică sau un act de punere la dispoziția publicului în scopul prezentei directive atunci când acordă publicului acces la opere protejate prin drept de autor sau la alte obiecte protejate încărcate de către utilizatorii săi.

Un prestator de servicii online de partajare de conținut trebuie, așadar, să obțină o autorizație din partea titularilor de drepturi menționați la articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva 2001/29/CE, de exemplu prin încheierea unui contract de licență, pentru a comunica public sau a pune la dispoziția publicului opere sau alte obiecte protejate.

(2) Statele membre prevăd că, atunci când un prestator de servicii online de partajare de conținut obține o autorizație, de exemplu prin încheierea unui contract de licență, respectiva autorizație acoperă și actele realizate de utilizatorii serviciilor care intră în domeniul de aplicare a articolului 3 din Directiva 2001/29/CE atunci când aceștia nu acționează în exercitarea unei activități comerciale sau activitatea lor nu generează venituri semnificative.

(3) Atunci când un prestator de servicii online de partajare de conținut realizează un act de comunicare publică sau un act de punere la dispoziția publicului, în condițiile stabilite în prezenta directivă, limitarea răspunderii prevăzute la articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE nu se aplică situațiilor care fac obiectul prezentului articol.

([19]) Directiva (UE) 2017/1564 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 septembrie 2017 privind anumite utilizări permise ale anumitor opere și ale altor obiecte ale protecției prin drept de autor și drepturi conexe în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimate și de modificare a Directivei 2001/29/CE privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 242, 20.9.2017, p. 6).

Primul paragraf din prezentul alineat nu aduce atingere posibilei aplicări a articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE respectivilor prestatori de servicii în scopuri care sunt în afara domeniului de aplicare al prezentei directive.

(4) Dacă nu este acordată nicio autorizație, prestatorii de servicii online de partajare de conținut răspund pentru actele neautorizate de comunicare publică, inclusiv pentru punerea la dispoziția publicului, a operelor protejate prin drept de autor sau a altor obiecte protejate, cu excepția cazului în care prestatorii de servicii demonstrează că:

(a) au depus toate eforturile pentru a obține o autorizație; și

(b) au depus, în conformitate cu cele mai ridicate standarde de diligență profesională din domeniu, toate eforturile pentru a asigura indisponibilitatea operelor și a altor obiecte protejate specifice în privința cărora titularii de drepturi au oferit prestatorilor de servicii informații relevante și necesare; și în orice circumstanță

(c) au acționat cu promptitudine, la primirea unei notificări suficient de justificate din partea titularilor de drepturi, pentru a opri accesul la operele sau alte obiecte protejate notificate sau pentru a le elimina de pe site-urile lor, și au depus toate eforturile pentru a preveni viitoare încărcări a acestora în conformitate cu litera (b).

(5) Pentru a stabili dacă prestatorul de serviciu a respectat obligațiile care îi revin în temeiul alineatului (4) și în lumina principiului proporționalității, trebuie luate în considerare, printre altele, următoarele elemente:

(a) tipul, audiența și dimensiunea serviciului și categoria de opere sau alte obiecte protejate încărcate de utilizatorii serviciului; și

(b) disponibilitatea unor mijloace adecvate și eficiente și costurile acestora pentru prestatorii de servicii.

(6) Statele membre prevăd că, în ceea ce privește noii prestatori de servicii online de partajare de conținut ale căror servicii au fost puse la dispoziția publicului în Uniune de mai puțin de trei ani și care au o cifră de afaceri anuală mai mică de 10 milioane EUR, calculată în conformitate cu Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ([20]), condițiile în cadrul regimului de răspundere prevăzut la alineatul (4) se limitează la respectarea alineatului (4) litera (a) și la acționarea cu promptitudine, la primirea unei notificări suficient de justificate, pentru a opri accesul la opere și alte obiecte protejate notificate sau pentru a elimina operele sau alte obiecte protejate respective de pe site-ul lor.

În cazul în care numărul mediu lunar de vizitatori unici ai unor astfel de prestatori de servicii depășește 5 milioane, calculat pe baza anului calendaristic precedent, prestatorii de servicii demonstrează, de asemenea, că au depus toate eforturile pentru a preveni noi încărcări ale operelor și altor obiecte protejate notificate în privința cărora titularii de drepturi au furnizat informații relevante și necesare.

(7) Cooperarea dintre prestatorii de servicii online de conținut și titularii de drepturi nu trebuie să conducă la împiedicarea disponibilității operelor sau a altor obiecte protejate încărcate de utilizatori, care nu încalcă dreptul de autor și drepturile conexe, inclusiv în cazul în care astfel de opere sau alte obiecte protejate fac obiectul unei excepții sau limitări.

Statele membre se asigură că utilizatorii din fiecare stat membru se pot baza pe oricare din următoarele excepții sau limitări existente atunci când încarcă și pun la dispoziție conținuturi generate de utilizatori în cadrul serviciilor online de partajare de conținut:

(a) citate, critici, recenzii;

(b) utilizarea în scopuri de caricatură, parodiere sau pastișe.

(8) Aplicarea prezentului articol nu trebuie să conducă la nicio obligație generală de supraveghere.

Statele membre prevăd că prestatorii de servicii online de partajare de conținut prezintă titularilor de drepturi, la cererea acestora, informații adecvate privind funcționarea practicilor lor în ceea ce privește cooperarea menționată la alineatul (4) și, în cazul în care se încheie contracte de licență între prestatorii de servicii și titularii de drepturi, informații cu privire la utilizarea conținutului care face obiectul contractelor.

(9) Statele membre prevăd ca prestatorii de servicii online de partajare de conținut să instituie un mecanism eficace și rapid de soluționare a plângerilor și a căilor de atac care să fie disponibil pentru utilizatorii serviciilor acestora în caz de litigii privind oprirea accesului la opere sau la alte obiecte protejate încărcate de aceștia sau eliminarea acestora.

([20]) Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definiția microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

Atunci când titularii de drepturi solicită oprirea accesului la operele lor sau la alte obiecte protejate ale lor specifice sau eliminarea respectivelor opere sau alte obiecte protejate, aceștia trebuie să justifice în mod corespunzător motivele care stau la baza cererii lor. Plângerile depuse în cadrul mecanismului prevăzut la primul paragraf sunt prelucrate fără întârzieri nejustificate, iar deciziile de oprire a accesului sau de eliminare a conținutului încărcat fac obiectul unei analize umane. Statele membre se asigură, de asemenea, că sunt disponibile mecanisme privind căi de atac extrajudiciare în vederea soluționării litigiilor. Astfel de mecanisme permit soluționarea imparțială a litigiilor și nu privează utilizatorul de protecția juridică conferită de dreptul intern, fără a aduce atingere drepturilor utilizatorilor de a recurge la căi de atac eficiente. În special, statele membre se asigură că utilizatorii se pot adresa unei instanțe sau altei autorități judiciare competente pentru a invoca utilizarea unei excepții sau limitări privind dreptul de autor și drepturile conexe.

Prezenta directivă nu afectează în niciun fel utilizările legitime, cum ar fi utilizările în temeiul excepțiilor sau limitărilor prevăzute în dreptul Uniunii, și nu conduce la nicio identificare a utilizatorilor individuali și nici la prelucrarea datelor cu caracter personal, cu excepția cazului în care are loc în conformitate cu Directiva 2002/58/CE și Regulamentul (UE) 2016/679.

Prestatorii de servicii online de partajare de conținut își informează utilizatorii în termenii și condițiile lor că au posibilitatea să utilizeze opere și alte obiecte protejate în temeiul excepțiilor sau limitărilor privind dreptul de autor și drepturile conexe prevăzute în dreptul Uniunii.

(10) Începând de la 6 iunie 2019, Comisia, în cooperare cu statele membre, organizează dialoguri cu părțile interesate pentru a discuta despre cele mai bune practici de cooperare între prestatorii de servicii online de partajare de conținut și titularii de drepturi. Comisia, în consultare cu prestatorii de servicii online de partajare de conținut, titularii de drepturi, organizațiile de utilizatori și alte părți interesate relevante, și ținând seama de rezultatele dialogurilor cu părțile interesate, emite orientări privind aplicarea prezentului articol, în special în ceea ce privește cooperarea menționată la alineatul (4). În cadrul discuțiilor privind cele mai bune practici trebuie să se țină seama în mod special, printre altele, de necesitatea de a crea un echilibru între drepturile fundamentale și de utilizarea excepțiilor și a limitărilor. În scopul acestui dialog cu părțile interesate, organizațiile de utilizatori au acces la informații adecvate din partea prestatorilor de servicii online de partajare de conținut cu privire la funcționarea practicilor lor în ceea ce privește alineatul (4).

CAPITOLUL 3

Remunerația echitabilă în contractele de exploatare ale autorilor și ale artiștilor interpreți sau executanți

Articolul 18

Principiul remunerării adecvate și proporționale

(1) Statele membre se asigură că, atunci când autorii și artiștii interpreți sau executanți acordă licențe sau își transferă drepturile exclusive pentru exploatarea operelor lor sau a altor obiecte protejate, aceștia au dreptul să primească o remunerație adecvată și proporțională.

(2) La punerea în aplicare în dreptul intern a principiului prevăzut la alineatul (1), statele membre sunt libere să utilizeze diferite mecanisme și să țină seama de principiul libertății contractuale și de cel al unui echilibru just între drepturi și interese.

Articolul 19

Obligația de transparență

(1) Statele membre se asigură că autorii și artiștii interpreți sau executanți primesc în mod periodic, cel puțin o dată pe an, și în funcție de particularitățile fiecărui sector, informații la zi, relevante și complete privind exploatarea operelor și a interpretărilor sau execuțiilor lor din partea părților cărora le-au acordat o licență sau le-au transferat drepturile lor sau din partea succesorilor lor în drepturi, în special în ceea ce privește modurile de exploatare, toate veniturile generate și remunerația datorată.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care drepturile menționate la alineatul (1) au făcut ulterior obiectul unei licențe, autorii și artiștii interpreți sau executanți sau reprezentanții acestora primesc, la cererea lor, de la subcontractanți, informații suplimentare în cazul în care primul lor partener contractual nu deține toate informațiile care ar fi necesare în sensul alineatului (1).

În cazul în care se solicită aceste informații suplimentare, primul partener contractual al autorilor și al artiștilor interpreți sau executanți furnizează informații cu privire la identitatea subcontractanților.

Statele membre pot prevedea că orice cerere adresată subcontractanților, făcută în temeiul primului paragraf, se adresează direct sau indirect prin partenerul contractual al autorului sau al artistului interpret sau executant.

(3) Obligația menționată la alineatul (1) este proporțională și eficace pentru a asigura un nivel ridicat de transparență în fiecare sector. Statele membre pot prevedea că, în cazuri justificate în mod corespunzător, în care sarcina administrativă generată de obligația menționată la alineatul (1) ar deveni disproporționată în raport cu veniturile generate de exploatarea operei ori a interpretării sau execuției, obligația se limitează la tipurile și nivelul de informații care pot fi așteptate în mod rezonabil în astfel de cazuri.

(4) Statele membre pot decide că obligația stabilită la alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică în cazul în care contribuția autorului ori a artistului interpret sau executant nu este semnificativă având în vedere opera ori interpretarea sau execuția în ansamblu, cu excepția cazului în care autorul sau artistul interpret sau executant indică că are nevoie de informații pentru exercitarea drepturilor sale în temeiul articolului 20 alineatul (1) și solicită informațiile în acest scop.

(5) Statele membre pot prevedea ca, pentru contractele care fac obiectul unor contracte colective de muncă sau se întemeiază pe astfel de contracte, să se aplice normele de transparență ale contractului colectiv de muncă relevant, cu condiția ca aceste norme să îndeplinească criteriile prevăzute la alineatele (1)-(4).

(6) Atunci când articolul 18 din Directiva 2014/26/UE este aplicabil, obligația prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică în cazul contractelor încheiate de entitățile definite la articolul 3 literele (a) și (b) din respectiva directivă sau de alte entități care intră sub incidența normelor naționale de punere în aplicare a respectivei directive.

Articolul 20

Mecanismul de ajustare a contractelor

(1) Statele membre se asigură că, în absența unor contracte colective de muncă în care să fie prevăzut un mecanism comparabil cu mecanismul stabilit în prezentul articol, autorii și artiștii interpreți sau executanți sau reprezentanții lor au dreptul de a reclama o remunerație suplimentară adecvată și echitabilă părții cu care au încheiat un contract pentru exploatarea drepturilor lor, sau succesorilor în drept ai acesteia, atunci când remunerația convenită inițial se dovedește a fi disproporționat de scăzută în raport cu toate veniturile relevante ulterioare obținute din exploatarea operelor ori a interpretărilor sau a execuțiilor.

(2) Alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică în cazul contractelor încheiate de entitățile definite la articolul 3 literele (a) și (b) din Directiva 2014/26/UE sau de alte entități care intră deja sub incidența normelor naționale de punere în aplicare a directivei respective.

Articolul 21

Procedura de soluționare alternativă a litigiilor

Statele membre prevăd că litigiile referitoare la obligația de transparență prevăzută la articolul 19 și mecanismul de ajustare a contractelor prevăzut la articolul 20 pot face obiectul unei proceduri voluntare de soluționare alternativă a litigiilor. Statele membre se asigură că organizațiile reprezentative ale autorilor și ale artiștilor interpreți și executanți pot iniția astfel de proceduri la cererea specifică a unuia sau mai multor autori sau artiști interpreți sau executanți.

Articolul 22

Dreptul de revocare

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care un autor sau un artist interpret sau executant a acordat o licență exclusivă sau și-a transferat în mod exclusiv drepturile în ceea ce privește o operă sau un alt obiect protejat, autorul ori artistul interpret sau executant poate revoca integral sau parțial licența sau transferul de drepturi în caz de neexploatare a respectivei opere sau alt obiect protejat.

(2) Dispoziții specifice privind mecanismul de revocare prevăzut la alineatul (1) pot fi prevăzute în dreptul intern, ținându-se seama de următoarele:

(a) particularitățile diferitelor sectoare și diferitele categorii de opere și de interpretări sau execuții; și

(b) în cazul în care o operă sau un alt obiect protejat conține contribuția mai multor autori sau artiști interpreți sau executanți, importanța relativă a contribuțiilor individuale și interesele legitime ale tuturor autorilor și artiștilor interpreți sau executanți afectați de aplicarea mecanismului de revocare de către un autor sau un artist interpret sau executant individual.

Statele membre pot exclude de la aplicarea revocării mecanismului operele sau alte obiecte protejate dacă aceste opere sau alte obiecte protejate conțin în mod obișnuit contribuții ale mai multor autori sau artiști interpreți sau executanți.

Statele membre pot prevedea că mecanismul de revocare poate fi aplicat numai într-un interval de timp specific, în cazul în care această restricție este justificată în mod corespunzător de particularitățile sectorului sau ale categoriei de opere sau alte obiecte protejate în cauză.

Statele membre pot prevedea că autorii ori artiștii interpreți sau executanți pot alege să anuleze caracterul exclusiv al contractului în loc să revoce licența sau transferul drepturilor.

(3) Statele membre prevăd ca revocarea prevăzută la alineatul (1) să poată fi exercitată numai după un termen rezonabil de la încheierea contractului de licență sau de transfer de drepturi. Autorul sau artistul interpret sau executant notifică persoana căreia i-au fost acordate licențe sau transferate drepturile și stabilește un termen adecvat până la care urmează să se exploateze drepturile care fac obiectul licenței sau care au fost transferate. După expirarea acestui termen, autorul ori artistul interpret sau executant poate alege să înceteze caracterul exclusiv al contractului în loc să revoce licența sau contractul de transfer de drepturi.

(4) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care neexploatarea drepturilor se datorează, în principal, unor circumstanțe despre care se consideră în mod rezonabil că autorul sau artistul interpret sau executant poate să le remedieze.

(5) Statele membre pot să prevadă că orice dispoziție contractuală care derogă de la mecanismul de revocare prevăzut la alineatul (1) are forță executorie numai în cazul în care se bazează pe un contract de muncă colectiv.

Articolul 23

Dispoziții comune

(1) Statele membre se asigură că, în ceea ce privește autorii și artiștii interpreți sau executanți, orice clauză contractuală care împiedică respectarea articolelor 19, 20 și 21 nu are forță executorie.

(2) Statele membre prevăd că articolele 18-22 din prezenta directivă nu se aplică autorilor unui program pentru calculator în sensul articolului 2 din Directiva 2009/24/CE.

TITLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 24

Modificări aduse Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE

(1) Directiva 96/9/CE se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 6 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) atunci când se utilizează în scopul unic de ilustrare didactică sau de cercetare științifică, atât timp cât se indică sursa și în măsura justificată de scopul necomercial urmărit, fără a aduce atingere excepțiilor și limitărilor prevăzute în Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului (*);

(*) Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE (JO L 130, 17.5.2019, p. 92).";

(b) la articolul 9, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) când este vorba de o extragere în scopuri de ilustrare didactică sau de cercetare științifică, atât timp cât se indică sursa și în măsura justificată de scopul necomercial urmărit, fără a aduce atingere excepțiilor și limitărilor prevăzute în Directiva (UE) 2019/790;".

(2) Directiva 2001/29/CE se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 5 alineatul (2), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) pentru acte specifice de reproducere realizate de către biblioteci accesibile publicului, instituții de învățământ sau muzee sau de către arhive, al căror scop nu este obținerea de avantaje comerciale sau economice directe sau indirecte, fără a aduce atingere excepțiilor și limitărilor prevăzute în Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului (*);

(*) Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE (JO L 130, 17.5.2019, p. 92).";

(b) la articolul 5 alineatul (3), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) utilizarea în scopul unic de ilustrare didactică sau de cercetare științifică, atât timp cât se indică sursa, inclusiv numele autorului, cu excepția cazurilor în care acest lucru se dovedește imposibil și în măsura justificată de scopul necomercial urmărit, fără a aduce atingere excepțiilor și limitărilor prevăzute în Directiva (UE) 2019/790;";

(c) la articolul 12 alineatul (4) se adaugă următoarele litere:

„(e) să examineze impactul transpunerii Directivei (UE) 2019/790 asupra funcționării pieței interne și să evidențieze eventualele dificultăți de transpunere;

(f) să faciliteze schimbul de informații referitoare la evoluțiile relevante ale legislației și ale jurisprudenței, precum și la aplicarea practică a măsurilor luate de statele membre pentru a pune în aplicare Directiva (UE) 2019/790;

(g) să discute orice altă chestiune care decurge din aplicarea Directivei (UE) 2019/790."

Articolul 25

Raportul cu excepțiile și limitările prevăzute în alte directive

Statele membre pot adopta sau menține în vigoare dispoziții mai ample, compatibile cu excepțiile și limitările prevăzute în Directivele 96/9/CE și 2001/29/CE, pentru utilizări sau domenii care fac obiectul excepțiilor sau al limitărilor prevăzute în prezenta directivă.

Articolul 26

Aplicarea în timp

(1) Prezenta directivă se aplică tuturor operelor și altor obiecte protejate de dreptul național în materia dreptului de autor la 7 iunie 2021 sau ulterior.

(2) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere actelor încheiate sau drepturilor dobândite înainte de 7 iunie 2021.

Articolul 27

Dispoziție tranzitorie

Contractelor de licență sau de transfer al drepturilor autorilor și artiștilor interpreți sau executanți li se aplică obligația de transparență stabilită la articolul 19 de la 7 iunie 2022.

Articolul 28

Protecția datelor cu caracter personal

Prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în cadrul prezentei directive se realizează în conformitate cu Directiva 2002/58/CE și Regulamentul (UE) 2016/679.

Articolul 29

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 7 iunie 2021. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la acestea.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 30

Revizuire

(1) Cel mai devreme la 7 iunie 2026, Comisia efectuează o revizuire a prezentei directive și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind principalele constatări.

Până la 7 iunie 2024, Comisia evaluează impactul regimului de răspundere specific prevăzut la articolul 17 aplicabil prestatorilor de servicii online de partajare de conținut care au o cifră de afaceri anuală de mai puțin de 10 milioane EUR și ale căror servicii au fost disponibile publicului din Uniune timp de mai puțin de trei ani în temeiul articolului 17 alineatul (6) și, dacă este cazul, ia măsuri în conformitate cu concluziile evaluării sale.

(2) Statele membre transmit Comisiei informațiile necesare pentru elaborarea raportului menționat la alineatul (1).

Articolul 31

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 32

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 17 aprilie 2019.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*
A. TAJANI	G. CIAMBA

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO